

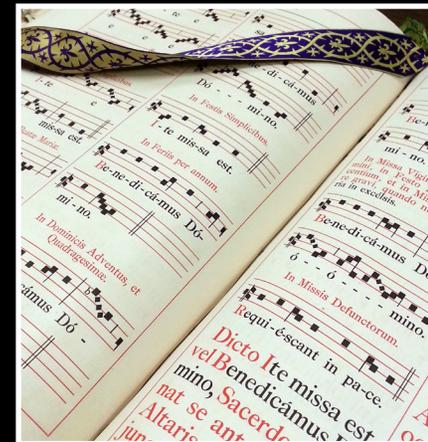
(Early 2014) SPECIAL ANNOUNCEMENT for Ordinary Form Masses.

To learn about this forthcoming announcement, visit: ccwatershed.org/vatican

HERE PRESENTED is the complete* *Missale Romanum Cum Lectionibus*. Very little has changed since this was first printed in the 1970s. For instance, the most current edition of the Missal still retains all the rubrics telling the priest when he must face “ad orientem” (e.g. cf. numbers 133-134).

These four (4) volumes seem to have been designed for traveling priests. They include the texts and readings that must be spoken in “read Masses.” In other words, they include the so-called *Spoken Antiphons*. When Pope Paul VI officially promulgated the *Novus Ordo Missae* on 3 April 1969, he noted that these “adapted” texts (called *Spoken Antiphons*) are to be used in “Masses without music.” But, the Pope also stressed that the *Graduale Romanum* (revised in 1970 by the *Ordo Cantus Missae*) must be used for sung Masses.

If you would like to “sing the Mass” (instead of “replacing the Mass”) as the Second Vatican Council desired, you might consider the *Lalemant Propers*: a collection of very simple settings (in English) for all three Liturgical Years (ABC) and published with Ecclesiastical approval. CCWATERSHED.ORG/LALEMANT — Free online, also available in print!

* This is the Second Edition of the Roman Missal, approved on 27 March 1975. Minor changes were made from the First Edition (1970), for example, the elimination of the subdeacon's role (e.g. cf. §65 and §142-152). Pope John Paul II would promulgate the Third Edition, which also contained minor changes, such as the addition of Masses for recently canonized saints.

MISSALE ROMANUM
CUM LECTIIONIBUS

EX DECRETO SACROSANCTI ŒCUMENICI
CONCILII VATICANI II INSTAURATUM
AUCTORITATE PAULI PP. VI PROMULGATUM

II

TEMPUS QUADRAGESIMÆ - TEMPUS PASCHALE

EDITIO IUXTA TYPICAM ALTERAM

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
MCMLXXVII

Revisione rite peracta, concordat
cum originali adprobato.

E Vicariatu Civitatis Vaticanæ, die 21 novembris 1975.

✠ Petrus Canisius van Lierde, Vic. Gen.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

CALENDARIUM ROMANUM GENERALE

IANUARIUS

A	Cal.	1	In octava Nativitatis. SOLLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRICIS MARIÆ	Sollemnitas
b	IV	2	Ss. Basilii Magni et Gregorii Nazianzeni, episcoporum et Ecclesiæ doctorum	Memoria
c	III	3		
d	Prid.	4		
e	Non.	5		
f	VIII	6	IN EPIPHANIA DOMINI	Sollemnitas
g	VII	7	<i>S. Raimundi de Penyafort, presbyteri</i> *	
A	VI	8		
b	V	9		
c	IV	10		
d	III	11		
e	Prid.	12		
f	Idib.	13	<i>S. Hilarii, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	
g	XIX	14		
A	XVIII	15		
b	XVII	16		
c	XVI	17	<i>S. Antonii abbatis</i>	Memoria
d	XV	18		
e	XIV	19		
f	XIII	20	<i>S. Fabiani, papæ et martyris</i> <i>S. Sebastiani, martyris</i>	
g	XII	21	<i>S. Agnetis, virginis et martyris</i>	Memoria
A	XI	22	<i>S. Vincentii, diaconi et martyris</i>	
b	X	23		
c	IX	24	<i>S. Francisci de Sales, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	Memoria
d	VIII	25	IN CONVERSIONE S. PAULI, APOSTOLI	Festum
e	VII	26	Ss. Timothei et Titi, episcoporum	Memoria
f	VI	27	<i>S. Angelæ Merici, virginis</i>	
g	V	28	<i>S. Thomæ de Aquino, presbyteri et Ecclesiæ doctoris</i>	Memoria
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31	<i>S. Ioannis Bosco, presbyteri</i>	Memoria
			Dominica post diem 6 ianuarii: IN BAPTISMATE DOMINI	Festum

* Quando non indicatur gradus celebrationis, fit Memoria ad libitum.

FEBRUARIUS

d	Cal.	1		
e	IV	2	IN PRÆSENTATIONE DOMINI	Festum
f	III	3	S. Blasii, episcopi et martyris S. Ansgarii, episcopi	
g	Prid.	4		
A	Non.	5	S. Agathæ, virginis et martyris	Memoria
b	VIII	6	Ss. Pauli Miki et sociorum, martyrum	Memoria
c	VII	7		
d	VI	8	S. Hieronymi Emiliani	
e	V	9		
f	IV	10	S. Scholasticæ, virginis	Memoria
g	III	11	B. Mariæ Virginis de Lourdes	
A	Prid.	12		
b	Idib.	13		
c	XVI	14	Ss. Cyrilli, monachi, et Methodii, episcopi	Memoria
d	XV	15		
e	XIV	16		
f	XIII	17	Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.	
g	XII	18		
A	XI	19		
b	X	20		
c	IX	21	S. Petri Damiani, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
d	VIII	22	CATHEDRÆ S. PETRI, APOSTOLI	Festum
e	VII	23	S. Polycarpi, episcopi et martyris	Memoria
f	VI	24		
g	V	25		
A	IV	26		
b	III	27		
c	Prid.	28		

MARTIUS

d	Cal.	1		
e	VI	2		
f	V	3		
g	IV	4	S. Casimiri	
A	III	5		
b	Prid.	6		
c	Non.	7	Ss. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum	Memoria
d	VIII	8	S. Ioannis a Deo, religiosi	
e	VII	9	S. Franciscæ Romanæ, religiosæ	
f	VI	10		
g	V	11		
A	IV	12		
b	III	13		
c	Prid.	14		
d	Idib.	15		
e	XVII	16		
f	XVI	17	S. Patricii, episcopi	
g	XV	18	S. Cyrilli Hierosolymitani, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
A	XIV	19	S. IOSEPH, SPONSI B. M. V.	Sollemnitas
b	XIII	20		
c	XII	21		
d	XI	22		
e	X	23	S. Turibii de Mogrovejo, episcopi	
f	IX	24		
g	VIII	25	IN ANNUNTIATIONE DOMINI	Sollemnitas
A	VII	26		
b	VI	27		
c	V	28		
d	IV	29		
e	III	30		
f	Prid.	31		

APRILIS

g	Cal.	1		
A	IV	2	<i>S. Francisci de Paola, eremitæ</i>	
b	III	3		
c	Prid.	4	<i>S. Isidori, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	
d	Non.	5	<i>S. Vincentii Ferrer, presbyteri</i>	
e	VIII	6		
f	VII	7	<i>S. Ioannis Baptistæ de la Salle, presbyteri</i>	Memoria
g	VI	8		
A	V	9		
b	IV	10		
c	III	11	<i>S. Stanislai, episcopi et martyris</i>	
d	Prid.	12		
e	Idib.	13	<i>S. Martini I, papæ et martyris</i>	
f	XVIII	14		
g	XVII	15		
A	XVI	16		
b	XV	17		
c	XIV	18		
d	XIII	19		
e	XII	20		
f	XI	21	<i>S. Anselmi, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	
g	X	22		
A	IX	23	<i>S. Georgii, martyris</i>	
b	VIII	24	<i>S. Fidelis de Sigmaringen, presbyteri et martyris</i>	
c	VII	25	<i>S. MARCI, EVANGELISTÆ</i>	Festum
d	VI	26		
e	V	27		
f	IV	28	<i>S. Petri Chanel, presbyteri et martyris</i>	
g	III	29	<i>S. Catharinæ Senensis, virginis et Ecclesiæ doctoris</i>	Memoria
A	Prid.	30	<i>S. Pii V, papæ</i>	

MAIUS

b	Cal.	1	<i>S. Ioseph Opificis</i>	
c	VI	2	<i>S. Athanasii, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	Memoria
d	V	3	<i>Ss. PHILIPPI ET IACOBI, APOSTOLORUM</i>	Festum
e	IV	4		
f	III	5		
g	Prid.	6		
A	Non.	7		
b	VIII	8		
c	VII	9		
d	VI	10		
e	V	11		
f	IV	12	<i>Ss. Nerei et Achillei, martyrum</i> <i>S. Pancratii, martyris</i>	
g	III	13		
A	Prid.	14	<i>S. MATTHIÆ, APOSTOLI</i>	Festum
b	Idib.	15		
c	XVII	16		
d	XVI	17		
e	XV	18	<i>S. Ioannis I, papæ et martyris</i>	
f	XIV	19		
g	XIII	20	<i>S. Bernardini Senensis, presbyteri</i>	
A	XII	21		
b	XI	22		
c	X	23		
d	IX	24		
e	VIII	25	<i>S. Bedæ Venerabilis, presbyteri et Ecclesiæ doctoris</i> <i>S. Gregorii VII, papæ</i> <i>S. Mariæ Magdalenæ de' Pazzi, virginis</i>	
f	VII	26	<i>S. Philippi Neri, presbyteri</i>	Memoria
g	VI	27	<i>S. Augustini Cantuariensis, episcopi</i>	
A	V	28		
b	IV	29		
c	III	30		
d	Prid.	31	<i>IN VISITATIONE B. MARIE VIRGINIS</i>	Festum
Dominica prima post Pentecosten: SS.MÆ TRINITATIS Sollemnitatis				
Feria V post Ss.mam Trinitatem: SS.MI CORPORIS ET SANGUINIS CHRISTI Sollemnitatis				

IUNIUS

e	Cal.	1	S. Iustini, martyris	Memoria
f	IV	2	Ss. Marcellini et Petri, martyrum	
g	III	3	Ss. Caroli Lwanga et sociorum, martyrum	Memoria
A	Prid.	4		
b	Non.	5	S. Bonifatii, episcopi et martyris	Memoria
c	VIII	6	S. Norberti, episcopi	
d	VII	7		
e	VI	8		
f	V	9	S. Ephræm, diaconi et Ecclesiæ doctoris	
g	IV	10		
A	III	11	S. Barnabæ, apostoli	Memoria
b	Prid.	12		
c	Idib.	13	S. Antonii de Padova, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	XVIII	14		
e	XVII	15		
f	XVI	16		
g	XV	17		
A	XIV	18		
b	XIII	19	S. Romualdi, abbatis	
c	XII	20		
d	XI	21	S. Aloisii Gonzaga, religiosi	Memoria
e	X	22	S. Paulini Nolani, episcopi Ss. Ioannis Fisher, episcopi, et Thomæ More, martyrum	
f	IX	23		
g	VIII	24	IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTÆ	Sollemnitas
A	VII	25		
b	VI	26		
c	V	27	S. Cyrilli Alexandrini, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
d	IV	28	S. Irenæi, episcopi et martyris	Memoria
e	III	29	SS. PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM	Sollemnitas
f	Prid.	30	Ss. Protomartyrum S. Romanæ Ecclesiæ	

Feria VI post dominicam secundam post Pentecosten:
SACRATISSIMI CORDIS IESU Sollemnitas

Sabbato post dominicam secundam post Pentecosten:
Immaculati Cordis B. Mariæ Virginis

IULIUS

g	Cal.	1		
A	VI	2		
b	V	3	S. THOMÆ, APOSTOLI	Festum
c	IV	4	S. Elisabeth Lusitanæ	
d	III	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria, presbyteri	
e	Prid.	6	S. Mariæ Goretti, virginis et martyris	
f	Non.	7		
g	VIII	8		
A	VII	9		
b	VI	10		
c	V	11	S. Benedicti, abbatis	Memoria
d	IV	12		
e	III	13	S. Henrici	
f	Prid.	14	S. Camilli de Lellis, presbyteri	
g	Idib.	15	S. Bonaventuræ, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
A	XVII	16	B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo	
b	XVI	17		
c	XV	18		
d	XIV	19		
e	XIII	20		
f	XII	21	S. Laurentii de Brindisi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
g	XI	22	S. Mariæ Magdalenæ	
A	X	23	S. Birgittæ, religiosæ	
b	IX	24		
c	VIII	25	S. IACOBI, APOSTOLI	Festum
d	VII	26	Ss. Joachim et Annæ, parentum B. M. V.	Memoria
e	VI	27		
f	V	28		
g	IV	29	S. Marthæ	Memoria
A	III	30	S. Petri Chrysologi, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
b	Prid.	31	S. Ignatii de Loyola, presbyteri	Memoria

AUGUSTUS

c	Cal.	1	S. Alfonsi Mariæ de' Liguori, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	IV	2	S. Eusebii Vercellensis, episcopi	
e	III	3		
f	Prid.	4	S. Ioannis Mariæ Vianney, presbyteri	Memoria
g	Non.	5	In Dedicacione basilicæ S. Mariæ	
A	VIII	6	IN TRANSFIGURATIONE DOMINI	Festum
b	VII	7	Ss. Xysti II, papæ, et sociorum, martyrum S. Caietani, presbyteri	
c	VI	8	S. Dominici, presbyteri	Memoria
d	V	9		
e	IV	10	S. LAURENTII, DIACONI ET MARTYRIS	Festum
f	III	11	S. Claræ, virginis	Memoria
g	Prid.	12		
A	Idib.	13	Ss. Pontiani, papæ, et Hippolyti, presbyteri, martyrum	
b	XIX	14		
c	XVIII	15	IN ASSUMPTIONE BEATÆ MARIÆ VIR- GINIS	Sollemnitas
d	XVII	16	S. Stephani Hungariæ	
e	XVI	17		
f	XV	18		
g	XIV	19	S. Ioannis Eudes, presbyteri	
A	XIII	20	S. Bernardi, abbatis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	XII	21	S. Pii X, papæ	Memoria
c	XI	22	B. Mariæ Virginis Reginæ	Memoria
d	X	23	S. Rosæ de Lima, virginis	
e	IX	24	S. BARTHOLOMÆI, APOSTOLI	Festum
f	VIII	25	S. Ludovici S. Ioseph de Calasanz, presbyteri	
g	VII	26		
A	VI	27	S. Monica	Memoria
b	V	28	S. Augustini, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
c	IV	29	In Passione S. Ioannis Baptistæ, martyris	Memoria
d	III	30		
e	Prid.	31		

SEPTEMBER

f	Cal.	1		
g	IV	2		
A	III	3	S. Gregorii Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	Prid.	4		
c	Non.	5		
d	VIII	6		
e	VII	7		
f	VI	8	IN NATIVITATE B. MARIÆ VIRGINIS	Festum
g	V	9		
A	IV	10		
b	III	11		
c	Prid.	12		
d	Idib.	13	S. Ioannis Chrysostomi, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
e	XVIII	14	IN EXALTATIONE SANCTÆ CRUCIS	Festum
f	XVII	15	B. Mariæ Virginis Perdolentis	Memoria
g	XVI	16	Ss. Cornelii, papæ, et Cypriani, episcopi, martyrum	Memoria
A	XV	17	S. Roberti Bellarmino, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
b	XIV	18		
c	XIII	19	S. Ianuarii, episcopi et martyris	
d	XII	20		
e	XI	21	S. MATTHÆI, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ	Festum
f	X	22		
g	IX	23		
A	VIII	24		
b	VII	25		
c	VI	26	Ss. Cosmæ et Damiani, martyrum	
d	V	27	S. Vincentii de Paul, presbyteri	Memoria
e	IV	28	S. Venceslai, martyris	
f	III	29	Ss. MICHAELIS, GABRIELIS ET RAPHAELIS, ARCHANGELORUM	Festum
g	Prid.	30	S. Hieronymi, presbyteri et Ecclesiæ doc- toris	Memoria

OCTOBER

A	Cal.	1	S. Teresiæ a Iesu Infante, virginis	Memoria
b	VI	2	Ss. Angelorum Custodum	Memoria
c	V	3		
d	IV	4	S. Francisci Assisiensis	Memoria
e	III	5		
f	Prid.	6	S. Brunonis, presbyteri	
g	Non.	7	B. Mariæ Virginis a Rosario	Memoria
A	VIII	8		
b	VII	9	Ss. Dionysii, episcopi, et sociorum, martyrum S. Ioannis Leonardi, presbyteri	
c	VI	10		
d	V	11		
e	IV	12		
f	III	13		
g	Prid.	14	S. Callisti I, papæ et martyris	
A	Idib.	15	S. Teresiæ de Avila, virginis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	XVII	16	S. Hedvigis, religiosæ S. Margaritæ Mariæ Alacoque, virginis	
c	XVI	17	S. Ignatii Antiocheni, episcopi et martyris	Memoria
d	XV	18	S. LUCÆ, EVANGELISTÆ	Festum
e	XIV	19	Ss. Ioannis de Brébeuf et Isaac Jogues, pres- byterorum, et sociorum, martyrum S. Pauli a Cruce, presbyteri	
f	XIII	20		
g	XII	21		
A	XI	22		
b	X	23	S. Ioannis de Capestrano, presbyteri	
c	IX	24	S. Antonii Mariæ Claret, episcopi	
d	VIII	25		
e	VII	26		
f	VI	27		
g	V	28	Ss. SIMONIS ET IUDÆ, APOSTOLORUM	Festum
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31		

NOVEMBER

d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM	Sollemnitas
e	IV	2	IN COMMEMORATIONE OMNIUM FI- DELIIUM DEFUNCTORUM	
f	III	3	S. Martini de Porres, religiosi	
g	Prid.	4	S. Caroli Borromeo, episcopi	Memoria
A	Non.	5		
b	VIII	6		
c	VII	7		
d	VI	8		
e	V	9	IN DEDICATIONE BASILICÆ LATERANENSIS	Festum
f	IV	10	S. Leonis Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris	Memoria
g	III	11	S. Martini Turonensis, episcopi	Memoria
A	Prid.	12	S. Iosaphat, episcopi et martyris	Memoria
b	Idib.	13		
c	XVIII	14		
d	XVII	15	S. Alberti Magni, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
e	XVI	16	S. Margaritæ Scotiæ S. Gertrudis, virginis	
f	XV	17	S. Elisabeth Hungariæ, religiosæ	Memoria
g	XIV	18	In Dedicacione basilicarum Ss. Petri et Pauli, apostolorum	
A	XIII	19		
b	XII	20		
c	XI	21	In Præsentatione B. Mariæ Virginis	Memoria
d	X	22	S. Cæciliæ, virginis et martyris	Memoria
e	IX	23	S. Clementis I, papæ et martyris S. Columbani, abbatis	
f	VIII	24		
g	VII	25		
A	VI	26		
b	V	27		
c	IV	28		
d	III	29		
e	Prid.	30	S. ANDRÆE, APOSTOLI	Festum

Dominica ultima « per annum »:

D. N. I. C. UNIVERSORUM REGIS Sollemnitas

DECEMBER

f	Cal.	1		
g	IV	2		
A	III	3	S. Francisci Xavier, presbyteri	Memoria
b	Prid.	4	S. Ioannis Damasceni, presbyteri et Ecclesiae doctoris	
c	Non.	5		
d	VIII	6	S. Nicolai, episcopi	
e	VII	7	S. Ambrosii, episcopi et Ecclesiae doctoris	Memoria
f	VI	8	IN CONCEPTIONE IMMACULATA BEATÆ MARIÆ VIRGINIS	Sollemnitas
g	V	9		
A	IV	10		
b	III	11	S. Damasi I, papæ	
c	Prid.	12	S. Ioannæ Franciscæ de Chantal, religiosæ	
d	Idib.	13	S. Luciae, virginis et martyris	Memoria
e	XIX	14	S. Ioannis a Cruce, presbyteri et Ecclesiae doctoris	Memoria
f	XVIII	15		
g	XVII	16		
A	XVI	17		
b	XV	18		
c	XIV	19		
d	XIII	20		
e	XII	21	S. Petri Canisii, presbyteri et Ecclesiae doctoris	
f	XI	22		
g	X	23	S. Ioannis de Kety, presbyteri	
A	IX	24		
b	VIII	25	IN NATIVITATE DOMINI	Sollemnitas
c	VII	26	S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS	Festum
d	VI	27	S. IOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ	Festum
e	V	28	Ss. INNOCENTII, MARTYRUM	Festum
f	IV	29	S. Thomæ Becket, episcopi et martyris	
g	III	30		
A	Prid.	31	S. Silvestri I, papæ	

Dominica infra octavam Nativitatis, vel, ea deficiente,
die 30 decembris:

SANCTÆ FAMILIÆ IESU, MARIÆ ET IOSEPH Festum

TABULA
OMNIUM DOMINICARUM NECNON
SOLLEMNITATUM ET FESTORUM MOBILIIUM
AB ANNO 1975 USQUE AD ANNUM 1997

Tabula omnium dominicarum necnon sollemnitatum et

festorum mobilium ab anno 1975 usque ad annum 1997 (a)

	1975 1986 1997	1976 (b)	1977	1978 1989	1979 1990	1980 (b)
Dom. 2 ^a p. Nat.	5 Ia.	4 Ia.	2 Ia.	—	—	—
Baptisma Dom. (c)	12 »	11 »	9 »	8 Ia.	7 Ia.	13 Ia.
Feria 4 ^a cinerum	12 Fe.	8 Mr.	28 Fe.	8 Fe.	28 Fe.	20 Fe.
Dom. 1 ^a Quadrag.	16 »	7 »	27 »	12 »	4 Mr.	24 »
» 2 ^a »	23 »	14 »	6 Mr.	19 »	11 »	2 Mr.
» 3 ^a »	2 Mr.	21 »	13 »	26 »	18 »	9 »
» 4 ^a »	9 »	28 »	20 »	5 Mr.	25 »	16 »
» 5 ^a »	16 »	4 Ap.	27 »	12 »	1 Ap.	23 »
Dom. in palmis	23 »	11 »	3 Ap.	19 »	8 »	30 »
DOM. RESURR.	30 »	18 »	10 »	26 »	15 »	6 Ap.
Dom. 2 ^a Paschæ	6 Ap.	25 »	17 »	2 Ap.	22 »	13 »
» 3 ^a »	13 »	2 M.	24 »	9 »	29 »	20 »
» 4 ^a »	20 »	9 »	1 M.	16 »	6 M.	27 »
» 5 ^a »	27 »	16 »	8 »	23 »	13 »	4 M.
» 6 ^a »	4 M.	23 »	15 »	30 »	20 »	11 »
Ascensio Domini	8 »	27 »	19 »	4 M.	24 »	15 »
Dom. 7 ^a Paschæ	11 »	30 »	22 »	7 »	27 »	18 »
Dom. Pentecostes	18 »	6 I.	29 »	14 »	3 I.	25 »
SS. Trinitatis	25 »	13 »	5 I.	21 »	10 »	1 I.
SS. Corp. et S. Chr.	29 »	17 »	9 »	25 »	14 »	5 »
SS. Cordis Iesu	6 I.	25 »	17 »	2 I.	22 »	13 »
Dom. 2 ^a per annum	19 Ia.	18 Ia.	16 Ia.	15 Ia.	14 Ia.	20 Ia.
» 3 ^a »	26 »	25 »	23 »	22 »	21 »	27 »
» 4 ^a »	2 Fe.	1 Fe.	30 »	29 »	28 »	3 Fe.
» 5 ^a »	9 »	8 »	6 Fe.	5 Fe.	4 Fe.	10 »
» 6 ^a »	—	15 »	13 »	14 M.	11 »	17 »
» 7 ^a »	18 M.	22 »	20 »	21 »	18 »	—
» 8 ^a »	25 »	29 »	—	28 »	25 »	25 M.
» 9 ^a »	1 I.	—	29 M.	4 I.	3 I.	1 I.

1981 1987	1982 1993	1983 1994	1984 (b)	1985	1988 (b)	1991	1992 (b)	1995	1996 (b)
4 Ia.	3 Ia.	2 Ia.	—	—	3 Ia.	—	5 Ia.	—	—
11 »	10 »	9 »	8 Ia.	13 Ia.	10 »	13 Ia.	12 »	8 Ia.	7 Ia.
4 Mr.	24 Fe.	16 Fe.	7 Mr.	20 Fe.	17 Fe.	13 Fe.	4 Mr.	1 Mr.	21 Fe.
8 »	28 »	20 Fe.	11 »	24 »	21 »	17 »	8 »	5 »	25 »
15 »	7 Mr.	27 »	18 »	3 Mr.	28 »	24 »	15 »	12 »	3 Mr.
22 »	14 »	6 Mr.	25 »	10 »	6 Mr.	3 Mr.	22 »	19 »	10 »
29 »	21 »	13 »	1 Ap.	17 »	13 »	10 »	29 »	26 »	17 »
5 Ap.	28 »	20 »	8 »	24 »	20 »	17 »	5 Ap.	2 Ap.	24 »
12 »	4 Ap.	27 »	15 »	31 »	27 »	24 »	12 »	9 »	31 »
19 »	11 »	3 Ap.	22 »	7 Ap.	3 Ap.	31 »	19 »	16 »	7 Ap.
26 »	18 »	10 »	29 »	14 »	10 »	7 Ap.	26 »	23 »	14 »
3 M.	25 »	17 »	6 M.	21 »	17 »	14 »	3 M.	30 »	21 »
10 »	2 M.	24 »	13 »	28 »	24 »	21 »	10 »	7 M.	28 »
17 »	9 »	1 M.	20 »	5 M.	1 M.	28 »	17 »	14 »	5 M.
24 »	16 »	8 »	27 »	12 »	8 »	5 M.	24 »	21 »	12 »
28 »	20 »	12 »	31 »	16 »	12 »	9 »	28 »	25 »	16 »
31 »	23 »	15 »	3 I.	19 »	15 »	12 »	31 »	28 »	19 »
7 I.	30 »	22 »	10 »	26 »	22 »	19 »	7 I.	4 I.	26 »
14 »	6 I.	29 »	17 »	2 I.	29 »	26 »	14 »	11 »	2 I.
18 »	10 »	2 I.	21 »	6 »	2 I.	30 »	18 »	15 »	6 »
26 »	18 »	10 »	29 »	14 »	10 »	7 I.	26 »	23 »	14 »
18 Ia.	17 Ia.	16 Ia.	15 Ia.	20 Ia.	17 Ia.	20 Ia.	19 Ia.	15 Ia.	14 Ia.
25 »	24 »	23 »	22 »	27 »	24 »	27 »	26 »	22 »	21 »
1 Fe.	31 »	30 »	29 »	3 Fe.	31 »	3 Fe.	2 Fe.	29 »	28 »
8 »	7 Fe.	6 Fe.	5 Fe.	10 »	7 Fe.	10 »	9 »	5 Fe.	4 Fe.
15 »	14 »	13 »	12 »	17 »	14 »	—	16 »	12 »	11 »
22 »	21 »	—	19 »	—	—	19 M.	23 »	19 »	18 »
1 Mr.	—	22 M.	26 »	26 M.	22 M.	26 »	1 Mr.	26 »	26 M.
—	30 M.	29 »	4 Mr.	2 I.	29 »	2 I.	—	4 I.	2 I.

(a) Dominica litteris italicis impressa eo anno ab alia celebratione liturgica impeditur.

(b) Annus bissextilis. (c) Hebdomada 1^a per annum.

Tabula omnium dominicarum necnon sollemnitatum et festorum mobilium ab anno 1975 usque ad annum 1997 (a)

	1975 1986 1997	1976 (b)	1977	1978 1989	1979 1990	1980 (b)	1981 1987	1982 1993	1983 1994	1984 (b)	1985	1988 (b)	1991	1992 (b)	1995	1996 (b)
Dom. 10 ^a per annum	8 I.	6 I.	5 I.	11 I.	10 I.	8 I.	7 I.	6 I.	5 I.	10 I.	9 I.	5 I.	9 I.	7 I.	11 I.	9 I.
» 11 ^a »	15 »	13 »	12 »	18 »	17 »	15 »	14 »	13 »	12 »	17 »	16 »	12 »	16 »	14 »	18 »	16 »
» 12 ^a »	22 »	20 »	19 »	25 »	24 »	22 »	21 »	20 »	19 »	24 »	23 »	19 »	23 »	21 »	25 »	23 »
» 13 ^a »	29 »	27 »	26 »	2 Iu.	1 Iu.	29 »	28 »	27 »	26 »	1 Iu.	30 »	26 »	30 »	28 »	2 Iu.	30 »
» 14 ^a »	6 Iu.	4 Iu.	3 Iu.	9 »	8 »	6 Iu.	5 Iu.	4 Iu.	3 Iu.	8 »	7 Iu.	3 Iu.	7 Iu.	5 Iu.	9 »	7 Iu.
» 15 ^a »	13 »	11 »	10 »	16 »	15 »	13 »	12 »	11 »	10 »	15 »	14 »	10 »	14 »	12 »	16 »	14 »
» 16 ^a »	20 »	18 »	17 »	23 »	22 »	20 »	19 »	18 »	17 »	22 »	21 »	17 »	21 »	19 »	23 »	21 »
» 17 ^a »	27 »	25 »	24 »	30 »	29 »	27 »	26 »	25 »	24 »	29 »	28 »	24 »	28 »	26 »	30 »	28 »
» 18 ^a »	3 Ag.	1 Ag.	31 »	6 Ag.	5 Ag.	3 Ag.	2 Ag.	1 Ag.	31 »	5 Ag.	4 Ag.	31 »	4 Ag.	2 Ag.	6 Ag.	4 Ag.
» 19 ^a »	10 »	8 »	7 Ag.	13 »	12 »	10 »	9 »	8 »	7 Ag.	12 »	11 »	7 Ag.	11 »	9 »	13 »	11 »
» 20 ^a »	17 »	15 »	14 »	20 »	19 »	17 »	16 »	15 »	14 »	19 »	18 »	14 »	18 »	16 »	20 »	18 »
» 21 ^a »	24 »	22 »	21 »	27 »	26 »	24 »	23 »	22 »	21 »	26 »	25 »	21 »	25 »	23 »	27 »	25 »
» 22 ^a »	31 »	29 »	28 »	3 St.	2 St.	31 »	30 »	29 »	28 »	2 St.	1 St.	28 »	1 St.	30 »	3 St.	1 St.
» 23 ^a »	7 St.	5 St.	4 St.	10 »	9 »	7 St.	6 St.	5 St.	4 St.	9 »	8 »	4 St.	8 »	6 St.	10 »	8 »
» 24 ^a »	14 »	12 »	11 »	17 »	16 »	14 »	13 »	12 »	11 »	16 »	15 »	11 »	15 »	13 »	17 »	15 »
» 25 ^a »	21 »	19 »	18 »	24 »	23 »	21 »	20 »	19 »	18 »	23 »	22 »	18 »	22 »	20 »	24 »	22 »
» 26 ^a »	28 »	26 »	25 »	1 Ot.	30 »	28 »	27 »	26 »	25 »	30 »	29 »	25 »	29 »	27 »	1 Ot.	29 »
» 27 ^a »	5 Ot.	3 Ot.	2 Ot.	8 »	7 Ot.	5 Ot.	4 Ot.	3 Ot.	2 Ot.	7 Ot.	6 Ot.	2 Ot.	6 Ot.	4 Ot.	8 »	6 Ot.
» 28 ^a »	12 »	10 »	9 »	15 »	14 »	12 »	11 »	10 »	9 »	14 »	13 »	9 »	13 »	11 »	15 »	13 »
» 29 ^a »	19 »	17 »	16 »	22 »	21 »	19 »	18 »	17 »	16 »	21 »	20 »	16 »	20 »	18 »	22 »	20 »
» 30 ^a »	26 »	24 »	23 »	29 »	28 »	26 »	25 »	24 »	23 »	28 »	27 »	23 »	27 »	25 »	29 »	27 »
» 31 ^a »	2 Nv.	31 »	30 »	5 Nv.	4 Nv.	2 Nv.	1 Nv.	31 »	30 »	4 Nv.	3 Nv.	30 »	3 Nv.	1 Nv.	5 Nv.	3 Nv.
» 32 ^a »	9 »	7 Nv.	6 Nv.	12 »	11 »	9 »	8 »	7 Nv.	6 Nv.	11 »	10 »	6 Nv.	10 »	8 »	12 »	10 »
» 33 ^a »	16 »	14 »	13 »	19 »	18 »	16 »	15 »	14 »	13 »	18 »	17 »	13 »	17 »	15 »	19 »	17 »
D.N.I.C. Regis (c)	23 »	21 »	20 »	26 »	25 »	23 »	22 »	21 »	20 »	25 »	24 »	20 »	24 »	22 »	26 »	24 »
Dom. 1 ^a Adventus	30 »	28 »	27 »	3 Dc.	2 Dc.	30 »	29 »	28 »	27 »	2 Dc.	1 Dc.	27 »	1 Dc.	29 »	3 Dc.	1 Dc.
» 2 ^a »	7 Dc.	5 Dc.	4 Dc.	10 »	9 »	7 Dc.	6 Dc.	5 Dc.	4 Dc.	9 »	8 »	4 Dc.	8 »	6 Dc.	10 »	8 »
» 3 ^a »	14 »	12 »	11 »	17 »	16 »	14 »	13 »	12 »	11 »	16 »	15 »	11 »	15 »	13 »	17 »	15 »
» 4 ^a »	21 »	19 »	18 »	24 »	23 »	21 »	20 »	19 »	18 »	23 »	22 »	18 »	22 »	20 »	24 »	22 »
S. Familiae I.M.I.	28 »	26 »	30 »	31 »	30 »	28 »	27 »	26 »	30 »	30 »	29 »	30 »	29 »	27 »	31 »	29 »

(a) Dominica litteris italicis impressa eo anno ab alia celebratione liturgica impeditur.

(b) Annus bissextilis.

(c) Hebdomada 34^a per annum.

INDEX SIGLORUM

Abd	Liber Abdiae prophetæ
Act	Actus Apostolorum
Ag	Liber Aggæi prophetæ
Am	Liber Amos prophetæ
Ap	Apocalypsis beati Ioannis apostoli
Bar	Liber Baruch prophetæ
Cant	Canticum canticorum
1 et 2 Chr	Libri I et II Chronicorum (= I et II Paralipomenon)
Col	Epistola beati Pauli apostoli ad Colossenses
1 et 2 Cor	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Corinthios
Dan	Liber Danielis prophetæ
Deut	Liber Deuteronomii
Eph	Epistola beati Pauli apostoli ad Ephesios
Esd	Liber Esdræ (= I Esdræ)
Est	Liber Esther
Ex	Liber Exodus
Ez	Liber Ezechielis prophetæ
Gal	Epistola beati Pauli apostoli ad Galatas
Gen	Liber Genesis.
Hab	Liber Habacuc prophetæ
Hebr	Epistola ad Hebræos
Iac	Epistola beati Iacobi apostoli
Ier	Liber Ieremiæ prophetæ
Io	Evangelium secundum Ioannem
1, 2 et 3 Io	Epistolæ I, II et III beati Ioannis apostoli
Iob	Liber Iob
Ioel	Liber Ioelis prophetæ
Ion	Liber Ionas prophetæ
Ios	Liber Iosue
Is	Liber Isaia prophetæ
Iud	Epistola beati Iudæ apostoli

Iudic	Liber Iudicum
Iudt	Liber Iudith
Lam	Lamentationes (= Threni)
Lc	Evangelium secundum Lucam
Lev	Liber Leviticus
1 et 2 Mac	Libri I et II Macchabæorum
Mal	Liber Malachia prophetæ
Mc	Evangelium secundum Marcum
Mic	Liber Michææ prophetæ
Mt	Evangelium secundum Matthæum
Nah	Liber Nahum prophetæ
Neh	Liber Nehemiæ (= II Esdræ)
Num	Liber Numeri
Os	Liber Osee prophetæ
1 et 2 Petr	Epistolæ I et II beati Petri apostoli
Phil	Epistola beati Pauli apostoli ad Philippenses
Phm	Epistola beati Pauli apostoli ad Philemon
Prov	Liber Proverbiorum
Ps	Liber Psalmorum
Qoh	Liber Qohelet (= Ecclesiastes)
1 et 2 Reg	Libri I et II Regum (= III et IV Regum)
Rom	Epistola beati Pauli apostoli ad Romanos
Rut	Liber Ruth
1 et 2 Sam	Libri I et II Samuelis (= I et II Regum)
Sap	Liber Sapientia
Sir	Liber Siracidæ (Ben Sira = Ecclesiasticus)
Soph	Liber Sophonia prophetæ
1 et 2 Th	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Thessalonicenses
1 et 2 Tim	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Timotheum
Tit	Epistola beati Pauli apostoli ad Titum
Tob	Liber Tobia
Zac	Liber Zacharia prophetæ

PROPRIUM DE TEMPORE

TEMPUS QUADRAGESIMÆ

FERIA QUARTA CINERUM

In Missa huius diei benedicuntur et imponuntur cineres, facti de ramis olivarum, sive aliarum arborum, anno præcedenti benedictis.

Ritus initiales et liturgia verbi

Ant. ad introitum

Sap 11, 24-25. 27

Miseréris ómnium, Dómine,
et nihil odísti eórum quæ fecísti,
dissímulans peccáta hóminum propter pæniténtiam
et parcens illis, quia tu es Dóminus Deus noster.

Omíttitur actus pænítentialis, cuius locum tenet impositio cinerum.

Collecta

Concéde nobis, Dómine, præsidia milítie christiáne
sanctis inchoáre ieiúniis,
ut, contra spirítales nequítias pugnatúri,
continéntie muniámur auxiliis.
Per Dóminum.

Lectio prima

Scíndite corda vestra et non vestimenta vestra.

Léctio libri Ioélis prophéte

2, 12-18

« Nunc, dicit Dóminus, convertímini ad me in toto corde vestro, in ieiúnio et in fletu et in planctu; et scíndite corda vestra et non vestiménta vestra, et con-

Valde commendatur, ut tradita forma congregationis Ecclesiæ localis ad modum « stationum » romanarum, saltem in maioribus civitatibus et modo singulis locis aptiore, imprimis autem tempore Quadragesimæ, servetur et foveatur. Huiusmodi autem fidelium cœtus congregari poterunt, præsertim diœcesis Pastore præsidente, diebus dominicis aliisque infra hebdomadam opportunioribus, aut apud Sanctorum sepulcra, aut in præcipuis urbis ecclesiis vel sanctuariis, aut etiam quibusdam in locis peregrinationis, quæ in diœcesi magis frequentantur.

vertímini ad Dóminum Deum vestrum, quia benígnus et miséricors est, pátiens et multæ misericórdiæ et præstábilis super malítia. Quis scit, si convertátur et ignóscat et relínquat post se benedictiónem, sacrificium et libámen Dómino Deo vestro?

Cánite tuba in Sion, sanctificáte ieiúnium, vocáte cœtum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiám, coadunáte senes, congregáte párvulos et sugéntes úbera; egrediátur sponsus de cubíli suo, et sponsa de thá-lamo suo.

Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes mí-nistri Dómini et dicent: “ Parce, Dómine, parce pópulo tuo et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum?” »

Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. — Verbum Dómini.

Psalmus sponsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 12-13. 14 et 17 (R.: cf. 3 a)

R. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

4 Amplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me. R.

5 Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó, et peccátum meum contra me est semper.

6 Tibi, tibi soli peccávi, et malum coram te feci. R.

12 Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.

13 Ne proicias me a fácie tua, et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

14 Redde mihi lætítiam salutáris tui, et spíritu promptíssimo confirma me.

17 Dómine, lábía mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam. R.

Lectio secunda

Reconciliamini Deo: ecce nunc tempus acceptabile.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

5, 20 — 6, 2

Fratres:

Pro Christo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur iustítia Dei in ipso.

Adiuvántes autem, et exhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis — ait enim: « Témpace accépto, exaudívi te et in die salutis adiúvi te ». Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salutis.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Ps 94, 8 ab

Hódie, nolíte obduráre corda vestra, sed vocem Dómini audíte.

Loco versus ante Evangelium, qui singulis diebus proponitur, alius adhiberi potest ex iis qui infra, p. 599, inveniuntur.

Evangelium

Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
6, 1-6. 16-18

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Atténdite ne iustítiam vestram faciátis coram homínibus ut videámini ab eis; alióquin mercédem non habétiis apud Patrem vestrum qui in cælis est.

Cum ergo fácies eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritæ faciunt in synagógis et in vicis ut honorificéntur ab homínibus; amen dico vobis: recepérunt mercédem suam. Te autem faciénte eleemósynam, nésciat sinístra tua quid faciát délixtera tua, ut sit eleemósyna tua in abscóndito, et Pater tuus qui videt in abscóndito reddet tibi.

Et cum orátis, non éritis sicut hypócritæ, qui amant in synagógis et in ángulis plateárum stantes oráre ut videántur ab homínibus; amen dico vobis: recepérunt mercédem suam. Tu autem cum orábis, intra in cubículum tuum et clauso óstio ora Patrem tuum qui est in abscóndito; et Pater tuus qui videt in abscóndito reddet tibi.

Cum autem ieiunátis, nolíte fieri sicut hypócritæ tristes, demoliúntur enim fácies suas ut páreant homínibus ieiunántes; amen dico vobis: recepérunt mercédem suam. Tu autem cum ieiúnas, unge caput tuum et fáciem tuam lava, ne videáris homínibus ieiúnans, sed Patri tuo qui est in abscóndito; et Pater tuus qui videt in abscóndito reddet tibi ». — Verbum Dómini.

Benedictio et impositio cinerum

Post homíliam, sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Deum Patrem, fratres caríssimi, suppliciter deprecémur, ut hos cíneres, quos pæniténtiæ causa capítibus nostris impónimus, ubertáte grátia suæ benedicere dignétur.

Et, post brevem orationem in silentio, prosequitur:

Deus, qui humiliatióne flécteris et satisfactióne placáris, aurem tuæ pietátis précibus nostris inclína, et super fámulos tuos, horum cínerum aspersione contáctos, grátiam tuæ benedictiónis ✠ effunde propítius, ut, quadragesimálem observántiam prosequéntes, ad Fílii tui paschále mystérium celebrándum purificátiis méntibus pervenire mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Vel:

Deus, qui non mortem sed conversiónem desíderas peccatórum, preces nostras cleménter exáudi, et hos cíneres, quos capítibus nostris impóni decérnimus, benedicere ✠ pro tua pietáte dignáre, ut qui nos cínerem esse et in púlverem reversúros cognóscimus, quadragesimális exercitatiónis stúdio, peccatórum véniam et novitátem vitæ, ad imáginem Fílii tui resurgéntis, cónsequi valeámus.

Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Et aspergit cineres aqua benedicta, nihil dicens.

Deinde sacerdos imponit cineres omnibus astantibus, qui ad ipsum accedunt, dicens singulis:

Pænitémini, et créдите Evangélio.

Mc 1, 15

Vel:

Cf. Gen 3, 19

Meménto, homo, quia pulvis es,
et in púlverem revertéris.

Interim cantatur:

Antiphona

Cf. Ioel 2, 13

Immutémur hábitu, in cínere et cilício, ieiunémus, et plorémus ante Dóminum, quia multum miséricors est dimittere peccáta nostra Deus noster.

Alia antiphona Ioel 2, 17; Est 13, 17

Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes mínistri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo, et ne claudas ora canéntium te, Dómine.

Alia antiphona

Ps 50, 3

Dele, Dómine, iniquitátem meam.

Quæ repeti potest post singulos versus psalmi 50 Miserére mei, Deus.

Responsorium

Cf. Bar 3, 2

Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus, ne, súbito præoccupáti die mortis, quæramus spátium pæniténtiæ, et inveníre non possímus. * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi.

ꝫ. Ps 78, 9 Aduva nos, Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, libera nos. * Atténde, Dómine.

Cani potest etiam alius cantus aptus.

Impositione cinerum peracta, sacerdos lavat manus; ritus autem concluditur oratione universali, seu oratione fidelium.

Liturgia eucharistica

Super oblata

Sacrificium quadragesimális iníitii sollémniter immolámus, te, Dómine, deprecántes, ut per pæniténtiæ caritátisque labóres a nóxiis voluptátibus temperémus, et, a peccátis mundáti, ad celebrándam Fílii tui passiónem mereámur esse devóti. Per Christum.

Præfatio III vel IV de Quadragesima, pp. 627-628.

Ant. ad communionem

Ps 1, 2-3

Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte, dabit fructum suum in témpore suo.

Post communionem

Percépta nobis, Dómine, præbeant sacraménta subsidium, ut tibi grata sint nostra ieiúnia, et nobis proficiant ad medélam. Per Christum.

Benedictio et impositio cinerum fieri potest etiam sine Missa. Quo in casu opportune præmittitur liturgia verbi, adhibendo cantum ad introitum, collectam, lectiones cum suis cantibus, ut in Missa. Sequitur deinde homilia et benedictio atque impositio cinerum. Ritus concluditur oratione universali.

Feria quinta post Cineres

Ant. ad introitum

Cf. Ps 54, 17-20. 23

Dum clamárem ad Dóminum, exaudivit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi. Iacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet.

Collecta

Actiões nostras, quæsumus, Dómine,
aspirádo præveni et adiuvádo proséquare,
ut cuncta nostra operátio a te semper incípiat,
et per te cœpta finiátur.
Per Dóminum.

Lectio prior

*En propono in conspectu vestro hodie
benedictionem et maledictionem.*

Lectio libri Deuteronomii

30, 15-20

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Considera quod hódie proposúerim in conspéctu tuo vitam et bonum, et e contrário mortem et malum, ut diligas Dóminum Deum tuum, et ámbules in viis eius, et custódias mandáta illius ac cæremónias atque iudícia, et vivas; atque multiplicet te benedicátque tibi in terra, ad quam ingrediéris possidéndam.

Si autem avérsus fúerit cor tuum et audíre nolúeris, atque erróre decéptus adoráveris deos aliénos et servíeris eis, prædíco tibi hódie quod péreas et parvo témpore moréris in terra, ad quam, Iordáne transmisso, ingrediéris possidéndam.

Testes ínvoco hódie cælum et terram, quod proposúerim vobis vitam et mortem, benedictiónem et maledictiónem. Elige ergo vitam, ut et tu vivas et semen tuum; et diligas Dóminum Deum tuum atque obédias voci eius et illi adhæreas (ipse est enim vita tua et longitúdo diérum tuórum), ut hábites in terra, pro qua iurávit Dóminus pátribus tuis, Abraham, Isaac et Iacob, ut daret eam illis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: Ps 39, 5 a)

R. Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

- 1 Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;
- 2 sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. R.
- 3 Et erit tamquam lignum
plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur. R.
- 4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.
- 6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. R.

Versus ante Evangelium

Mt 4, 17

Pæniténtiam ágite, dicit Dóminus;
appropinquávit Regnum cælórum.

Evangelium

*Qui perdiderit animam suam propter me,
hic salvam faciet illam.*

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Lucam 9, 22-25

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Opórtet Fílium hóminis multa pati et reprobári a senióribus et princípibus sacerdotum et scribis et occídi et tértia die resúrgere ».

Dicébat autem ad omnes: « Si quis vult post me venire, abneget se ipsum et tollat crucem suam cotidie, et sequatur me. Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet illam; qui autem perdiderit animam suam propter me, hic salvam faciet illam. Quid enim proficit homo si lucrétur univérsum mundum, se autem ipsum perdat vel detriméntum sui faciat? »

Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias, quæsumus, Dómine, propítius inténde, quas sacris altáribus exhibémus, ut, nobis indulgéntiam largiéndo, tuo nómini dent honórem.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Ps 50, 12

Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Post communionem

Cæléstis doni benedictióne percépta,
súpplīces te, Deus omnípotens, deprecámur,
ut hoc idem nobis semper
et indulgéntiæ causa sit et salútis.
Per Christum.

Feria sexta post Cineres

Ant. ad introitum

Ps 29, 11

Audívit Dóminus, et misértus est mihi,
Dóminus factus est adiútor meus.

Collecta

Inchoáta pæniténtiæ ópera, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquare, ut observántiam, quam corporáliter exercémus, méntibus étiam valeámus implére' sincéris.
Per Dóminum.

Lectio prior

Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi?

Léctio libri Isaíæ prophétæ

58, 1-9 a

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam; et annúntia pópulo meo scélera eórum et dómui Iacob peccáta eórum. Me étenim de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt, quasi gens quæ iustítiam fécerit, et iudícium Dei sui non derelíquerit. Rogant me iudícia iustítiae, appropinquáre Deo volunt:

“ Quare ieiunávimus, et non aspexísti; humiliávimus ánimas nostras, et nescísti? ”

Ecce in die ieiúnii vestri invenítur volúntas vestra, et omnes debitóres vestros repétitis. Ecce ad lites et contentiónes ieiunátis, et percútitis pugno ímpie. Nolíte ieiunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in ex-célso clamor vester.

Numquid tale est ieiúnium quod elégi, per diem afflígere hómīnem ánimam suam? Numquid contorquére quasi círculum caput suum, et saccum et cínerem stérnere? Numquid istud vocábis ieiúnium et diem accep-tábilem Dómino?

Nonne hoc est magis ieiúnium quod elégi? Dissólve

colligatiónes impietátis, solve fascículos deprimentes, dimitte eos qui confrácti sunt líberos, et omne onus dirúmpe; frange esuriénti panem tuum, et egénos vagós-que induc in domum tuam; cum víderis nudum, óperi eum et carnem tuam ne despéxeris.

Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem tuam iustítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis et Dóminus exáudiet, clamábis et dicet: " Ecce adsum " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 18-19 (R.: 19 b)

R. Cor contrítum et humiliátum,
Deus, non despícies.

³ Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. R.

⁵ Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó,
et peccátum meum contra me est semper.

⁶ Tibi, tibi soli peccávi, et malum coram te feci. R.

¹⁸ Non enim sacrificio delectáris,
holocáustum, sí offeram, non placébit.

¹⁹ Sacrificium Deo spíritus contribulátus,
cor contrítum et humiliátum,
Deus, non despícies. R.

Versus ante Evangelium

Am 5, 14

Querite bonum, et non malum, ut vivátis;
et erit Dóminus vobíscum.

Evangelium

Cum auferetur ab eis sponsus, tunc ieiunabunt.

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Matthæum

9, 14-15

In illo témpore: Cum venisset Iesus trans fretum in regióne Gerasenórum, accessérunt ad eum discípuli Ioánnis dicétes: « Quare nos et Pharisæi ieiunámus frequénter, discípuli autem tui non ieiúnant? »

Et ait illis Iesus: « Numquid possunt convívæ nuptiárum lugére quámdu cum illis est sponsus? Venient autem dies cum auferétur ab eis sponsus, et tunc ieiunábunt ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Sacrificium, Dómine,
observántiæ quadragesimális offerimus,
quod tibi, quæsumus, mentes nostras reddat accéptas,
et continétiæ promptióri nobis tríbuat facultátem.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Ps 24, 4

Vias tuas, Dómine, démonstra nobis,
et sémitas tuas édoce nos.

Post communionem

Quæsumus, omnípotens Deus,
ut, huius participatióne mystérii
a delictis ómnibus expiáti,
remédiis tuæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Sabbato post Cineres

Ant. ad introitum

Ps 68, 17

Exáudi nos, Dómine,
quóniam benígna est misericórdia tua;
secúndum multítudinem miseratiónum tuárum
réspice nos, Dómine.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
infirmítatem nostram propítius réspice,
atque ad protegéndum nos
déteram tuæ maiestátis exténde.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Cum effuderis esurienti animam tuam,
... orietur in tenebris lux tua.*

Lectio libri Isaíæ prophéta

58, 9 b-14

Hæc dicit Dóminus:

« Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris
exténdere dígitum, et loquí quod non prodest; cum
effúderis esuriéti ánimam tuam, et ánimam afflíctam
repléveris, oriétur in ténebris lux tua, et ténebræ tuæ
erunt sicut merídiés. Et réquiem tibi dabit Dóminus
semper, implébit splendoribus ánimam tuam, et ossa
tua liberábit; et eris quasi hortus irriguus et sicut
fons aquárum, cuius non defícient aquæ.

Et ædificábuntur in te desérta sæculórum, funda-
ménta generatiónis et generatiónis suscitábis, et vocá-
beris ædificátor sápium, avértens sémitas in quiétem.

Si avérteris a sábbato pedem tuum fácere voluntá-
tem tuam in die sancto meo, et vocáveris sábbatum
delicátum et sanctum Dómini gloriósum, et glorificá-
veris eum, dum non facis vias tuas, et non invenitur
volúntas tua, ut loquáris sermónem: tunc delectáberis
super Dómino, et sustóllam te super altitúdiés terræ,
et cibábo te hereditáte Iacob patris tui.

Os enim Dómini locútum est ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 85, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 11 a)

R. Doce me, Dómine, viam tuam,
et ingrédia in veritáte tua.

1 Inclína, Dómine, aurem tuam et exáudi me,
quóniam inops et pauper sum ego.

2 Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum;
salvum fac servum tuum,
Deus meus, sperántem in te. R.

3 Miserére mei, Dómine,
quóniam ad te clamávi tota die.

4 Lætífica ánimam servi tui,
quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi. R.

5 Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis,
et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

6 Auribus pécipe, Dómine, oratiónem meam,
et inténde voci deprecatiónis meæ. R.

Versus ante Evangelium

Ez 33, 11

Nolo mortem ímpii, dicit Dóminus,
sed ut convertátur et vivat.

Evangelium

Non veni vocare iustos sed peccatores in pœnitentiam.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 5, 27-32

In illo témpore:

Vidit Iesus publicánum nómine Levi sedéntem ad telóneum, et ait illi: « Séquere me ». Et relictis ómnibus, surgens secútus est eum.

Et fecit ei convívium magnum Levi in domo sua; et erat turba multa publicanórum et aliórum qui cum illis erant discumbéntes. Et murmurábant Pharisæi et scribæ eórum advérsus discipulos eius dicétes: « Quare cum publicánis et peccatóribus manducátis et bíbitis? »

Et respóndens Iesus dixit ad illos: « Non veni vocáre iustos sed peccatóres in pœnitentiam ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis, et præsta, ut, huius operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Mt 9, 13

Misericórdiam volo et non sacrificium, dicit Dóminus: non enim veni vocáre iustos sed peccatóres.

Post communionem

Cæléstis vitæ múnere vegetáti, quæsumus, Dómine, ut, quod est nobis in præsénti vita mystérium, fiat æternitátis auxiliium. Per Christum.

DOMINICA I IN QUADRAGESIMA

Ant. ad introitum

Ps 90, 15-16

Invocábit me, et ego exáudiam eum; erípiam eum, et glorificábo eum, longitúdine diérum adimplébo eum.

Collecta

Concéde nobis, omnipotens Deus, ut, per ánnua quadragesimális exercítia sacraménti, et ad intellegéndum Christi proficiámus arcánium, et efféctus eius digna conversatióne sectémur.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Protoparentum creatio et peccatum.

Lécio libri Génesis

2, 7-9; 3, 1-7

Formávit Dóminus Deus hómíne de limo terræ, et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem.

Plantáverat autem Dóminus Deus paradísium voluptátis a princípío, in quo pósuit hómíne quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi lignúmque sciéntiæ boni et mali.

Sed et serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulierem: « Cur præcépit vobis Deus, ut non comederétis de omni ligno paradísi? »

Cui respóndit múlter: « De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur; de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépít nobis Deus ne comedéremus et ne tangerémus illud, ne forte moriámur ».

Dixit autem serpens ad mulierem: « Nequáquam morte moriémíni. Scít enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo aperiéntur óculi vestri, et éritis sicut díi sciéntes bonum et malum ».

Vidit ígitur múlter quod bonum esset lignum ad vescéndum et pulchrum óculis aspectúque delectábile, et tulit de fructu illíus, et comédit dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum. Cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólía ficus et fecérunt sibi perizómata.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 12-13. 14 et 17 (R.: cf. 3 a)

R. Misérére, Dómine, quia peccávimus.

³ Misérére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multítudinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me. R.

⁵ Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó, et peccátum meum contra me est semper.

⁶ Tibi, tibi soli peccávi, et malum coram te feci. R.

¹² Cor mundum crea in me, Deus, et spírítum firmum ínnova in viscéribus meis.

¹³ Ne próicias me a fácie tua, et spírítum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

¹⁴ Redde mihi lætítiam salutáris tui, et spírítu promptíssimo confírma me.

¹⁷ Dómine, lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam. R.

Lectio secunda *

Ubi abundavit delictum, superabundavit gratia.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 12-19

Fratres:

Sicut per unum hómínem peccátum in hunc mundum intrávit et per peccátum mors, et ita in omnes hómínes mors pertránsiit, eo quod omnes peccáverunt — usque ad Legem enim peccátum erat in mundo, peccátum autem non imputátur cum Lex non est; sed regnávit mors ab Adam usque ad Móysen étiam in eos qui non peccáverunt, in similitúdine prævaricatiónis Adæ qui est forma futúri.

Sed non sicut delíctum, ita et donum; si enim unius delícto multi mórtui sunt, multo magis grátia Dei et donum in grátia unius hómínis Iesu Christi in plures abundávit. Et non sicut per unum qui peccávit ita et donum; nam iudícium ex uno in condemnatióem, grátia autem ex multis delíctis in iustificatióem.

Si enim unius delícto mors regnávit per unum, multo magis qui abundántiam grátia et donatiónis iustítia accipiunt, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

Igitur sicut per unius delíctum in omnes hómínes in condemnatióem, sic et per unius iustítiam in omnes hómínes in iustificatióem vitæ; sicut enim per inobediéntiam unius hómínis peccatóres constitúti sunt

multi, ita et per unius obœditionem iusti constituuntur multi. — Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 12. 17-19

Fratres:

Sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit et per peccátum mors, et ita in omnes hómines mors pertransiit, eo quod omnes peccaverunt.

Si enim unius delicto mors regnávit per unum, multo magis qui abundantiam grátiae et donatiónis iustitiae accipiunt, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

Igitur sicut per unius delictum in omnes hómines in condemnatiónem, sic et per unius iustitiam in omnes hómines in iustificatiónem vitæ; sicut enim per inobediéntiam unius hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita et per unius obœditionem iusti constituuntur multi. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Mt 4, 4 b

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.

Evangelium

Iesus per quadraginta dies ieiunat et tentatur.

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

4, 1-11

In illo témpore:

Iesus ductus est in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diabolo. Et cum ieiunásset quadraginta diébus et quadraginta nóctibus, póstea esúriit.

Et accédens temptátor dixit ei: « Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant ».

Qui respóndens dixit: « Scriptum est: “ Non in pane solo vivet homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei ” ».

Tunc assúmit eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi et dicit ei: « Si Fílius Dei es, mitte te deórsum: scriptum est enim: “ Angelis suis mandábit de te et in mánibus tollent te, ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum ” ».

Ait illi Iesus: « Rursum scriptum est: “ Non tentábis Dóminum Deum tuum ” ».

Iterum assúmit eum diábolus in montem excélsu valde, et osténdit ei ómnia regna mundi et glóriam eórum, et dicit illi: « Hæc tibi ómnia dabo si cadens adoráveris me ».

Tunc dicit ei Iesus: « Vade, Sátana; scriptum est enim: “ Dóminum Deum tuum adorábis et illi soli sérvies ” ».

Tunc reliquit eum diábolus, et ecce ángeli accesserunt et ministrábant ei.

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Fœdus Dei cum Noe ab aquis diluvii liberato.

Lectio libri Génesis

9, 8-15

Hæc dixit Deus ad Noe et ad filios eius cum eo: « Ecce ego státuam pactum meum vobiscum et cum sémine vestro post vos, et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobiscum, tam in volúcribus quam in

iuméntis et pecúdíbus terræ cunctis, quæ egréssa sunt de arca, et univérsis béstiis terræ. Státuam pactum meum vobíscum, et nequáquam ultra interficiétur omnis caro aquis dilúvii, neque erit deinceps dilúvium díssipans terram ».

Dixítque Deus: « Hoc signum fœderis, quod do inter me et vos et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum in generatiónes sempitérnas: arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparebit arcus meus in núbibus; et recordábor fœderis mei vobíscum et cum omni ánima vivénte quæ carnem végetat; et non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum univérsam carnem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6-7 bc. 8-9 (R.: cf. 10)

R. Univérsæ viæ tuæ, Dómine, misericórdia et véritas custodiéntibus testaméntum tuum.

- 4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi, et sémitas tuas édoce me.
- 5 Dírige me in veritáte tua et doce me, quia tu es Deus salútis meæ. R.
- 6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericordiárum tuárum, quóniam a sæculo sunt.
- 7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, propter bonitátem tuam, Dómine. R.
- 8 Dulcis et rectus Dóminus, propter hoc peccatóres viam docébit;
- 9 díriget mansuétos in iudício, docébit mites vias suas. R.

Lectio secunda

Vos nunc salvos facit baptisma.

Lectio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 3, 18-22

Caríssimi:

Christus semel pro peccátis passus est, iustus pro iniústis, ut vos addúceret ad Deum, mortificátus quidem carne, vivificátus autem Spíritu; in quo et his qui in cárcere erant spíritibus advéniens prædicávit, qui incréduli fúerant aliquándo, quando exspectábat Dei patiéntia in diébus Noe, cum fabricaréetur arca, in qua pauci, id est octo ániæ, salvæ factæ sunt per aquam.

Cuius antitýpum, baptisma, et vos nunc salvos facit, non carnis depositio sórdium sed consciéntiæ bonæ rogátio in Deum, per resurrectióem Iesu Christi, qui est in dextera Dei, proféctus in cælum, subiéctis sibi ángelis et potestátibus et virtútibus.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Mt 4, 4 b

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

Evangelium

Tentabatur a Satana, et angeli ministrabant illi.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 12-15

In illo témpore:

Spíritus expulit Iesum in desértum. Et erat in desérto quadragínta diébus et tentabátur a Sátana, erátque cum béstiis, et ángeli ministrábant illi.

Postquam autem traditus est Ioánnes, venit Iesus in Galiléam prædicans Evangélium Dei et dicens: « Impletum est tempus et appropinquavit Regnum Dei: pœnitèmini et credite Evangélio ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Fidei confessio populi electi.

Lectio libri Deuteronomii

26, 4-10

Locutus est Móyses pópulo dicens:

« Suscipientes sacerdotes primitias de manu tua ponet ante altáre Dómini Dei tui, et loqueris in conspéctu Dómini Dei tui:

“ Syrus persequébatur patrem meum, qui descendit in Ægýptum, et ibi peregrinátus est in paucíssimo número, crevítque in gentem magnam ac robústam et infinitæ multitudínis.

Afflixerúntque nos Ægýptii et persecúti sunt imponentes ónera gravíssima, et clamávimus ad Dóminum Deum patrum nostrórum, qui exaudivit nos, et respexit humilitátem nostram et labórem atque angústiam; et eduxit nos de Ægýpto in manu forti et bráchio exténto, in ingénti pavóre, in signis atque porténtis, et introduxit ad locum istum, et tradidit nobis terram lacte et melle manántem.

Et idcirco nunc offero primitias frugum terræ, quam Dóminus dedit mihi ”.

Et dimittes eas in conspéctu Dómini Dei tui et adórato Dómino Deo tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 90, 1-2. 10-11. 12-13. 14-15 (R.: cf. 15 b)

R. Esto mecum, Dómine, in tribulatióne.

¹ Qui hábitat in protectiÓne Altíssimi, sub umbra Omnipoténtis commorábitur.

² Dicet Dómino: « Refúgium meum et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». R.

¹⁰ Non accédet ad te malum, et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

¹¹ Quóniam ángelis suis mandábit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. R.

¹² In mánibus portábunt te, ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

¹³ Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem. R.

¹⁴ Quóniam mihi adhæsit, liberábo eum; suscipiam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

¹⁵ Clamábit ad me, et ego exaudiam eum; cum ipso sum in tribulatiÓne, erípiam eum et glorificábo eum. R.

Lectio secunda

Fidei confessio credenti in Christum.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

10, 8-13

Fratres:

Quid dicit Scriptúra? « Prope te est verbum, in ore tuo et in corde tuo »; hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia, si confiteáris in ore tuo: « Dóminum Iesum! » et in corde tuo credíderis quod Deus illum

excitávit ex mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur ad iustítiam, ore autem conféssio fit in salútem. Dicit enim Scriptúra: « Omnis qui credit in illo non confundétur ».

Non enim est distíctio Iudæi et Græci, nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum: Omnis enim quicumque invocáverit Nomen Dómini salvus erit. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Mt 4, 4 b

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.

Evangelium

Agebatur in Spiritu in desertum, et tentabatur.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 4, 1-13

In illo témpore:

Iesus plenus Spíritu Sancto regréssus est ab Iordáne, et agebátur in Spíritu in desértum diébus quadraginta, et tentabátur a diabolo. Et nihil manducávit in diébus illis, et consummátis illis esúriit. Dixit autem illi diábolus: « Si Fílius Dei es, dic lápidi huic ut panis fiat ».

Et respóndit ad illum Iesus: « Scriptum est: “ Non in pane solo vivet homo ” ».

Et sústulit illum et osténdit illi ómnia regna orbis terræ in mométo témporis; et ait ei diábolus: « Tibi dabo potestátem hanc univérsam et glóriam illórum, quia mihi trádita est, et cui volo do illam: tu ergo si adoráveris coram me, erit tua omnis ».

Et respóndens Iesus dixit illi: « Scriptum est: “ Dóminus Deum tuum adorábis et illi soli sérvies ” ».

Duxit autem illum in Ierúsalem, et státuit eum supra

pinnam templi, et dixit illi: « Si fílius Dei es, mitte te hinc deórsum; scriptum est enim: “ Angelis suis mandábit de te ut consérvent te ”; et: “ In mánibus tollent te ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum ” ».

Et respóndens Iesus ait illi: « Dictum est: “ Non tentábis Dóminum Deum tuum ” ».

Et consummáta omni tentatióne, diábolus recéssit ab illo usque ad tempus. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Fac nos, quæsumus, Dómine,
his munéribus offeréndis conveniénter aptári,
quibus ipsius venerábilis sacraménti
celebrámus exórdium.
Per Christum.

Præfatio: De tentatione Domini.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias agére:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui quadraginta diébus, terrénis ábstinens aliméntis,
formam huius observántiæ ieiúniio dedicávit,
et, omnes evértens antiqui serpéntis insídias,

ferméntum malítiae nos dócuit superáre,
ut, paschále mystérium dignis méntibus celebrántes,
ad pascha demum perpétuum transeámus.

Et ídeo cum Angelórum atque Sanctórum turba
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Mt 4, 4

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.

Vel:

Ps 90, 4

Scápulís suis obumbrábit tibi Dóminus,
et sub pennis eius sperábis.

Post communionem

Caelésti pane refécti,
quo fides álitur, spes provéhitur et caritas roborátur,
quáesumus, Dómine,
ut ipsum, qui est panis vivus et verus,
esuríre discámus,
et in omni verbo, quod procedit de ore tuo,
vivere valeámus.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 122, 2-3

Sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nobis.
Miserére nobis, Dómine, miserére nobis.

Collecta

Convérte nos, Deus, salutáris noster,
et, ut nobis opus quadragesimále proficiat,
mentes nostras caeléstibus ínstrue disciplínis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Iuste iudica proximo tuo.

Lectio libri Levítici

19, 1-2. 11-18

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens:

« Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israel, et di-
ces ad eos:

“ Sancti estóte, quia ego sanctus sum, Dóminus Deus
vester.

Non faciétis furtum. Non mentiémini, nec decípiet
unusquisque próximum suum. Non periurábis in nó-
mine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus.

Non fácies calúmniám próximo tuo, nec vi óppri-
mes eum. Non morábitur opus mercenárii tui apud
te usque mane. Non maledíces surdo, nec coram cæco
pones offendículum; sed timébis Dóminum Deum tuum,
quia ego sum Dóminus.

Non fácies quod iníquum est, nec iniúste iudicábis.
Non consíderes persónam páuperis, nec honóres vul-
tum poténtis. Iuste iúdica próximo tuo. Non eris cri-
minátor, nec susúrro in pópulo. Non stabis contra sán-
guinem próximi tui. Ego Dóminus.

Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públice
árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quæras
ultiónem, nec memor eris iniúriæ cívium tuórum. Dí-
liges amícum tuum sicut teípsum. Ego Dóminus ” ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 15 (R.: Io 6, 64 b)

R. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt.

- 8 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. R.
- 9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.
- 10 Timor Dómini mundus, pórmanens in sáeculum sáeculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.
- 15 Sint, ut compláceant elóquia oris mei,
et meditátio cordis mei in conspéctu tuo.
Dómine, adiútor meus et redéptor meus. R.

Versus ante Evangelium

2 Cor 6, 2 b

Ecce nunc tempus acceptábile,
ecce nunc dies salútis.

Evangelium

*Quamdiu fecistis uni ex his fratribus
meis minimis, mihi fecistis.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Matthæum
25, 31-46

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriæ suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes, et se-

parábit eos ab íncem, sicut pastor ségregat oves ab hædis, et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: “ Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi: esurívi enim et dedístis mihi manducáre, sitívi et dedístis mihi bíbere, hospes eram et collegístis me, nudus et operuístis me, infírmi et visitástis me, in cárcere eram et venístis ad me ”.

Tunc respondébunt ei iusti dicétes: “ Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? Quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperuímus? Quando autem te vídimus infírmi aut in cárcere et vénimus ad te? ”

Et respóndens Rex dicet illis: “ Amen dico vobis: Quámdu fecistis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecistis ”.

Tunc dicet et his qui a sinístris erunt: “ Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum qui præparátus est diabolo et ángelis eius. Esurívi enim et non dedístis mihi manducáre, sitívi et non dedístis mihi potum, hospes eram et non collegístis me, nudus et non operuístis me, infírmi et in cárcere et non visitástis me ”.

Tunc respondébunt et ipsi dicétes: “ Dómine, quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infírmi vel in cárcere et non ministrávimus tibi? ”

Tunc respondébit illis dicens: “ Amen dico vobis: Quámdu non fecistis uni de mínimis his, nec mihi fecistis ”.

Et ibunt hi in supplicium ætérnum, iusti autem in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Accépta tibi sit, Dómine, nostræ devotiónis oblátio, quæ et conversatióem nostram, te operánte, sanctíficet, et indulgéntiam nobis tuæ propitiatiónis obtíneat. Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Mt 25, 40. 34

Amen dico vobis, quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, dicit Dóminus. Veníte, benedicti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum ab initio sæculi.

Post communionem

Sentiámus, Dómine, quæsumus, tui perceptiône sacraménti, subsidiúm mentis et córporis, ut, in utróque salváti, de cæléstis remédii plenitúdine gloriémur. Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum**

Ps 89, 1-2

Dómine, refúgium factus es nobis a generatióne et progénie; a sæculo, et in sæculum tu es.

Collecta

Réspice, Dómine, famíliam tuam, et præsta, ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se corporálium moderatióne castigat. Per Dóminum.

Lectio prior

Verbum meum faciet quæcumque volui.

Léctio libri Isaíæ prophætæ

55, 10-11

Hæc dicit Dóminus:

« Quómodo descéndit imber et nix de cælo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti et panem comedénti; sic erit verbum meum quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed faciet quæcúmque vólui, et prosperábitur in his ad quæ misi illud ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 4-5. 6-7. 16-17. 18-19 (R.: 18 b)

R. Ex ómnibus tribulatióibus eórum
Deus salvávit iustos.

- ⁴ Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- ⁵ Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.
- ⁶ Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- ⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. R.
- ¹⁶ Oculi Dómini super iustos,
et aures eius in clamórem eórum.
- ¹⁷ Vultus autem Dómini super faciéntes mala,
ut perdat de terra memóriam eórum. R.
- ¹⁸ Clamavérunt, et Dóminus exaudívit,
et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.
- ¹⁹ Iuxta est Dóminus iis qui contríto sunt corde,
et confráctos spíritu salvábit. R.

Versus ante Evangelium

Mt 4, 4 b

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.

Evangelium

Sic ergo vos orabitis.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

6, 7-15

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Orántes nolíte multum loqui sicut éthnici, putant enim quia in multilóquio suo exaudiántur. Nolíte ergo assimilári eis, scit enim Pater vester quibus opus sit vobis ante quam petátis eum.

Sic ergo vos orábitis:

“ Pater noster qui es in cælis, sanctificétur Nomen tuum, advéniat Regnum tuum, fiat volúntas tua sicut in cælo et in terra. Panem nostrum supersubstantiálem da nobis hódie; et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris; et ne indúcas nos in tentatiónem, sed líbera nos a Malo ”.

Si enim dimiseritis homínibus peccáta eórum, dimíttet et vobis Pater vester cælestis; si autem non dimiseritis homínibus, nec Pater vester dimíttet peccáta vestra ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, creátor omnipotens Deus,
quæ de tuæ munificéntiæ largitáte deférimus,
et temporália nobis colláta præsidia
ad vitam convérte propitiátus ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Ps 4, 2

Cum invocárem te, exaudísti me, Deus iustítiæ meæ,
in tribulatióne dilatásti me;
miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Post communionem

His nobis, Dómine, mystériis conferátur,
quo, terréna desidéria mitigántes,
discámus amáre cælestia.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 24, 6. 3. 22

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericórdiæ tuæ, quæ a sæculo sunt.
Ne umquam dominéntur nobis inimíci nostri;
líbera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiiis nostris.

Collecta

Devotiónem pópuli tui,
quæsumus, Dómine, bénignus inténde,
ut, qui per abstinéntiam temperántur in córpore,
per fructum boni óperis reficiántur in mente.
Per Dóminum.

Lectio prior

Conversi sunt Ninivitæ de via sua mala.

Lécitio libri Ionæ prophétæ

3, 1-10

Factum est verbum Dómini ad Ionam dicens: « Surge et vade in Níniven civitátem magnam, et prædica in ea prædicatiónem, quam ego loquor ad te ».

Et surréxit Ionas, et ábiit in Níniven iuxta verbum

Dómini. Et Nínive erat civitas magna itínere trium diérum. Et cœpit Ionas introíre in civitátem itínere diéi uníus; et clamávit et dixit: « Adhuc quadraginta dies, et Nínive subvertétur ».

Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum, et prædicáverunt ieiúnum, et vestíti sunt saccis a maióre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive, et surréxit de sólio suo, et abiécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit et dixit in Nínive, ex ore regis et princípum eius, dicens:

« Hómines et iuménta et boves et pécora non gustent quidquam, nec pascántur, et aquam non bibant; et operiántur saccis hómines et iuménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala et ab iniquitáte, quæ est in má nibus eórum. Quis scit si convertátur, et ignóscat Deus, et revertátur a furóre iræ suæ, et non períbimus? »

Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala, et misértus est Deus super malítiam, quam locútus fúerat ut fáceret eis, et non fecit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 12-13. 18-19 (R.: 19 b)

R. Cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

³ Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me. R.

¹² Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum firmum ínno va in viscéribus meis.

¹³ Ne proicias me a fácie tua, et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

¹⁸ Non enim sacrificio delectáris, holocáustum, si ófferam, non placébit.

¹⁹ Sacrificium Deo spíritus contribulátus, cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. R.

Versus ante Evangelium

Ioel 2, 12-13

Nunc ergo, dicit Dóminus, convertímíni ad me in toto corde vestro, quia benignus et miséricors sum.

Evangelium

Signum non dabitur generationi huic nisi signum Ionæ.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 11, 29-32

In illo témpore:

Turbis concurréntibus, cœpit Iesus dícere: « Generátio hæc generátio nequam est; signum quærit, et signum non dábitur illi nisi signum Ionæ. Nam sicut Ionas fuit signum Ninevítis, ita erit et Fílius hóminis generatióni isti.

Regína austri surget in iudício cum viris generatiónis huius et condemnábit illos, quia venit a fínibus terræ audíre sapiéntiam Salomónis et ecce plus Salomóne hic.

Viri Ninevítæ surgent in iudício cum generatióne hac et condemnábunt illam, quia pæniténtiam egérunt ad prædicatiónem Ionæ et ecce plus Iona hic ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Offérimus tibi, Dómine,
quæ dicánda tuo nómini tu dedisti,
ut, sicut éadem nobis éfficis sacraméntum,
ita fieri tríbuas remédium sempitérnium.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Ps 5, 12

Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine,
in ætérnum exsultábunt et habitábis in eis.

Post communionem

Deus, qui nos sacraméntis tuis páscere non desístis,
tríbué, ut eórum nobis indúlta reféctio
vitam, quæsumus, cónferat sempitérnam.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 5, 2-3

Verba mea áuribus pércipe, Dómine,
intéllege clamórem meum.
Inténde vocí oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Collecta

Largíre nobis, quæsumus, Dómine,
semper spíritum cogitándi quæ recta sunt,
próptius et agéndi,
ut, qui sine te esse non póssumus,
secúndum te vívere valeámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Nullum auxilium habeo nisi te, Domine.

Lectio libri Esther

14, 1. 3-5. 12-14

In diébus illis:

Esther regína confúgit ad Dóminum, pavens perículum quod imminébat.

Et deprecabátur Dóminum Deum Israel dicens:

« Dómine mi, rex noster es solus, ádiuva me solitáriam, et cuius præter te nullus est auxiliátor álius. Perículum meum in mánibus meis est. Audívi a patre meo quod tu, Dómine, tulisses Israel de cunctis géntibus et patres nostros ex ómnibus retro maióribus suis, ut possidéres hereditátem sempitérnam; fecistíque eis sicut locútus es.

Meménto, Dómine, et osténde te nobis in tém-pore tribulatiónis nostræ, et da mihi fidúciam, Dómine, rex deórum et univérsæ potestátis. Tríbué sermónem compósitum in ore meo in conspéctu leónis, et transfer cor illius in ódium hostis nostri, ut et ipse péreat et céteri qui ei conséntiunt.

Nos autem líbera manu tua, et ádiuva me, nullum áliud auxiliúm habéntem nisi te, Dómine, qui habes ómnium sciéntiam ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 7 c-8 (R.: 3 a)

R. In quacúmque die invocávero te, exáudi me, Dómine.

¹ Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.

² In conspéctu angelórum psallam tibi,
adorábo ad templum sanctum tuum. R.

Confitébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.

³ In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. *R.*

⁷ Salvum me fáciat délixtera tua.

⁸ Dóminus opus perficiet pro me;
Dómine, misericórdia tua in sæculum:
ópera mánuum tuárum ne remíttas. *R.*

Versus ante Evangelium

Ps 50, 12 a. 14 a

Cor mundum crea in me, Deus,
et redde mihi lætítiam salutáris tui.

Evangelium

Omnis qui petit accipit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

7, 7-12

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Pétite et dábitur vobis; quærite et inveniétis; pulsáte et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit accipit; et qui quærit invenit et pulsánti aperiétur.

Aut quis est ex vobis homo, quem si petierit filius suus panem, numquid lápidem pórriget ei? Aut si piscem petierit, numquid serpéntem pórriget ei? Si ergo vos, cum sitis mali, nostis dona bona dare filiis vestris, quanto magis Pater vester qui in cælis est dabit bona peténtibus se.

Omnia ergo quacúmque vultis ut fáciant vobis hómines, ita et vos fácite eis: hæc est enim Lex et Prophétæ ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súpplicum votis, Dómine, esto propítius,
et, pópuli tui oblatiónibus precibúque suscéptis,
ómnium nostrum ad te corda convérte.

Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Mt 7, 8

Omnis qui petit accipit, et qui quærit invenit,
et pulsánti aperiétur.

Post communionem

Quæsumus, Dómine Deus noster,
ut sacrosáncta mystéria,
quæ pro reparatiónis nostræ munímine contulísti,
et præsens nobis remédium esse fácias et futúrum.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 24, 17-18

De necessitatibus meis éripe me, Dómine.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea.

Collecta

Da, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis
observatióni pascháli conveniénter aptári,
ut suscépta sollémniter castigatio corporális
cunctis ad fructum proficiat animárum.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Numquid voluntatis meæ est mors impii,
et non ut convertatur a viis suis et vivat?*

Lectio libri Ezechiélis prophætæ **18, 21-28**

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Si impius égerit pæniténtiam ab ómnibus peccá-
tis suis, quæ operátus est, et custodierit ómnia præ-
cépta mea et fécerit iudícium et iustítiam, vita vivet,
et non moriétur. Omnium iniquitátum eius, quas ope-
rátus est, non recordábor; in iustítia sua, quam ope-
rátus est, vivet. Numquid voluntátis meæ est mors
impíi, dicit Dóminus Deus, et non ut convertátur a
viis suis et vivat?

Si autem avérterit se iustus a iustítia sua et fécerit
iniquitátem secúndum omnes abominatiónes, quas ope-
rári solet impius, numquid vivet? Omnes iustítie eius,
quas fécerat, non recordabúntur; in prævaricatióne, qua
prævaricátus est, et in peccáto suo, quod peccávit, in
ipsis moriétur.

Et dixístis: “ Non est æqua via Dómini ”. Audíte
ergo, domus Israel: Numquid via mea non est æqua,
et non magis viæ vestræ pravæ sunt?

Cum enim avérterit se iustus a iustítia sua, et fé-
cerit iniquitátem, moriétur in eis, in iniustítia quam
operátus est moriétur. Et, cum avérterit se impius ab
impietáte sua, quam operátus est, et fécerit iudícium
et iustítiam, ipse ánimam suam vivificábit; conside-
rans enim et avértens se ab ómnibus iniquitátibus suis,
quas operátus est, vita vivet et non moriétur ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 129, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8 (R.: 3)

R. Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?

¹ De profúndis clamávi ad te, Dómine;
² Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes
in vocem deprecatiónis meæ. R.

³ Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?

⁴ Quia apud te propitiátio est,
et timébimus te. R.

⁵ Sustínui te, Dómine;
sustínuit ánima mea in verbo eius.
⁶ sperávit ánima mea in Dómino.
Magis quam custódes auróram,
⁷ speret Israel in Dómino. R.

Quia apud Dóminum misericórdia,
et copiósá apud eum redemptio.

⁸ Et ipse redimet Israel
ex ómnibus iniquitátibus eius. R.

Versus ante Evangelium

Ez 18, 31

Proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras,
dicit Dóminus,
et fácite vobis cor novum et spíritum novum.

Evangelium

Vade prius, reconciliare fratri tuo.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum
5, 20-26

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Nisi abundaverit iustitia vestra plus quam scribarum et Phariseorum, non intrabitis in Regnum cælorum.

Audistis quia dictum est antiquis: " Non occides "; qui autem occiderit, reus erit iudicio. Ego autem dico vobis: Omnis qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio, qui autem dixerit fratri suo: " Racha ", reus erit concilio; qui autem dixerit: " Fátue ", reus erit gehennæ ignis.

Si ergo offeres munus tuum ad altare, et ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid adversum te, relinque ibi munus tuum ante altare et vade prius, reconciliare fratri tuo, et tunc veniens offer munus tuum.

Esto consentiens adversario tuo cito dum es in via cum eo, ne forte tradat te adversarius iudici, et iudex tradat te ministro, et in carcerem mittaris. Amen dico tibi: Non exies inde donec reddas novissimum quadrantem ». — Verbum Domini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, propitiátus hóstias,
quibus et te placári voluísti,
et nobis salútem poténti pietáte restítui.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Ez 33, 11

Vivo ego, dicit Dóminus; nolo mortem peccatóris,
sed magis ut convertátur et vivat.

Post communionem

Tui nos, Dómine, sacraménti refectio sancta restáuret,
et, a vetustáte purgátos,
in mystérii salutáris fáciat transíre consórtium.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 18, 8

Lex Dómini irreprensíbilis, convértens ánimas;
testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Collecta

Ad te corda nostra, Pater ætérne, convérte,
ut nos, unum necessárium semper quæréntes
et ópera caritátis exercéntes,
tuo cúltoi præstes esse dicátos.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ut sis populus sanctus Domini Dei tui.

Lectio libri Deuteronomii 26, 16-19

Locutus est Móyses pópulo dicens:

« Hódie Dóminus Deus tuus præcepit tibi, ut fácias mandáta hæc atque iudícia, et custódias et ímpleas ex toto corde tuo et ex tota ánima tua.

Dóminum elegísti hódie, ut sit tibi Deus, et ámbules in viis eius, et custódias cæremónias illius et mandáta atque iudícia, et obcédias eius império.

Et Dóminus elégit te hódie, ut sis ei pópulus pecu-

liáris, sicut locútus est tibi, et custódias ómnia præcépta illíus; et fáciat te excelsiorem cunctis géntibus quas creávit in laudem et nomen et glóriam suam, ut sis pópulus sanctus Dómini Dei tui, sicut locútus est ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 118, 1-2. 4-5. 7-8 (R.: cf. 1)

R. Beáti qui ámbulant in lege Dómini.

- 1 Beáti immaculáti in via,
qui ámbulant in lege Dómini.
- 2 Beáti qui servant testimónia eius,
in toto corde exquirunt eum. R.
- 4 Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis.
- 5 Utinam dirigántur viæ meæ
ad custodiéndas iustificatiónes tuas. R.
- 7 Confitébor tibi in directiône cordis,
in eo quod didíci iudícia iustítiæ tuæ.
- 8 Iustificatiónes tuas custódiam,
non me derelínquas usquequáque. R.

Versus ante Evangelium

2 Cor 6, 2 b

Ecce nunc tempus acceptábile,
ecce nunc dies salútis.

Evangelium

Estote perfecti sicut Pater vester cælestis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
5, 43-48

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Audístis quia dictum est: “ Díliges próximum tuum ”, et ódio habébis inimícum tuum.

Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros et oráte pro persecúntibus vos, ut sitis filii Patris vestri qui in cælis est, quia solem suum oríri facit super malos et bonos et pluit super iustos et iniústos.

Si enim dilexéritis eos qui vos díligunt, quam mercedem habéti? Nonne et publicáni hoc fáciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fáciiti? Nonne et éthnici hoc fáciunt?

Estóte ergo vos perfécti, sicut et Pater vester cælestis perféctus est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc quæ nos réparent, quæsumus, Dómine,
beáta mystéria suo nos múnere dignos effíciant.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Mt 5, 48

Estóte perfécti, sicut et Pater vester cælestis perféctus est,
dicit Dóminus.

Post communionem

Perpétuo, Dómine, favóre proséquare,
quos réfcis divíno mystério,
et, quos imbuísti cælestibus institútis,
salutáribus comitáre soláciis.
Per Christum.

DOMINICA II IN QUADRAGESIMA

Ant. ad introitum

Ps 26, 8-9

Tibi dixit cor meum, quæsiui vultum tuum,
vultum tuum, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me.

Vel:

Ps 24, 6. 3. 22

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericórdiæ tuæ, quæ a sæculo sunt.
Ne umquam dominéntur nobis inimíci nostri;
libera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiiis nostris.

Collecta

Deus, qui nobis diléctum Fílium tuum audíre præcepísti,
verbo tuo intérius nos páscere dignéris,
ut, spiritáli purificáto intúitu,
glóriæ tuæ lætémur aspéctu.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Vocatio Abraham, patris populi Dei.

Léctio libri Génesis

12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram:

« Egrédere de terra tua et de cognatióne tua et de
domo patris tui, et veni in terram quam monstrábo tibi.
Faciámque te in gentem magnam, et benedicám tibi, et
magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. Benedicám

Dominica, anno A

75

benedicéntibus tibi, et maledicám maledicéntibus tibi, at-
que in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dó-
minus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 18-19. 20 et 22 (R.: 22)

R. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódu sperávimus in te.

⁴ Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.

⁵ Diligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.

¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,

¹⁹ ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. R.

²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.

²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódu sperávimus in te. R.

Lectio secunda

Deus nos vocat et illuminat.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

1, 8 b-10

Caríssime:

Collabóra Evangélio secúndum virtútem Dei, qui nos
salvos fecit et vocávit vocatióne sancta, non secúndum
ópera nostra sed secúndum propósitum suum et grá-

tiam, quæ data est nobis in Christo Iesu ante tempora sæculária, manifestáta autem nunc per illustrationem Salvatoris nostri Iesu Christi, qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam et incorruptionem per Evangelium. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Cf. Mt 17, 5

In splendénti nube, patrerna vox audíta est:
« Hic est Fílius meus diléctus: ipsum audíte ».

Evangelium

Resplenduit facies eius sicut sol.

✠ Lécio sancti Evangelíi secúndum Matthæum
17, 1-9

In illo tempore:

Assúmit Iesus Petrum et Iacobum et Ioánnem fratrem eius, et ducit illos in montem excélsu scórsum. Et transfigurátus est ante eos, et resplénduit fácies eius sicut sol, vestiménta autem eius facta sunt alba sicut lux. Et ecce apparuit illis Móyses et Eliás cum eo loquéntes.

Respóndens autem Petrus dixit ad Iesum: « Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, fáciam hic tria tabernácula, tibi unum et Móysi unum et Eliá unum ».

Adhuc eo loquente, ecce nubes lúcida obumbrávit eos, et ecce vox de nube dicens: « Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácu: ipsum audíte ». Et audiéntes discipuli cecidérunt in faciém suam et timuérunt valde.

Et accéssit Iesus et tétigit eos dixítque eis: « Súrgite et nolíte timére ». Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt nisi solum Iesum.

Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Iesus dicens: « Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Sacrificium Patriarchæ nostri Abrahæ

Lécio libri Génesis 22, 1-2. 9 a. 10-13. 15-18

In diébus illis:

Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: « Abraham, Abraham ».

At ille respóndit: « Adsum ».

Ait illi: « Tolle filium tuum unigénitum, quem dilígis, Isaac, et vade in terram visiónis, atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi ».

Et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit. Cumque alligásset Isaac filium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum, extendítque manum et arrípuit gládium, ut immoláret filium suum.

Et ecce Angelus Dómini de cælo clamávit dicens: « Abraham, Abraham ».

Qui respóndit: « Adsum ».

Dixítque ei: « Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam; nunc cognóvi quod times Deum, et non pepercísti unigénito filio tuo propter me ». Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum arietem inter vepres hæréntem córnicibus, quem assúmens obtulit holocáustum pro filio.

Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cælo dicens: « Per memetípsum iurávi, dicit Dómi-

nus: quia fecisti hanc rem et non pepercisti filio tuo unigénito propter me, benedicam tibi et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in litore maris; possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obædisti voci meæ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 10 et 15. 16-17. 18-19 (R.: Ps 114, 9)

R. Ambulábo coram Dómino, in regione vivórum.

¹⁰ Crédidi, étiam cum locútus sum:

« Ego humiliátus sum nimis ».

¹⁵ Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius. R.

¹⁶ O Dómine, ego servus tuus,
ego servus tuus et filius ancillæ tuæ.
Dirupísti víncula mea:

¹⁷ tibi sacrificábo hóstiám laudis,
et nomen Dómini invocábo. R.

¹⁸ Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius,

¹⁹ in átriis domus Dómini,
in médio tui, Ierúsalem. R.

Lectio secunda

Deus Filio suo non pepercit.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 31 b-34

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Filio suo non pepercit, sed pro nobis ómnibus tradidit illum,

quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustificat; quis est qui condémnet? Christus Iesus qui mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad dextéram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Cf. Mt 17, 5

In splendénti nube, patérna vox audíta est:

« Hic est Fílius meus diléctus: ipsum audíte ».

Evangelium

Hic est Filius meus dilectus.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 2-10

In illo témpore:

Assúmit Iesus Petrum et Iacóbum et Ioánnem, et ducit illos in montem excélsu seórsum solos. Et transfigurátus est coram ipsis, et vestiménta eius facta sunt splendéntia, cándida nimis, quália fullo super terram non potest tam cándida fácere. Et apparuit illis Elías cum Móyse, et erant loquéntes cum Iesu.

Et respóndens Petrus ait Iesu: « Rabbi, bonum est nos hic esse et faciámus tria tabernácula, tibi unum et Móysi unum et Eliæ unum ». Non enim sciébat quid respónderet, erant enim extérriti.

Et facta est nubes obúmbrans eos, et venit vox de nube: « Hic est Fílius meus diléctus: audíte illum ». Et statim circumspiciéntes néminem ámplius vidérunt nisi Iesum tantum secum.

Et descendéntibus illis de monte, præcépit illis ne cui quæ vidissent narrárent, nisi cum Fílius hóminis a

mórtuis resurréxerit. Et verbum continuérunt apud se, conquiréntes quid esset illud « a mórtuis resúrgere ». Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Deus cum Abraham fidei fœdus init.

Lectio libri Génesis 15, 5-12. 17-18

In diébus illis:

Edúxit Deus Abram foras et ait illi: « Súspice cælum et númera stellas, si potes ». Et dixit ei: « Sic erit semen tuum ». Crédidit Abram Deo, et reputátum est illi ad iustítiam.

Dixítque ad eum: « Ego Dóminus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum, ut darem tibi terram istam, et possidéres eam ».

At ille ait: « Dómine Deus, unde scire possum, quod possessúrus sim eam? »

Et respóndens Dóminus: « Sume, inquit, mihi vaccam triénnem et capram trimam et arietem annórum trium, túrturem quoque et colúmbam ».

Qui tollens univérsa hæc divisit ea per médium, et utrásque partes contra se altrínsecus pósuit, aves autem non divisit. Descenderúntque volúcris super cadáverá, et abigébat eas Abram. Cumque sol occúmberet, sopor irruiit super Abram, et horror magnus et tenebrósus invásit eum.

Cum ergo occubúisset sol, facta est calígo tenebrósa et apparúit clíbanus fumans et lampas ignis tránsiens inter divisiónes illas. In illo die pépigit Dóminus fœdus cum Abram dicens: « Sémini tuo dabo terram hæc a flúvio Ægýpti usque ad flúvium magnum Euphráten ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 7-8. 9 abc. 13-14 (ꝛ.: 1 a)

ꝛ. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

¹ Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? ꝛ.

⁷ Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi, miserére mei et exáudi me.

⁸ De te dixit cor meum: « Exquírite fáciem eius », fáciem tuam, Dómine, requíram. ꝛ.

⁹ Ne avértas fáciem tuam a me, ne declínes in ira a servo tuo. Adiútor meus es tu, ne me reícias. ꝛ.

¹³ Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

¹⁴ Exspécta Dóminum, viríliter age, et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. ꝛ.

Lectio secunda *

Christus conformabit nos corpori gloriæ suæ.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

3, 17 — 4, 1

Coimitatóres mei estóte, fratres, et observáte eos qui ita ámbulant sicut habétis formam nos. Multi enim ámbulant quos sæpe dicébam vobis, nunc autem et flens dico, inimícos crucis Christi, quorum finis intéritus, quorum deus venter et glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt.

Noster enim municipátus in cælis est, unde étiam Salvatórem exspéctámus Dóminum Iesum Christum, qui transfigurábit corpus humilitátis nostræ confórme fieri

córpore glóriæ suæ secúndum operatióem qua possit étiam subícere sibi ómnia.

Itaque, fratres mei caríssimi et desideratíssimi, gáudium et coróna mea, sic state in Dómino, caríssimi.
Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epistolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippéenses
3, 20 — 4, 1

Fratres:

Noster municipátus in cælis est, unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum Iesum Christum, qui transfigurábit corpus humilitátis nostræ confórme fieri córpore glóriæ suæ secúndum operatióem qua possit étiam subícere sibi ómnia.

Itaque, fratres mei caríssimi et desideratíssimi, gáudium et coróna mea, sic state in Dómino, caríssimi.
Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Cf. Mt 17, 5

In splendéti nube, patérna vox audíta est:
« Hic est Fílius meus diléctus: ipsum audíte ».

Evangelium

Facta est, dum oraret, species vultus eius altera.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
9, 28 b-36

In illo témpore:

Assúmpsit Iesus Petrum et Ioánnem et Iacóbum, et ascéndit in montem ut oráret. Et facta est, dum oráret, species vultus eius áltera, et vestítus eius al-

bus refúlgens. Et ecce duo viri loquebántur cum illo et erant Móyses et Elías, qui visi in glória dicébant éxodum eius, quem completúrus erat in Ierúsalem. Petrus vero et qui cum illo graváti erant somno; et evigilántes vidérunt glóriam eius et duos viros qui stabant cum illo.

Et factum est cum discéderent ab illo ait Petrus ad Iesum: « Præcéptor, bonum est nos hic esse et faciámus tria tabernácula, unum tibi et unum Móysi et unum Eliæ », nésciens quid diceret. Hæc autem illo loquente, facta est nubes et obumbrávit eos; et timuérunt intrántibus illis in nubem.

Et vox facta est de nube dicens: « Hic est Fílius meus eléctus, ipsum audíte ». Et dum fieret vox, invéntus est Iesus solus.

Et ipsi tacuérunt et némini dixerunt in illis diébus quiddam ex his quæ víderant. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Hæc hóstia, Dómine, quæsumus, emúndet nostra delícta, et ad celebránda festa paschália fidélium tuórum córpora mentésque sanctíficet.
Per Christum.

Præfatio: De transfiguratione Domini.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
nos tibi semper et ubique grätias ägere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, própria morte prænuntiáta discipulis,
in monte sancto suam eis apéruit claritátem,
ut per passiónem,
étiam lege prophetisque testántibus,
ad glóriam resurrectiönis perveníri constáret.

Et ídeo cum cælórum Virtútibus
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Mt 17, 5

Hic est Fílius meus diléctus,
in quo mihi bene complácuí: ipsum audíte.

Post communionem

Percipiéntes, Dómine, gloriósa mystéria,
grätias tibi reférre satágimus,
quod, in terra pósitos,
iam cæléstium præstas esse partícipes.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 25, 11-12

Rédime me, Dómine, et miserére mei.
Pes enim meus stetit in via recta,
in ecclésiis benedícam Dóminum.

Collecta

Deus, qui ob animárum medélam
castigáre córpora præcepísti,
concéde, ut ab ómnibus possimus abstinére peccátis,
et corda nostra
pietátis tuæ váleant exercére mandáta.
Per Dóminum.

Lectio prior

Peccavimus, iniquitatem fecimus.

Lectio libri Daniélis prophætæ

9, 4 b-10

Obsecro, Dómine, Deus magne et terribilis, custó-
diens pactum et misericórdiam diligéntibus te et custo-
diéntibus mandáta tua.

Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus, et
recéssimus et declinávimus a mandátis tuis ac iudíciis;
non obcédívimus servis tuis prophétis, qui locúti sunt
in nómine tuo régibus nostris, princípibus nostris, pátri-
bus nostris omníque pópulo terræ.

Tibi, Dómine, iustítia; nobis autem confúsio fa-
ciéi, sicut est hódie viro Iuda et habitatóribus Ierúsa-
lem et omni Israel, his qui prope sunt, et his qui pro-
cul in univérsis terris, ad quas eiecísti eos propter ini-
quitátes eórum, in quibus peccavérunt in te.

Dómine, nobis confúsio faciéi, régibus nostris, prin-
cípibus nostris et pátribus nostris, qui peccavérunt.
Tibi autem, Dómino Deo nostro, misericórdia et pro-
pitiátio, quia recéssimus a te, et non audívimus vocem
Dómini Dei nostri, ut ambularémus in lege eius, quam
pósuit nobis per servos suos prophétas.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 78, 8. 9. 11. 13 (R.: Ps 102, 10 a)

R. Dómine, non secúndum peccáta nostra fac nobis.

- 8 Ne memíneris iniquitátum patrum nostrórum,
cito anticipent nos misericórdiæ tuæ,
quia páuperes facti sumus nimis. R.
- 9 Adiuva nos, Deus salutáris noster,
propter glóriam nóminis tui, et líbera nos;
et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum. R.
- 11 Intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum;
secúndum magnitúdinem bráccii tui
supérstites relínque filios mortis. R.
- 13 Nos autem, pópulus tuus et oves páscuæ tuæ,
confitébimur tibi in sáculum;
in generatióem et generatióem
annuntiábimus laudem tuam. R.

Versus ante Evangelium

Io 6, 64 b. 69 b

Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt;
verba vitæ æternæ habes.

Evangelium

Dimittite, et dimittemini.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 6, 36-38

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est. Et nolíte iudicáre, et non iudicabimini; et nolíte condemnáre, et non condemnabimini. Dimittite, et dimittemini; date, et dábitur vobis: mensúram bonam, confértam, coagitátam, supereffluéntem dabunt in

sinum vestrum; eádem quippe mensúra qua mensi fuéritis, remetiétur vobis ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Preces nostras, Dómine, propitiátus admítte,
et a terrénis éffice illécebris liberátos,
quos cæléstibus tribuis servíre mystériis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Lc 6, 36

Estóte misericórdes sicut et Pater vester miséricors est,
dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímíne,
et cæléstis gáudii fáciat esse consórtes.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 12, 4-5

Illúmina óculos meos,
ne umquam obdórmiam in morte,
nequándo dicat inimicus meus:
Præválui advérsus eum.

Collecta

Custódi, Dómine, quæsumus,
Ecclésiám tuam propitiatióne perpétua,
et quia sine te lábitur humana mortáalitas,
tuis semper auxiliis et abstrahátur a nóxiis,
et ad salutária dirigátur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Discite benefacere, quærite iudicium.

Lectio libri Isaïæ prophætæ 1, 10. 16-20

Audite verbum Dómini, príncipes Sodomórum; percípíte áuribus legem Dei nostri, pópulus Gomórrhæ:

« Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis; quiéscite ágere perversé, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupillo, deféndite víduam.

Et veníte et argúite me, dicit Dóminus. Si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur; et, si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

Si voluérítis et audierítis me, bona terræ comedétis; quod, si noluérítis, et me ad iracúndiam provocavérítis, gládius devorábit vos: quia os Dómini locútum est ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 8-9. 16 bc-17. 21 et 23 (R.: 23 b)

R. Qui immaculátus est in via, osténdam illi salutáre Dei.

⁸ « Non in sacrificiis tuis árguam te; holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper.

⁹ Non accípíam de domo tua vítulos, neque de grégibus tuis hircos. R.

¹⁶ Quare tu enárras præcépta mea, et assúmis testaméntum meum in os tuum?

¹⁷ Tu vero odísti disciplínam, et proiecísti sermónes meos retrórsum. R.

²¹ Hæc fecísti, et tácuí. existimásti quod eram tui símilis.

²³ Qui immolábit sacrificium laudis, honorificábit me, et qui immaculátus est in via, osténdam illi salutáre Dei ». R.

Versus ante Evangelium

Ez 18, 31

Proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras, dicit Dóminus, et fácite vobis cor novum et spíritum novum.

Evangelium

Dicunt et non faciunt.

✠ Lectio sancti Evangéllii secúndum Matthæum

23, 1-12

In illo témpore:

Locútus est Iesus ad turbas et ad discípulos suos dicens:

« Super cáthedram Móysis sedérunt scribæ et Pharisæi. Omnia ergo quæcúmque díxerint vobis, fácite et serváte, secúndum ópera vero eórum nolíte fácere: dicunt enim et non faciunt. Alligant enim ónera grávia et importábilia et impónunt in úmeros hóminum, ipsi autem dígito suo nolunt ea movére.

Omnia vero ópera sua faciunt ut videántur ab homínibus: dilátant enim phylactéria sua et magnificant fímbricas, amant autem primum recúbitum in cenis et primas cáthedras in synagógis et salutatiónes in foro et vocári ab homínibus “ Rabbi ”.

Vos autem nolíte vocári “ Rabbi ”, unus enim est Magíster vester, omnes autem vos fratres estis. Et “ patrem ” nolíte vocáre vobis super terram, unus enim Pater vester, cæléstis. Nec vocémini “ magístri ”, quia Magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum, erit minister vester. Qui autem se exaltaverit humiliabitur, et qui se humiliaverit exaltabitur ».

Verbum Domini.

Super oblata

Sanctificationem tuam nobis, Domine, his mysteriis operare placatus, quæ nos et a vitiis terrenis emundet, et ad cælestia dona perducat. Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrabo omnia mirabilia tua.
Lætabor, et exultabo in te,
psallam nomini tuo, Altissime.

Post communionem

Sacræ, nobis, quæsumus, Domine, mensæ refectio,
et piæ conversatiõnis augmentum,
et tuæ propitiatiõnis
continuum præstet auxilium.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 37, 22-23

Ne derelinquas me, Domine Deus meus,
ne discedas a me;
intende in adiutorium meum, Domine,
virtus salutis meæ.

Collecta

Conserva, Domine, familiam tuam
bonis semper operibus eruditam,
et sic presentibus consolare presidiis,
ut propitius ad superna dona perducas.
Per Dominum.

Lectio prior

Venite, et percutiamus eum.

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

18, 18-20

Dixerunt: « Venite, et cogitemus contra Ieremiam cogitationes; non enim peribit lex a sacerdote, neque consilium a sapiente, nec sermo a propheta. Venite, et percutiamus eum lingua, et non attendamus ad universos sermones eius ».

Attende, Domine, ad me et audi vocem adversariorum. Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foveam animæ meæ? Recordare quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, et averterem indignationem tuam ab eis. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 30, 5-6. 14. 15-16 (R.: 17 b)

R. Salvum me fac, Domine, in misericordia tua.

⁵ Educes me de laqueo quem absconderunt mihi,
quoniam tu es fortitudo mea.

⁶ In manus tuas commendo spiritum meum;
redemisti me, Domine, Deus veritatis. R.

¹⁴ Quoniam audivi vituperationem multorum:
horror in circuitu;
in eo dum convenirent simul adversum me,
auferre animam meam consiliati sunt. R.

- ¹⁵ Ego autem in te sperávi, Dómine;
dixi: « Deus meus es tu,
¹⁶ in mánibus tuis sortes meæ ».
Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persecúentibus me. **R.**

Versus ante Evangelium

Io 8, 12 b

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me habébit lumen vitæ.

Evangelium

Condemnabunt eum morte.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

20, 17-28

In illo témpore:

Ascéndens Iesus Hierosólymam assúpsit Duódecim discipulos secréto et ait illis in via: « Ecce ascéndimus Hierosólymam, et Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdotum et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent eum géntibus ad illudéndum et flagellándum et crucifigéndum, et tértia die resúrget ».

Tunc accéssit ad eum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens áliquid ab eo.

Qui dixit ei: « Quid vis? »

Ait illi: « Dic ut sédeant hi duo filii mei unus ad dexteram tuam et unus ad sinistram in Regno tuo ».

Respóndens autem Iesus dixit: « Nescitis quid petátis; potéstis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum? »

Dicunt ei: « Póssumus ».

Ait illis: « Cálicem quidem meum bibétis, sedére autem ad dexteram meam et sinistram non est meum dare illud, sed quibus parátum est a Patre meo ».

Et audiéntes decem indignáti sunt de duóbus frátribus. Iesus autem vocávit eos ad se et ait: « Scitis quia príncipes géntium dominántur eórum et qui magni sunt potestátem exercent in eos. Non ita erit inter vos: sed quicumque volúerit inter vos magnus fieri erit vester mínister, et quicumque volúerit inter vos primus esse erit vester servus; sicut Fílius hóminis non venit ministrári sed ministráre et dare ánimam suam redemptiónem pro multis ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius intuére et, per hæc sancta commércia, víncula peccatórum nostrórum absólve.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Quæsumus, Dómine Deus noster,
ut, quod nobis ad immortalitátis pignus esse voluísti,
ad salutis æternæ tríbuas proveníre suffrágium.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 138, 23-24

Proba me, Deus, et cognósce sémitas meas;
vide si via iniquitátis in me est,
et deduc me in via æterná.

Collecta

Deus, innocéntiæ restitutor et amátor,
 dírige ad te tuórum corda servórum,
 ut, Spíritus tui fervóre concépto,
 et in fide inveniántur stábiles,
 et in ópere efficáces.
 Per Dóminum.

Lectio prior

*Maledictus qui confidit in homine;
 benedictus qui confidit in Domino.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

17, 5-10

Hæc dicit Dóminus:

« Maledíctus homo qui confídít in hómine, et ponit carnem bráccium suum, et a Dómino recédit cor eius. Erit enim quasi myricæ in desérto, et non vidébit cum vénerit bonum; sed habitábit in siccitáte in desérto, in terra salsúginis et inhabitábili.

Benedíctus vir qui confídít in Dómino, et erit Dóminus fidúcia eius. Et erit quasi lignum quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radices suas, et non timébit cum vénerit æstus: et erit fólium eius vírde, et in témpore siccitátis non erit sollícitum, nec aliquándo désinet fácere fructum.

Pravum est cor ómnium et inscrutábile, quis cognóscet illud? Ego Dóminus scrutans cor et probans renes; qui do unicuique iuxta viam suam et iuxta fructum adinventiónum suárum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: Ps 39, 5 a)

R. Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

- 1 Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
 et in via peccatórum non stetit,
 et in convéntu derisórum non sedit;
- 2 sed in lege Dómini volúntas eius,
 et in lege eius meditátur die ac nocte. R.
- 3 Et erit tamquam lignum
 plantátum secus decúrsus aquárum,
 quod fructum suum dabit in témpore suo;
 et fólium eius non défluat,
 et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur. R.
- 4 Non sic ímpii, non sic,
 sed tamquam pulvis quem próicit ventus.
- 6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
 et iter impiórum peribit. R.

Versus ante Evangelium

Cf. Lc 8, 15

Beáti qui in corde bono et óptimo verbum Dei rétinent,
 et fructum áfferunt in patiéntia.

Evangelium

*Recepisti bona, et Lazarus mala;
 nunc hic consolatur, tu vero cruciaris.*

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam 16, 19-31

In illo témpore: Dixit Iesus Pharisæis:

« Homo quidam erat dives, et induebátur púrpura et bysso et epulabátur cotidie spléndide. Quidam autem pauper nómine Lázarus iacébat ad iánuam eius ulcéribus plenus et cúpiens saturári de his quæ cadébant

de mensa dívitis; sed et canes veniébant et lingébant úlcera eius.

Factum est autem ut morerétur pauper et portarétur ab ángelis in sinum Abraham; mórtuus est autem et dives et sepúltus est.

Et in inférno élevans óculos suos cum esset in tormentis, vidébat Abraham a longe et Lázarus in sinu eius. Et ipse clamans dixit: " Pater Abraham, miserére mei et mitte Lázarus ut intíngat extrémum dígiti sui in aquam ut refrígeret linguam meam, quia crúciór in hac flamma ".

At dixit Abraham: " Fili, recordáre quia recepísti bona tua in vita tua, et Lázarus simíliter mala; nunc autem hic consolátur, tu vero cruciáris. Et in his ómnibus inter nos et vos chaos magnum firmátum est, ut hi qui volunt hinc transíre ad vos non possint, neque inde ad nos transmeáre ".

Et ait: " Rogo ergo te, Pater, ut mittas eum in domum patris mei — hábeo enim quinque fratres — ut testétur illis, ne et ipsi véniant in locum hunc tormentórum ". Ait autem Abraham: " Habent Móyssem et Prophétas: áudiant illos ". At ille dixit: " Non, pater Abraham, sed si quis ex mórtuis íerit ad eos, pæniténtiam agent ". Ait autem illi: " Si Móyssem et Prophétas non áaudiunt, neque si quis ex mórtuis resurrexerit credent " ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Præsénti sacrificio, quæsumus, Dómine, observántiam nostram sanctífica, ut, quod quadragesimális exercitatio profitétur extérius, intérius operétur efféctu.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Ps 118, 1

Beáti immaculáti in via,
qui ámbulant in lege Dómini.

Post communionem

Hæc in nobis sacrificia, Deus,
et actióne permáneant,
et operatióne firméntur.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 30, 2. 5

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
edúces me de láqueo quem abscondérunt mihi,
quóniam tu es protéctor meus.

Collecta

Da, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, sacro nos purificánte pæniténtiæ stúdio,
sincéris méntibus ad sancta ventúra
fácias pervenire.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ecce somniator venit: venite, occidamus eum.

Lectio libri Génesis

37, 3-4. 12-13 a. 17 b-28

Israel diligébat Ioseph super omnes filios suos, eo quod in senectúte genuisset eum; fecítque ei tunicam polymítam. Vidéntes autem fratres eius quod a patre

plus cunctis filiis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui.

Cumque fratres illius in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel: « Fratres tui pascunt oves in Síchimis; veni, mittam te ad eos ». Perréxit ergo Ioseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain.

Qui, cum vidissent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere. Et mútuo loquebántur: « Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicémusque: " Fera péssima devorávit eum ", et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua ».

Audiens autem hoc Ruben nitebátur liberáre eum de mánibus eórum et dicébat: « Non interficiátis ánimam eius nec effundátis sánguinem; sed proícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias ». Hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum et réddere patri suo.

Conféstim ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnica talári et polymíta, miserúntque eum in cistérnam véterem quæ non habébat aquam.

Et sedéntes ut coméderent panem vidérunt Ismaelítas viatóres veníre de Gálaad, et camélos eórum portántes arómata et resínam et stacten in Ægýptum. Dixit ergo Iudas frátribus suis: « Quid nobis prodest si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est ut venumdetur Ismaelítis, et manus nostræ non polluantur; frater enim et caro nostra est ». Acquievérunt fratres sermónibus illius.

Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna vendidérunt eum Ismaelítis vigínti argénteis, qui duxérunt eum in Ægýptum.

Verbum Dómini.

Psalms responsorius

Ps 104, 16-17. 18-19. 20-21 (R.: 5 a)

R. Mementóte mirabílium quæ fecit Dóminus.

- 16 Et vocávit famem super terram,
et omne báculum panis contrívit.
17 Misit ante eos virum,
in servum venúmdatus est Ioseph. R.
18 Strinxérunt in compédibus pedes eius,
in ferrum intrávit collum eius,
19 donec veníret verbum eius,
elóquium Dómini purgáret eum. R.
20 Misit rex et solvit eum,
princeps populórum, et dimísit eum;
21 constitúit eum dóminum domus suæ,
et príncipem omnis possessiónis suæ. R.

Versus ante Evangelium

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum habet vitam ætérrnam.

Evangelium

Hic est heres: venite, occidamus eum.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Matthæum

21, 33-43. 45-46

In illo témpore: Dixit Iesus princípibus sacerdotum et senióribus pópuli:

« Aliam parábolam audíte. Homo erat pater famílias, qui plantávit víneam et sæpem circúmdedit ei et

fodit in ea tórcular et ædificávit turrim, et locávit eam agricolis, et péregre proféctus est.

Cum autem tempus frúctuum appropinquásset, misit servos suos ad agricolas ut acciperent fructus eius. Et agricolæ apprehénsis servis eius álium ceciderunt, álium occiderunt, álium vero lapidáverunt. Iterum misit álios servos plures prióribus, et fecérunt illis similiter. Novíssime autem misit ad eos filium suum, dicens: " Verebúntur filium meum " .

Agricolæ autem vidéntes filium dixerunt intra se: " Hic est heres: veníte, occidámus eum et habébitus hereditátem eius " . Et apprehénsus eum eiecérunt extra véneam et occiderunt. Cum ergo vénerit dómínus véneæ, quid fáciat agricolis illis? »

Aiunt illi: « Malos male perdet, et véneam locábit áliis agricolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis » .

Dicit illis Iesus: « Numquam legístis in Scriptúris: " Lápídem quem reprobáverunt ædificántes hic factus est in caput ánguli; a Dómíno factum est istud, et est mirábile in óculis nostris? " »

Ideo dico vobis, quia auferétur a vobis Regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus eius » .

Et cum audissent príncipes sacerdotum et Pharisæi parábolos eius, cognovérunt quod de ipsis diceret; et quæréntes eum tenére, tímúerunt turbas, quóniam sicut prophétam eum habébant.

Verbum Dómini.

Super oblata

Miserátio tua, Deus, ad hæc peragénda mystéria, fámulos tuos, quæsumus, et prævéniat competénter, et devóta conversatióne perdúcat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

1 Io 4, 10

Diléxit nos Deus,
et misit Filium suum propitiatiónem
pro peccátis nostris.

Post communionem

Accépto, Dómine, pignore salútis æternæ,
fac nos, quæsumus, sic téndere congruénter,
ut ad eam perveníre possimus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 144, 8-9

Miserátor et miséricors Dóminus,
pátiens et multum miséricors.
Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.

Collecta

Deus, qui nos gloriósis remédiis in terris adhuc pósitos
iam cælestium rerum facis esse consórtes,
tu, quæsumus, in ista qua vivimus nos vita gubérna,
ut ad illam, in qua ipse es, lucem perdúcas.
Per Dóminum.

Lectio prior

Proiciet in profundum maris omnia peccata nostra.

Léctio libri Michææ prophétæ

7, 14-15. 18-20

Pasce pópulum tuum, Dómine, in virga tua, gregem hereditátis tuæ, habitántes solos in saltu, in mé-

dio Carméli; pascéntur Basan et Gálaad iuxta dies antiquos. Secúndum dies egressiónis tuæ de terra Ægýpti, osténdam ei mirabília.

Quis, Deus, símilis tui, qui aufers iniquitátem, et transis peccátum reliquiárum hereditátis tuæ? Non immittet ultra furórem suum, quóniam volens misericórdiam est.

Revertétur et miserébitur nostri, depónet iniquitátes nostras, et proíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Dabis veritátem Iacob, misericórdiam Abraham, quæ iurásti pátribus nostris a diébus antiqúis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 9-10. 11-12 (R.: 8 a)

R. Miséricors et miserátor Dóminus.

- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- ² Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.
- ³ Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
- ⁴ qui redímít de interítu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- ⁹ Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur.
- ¹⁰ Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis. R.
- ¹¹ Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
- ¹² quantum distat ortus ab occidén-te,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. R.

Versus ante Evangelium

Lc 15, 18

Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei:
« Pater, peccávi in cælum et coram te ».

Evangelium

Frater tuus hic mortuus erat et revixit.

✠ Lécio sancti Evángelii secúndum Lucam

15, 1-3. 11-32

In illo témpore:

Erant appropinquátes Iesu omnes publicáni et peccatóres ut audírent illum. Et murmurábant Pharisæi et scribæ dicéntes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis ».

Et ait ad illos parábolam istam dicens:

« Homo quidam habébat duos filios. Et dixit adulescéntior ex illis patri: “ Pater, da mihi portióne[m] substántiæ quæ me contíngit ”. Et divisit illis substántiam. Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adulescéntior fílius péregre proféctus est in regióne[m] longínquam, et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse.

Et postquam ómnia consummáset, facta est fames válda in regióne illa, et ipse cæpit egére. Et ábiit et adhæsít uní civíum regiónis illíus, et misít illum in villam suam ut pásceret porcos, et cupiébat saturári de síliquis quas porci manducábant, et nemo illi dabat.

In se autem revérsus dixit: “ Quanti mercennárii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo. Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi: Pater, peccávi in cælum et coram te, et iam non sum dignus vocári fílius tuus: fac me sicut unum de mercennáriis tuis ”. Et surgens venit ad patrem suum.

Cum autem adhuc longe esset, vidít illum pater ip-

síus et misericórdia motus est et accúrrens cécidit supra collum eius et osculátus est illum. Dixítque ei fílius: “ Pater, peccávi in cælum et coram te, iam non sum dignus vocári fílius tuus ”.

Dixit autem pater ad servos suos: “ Cito proférte stolam primam et indúite illum, et date ánulum in manum eius et calceaménta in pedes, et addúcite vítulum saginátum, occídite et manducémus, et epulémur, quia hic fílius meus mórtuus erat et revíxit, perierat et invéntus est ”. Et cœpérunt epulári.

Erat autem fílius eius sénior in agro, et cum veníret et appropinquáret dómui, audívit symphóniam et choros, et vocávit unum de servis et interrogávit quæ hæc essent. Isque dixit illi: “ Frater tuus venit, et occídit pater tuus vítulum saginátum, quia salvum illum recépit ”. Indignátus est autem et nolébat introire. Pater ergo illíus egréssus cœpit rogáre illum.

At ille respóndens dixit patri suo: “ Ecce tot annis sérvio tibi et numquam mandátum tuum prætérii, et numquam dedísti mihi hædum ut cum amícis meis epulárer: sed postquam fílius tuus hic qui devorávit substántiam tuam cum meretricibus venit, occidísti illi vítulum saginátum ”.

At ipse dixit illi: “ Fíli, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt; epulári autem et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mórtuus erat et revíxit, perierat et invéntus est ” ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Per hæc véniat, quæsumus, Dómine, sacraménta nostræ redemptiónis efféctus,
qui nos et ab humánis rétrahat semper excéssibus,
et ad salutária dona perdúcat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Lc 15, 32

Opórtet te, fíli, gaudére,
quia frater tuus mórtuus fúerat, et revíxit;
perierat, et invéntus est.

Post communionem

Sacraménti tui, Dómine, divína percéptio
penetrália nostri cordis infúndat,
et sui nos partícipes poténter effíciat.
Per Christum.

DOMINICA III IN QUADRAGESIMA

Ubi, hac dominica, habentur scrutinia preparatoria ad baptismum adultorum, adhiberi possunt orationes rituales et intercessionem propriam, ut infra, p. 1052.

Ant. ad introitum

Ps 24, 15-16

Oculi mei semper ad Dóminum,
quia ipse evéllit de láqueo pedes meos.
Réspice in me et miserere mei,
quóniam únicus et pauper sum ego.

Vel:

Ez 36, 23-26

Cum sanctificátus fúero in vobis,
congregábo vos de univérsis terris;
et effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímíni ab ómnibus inquinaméntis vestris.
Et dabo vobis spíritum novum,
dicit Dóminus.

Collecta

Deus, ómnium misericordiárum
et totíus bonitátis auctor,
qui peccatórum remédia
in ieiúniis, oratióibus et eleemósynis demonstrásti,
hanc humilitátis nostræ confessiõnem
propítius intuere,
ut, qui inclinámur consciéntia nostra,
tua semper misericórdia sublevémur.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Da nobis aquam, ut bibamus.

Lectio libri Exodi

17, 3-7

In diébus illis:

Sitívit pópulus præ aquæ penúria, et murmurávit contra Móysen dicens: « Cur fecísti nos exíre de Ægýpto, ut occíderes nos et líberos nostros ac iuménta siti? » Clamávit autem Móyses ad Dóminum dicens: « Quid fáciam pópulo huic? adhuc páululum et lapidábit me ».

Et ait Dóminus ad Móysen: « Antecéde pópulum, et sume tecum de senióríbus Israel, et virgam, qua percussísti flúvium, tolle in manu tua et vade. En ego stabo ibi coram te supra petram Horeb; percutiésque petram, et exíbit ex ea aqua, ut bibat pópulus ».

Fecit Móyses ita coram senióríbus Israel.

Et vocávit nomen loci illíus "Tentátio" propter iúrgium filiórum Israel, et quia tentavérunt Dóminum dicéntes: « Estne Dóminus in nobis an non? »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (R.: 8)

R. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:

« Nolíte obduráre corda vestra ».

- 1 Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
- 2 Præoccupémus fáciem eius in confessiõne,
et in psalmis iubilémus ei. R.
- 6 Veníte, adorémus et procidámus,
et gœna flectámus ante Dóminum qui fecit nos,

- 7 quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius. *R.*
- 8 Utinam hódie vocem eius audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra,
9 sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». *R.*

Lectio secunda

*Caritas Dei diffusa est in nobis
per Spiritum qui datus est.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 1-2. 5-8

Fratres:

Iustificáti ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accéssum habémus fide in grátiam istam in qua stamus et gloriámur in spe glóriæ Dei.

Spes autem non confúndit, quia caritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum qui datus est nobis. Adhuc enim Christus, cum adhuc infirmí essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est. Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et áudeat mori; comméndat autem suam caritátem Deus in nos, quóniam cum adhuc peccatóres essémus Christus pro nobis mórtuus est.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Io 4, 42. 15

Dómine, tu es vere Salvátor mundi;
da mihi aquam vivam, ut non sitiam.

Evangelium *

Fons aquæ salientis in vitam æternam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 4, 5-42

In illo témpore:

Venit Iesus in civitátem Samaríæ quæ dicitur Si-char, iuxta prædium quod dedit Iacob Ioseph filio suo: erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigátus ex itinere sedébat sic super fontem: hora erat quasi sexta.

Venit múlter de Samaría haurire aquam. Dicit ei Iesus: « Da mihi bíbere »; discípuli enim eius abierant in civitátem, ut cibos émerent.

Dicit ergo ei múlter illa Samaritána: « Quómodo tu Iudæus cum sis, bíbere a me poscis quæ sum múlter Samaritána? » Non enim coutúntur Iudæi Samaritánis.

Respóndit Iesus et dixit ei: « Si scires donum Dei et quis est qui dicit tibi: “ Da mihi bíbere ”, tu fórsitan petíisses ab eo et dedíset tibi aquam vivam ».

Dicit ei múlter: « Dómine, neque in quo háurias habes et púteus altus est: unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis púteum et ipse ex eo bibit et filii eius et pécora eius? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Omnis qui bibit ex aqua hac sítiet íterum; qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sítiet in ætérnum, sed aqua quam dabo ei fiet in eo fons aquæ salientis in vitam ætérnam ».

Dicit ad eum múlter: « Dómine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam neque véniam huc haurire ».

Dicit ei: « Vade, voca virum tuum et veni huc ».

Respóndit múlter et dixit ei: « Non hábeo virum ».

Dicit ei Iesus: « Bene dixísti: “ Non hábeo virum ”;

quinque enim viros habuisti, et nunc quem habes, non est tuus vir; hoc vere dixisti ».

Dicit ei mulier: « Domine, video quia propheta es tu. Patres nostri in monte hoc adoraverunt, et vos dicitis quia in Hierosolymis est locus ubi adorare oportet ».

Dicit ei Iesus: « Crede mihi, mulier, quia venit hora quando neque in monte hoc neque in Hierosolymis adorabitis Patrem. Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Iudaeis est. Sed venit hora, et nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in Spiritu et veritate; nam et Pater tales quaerit qui adorent eum. Spiritus est Deus, et eos qui adorant eum, in Spiritu et veritate oportet adorare ».

Dicit ei mulier: « Scio quia Messias venit, qui dicitur Christus; cum venerit ille, nobis annuntiabit omnia ».

Dicit ei Iesus: « Ego sum, qui loquor tecum ».

Et continuo venerunt discipuli eius, et mirabantur quia cum muliere loquebatur; nemo tamen dixit: « Quid quaeris, aut quid loqueris cum ea? » Reliquit ergo hydriam suam mulier et abiit in civitatem et dicit illis hominibus: « Venite, videte hominem, qui dixit mihi omnia quaecumque feci; numquid ipse est Christus? » Exierunt de civitate et veniebant ad eum.

Interea rogabant eum discipuli dicentes: « Rabbi, manduca ».

Ille autem dixit eis: « Ego cibum habeo manducare quem vos nescitis ».

Dicebant ergo discipuli ad invicem: « Numquid aliquis attulit ei manducare? »

Dicit eis Iesus: « Meus cibus est ut faciam voluntatem Eius, qui misit me, et ut perficiam opus eius. Nonne vos dicitis: Adhuc quattuor menses sunt, et messis venit? Ecce, dico vobis: Levate oculos vestros

et videte regiones quia albæ sunt ad messem. Iam qui metit mercedem accipit et congregat fructum in vitam æternam, ut et qui seminat simul gaudeat et qui metit. In hoc enim est verbum verum: Alius est qui seminat et alius est qui metit. Ego misi vos metere quod vos non laborastis; alii laboraverunt, et vos in labores eorum introistis ».

Ex civitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum propter verbum mulieris testimonium perhibentis: « Dixit mihi omnia quaecumque feci ».

Dum venissent ergo ad illum Samaritani, rogaverunt eum ut apud ipsos maneret; et mansit ibi duos dies. Et multo plures crediderunt propter sermonem eius, et mulieri dicebant: « Iam non propter tuam loquelam credimus; ipsi enim audivimus, et scimus quia hic est vere Salvator mundi ». — Verbum Domini.

vel brevior

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem

In illo tempore: 4, 5-15. 19 b-26. 39 a. 40-42

Venit Iesus in civitatem Samariæ quæ dicitur Sichar, iuxta prædium quod dedit Iacob Ioseph filio suo: erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere sedebat sic super fontem: hora erat quasi sexta.

Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Iesus: « Da mihi bibere »; discipuli enim eius abierant in civitatem, ut cibos emerent.

Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: « Quomodo tu Iudæus cum sis, bibere a me poscis quæ sum mulier Samaritana? » Non enim coutuntur Iudæi Samaritanis.

Respondit Iesus et dixit ei: « Si scires donum Dei et quis est qui dicit tibi: " Da mihi bibere ", tu forsitan petisses ab eo et dedisset tibi aquam vivam ».

Dicit ei mŭlier: « Dŏmine, neque in quo haurias habes, et pŭteus altus est: unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis pŭteum et ipse ex eo bibit et filii eius et pŕecora eius? »

Respŏndit Iesus et dixit ei: « Omnis qui bibit ex aqua hac sitiet iterum; qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sitiet in ætŕnum, sed aqua quam dabo ei fiet in eo fons aquæ salientis in vitam ætŕnam ».

Dicit ad eum mŭlier: « Dŏmine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam neque veniam huc haurire. Video quia prophŕta es tu. Patres nostri in monte hoc adoraverunt, et vos dicitis quia in Hierosŏlymis est locus ubi adorare oportet ».

Dicit ei Iesus: « Crede mihi, mŭlier, quia venit hora quando neque in monte hoc neque in Hierosŏlymis adorabitis Patrem. Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Iudæis est. Sed venit hora, et nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in Spŕitu et veritate; nam et Pater tales quærit qui adorent eum. Spŕitus est Deus, et eos qui adorant eum, in Spŕitu et veritate oportet adorare ».

Dicit ei mŭlier: « Scio quia Messias venit, qui dicitur Christus; cum venerit ille, nobis annuntiabit omnia ».

Dicit ei Iesus: « Ego sum, qui loquor tecum ».

Ex civitate autem illa multi crediderunt in eum. Dum venissent ergo ad illum Samaritani, rogaverunt eum ut apud ipsos maneret; et mansit ibi duos dies. Et multo plures crediderunt propter sermonem eius, et mulieri dicebant: « Iam non propter tuam loquelam credimus; ipsi enim audivimus, et scimus quia hic est vere Salvator mundi ». — Verbum Dŏmini.

Anno B

Lectio prima *

Lex per Moysen data est.

Lectio libri Exodi

20, 1-17

In diebus illis:

Locutus est Dŏminus cunctos sermones hos:

« Ego sum Dŏminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo servitutis.

Non habebis deos alienos coram me.

Non facies tibi scŭlptile neque omnem similitudinem, quæ est in cælo desuper et quæ in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terra.

Non adorabis ea neque coles. Ego sum Dŏminus Deus tuus, fortis, zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios in tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me, et faciens misericordiam in milia his qui diligunt me et custodiunt præcepta mea.

Non assumes nomen Dŏmini Dei tui in vanum; nec enim habebit insontem Dŏminus eum qui assumpserit nomen Dŏmini Dei sui frustra.

Memento ut diem sabbati sanctifices. Sex diebus operaberis, et facies omnia opera tua; septimo autem die sabbatum Dŏmini Dei tui est; non facies omne opus in eo tu et filia tua, servus tuus et ancilla tua, iumentum tuum et advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dŏminus cælum et terram et mare et omnia quæ in eis sunt, et requievit in die septimo: idcirco benedixit Dŏminus diei sabbati et sanctificavit eum.

Honora patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dŏminus Deus tuus dabit tibi.

Non occides.

Non mœchâberis.

Non furtum fácies.

Non loqueris contra próximum tuum falsum testimoniúm.

Non concupisces domum próximi tui; nec desiderâbis uxórem eius, non servum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, nec ómnia quæ illíus sunt ».

Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio libri Exodi

20, 1-3. 7-8. 12-17

In diébus illis:

Locútus est Dóminus cunctos sermónes hos:

« Ego sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti, de domo servitútis.

Non habébis deos aliénos coram me.

Non assúmes nomen Dómini Dei tui in vanum; nec enim habébit insóntem Dóminus eum qui assúmpserit nomen Dómini Dei sui frustra.

Meménto ut diem sábbati sanctífices.

Honóra patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dóminus Deus tuus dabit tibi.

Non occídes.

Non mœchâberis.

Non furtum fácies.

Non loqueris contra próximum tuum falsum testimoniúm.

Non concupisces domum próximi tui; nec desiderâbis uxórem eius, non servum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, nec ómnia quæ illíus sunt ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: Io 6, 69)

R. Dómine, verba vitæ æternæ habes.

8 Lex Dómini immaculâta, reficiens ánimam, testimoniúm Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. R.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sæculum sæculi, iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

11 Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum, et dulcióra super mel et favum stillántem. R.

Lectio secunda

Prædicamus Christum crucifixum, hominibus scandalum, sed vocatis Dei sapientiam.

Lectio Epistolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

1, 22-25

Fratres:

Iudæi signa petunt et Græci sapiéntiam quærunt, nos autem prædicâmus Christum crucifixum, Iudæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam: quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret; omnis qui credit in eum, habet vitam æternam.

Evangelium

*Solvite templum hoc
et in tribus diebus excitabo illud.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 2, 13-25

Prope erat Pascha Iudæorum, et ascéndit Hierosólymam Iesus. Et invénit in templo vendentes boves et oves et colúmbas et nummulários sedéntes, et cum fecisset flagéllum de funiculis omnes eiéicit de templo, oves quoque et boves, et nummulariórum effúdit æs et mensas subvértit; et his qui colúmbas vendébant dixit: « Auférte ista hinc, nolite fácere domum Patris mei domum negotiatiónis ». Recordáti sunt discipuli eius quia scriptum est: « Zelus domus tuæ cómedet me ».

Respondérunt ergo Iudæi et dixerunt ei: « Quod signum osténdis nobis, quia hæc facis? »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Sólvite templum hoc et in tribus diébus excitábo illud ».

Dixerunt ergo Iudæi: « Quadragínta et sex annis ædificátum est templum hoc, et tu tribus diébus excitábis illud? »

Ille autem dicébat de templo córporis sui. Cum ergo resurrexisset a mórtuis, recordáti sunt discipuli eius quia hoc dicébat, et credidérunt Scriptúræ et sermóni quem dixit Iesus.

Cum autem esset Hierosólymis in Pascha, in die festo, multi credidérunt in Nómine eius, vidéntes signa eius quæ faciébat. Ipse autem Iesus non credebát semetípsum eis, eo quod ipse nosset omnes, et quia opus ei non erat, ut quis testimónium perhiberet de hómine; ipse enim sciébat quid esset in hómine.

Verbum Dómini.

Vel, ad libitum, omnes lectiones ut supra, anno A, p. 107.

Anno C

Lectio prima

Qui-Est misit me ad vos.

Lécio libri Exodi

3, 1-8 a. 13-15

In diébus illis:

Pascébat Móyses oves Iethro, sóceri sui, sacerdotís Mádián; cumque minásset gregem ad interióra deséрти, venit ad montem Dei Horeb. Apparúitque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi; et vidébat quod rubus ardéret et non comburerétur.

Dixit ergo Móyses: « Vadam et vidébo visiónem hanc magnam; quare non comburátur rubus ». Cernens autem Dóminus quod pégeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi et ait: « Móyses, Móyses! »

Qui respóndit: « Adsum ».

At ille: « Ne apprópies, inquit, huc; solve calceaméntum de pédibus tuis: locus enim in quo stas, terra sancta est ». Et ait: « Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob ». Abscóndit Móyses faciém suam; non enim audébat aspícere contra Deum.

Cui ait Dóminus: « Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægýpto et clamórem eius audívi, propter durítiam eórum qui præsunt opéribus, et sciens dolórem eius descéndi ut liberem eum de manibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle ».

Ait Móyses ad Deum: « Ecce ego vadam ad filios Israel, et dicam eis: " Deus patrum vestrórum misit me ad vos ". Si díxerint mihi: " Quod est nomen eius? " quid dicam eis? »

Dixit Deus ad Móysen: « Ego sum qui sum ». Ait: « Sic dices filiis Israel: " Qui-Est misit me ad vos " ».

Dixitque iterum Deus ad Móysen: « Hæc dices filiis Israel:

" Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob misit me ad vos; hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatióem et generatióem " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 6-7. 8 et 11 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt,
nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributióes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
- 4 qui rédimet de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- 6 Fáciens iustítias Dóminus,
et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.
- 7 Notas fecit vias suas Móysi,
filiis Israel adinventiões suas. R.
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius
super timéntes eum. R.

Lectio secunda

*Vita populi cum Moyse in deserto
ad nostram correptionem scripta est.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corinthios 10, 1-6. 10-12

Nolo vos ignoráre, fratres, quóniam Patres nostri omnes sub Nube fuérunt et omnes Mare transiéerunt et omnes eándem escam spiritálem manducavérunt et omnes eúndem potum spiritálem bibérunt; bibébant autem de spiritáli consequéti eos petra: petra autem erat Christus. Sed non in plúribus eórum compláuit Deus, nam prostráti sunt in desérto.

Hæc autem figuræ fuérunt nostræ, ut non simus concupiscétes malórum, sicut et illi concupiérunt. Neque murmuravéritis, sicut quidam eórum murmuravérunt, et periérunt ab exterminatóre.

Hæc autem in figura contingébant illis, scripta sunt autem ad correptionem nostram, in quos fines sæculórum devenérunt. Itaque qui se existímat stare, vídeat ne cadat. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Mt 4, 17

Pæniténtiam ágite, dicit Dóminus;
appropinquávit Regnum cælórum.

Evangelium

Si non pæniténtiam egeritis omnes similiter peribitis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 13, 1-9

Aderant quidam ipso in témpore nuntiántes Iesu de Galilæis quorum ságuinem Pilátus míscuit cum sacrificiis eórum. Et respóndens dixit illis:

« Putátis quod hi Galilæi præ omnibus Galilæis peccatōres fuérunt, quia tália passi sunt? Non, dico vobis, sed nisi pæniténtiam egéritis omnes simíliter períbitis. Vel illi decem et octo supra quos cécidit turris in Síloam et occídit eos, putátis quia et ipsi debitōres fuérunt præter omnes hómīnes habitāntes in Ierúsalem? Non, dico vobis, sed si non pæniténtiam egéritis omnes simíliter períbitis ».

Dicébat autem hanc similitúdinem: « Arborem ficí habébat quidam plantátam in vínea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invénit. Dixit autem ad cultōrem víneæ: “ Ecce anni tres sunt ex quo vénio quærens fructum in ficúlnea hac et non invénio. Succíde ergo illam, ut quid étiam terram evácuat? ” At ille respóndens dicit illi: “ Dómine, dimítte illam et hoc anno, usque dum fódiam circa illam et mittam stércora; et si quidem fécerit fructum in futúrum — sin autem succídes eam ” ». — Verbum Dómini.

Vel, ad libitum, omnes lectiones ut supra, anno A, p. 107.

Dicitur Credo.

Super oblata

His sacrificiis, Dómine, concéde placátus, ut, qui própriis orámus absólvi delictis, fratérna dimíttere studeámus. Per Christum.

Præfatio: De Samaritana.

Quando legitur Evangelium de Samaritana, dicitur sequens præfatio:

- ℣. Dóminus vobíscum.
 ℞. Et cum spírītu tuo.
 ℣. Sursum corda.
 ℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum.

Qui, dum aquæ sibi pétiit potum a Samaritána præbéri, iam in ea fidei donum ipse creáverat, et ita eius fidem sitíre dignátus est, ut ignem in illa divíni amóris accénderet.

Unde et nos tibi grátias ágimus, et tuas virtútes cum Angelís prædicámus, dicétes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando vero non legitur Evangelium de Samaritana, dicitur præfatio de Quadragesima, pp. 625-626.

Ant. ad communionem

Io 4, 13-14

Quando legitur Evangelium de Samaritana:

Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam.

Quando legitur aliud Evangelium:

Passer invénit sibi domum, Ps 83, 4-5
 et turtur nidum, ubi repónat pullos suos:
 altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus!
 Beáti qui hábitant in domo tua,
 in sáeculum sáeculi laudábunt te.

Post communionem

Suméntes pignus cæléstis arcáni, et in terra pósiti iam supérno pane satiáti, te, Dómine, súpplīces deprecámur, ut, quod in nobis mystérīo géritur, ópere impleátur. Per Christum.

Missa ad libitum

quæ adhiberi potest quavis die huius hebdomadæ præsertim annis B et C, quando Evangelium de Samaritana in dominica tertia Quadragesimæ non legitur.

Lectio prior

Exhibit aqua, ut bibat populus.

Lectio libri Exodi

17, 1-7

In diébus illis:

Profecta omnis multitudo filiorum Israel de deserto Sin per mansiones suas, iuxta sermonem Domini, castrametati sunt in Raphidim, ubi non erat aqua ad bibendum populo.

Qui iurgatus contra Moysen ait: « Da nobis aquam, ut bibamus ». Quibus respondit Moyses: « Quid iurgamini contra me? cur tentatis Dominum? »

Sitivit ergo ibi populus præ aquæ penuria, et mururavit contra Moysen dicens: « Cur fecisti nos exire de Ægypto, ut occideres nos et liberos nostros ac iumenta siti? » Clamavit autem Moyses ad Dominum dicens: « Quid faciam populo huic? adhuc paululum et lapidabit me ».

Et ait Dominus ad Moysen: « Antecede populum, et sume tecum de senioribus Israel, et virgam, qua percussisti fluvium, tolle in manu tua et vade. En ego stabo ibi coram te supra petram Horeb; percutiesque petram, et exhibit ex ea aqua, ut bibat populus ».

Fecit Moyses ita coram senioribus Israel.

Et vocavit nomen loci illius " Tentatio " propter iurgium filiorum Israel, et quia tentaverunt Dominum dicentes: « Estne Dominus in nobis an non? ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (R.: 8)

R. Utinam hodie vocem Domini audiatis:
« Nolite obdurare corda vestra ».

- 1 Venite, exsultemus Domino;
iubilemus Deo salutari nostro.
- 2 Præoccupemus faciem eius in confessione,
et in psalmis iubilemus ei. R.
- 6 Venite, adoremus et procidamus,
et genua flectamus ante Dominum qui fecit nos,
7 quia ipse est Deus noster,
et nos populus pascuæ eius et oves manus eius. R.
- 8 Utinam hodie vocem eius audiatis:
« Nolite obdurare corda vestra,
9 sicut in Meriba secundum diem Massa in deserto,
ubi tentaverunt me patres vestri:
probaverunt me, etsi viderunt opera mea ». R.

Versus ante Evangelium

Io 4, 42. 15

Domine, tu es vere Salvator mundi;
da mihi aquam vivam, ut non sitiam.

Evangelium (Io 4, 5-42), ut supra, p. 109.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 83, 3

Concupiscit et deficit anima mea in atria Domini.
Cor meum et caro mea exsultaverunt in Deum vivum.

Collecta

Ecclésiám tuam, Domine,
miseratio continuata mundet et munit,
et quia sine te non potest salva consistere,
tuo semper munere gubernetur. Per Dominum.

Lectio prior

Multi leprosi erant in Israel, et nemo eorum mundatus est, nisi Naaman Syrus.

Lectio libri secúndi Regum

5, 1-15 a

In diebus illis:

Náaman, princeps militiæ regis Sýriæ, erat vir magnus apud dómimum suum et honorátus: per illum enim dedit Dóminus salútem Sýriæ; erat autem vir fortis et dives, sed leprósus.

Porro de Sýria egressi fuerant latrúnculi, et captivam dúxerant de terra Israel puéllam párvulam, quæ erat in obséquio uxóris Náaman. Quæ ait ad dómnam suam: « Utinam fuisset dómimus meus ad prophétam, qui est in Samaría! Profécto curásset eum a lepra quam habet ».

Ingressus est itaque Náaman ad dómimum suum, et nuntiávit ei dicens: « Sic et sic locúta est puélla de terra Israel ».

Dixítque ei rex Sýriæ: « Vade et mittam líttas ad regem Israel ».

Qui, cum profectúrus esset, et tulisset secum decem talénta argénti et sex milia áureos et decem mutatória vestimentórum, détulit líttas ad regem Israel in hæc verba: « Cum accéperis epístolam hanc, scito quod míserim ad te Náaman servum meum, ut cures eum a lepra sua ».

Cumque legisset rex Israel líttas, scidit vestiménta sua et ait: « Numquid Deus ego sum, ut occidere possim et vivificáre, quia iste misit ad me, ut cures hóminem a lepra sua? Animadvértite et vidéte quod occasiónes quærat advérsum me ».

Quod cum audisset Eliséus, vir Dei, scidisse videlicet regem Israel vestiménta sua, misit ad eum di-

cens: « Quare scidisti vestiménta tua? Véniat ad me, et sciat esse prophétam in Israel ».

Venit ergo Náaman cum equis et curribus, et stetit ad óstium domus Eliséi. Misítque ad eum Eliséus nuntium dicens: « Vade et laváre sépties in Iordáne, et recípiet sanitátem caro tua, atque mundáberis ».

Irátus Náaman recedébat dicens: « Putábam quod egrederétur ad me, et stans invocáret nomen Dómini Dei sui et tangeret manu sua locum lepræ, et curáret me. Numquid non meliôres sunt Abana et Pharphar, flúvii Damásci, ómnibus aquis Israel, ut laver in eis et munder? »

Cum ergo vertisset se et abiret indignans, accesserunt ad eum servi sui, et locúti sunt ei: « Pater, et si rem grandem dixisset tibi prophéta, certe fácere debúeras; quanto magis quia nunc dixit tibi: " Laváre et mundáberis " ».

Descéndit, et lavit in Iordáne sépties iuxta sermónem viri Dei, et restitúta est caro eius sicut caro púeri párvuli, et mundátus est.

Reversúsque ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit et stetit coram eo, et ait: « Vere scio quod non sit álius Deus in univérsa terra, nisi tantum in Israel. Obsecro itaque ut accípias benedictiónem a servo tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 41, 2. 3; Ps 42, 3. 4 (R.: cf. Ps 41, 3)

R. Sitívit ánima mea ad Deum vivum:
quando apparebo ante fáciem Dei?

2 Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus. R.

3 Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum:
quando véniam et apparebo ante fáciem Dei? R.

3 Emítte lucem tuam et veritátem tuam;
ipsa me dedúcant et addúcant
in montem sanctum tuum et in tabernácula tua. *R.*

4 Et introibo ad altáre Dei,
ad Deum lætítiæ exultatiónis meæ.
Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus. *R.*

Versus ante Evangelium

Ps 129, 5. 7

Spero in Dóminum, spero in verbum eius;
quia apud eum misericórdia et copiósa redéemptio.

Evangelium

*Iesus sicut Elias et Elisæus
non ad Iudæos tantum mittitur.*

✠ Lécitio sancti Evángelii secúndum Lucam 4, 24-30

Cum venisset Iesus Názareth, dixit pópulo in synagóga:

« Amen dico vobis: Nemo prophéta accéptus est
in pátria sua.

In veritáte autem dico vobis: Multæ víduæ erant
in diébus Eliæ in Israel, quando clausum est cælum
annis tribus et ménsibus sex, cum facta est fames ma-
gna in omni terra; et ad nullam illárum missus est Eliás
nisi in Saréptha Sidóniæ ad mulierem víduam.

Et multi leprósi erant in Israel sub Elisæo prophéta
et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus ».

Et repléti sunt omnes in synagóga ira hæc audiéntes,
et surrexérunt et eiecérunt illum extra civitátem, et du-
xérunt illum usque ad supercílium montis, supra quem
cívitas illórum erat ædificáta, ut præcipitárent eum.
Ipse autem tránsiens per médium illórum ibat.

Verbum Dómini.

Super oblata

Munus quod tibi, Dómine, nostræ servitútis offérimus,
tu salutáre nobis pérfice sacraméntum. Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Ps 116, 1-2

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius.

Post communionem

Tui nobis, quæsumus, Dómine, commúnio sacraménti
et purificatiónem cónferat, et tríbuat unitátem.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 16, 6. 8

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.
Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi;
sub umbra alárum tuárum prótege me.

Collecta

Grátia tua ne nos, quæsumus, Dómine, derelinquat,
quæ et sacræ nos déditos fáciat servitúti,
et tuam nobis opem semper acquirat. Per Dóminum.

Lectio prior

In animo contrito et spiritu humilitatis suscipiamur.

Lécitio libri Daniélis prophétæ

3, 25. 34-43

In diébus illis:

Stans Azarías orávit sic; aperiénsque os suum in
médio ignis ait:

« Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne dissipes testaméntum tuum, neque áuferas misericórdiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum, quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cæli et sicut arénam quæ est in lítore maris.

Quia, Dómine, imminúti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódie propter peccáta nostra, et non est in témpore hoc princeps et dux et prophéta, neque holocáustum, neque sacrificium, neque oblátio, neque incénsus, neque locus primitiárum coram te, ut possimus invenire misericórdiam tuam.

Sed in ánimo contríto et spírítu humilitátis suscipiámur; sicut in holocáusto arietum et taurórum, et sicut in mílibus agnórum pínguivum, sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, quóniam non est confúsió confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quærimus fáciem tuam. Ne confúndas nos, sed fac nobiscum iuxta mansuetúdinem tuam et secúndum multítúdinem misericórdiæ tuæ, et érue nos in mirabilibus tuis, et da glóriam nómini tuo, Dómine ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6-7 bc. 8-9 (R.: 6 a)

R. Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine.

- 4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salutis meæ. R.

- 6 Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sæculo sunt.
7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.
8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
9 díriget mansuétos in iudicio,
docébit mites vias suas. R.

Versus ante Evangelium

Joel 2, 12-13

Nunc ergo, dicit Dóminus,
convertimini ad me in toto corde vestro,
quia benígnus et miséricors sum.

Evangelium

*Si non remiseritis unusquisque fratri suo,
Pater non remittet vobis.*

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Matthæum

18, 21-35

In illo témpore:

Accédens Petrus dixit Iesu: « Dómine, quótiens peccábit in me frater meus et dimittam ei? Usque sépties? »

Dicit illi Iesus: « Non dico tibi usque sépties sed usque septuágies sépties.

Ideo assimilátum est Regnum cælórum hómini regi qui voluit ratióner pónere cum servis suis. Et cum coépisset ratióner pónere, oblátus est ei unus qui debébat decem mília talénta. Cum autem non habéret unde rédderet, iussit eum dóminus venúndari et uxórem et fílios et ómnia quæ habébat, et reddi.

Prócidens ígitur servus ille adorábat eum dicens: " Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi ". Mi-

sértus autem dómínus servi illíus dimísit eum, et débitum dimísit ei.

Egréssus autem servus ille invénit unum de consérvis suis qui debébat ei centum denários, et tenens suffocábat eum dicens: " Redde quod debes ". Prócidens ígitur consérvus eius rogábat eum dicens: " Patiéntiam habe in me, et reddam tibi ". Ille autem nóluit, sed ábiit, et misit eum in cárcerem donec rédderet débitum.

Vidéntes autem consérvi eius quæ fiébant, contrístati sunt valde, et venérunt et narravérunt dómíno suo ómnia quæ facta erant.

Tunc vocávit illum dómínus suus et ait illi: " Serve nequam, omne débitum illud dimísi tibi, quóniam rogásti me; non opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? " Et irátus dómínus eius trádidit eum tortóribus quoadúsque rédderet univérsum débitum.

Sic et Pater meus caléstis faciet vobis si non remisérítis unusquísque fratri suo de córdibus vestris ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde nobis, quæsumus, Dómine, ut hæc hóstia salutáris nostrórum fiat purgátio delictórum, et tuæ propitiátio potestátis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Ps 14, 1-2

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?
aut quis requiescet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam.

Post communionem

Vivíficet nos, quæsumus, Dómine, huius participátio sancta mystérii, et páriter nobis expiatiónem tribuat et munímen.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 118, 133

Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum, et non dominétur mei omnis iniustítia.

Collecta

Præsta, quæsumus, Dómine, ut, per quadragesimálem observántiam erudíti et tuo verbo nutriti, sancta continéntia tibi simus toto corde devóti, et in oratióne tua semper efficiámur concórdes.
Per Dómínium.

Lectio prior

Observabitis præcepta et implebitis opere.

Lectio libri Deuteronomii

4, 1. 5-9

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Et nunc, Israel, audi præcépta et iudícia, quæ ego dóceo te, ut faciens ea vivas, et ingrédies possideas terram, quam Dómínus Deus patrum vestrórum datúrus est vobis.

Scitis quod docúerim vos præcépta atque iustítias; sicut mandávit mihi Dómínus Deus meus, sic faciétis ea in terra, quam possessúri estis; et observábitis, et implébitis ópere. Hæc est enim vestra sapiéntia et

intelléctus coram pópulis, ut, audiéntes univérſa præcépta hæc, dicant: " En pópulus sápiens et intéllegens, gens magna! "

Nec est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecrátióibus nostris. Quæ est enim ália gens sic ínclita, ut hábeat cæremónias iustáque iudícia et univérſam legem, quam ego propónam hódie ante óculos vestros?

Custódi ígitur temetípsum et ánimam tuam sollicite. Ne obliviscáris verbórum, quæ vidérunt óculi tui, et ne éxícant de corde tuo cunctis díebus vitæ tuæ. Docébis ea filios ac nepótes tuos ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 15-16. 19-20 (R.: 12 a)

R. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.

¹² Lauda, Ierúsalem, Dóminum;

colláuda Deum tuum, Sion.

¹³ Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filiis tuis in te. R.

¹⁵ Qui emíttit elóquium suum terræ, velóciter currit verbum eius.

¹⁶ Qui dat nivem sicut lanam, pruínam sicut cínerem spargit. R.

¹⁹ Qui annúntiat verbum suum Iacob, iustítias et iudícia sua Israel.

²⁰ Non fecit táliter omni natióni, et iudícia sua non manifestávit eis. R.

Versus ante Evangelium

Io 6, 64 b. 69 b

Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt;
verba vitæ æternæ habes.

Evangelium

Qui fecerit et docuerit, hic magnus vocabitur.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 17-19

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nolíte putáre quóniam veni sólvare Legem aut Prophétas: non veni sólvare sed adimplére. Amen quippe dico vobis: Donec tránseat cælum et terra, iota unum aut unus apex non præteríbit a Lege donec ómnia fiant.

Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in Regno cælórum; qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in Regno cælórum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiόνibus hostiárum, et tua mystéria celebrántes ab ómnibus nos defénde perículis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Ps 15, 11

Notas mihi fecisti vias vitæ,
adimplébis me lætítia cum vultu tuo, Dómine.

Post communionem

Sanctíficet nos, Dómine, qua pasti sumus, mensa cæléstis, et, a cunctis erróribus expiátos, supérnis promissiόνibus reddat accéptos.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus.
De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Maiestátem tuam, Dómine, suppliciter implorámus,
ut, quanto magis dies salutiferæ festivitátis accédit,
tanto devótius ad eius celebrándum
proficiámus paschále mystérium.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Hæc est gens quæ non audivit
vocem Domini Dei sui.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 7, 23-28

Hæc dicit Dóminus:

« Hoc verbum præcépi eis dicens: " Audíte vocem meam, et ero vobis Deus, et vos éritis mihi pópulus; et ambuláte in omni via quam mandávi vobis, ut bene sit vobis " .

Et non audiérunt, nec inclinavérunt aurem suam, sed abiérunt in voluntátibus et in pravitáte cordis sui mali, factique sunt retrórsus et non in ante, a die qua egréssi sunt patres eórum de terra Ægýpti usque ad diem hanc.

Et misi ad vos omnes servos meos prophétas, per diem consúrgens dilúculo et mittens; et non audiérunt me, nec inclinavérunt aurem suam, sed induravérunt cervicem suam, et peius operáti sunt quam patres eórum.

Et loqueris ad eos ómnia verba hæc, et non áu-

dient te. Et vocábis eos, et non respondébunt tibi. Et dices ad eos: " Hæc est gens quæ non audivit vocem Dómini Dei sui nec recépit disciplinam. Périit fides, et abláta est de ore eórum " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (R.: 8)

R. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra ».

- 1 Veníte, exultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
- 2 Præoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. R.
- 6 Veníte, adorémus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
7 quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius. R.
- 8 Utinam hódie vocem eius audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra,
9 sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». R.

Versus ante Evangelium Ioel 2, 12-13

Nunc ergo, dicit Dóminus,
convertímini ad me in toto corde vestro,
quia benígnus et miséricors sum.

Evangelium

Qui non est mecum adversum me est.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Lucam 11, 14-23

In illo témpore:

Erat Iesus eiciens dæmónium, et illud erat mutum;
et factum est cum dæmónium exiísset, locútus est mutus.

Et admiratæ sunt turbæ: quidam autem ex eis dixerunt: « In Beelzebul príncipe dæmoniórũm eicit dæmónia ». Et álíi tentántes, signum de cælo quærébant ab eo.

Ipse autem, sciens cogitatiónes eórum, dixit eis: « Omne regnum in se ipsum divísium desolátur, et domus supra domum cadit. Si autem et Sátanas in se ipsum divísus est, quómodo stabit regnum ipsíus? Quia dicitis in Beelzebul eícere me dæmónia. Si autem ego in Beelzebul eício dæmónia, filii vestri in quo eiciunt? Ideo ipsi iúdicis vestri erunt. Porro si in dígito Dei eício dæmónia, profecto pervénit in vos Regnum Dei.

Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ pössidet; si autem fórtior illo supervéniens vícerit eum, univérsa arma eius áuferet, in quibus confidébat, et spólia eius distribuet.

Quí non est mecum, advérsus me est, et qui non cólligit mecum, dispérgit ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Ut tibi grata sint, Dómine, múnera pópuli tui, ab omni, quæsumus, eum contágio perversitátis emúnda, nec falsis gáudiis inhærere patiáris, quem ad veritátis tuæ præmia veníre promíttis. Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Ps 118, 4-5

Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis: útinam dirigántur viæ meæ ad custodiéndas iustificatiónes tuas.

Post communionem

Quos réfcis, Dómine, sacraméntis, attólle benígnus auxiliis,

ut tuæ salvatiónis efféctum et mystériis capiámus et móribus. Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 85, 8. 10

Non est símilis tui in díis, Dómine, quóniam magnus es tu et fáciens mirábília; tu es Deus solus.

Collecta

Córdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde, ut ab humanís semper retrahámur excéssibus, et mónitis inhærere valeámus, te largiénte, cæléstibus. Per Dóminum.

Lectio prior

*Non dicemus ultra: « Dii nostri »
opera manuum nostrarum.*

Léctio libri Osée prophétæ

14, 2-10

Hæc dicit Dóminus:

« Convértere, Israel, ad Dóminum Deum tuum, quóniam corruísti in iniquitáte tua. Tóllite vobíscum verba, et convertímíni ad Dóminum, et dícite ei: “ Omnem aufer iniquitátem, áccipe bonum, et reddémus vítulos labiórũm nostrórum. Assur non salvábit nos, super equum non ascendémus nec dicémus ultra: « Dii nostri » ópera mánuum nostrárum, quia eius, qui in te est, miseréberis pupílli ”.

Sanábo contritiónes eórum, díligam eos spontáne, quia avérsus est furor meus ab eis; ero quasi ros, Israel

germinabit sicut lilium, et erumpet radix eius ut Libani. Ibunt rami eius, et erit quasi oliva gloria eius, et odor eius ut Libani.

Convertentur sedentes in umbra eius, vivent tritico, et germinabunt quasi vinea; memoriale eius sicut vinum Libani. Ephraim, quid mihi ultra idola? Ego exaudiam, et diligam eum ego ut abietem virentem, ex me fructus tuus inventus est.

Quis sapiens et intelleget ista? intellegens et sciet haec? Quia rectae viae Domini, et iusti ambulabunt in eis; praevaricatores vero corrueunt in eis ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 80, 6 c-8 a. 8 bc-9. 10-11 ab. 14 et 17
(R.: cf. 11 et 9 a)

R. Ego sum Dominus Deus tuus: audi vocem meam.

⁶ Sermónem quem non nóveram, audívi.

⁷ « Divérti ab onéribus dorsum eius, manus eius a cóphino recessérunt.

⁸ In tribulatióne invocásti me et liberávi te. R.

Exaudívi te in abscondito tempestátis, probávi te apud aquam Meríba.

⁹ Audi, pópulus meus, et contestábor te, Israel, útinam áudias me. R.

¹⁰ Non erit in te deus aliénus neque adorábis deum extráneum.

¹¹ Ego enim sum Dóminus Deus tuus qui edúxi te de terra Ægýpti. R.

¹⁴ Si pópulus meus audísset me, Israel si in viis meis ambuláset,

¹⁷ et cibárem eos ex ádipe fruménti, et de petra melle saturárem eos ». R.

Versus ante Evangelium

Mt 4, 17

Pæniténtiam ágite, dicit Dóminus; appropinquávit Regnum cælórum.

Evangelium

Dominus Deus noster Dominus unus est, et diliges eum.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum

In illo témpore:

12, 28 b-34

Accéssit unus de scribis ad Iesum et interrogávit eum: « Quod est primum ómnium mandátum? »

Iesus respóndit: « Primum est: “ Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est, et diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota mente tua et ex tota virtúte tua ”. Secúndum est illud: “ Diliges próximum tuum tamquam teípsum ”. Maius horum áliud mandátum non est ».

Et ait illi scriba: « Bene, Magíster, in veritáte dixísti: Unus est, et non est álius præter eum; et dilígere Eum ex toto corde et ex toto intelléctu et ex tota fortitúde, et: Dilígere próximum tamquam se ipsum, maius est ómnibus holocaustomátibus et sacrificiis ».

Et Iesus videns quod sapiénter respondísset, dixit illi: « Non es longe a Regno Dei ». Et nemo iam audébat eum interrogáre. — Verbum Domini.

Super oblata

Réspice, quæsumus, Dómine, propítius ad múnera, quæ sacrámus, ut tibi grata reddántur, et nobis salutária semper exsístant. Per Christum.

Præfatio de Quadragesima. pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Cf. Mc 12, 33

Diligere Deum ex toto corde,
et primum tamquam seipsum,
maius est omnibus sacrificiis.

Post communionem

Mentes nostras et corpora, Domine, quæsumus,
operatio tuæ virtutis infundat,
ut, quod participatione sumpsimus,
plena redemptione capiamus.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum**

Ps 102, 2-3

Benedic, anima mea, Domino,
et noli oblivisci omnes retributiones eius,
qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis.

Collecta

Observationis huius annua celebritate lætantes,
quæsumus, Domine,
ut, paschalis sacramentis inhærentes,
plenis eorum effectibus gaudeamus.
Per Dominum.

Lectio prior*Misericordiam volui, et non sacrificium.*

Lectio libri Osée prophætæ

6, 1 b-6

Venite, et revertamur ad Dominum, quia ipse cepit
et sanabit nos, percussit et curabit nos. Vivificabit nos
post duos dies, in die tertia suscitabit nos, et vivemus

in conspectu eius. Sciemus sequemurque ut cognoscamus
Dominum. Quasi diluculum preparatus est egressus
eius, et veniet quasi imber nobis temporaneus et se-
rotinus terræ.

« Quid faciam tibi, Ephraim? quid faciam tibi,
Iuda? Misericordia vestra quasi nubes matutina et qua-
si ros mane pertransiens. Propter hoc dolavi in pro-
phetis, occidi eos in verbis oris mei, et iudicia tua
quasi lux egredientur. Quia misericordiam volui, et non
sacrificium: et scientiam Dei plus quam holocausta ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 18-19. 20-21 ab (R.: Os 6, 6)

R. Misericordiam volui, et non sacrificium.

³ Miserere mei, Deus, secundum misericordiam tuam;
et secundum multitudinem miserationum tuarum
dele iniquitatem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitate mea,
et a peccato meo munda me. R.

¹⁸ Non enim sacrificio delectaris,
holocaustum, si offeram, non placebit.

¹⁹ Sacrificium Deo spiritus contribulatus,
cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias. R.

²⁰ Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion,
ut ædificentur muri Ierusalem.

²¹ Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ,
oblaciones et holocausta. R.

Versus ante Evangelium

Ps 94, 8 ab

Hodie nolite obdurare corda vestra,
sed vocem Domini audite.

Evangelium

*Descendit publicanus iustificatus
in domum suam a Phariseo*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 18, 9-14

In illo tempore:

Dixit Iesus ad quosdam qui in se confidebant tamquam iusti et aspernabantur ceteros, parabolam istam:

« Duo homines ascenderunt in templum ut orarent, unus Phariseus et alter publicanus. Phariseus stans hac apud se orabat: " Deus, gratias ago tibi quia non sum sicut ceteri hominum, raptores, iniusti, adulteri, velut etiam hic publicanus; ieiuno bis in sabbato, decimas do omnium quae possideo " .

Et publicanus a longe stans nolabat nec oculos ad caelum levare, sed percutiebat pectus suum dicens: " Deus, propitius esto mihi peccatori " .

Dico vobis: Descendit hic iustificatus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exaltat humiliabitur, et qui se humiliat exaltabitur ». — Verbum Domini.

Super oblata

Deus, de cuius gratia venit
ut ad mysteria tua purgatis sensibus accedamus,
praesta, quaesumus,
ut, in eorum traditione sollempniter honoranda,
competens deferamus obsequium.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Lc 18, 13

Publicanus, stans a longe,
percutiebat pectus suum dicens:
Deus, propitius esto mihi peccatori.

Post communionem

Da nobis, quaesumus, misericors Deus,
ut sancta tua, quibus incessanter expleremur,
sinceris tractemus obsequiis,
et fidei semper mente sumamus.
Per Christum.

DOMINICA IV IN QUADRAGESIMA

Ubi, hac dominica, habentur scrutinia praeparatoria ad baptismum adultorum, sumi possunt orationes rituales et intercessionis propriae, ut infra, p. 1052.

Ant. ad introitum

Cf. Is 66, 10-11

Lætáre, Ierúsalem,
et convéntum fácite, omnes qui dilígitis eam;
gaudéte cum lætítia, qui in tristítia fuístis,
ut exsultétis, et satiémíni
ab ubéribus consolatiónis vestráe.

Collecta

Deus, qui per Verbum tuum
humáni géneris reconciliatiónem mirábiliter operáris,
præsta, quæsumus,
ut pópulus cristiánus
prompta devotióne et álacri fide
ad ventúra sollémnia váleat festináre.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

David ungitur in regem super Israel.

Lectio libri primi Samuélis 16, 1 b. 6-7. 10-13 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Samuélem: « Imple cornu tuum óleo et veni, ut mittam te ad Isai Bethlehémitem; provídí enim in filiis eius mihi regem ».

Cumque ingræssus esset, vidit Eliab et ait: « Num

coram Dómino est christus eius? » Et dixit Dóminus ad Samuélem: « Ne respicias vultum eius neque altitudinem statúræ eius, quóniam abiéci eum, nec iuxta intúitum hómínis ego iú dico; homo enim videt ea quæ parent; Dóminus autem intuétur cor ».

Addúxit itaque Isai septem filios suos coram Samuéle, et ait Samúel ad Isai: « Non elégit Dóminus ex istis ». Dixítque Samúel ad Isai: « Numquid iam compléti sunt filii? » Qui respóndit: « Adhuc réliquus est párvulus et pascit oves ». Et ait Samúel ad Isai: « Mitte et adduc eum; nec enim discumbémus priúsqvam huc ille véniat ». Misit ergo et addúxit eum. Erat autem rufus et pulcher aspéctu decoráque fácie. Et ait Dóminus: « Surge, unge eum; ipse est enim ».

Tulit ergo Samúel cornu ólei et unxit eum in médio fratrum eius, et diréctus est spíritus Dómini a die illa in David et deinceps. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit,

super aquas quiétis edúxit me,

³ ánimam meam refécit. R.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ propter nomen suum.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,

non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus

ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam

advérsus eos qui tribulant me;

impinguásti in óleo caput meum,

et calix meus redúndat. R.

6 Etenim benignitas et misericórdia subsequéntur me ómnibus diébus vitæ meæ, et inhabitábo in domo Dómini in longitúdinem diérum. *R.*

Lectio secunda

Exsurge a mortuis, et illuminabit tibi Christus.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

Fratres:

5, 8-14

Erátis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino; ut filii lucis ambuláte — fructus enim lucis est in omni bonitate et iustítia et veritate — probántes quid sit beneplácitum Dómino; et nolite comunicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem et redargúite; quæ enim in occulto fiunt ab ipsis turpe est et dicere; omnia autem quæ arguúntur a lúmine manifestántur, omne enim quod manifestátur lumen est.

Propter quod dicit: « Surge, qui dormís, et exsurge a mórtuis, et illuminábit tibi Christus ».

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Io 8, 12 b

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus; qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

Evangelium *

Abiit et lavit et venit videns.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 9, 1-41

In illo témpore:

Prætériens Iesus vidit hóminem cæcum a nativitate. Et interrogáverunt eum discipuli sui dicéntes: « Rabbi,

quis peccávit, hic aut paréntes eius, ut cæcus nascerétur? »

Respóndit Iesus: « Neque hic peccávit neque paréntes eius, sed ut manifesténtur ópera Dei in illo. Nos opórtet operári ópera Eius qui misit me donec dies est; venit nox quando nemo potest operári. Quámdu in mundo sum, lux sum mundi ».

Hæc cum dixisset, éxspuit in terram et fecit lutum ex sputo, et linívit lutum super óculos eius et dixit ei: « Vade, lava in natatória Síloæ (quod interpretátur: “ Missus ”) ». Abiit ergo et lavit et venit videns.

Itaque vicini, et qui vidébant eum prius quia mendicus erat, dicébant: « Nonne hic est qui sedébat et mendicábat? » Alii dicébant: « Hic est », alii dicébant: « Nequáquam, sed símilis est eius ». Ille dicébat: « Ego sum ».

Dicébant ergo ei: « Quómodo ígitur apérti sunt óculi tibi? »

Respóndit ille: « Homo qui dicitur Iesus lutum fecit et unxit óculos meos, et dixit mihi: “ Vade ad Síloam et lava ”, ábii ergo et lavi et vidi ». Et dixérunt ei: « Ubi est ille? » Ait: « Nescio ».

Addúcunt eum ad Pharisæos qui cæcus fúerat. Erat autem sábbatum in qua die lutum fecit Iesus et apéruit óculos eius. Iterum ergo interrogábant et eum Pharisæi quómodo vidisset. Ille autem dixit eis: « Lutum pósuit super óculos meos et lavi et vídeo ».

Dicébant ergo ex Pharisæis quidam: « Non est hic homo a Deo, qui sábbatum non custódit ». Alii autem dicébant: « Quómodo potest homo peccátor hæc signa fácere? » Et schisma erat in eis. Dicunt ergo cæco íterum: « Tu quid dicis de eo, quia apéruit óculos tuos? » Ille autem dixit: « Prophéta est! »

Non credidérunt ergo Iudæi de illo quia cæcus

fuisset et vidisset, donec vocaverunt paréntes eius qui viderat. Et interrogaverunt eos dicéntes: « Hic est fílius vester, quem vos dicitis quia cæcus natus est? Quómodo ergo nunc videt? » Respondérunt ergo paréntes eius et dixerunt: « Scimus quia hic est fílius noster et quia cæcus natus est; quómodo autem nunc vídeat nescimus, aut quis eius aperuit óculos nos nescimus; ipsum interrogáte, ætátem habet, ipse de se loquétur ». Hæc dixerunt paréntes eius quia timébant Iudæos, iam enim conspiráverant Iudæi ut si quis eum confiterétur Christum, extra synagógam fieret. Proptérea paréntes eius dixerunt: « Ætátem habet: ipsum interrogáte ».

Vocaverunt ergo rursus hómínem qui fúerat cæcus, et dixerunt ei: « Da glóriam Deo; nos scimus quia hic homo peccátor est ». Respondit ergo ille: « Si peccátor est nescio; unum scio, quia cæcus cum essem, modo vídeo ». Dixerunt ergo illi: « Quid fecit tibi? Quómodo aperuit óculos tuos? » Respondit eis: « Dixi vobis iam et non audístis; quid íterum vultis audíre? Numquid et vos vultis discípuli eius fieri? »

Et maledixerunt ei et dixerunt: « Tu discípulus ilíus es, nos autem Móysis discípuli sumus. Nos scimus quia Móysi locútus est Deus, hunc autem nescimus unde sit ».

Respondit homo et dixit eis: « In hoc enim mirábile est quia vos nescítis unde sit, et aperuit meos óculos. Scimus quia peccátóres Deus non audit, sed si quis Dei cultor est et voluntátem eius facit, hunc exáudit. A século non est audítum quia aperuit quis óculos cæci nati: nisi esset hic a Deo, non póterat fácere quidquam ».

Respondérunt et dixerunt ei: « In peccátis tu natus es totus, et tu doces nos? » Et eiecérunt eum foras.

Audívit Iesus quia eiecérunt eum foras, et cum in-

venisset eum dixit ei: « Tu credis in Fílium hóminis? » Respondit ille et dixit: « Et quis est, Dómine, ut credam in eum? » Dixit ei Iesus: « Et vidisti eum et qui lóquitur tecum ipse est ». At ille ait: « Credo, Dómine », et adorávit eum.

Et dixit Iesus: « In iudícium ego in hunc mundum veni, ut qui non vident vídeant, et qui vident cæci fiant ». Audiérunt hæc ex Pharisæis qui cum ipso erant, et dixerunt ei: « Numquid et nos cæci sumus? » Dixit eis Iesus: « Si cæci essétis, non haberétis peccátum: nunc vero dicitis: " Vidémus " : peccátum vestrum manet ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

9, 1. 6-9. 13-17. 34-38

In illo témpore:

Præteriens Iesus vidit hómínem cæcum a nativité. Et éxspuit in terram et fecit lutum ex sputo, et linívit lutum super óculos eius et dixit ei: « Vade, lava in natatória Síloæ (quod interpretátur: " Missus ") ». Abiit ergo et lavit et venit videns.

Itaque vicíni, et qui vidébant eum prius quia mendícus erat, dicébant: « Nonne hic est qui sedébat et mendicábat? » Alii dicébant: « Hic est », alii dicébant: « Nequáquam, sed símilis est eius ». Ille dicébat: « Ego sum ».

Addúcut eum ad Pharisæos qui cæcus fúerat. Erat autem sábbatum in qua die lutum fecit Iesus et aperuit óculos eius. Iterum ergo interrogábant et eum Pharisæi quómodo vidisset. Ille autem dixit eis: « Lutum pósuit super óculos meos et lavi et vídeo ».

Dicébant ergo ex Pharisæis quidam: « Non est hic

homo a Deo, qui sabbatum non custodit ». Alii autem dicebant: « Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? » Et schisma erat in eis. Dicunt ergo cæco iterum: « Tu quid dicis de eo, quia aperuit oculos tuos? » Ille autem dixit: « Propheta est! »

Respondérunt et dixerunt ei: « In peccatis tu natus es totus, et tu doces nos? » Et eiecerunt eum foras.

Audívit Iesus quia eiecerunt eum foras, et cum invenisset eum dixit ei: « Tu credis in Filium hominis? » Respondit ille et dixit: « Et quis est, Dómine, ut credam in eum? » Dixit ei Iesus: « Et vidisti eum et qui loquitur tecum ipse est ». At ille ait: « Credo, Dómine », et adorávit eum. — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

*Ira et misericordia Domini per exsilium
et liberationem populi manifestatur.*

Lectio libri secúndi Chronicórum 36, 14-16. 19-23

In diébus illis:

Univérsi príncipes sacerdotum et pópulus prævaricati sunt inique iuxta univérsas abominatiónes gentium, et polluerunt domum Dómini, quam sanctificáverat sibi in Ierúsalem. Mittébat autem Dóminus Deus patrum suórum ad illos per manum nuntiórum suórum de nocte consúrgens et cotidie cómmonens, eo quod párceret pópulo et habitáculo suo. At illi subsannábant nuntios Dei et parvipendébant sermónes eius illudébantque prophétis, donec ascénderet furor Dómini in pópulum eius, et esset nulla curatio.

Incendérunt hostes domum Dei, destruxerúntque

murum Ierúsalem, univérsas tures combussérunt et quidquid pretiósus fuerat demolíti sunt. Si quis eváserat gládium, ductus in Babylónem servívit regi et fíliis eius donec imperáret rex Persárum, et completur sermo Dómini ex ore Ieremíæ, et celebráret terra sabbata sua; cunctis enim diébus desolatiónis egit sabbatum, usque dum compleréntur septuaginta anni.

Anno autem primo Cyri, regis Persárum, ad expléndum sermónem Dómini, quem locútus fuerat per os Ieremíæ, suscitávit Dóminus spíritum Cyri, regis Persárum, qui iussit prædicári in univérso regno suo étiam per scriptúram dicens: « Hæc dicit Cyrus, rex Persárum: " Omnia regna terræ dedit Dóminus Deus cæli, et ipse præcepit mihi ut ædificárem ei domum in Ierúsalem, quæ est in Iudæa. Quis ex vobis est in omni pópulo eius? Sit Dóminus Deus suus cum eo, et ascéndat " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 136, 1-2. 3. 4-5. 6 (R.: 6 a)

R. Adhæreat lingua mea faucibus meis,
si non memínero tui.

- 1 Super flúmina Babylónis,
illic sédimus et flévimus,
cum recordarémur Sion.
- 2 In salícibus in médio eius
suspendimus cítharas nostras. R.
- 3 Quia illic rogavérunt nos,
qui captivos duxerunt nos,
verba cantiónum,
et qui affligébant nos, lætítiam:
« Cantáte nobis de cánticis Sion ». R.
- 4 Quomodo cantábimus cánticum Dómini
in terra aliéna?

- 5 Si oblítus fúero tui, Ierúsalem,
obliviscátur sui dēxtera mea. *℞.*
- 6 Adháreat lingua mea fáucibus meis,
si non memínero tui,
si non præposítero Ierúsalem
in cápíte lætítiae meæ. *℞.*

Lectio secunda

Mortui peccatis, gratia estis salvati.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

2, 4-10

Fratres:

Deus, qui dives est in misericórdia, propter níam caritátem suam qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis convivicávit nos Christo — grátia estis salváti — et conresuscitávit et consedére fecit in cælestibus in Christo Iesu, ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundátes divítias grátiae suæ in bonitáte super nos in Christo Iesu.

Grátia enim estis salváti per fidem; et hoc non ex vobis, Dei donum est: non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. Ipsíus enim sumus factúra, creati in Christo Iesu in ópera bona, quæ præparávit Deus ut in illis ambulémus. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum
habet vitam ætérnam.

Evangelium

Misit Deus Fílium ut salvetur mundus per ipsum.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

3, 14-21

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo:

« Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis, ut omnis qui credit in ipso hábeat vitam ætérnam ».

Sic enim diléxit Deus mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non pér-eat sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Fílium in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum non iudicátur: qui autem non credit iam iudicátus est, quia non crédidit in Nómine Unigéniti Fílii Dei.

Hoc est autem iudícium: Lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras quam lucem, erant enim eórum mala ópera. Omnis enim qui mala agit, odit lucem et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera eius; qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur eius ópera quia in Deo sunt facta.

Verbum Dómini.

Vel, ad libitum, omnes lectiones ut supra, anno A, p. 144.

Anno C

Lectio prima

*Populus Dei, in terram promissam ingressus,
Pascha celebrat.*

Lécitio libri Iósue

5, 9 a. 10-12

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Iósue: « Hódie ábstuli opprobrium Ægypti a vobis ».

Manserúntque filii Israel in Gálgalis, et fecerunt Phase quartadécima die mensis ad vésperum in campéstribus Iéricho, et comedérunt de frúgibus terræ die áltero, ázimos panes et poléntam eiúsdem anni.

Defecítque manna, postquam comedérunt de frúgibus terræ, nec usi sunt ultra cibo illo filii Israel, sed comedérunt de frúgibus præsentis anni terræ Chánaan. Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

² Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.

⁴ Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.

⁵ Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.

⁶ Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. R.

Lectio secunda

Deus reconciliavit nos sibi per Christum.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 5, 17-21

Fratres:

Si quis in Christo, nova creatúra; vétera transié-
runt, ecce, facta sunt nova. Omnia autem ex Deo qui
reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis mi-

nistérium reconciliatiónis, quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non réputans illis delicta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur iustítia Dei in ipso. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Lc 15, 18

Surgam et ibo ad patrem meum et dicam ei:
« Pater, peccávi in cælum et coram te ».

Evangelium

Frater tuus hic mortuus erat et revixit.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam

15, 1-3. 11-32

In illo témpore:

Erant appropinquánte Iesu omnes publicáni et peccatóres ut audirent illum. Et murmurábant Pharisæi et scribæ dicénte: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis ». Et ait ad illos parábolam istam dicens:

« Homo quidam habébat duos filios. Et dixit adulescéntior ex illis patri: “ Pater, da mihi portióem substántiæ quæ me contíngit ”. Et divisit illis substántiam. Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adulescéntior filius peregre profectus est in regióem longínquam, et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse.

Et postquam ómnia consummáset, facta est fames válda in regióne illa, et ipse cœpit egére. Et ábiit et adhæsít uni civium regiónis illius, et misit illum in

villam suam ut pásceret porcos, et cupiébat saturári de síliquis quas porci manducábant, et nemo illi dabat.

In se autem revérsus dixit: " Quanti mercennárii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo. Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi: Pater, peccávi in cælum et coram te et iam non sum dignus vocári fílius tuus: fac me sicut unum de mercennáriis tuis ". Et surgens venit ad patrem suum.

Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsíus et misericórdia motus est et accúrrens cécidit super collum eius et osculátus est illum. Dixítque ei fílius: " Pater, peccávi in cælum et coram te, iam non sum dignus vocári fílius tuus ".

Dixit autem pater ad servos suos: " Cito proférte stolam primam et indúite illum, et date ánulum in manum eius et calceaménta in pedes et addúcite vitulum saginátum, occídite et manducémus et epulémur, quia hic fílius meus mórtuus erat et revíxit, perierat et invéntus est ". Et cœpérunt epulári.

Erat autem fílius eius sénior in agro, et cum veníret et appropinquáret dómui, audívit symphóniam et choros, et vocávit unum de servis et interrogávit quæ hæc essent. Isque dixit illi: " Frater tuus venit, et occídit pater tuus vitulum saginátum, quia salvum illum recépit ". Indignátus est autem et nolébat introíre. Pater ergo illíus egréssus cœpít rogáre illum. At ille respóndens dixit patri suo: " Ecce tot annis sérvio tibi et numquam mandátum tuum prætérii, et numquam dedísti mihi hædum ut cum amícis meis epulárer: sed postquam fílius tuus hic qui devorávit substántiam tuam cum meretrícibus venit, occídísti illi vitulum saginátum ".

At ipse dixit illi: " Fili, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt; epulári autem et gaudére oportet,

tébat, quia frater tuus hic mórtuus erat et revíxit; perierat et invéntus est " ». — Verbum Dómini.

Vel, ad libitum, omnes lectiones ut supra, anno A, p. 144.

Dicitur Credo.

Super oblata

Remédii sempitérni múnera, Dómine, lætántes offérimus, suppliciter exorántes, ut éadem nos et fidéliter venerári, et pro salúte mundi congruénter exhibére perficias. Per Christum.

Præfatio: De cæco nato.

Quando legitur Evangelium de cæco nato, dicitur sequens præfatio:

- ℣. Dóminus vobíscum.
 ℞. Et cum spírítu tuo.
 ℣. Sursum corda.
 ℞. Habémus ad Dóminum.
 ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
 ℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum.

Qui genus humánum, in ténebris ámbulans, ad fídei claritátem per mystérium incarnatiónis addúxit, et, qui servi peccáti véteris nascebántur, per lavácrum regeneratiónis in filios adoptiÓnis assúmpsit.

Propter quod cælestia tibi atque terræstria
cânticum novum concinunt adorando,
et nos, cum omni exercitu Angelorum,
proclamamus, sine fine dicentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando vero non legitur Evangelium de cæco nato, dicitur
præfatio de Quadragesima, pp. 625-626.

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de cæco nato: Cf. Io 9, 11

Dóminus linívit óculos meos:
et ábii, et lavi, et vidi, et crédidi Deo.

Quando legitur Evangelium de filio prodigo: Lc 15, 32

Opórtet te, fili, gaudere,
quia frater tuus mórtuus fúerat, et revíxit;
períerat, et invéntus est.

Quando legitur aliud Evangelium: Ps 121, 3-4

Ierúsalem, quæ ædificátur ut civitas,
cuius participatio eius in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
ad confiténdum nómini tuo, Dómine.

Post communionem

Deus, qui illúminas omnem hómínem
veniéntem in hunc mundum,
illúmina, quæsumus, corda nostra grátia tuæ splendóre,
ut digna ac plácita maiestáti tuæ cogitare semper,
et te sincére diligere valeámus.
Per Christum.

Missa ad libitum

quæ adhiberi potest quavis die huius hebdomadæ præsertim
annis B et C, quando Evangelium de cæco nato in dominica
quarta Quadragesimæ non legitur.

Lectio prior

*Consurgam, cum sedero in tenebris:
Dominus lux mea est.*

Lectio libri Michææ prophetae 7, 7-9

Ego ad Dóminum aspiciam; expectábo Deum sal-
vatórem meum; áudiet me Deus meus.

Ne lætérís, inimíca mea, super me, quia cécidi; con-
súrgam, cum sédero in ténebris: Dóminus lux mea est.

Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei, donec
causam meam iúdicet et fáciat iudícium meum. Edú-
cet me in lucem, vidébo iustítiam eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 7-8 a. 8 b-9 abc. 13-14 (R.: 1 a)

R. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

¹ Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

⁷ Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi,
miserére mei et exáudi me.

⁸ De te dixit cor meum: « Exquírite fáciem eius ». R.
Fáciem tuam, Dómine, requíram.

⁹ Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus es tu, ne me reicias. R.

¹³ Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

¹⁴ Expécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. R.

Versus ante Evangelium

Io 8, 12 b

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

Evangelium (Io 9, 1-41), ut supra, p. 146.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 30, 7-8

Ego autem in Dómino sperábo.
Exsultábo, et lætábor in tua misericórdia,
quia respexisti humilitátem meam.

Collecta

Deus, qui ineffábilibus mundum rénovas sacraméntis,
præsta, quæsumus,
ut Ecclésia tua et ætérnis proficiat institútis,
et temporálibus non destituátur auxiliis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Non audietur ultra vox fletus et vox clamoris.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

65, 17-21

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego creo cælos novos et terram novam; et non erunt in memória prióra, et non ascéndent super cor.

Sed gaudébitis et exsultábitis usque in sempitérnum in his quæ ego creo. Quia ecce ego creo Ierúsalem “ Exsultatióne ” et pópulum eius “ Gáudium ”. Et exsultábo in Ierúsalem et gaudébo in pópulo meo, et non audietur in eo ultra vox fletus et vox clamóris.

Non erit ibi ámplius infans diérum, et senex qui

non impleat dies suos, quóniam puer centum annórum moriétur, et peccátor centum annórum maledíctus erit. Et ædificábunt domos et habitábunt, et plantábunt víneas, et cómedent fructus eárum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 29, 2 et 4. 5-6. 11-12 a et 13 b (R.: 2 a)

- R. Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me.
² Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me, nec delectásti inimícos meos super me.
⁴ Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam, vivificásti me, ut non descéndere in lacum. R.
⁵ Psállite Dómino, sancti eius, et confitémini memóriæ sanctitátis eius.
⁶ Quóniam ad moméntum indignatio eius, et per vitam volúntas eius. Ad vésperum demorátur fletus, ad matutínium lætítia. R.
¹¹ Audi, Dómine, et miserére mei, Dómine, esto mihi adiútor.
¹² Convertísti planctum meum in choros mihi.
¹³ Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi. R.

Versus ante Evangelium

Am 5, 14

Quærite bonum, et non malum, ut vivátis;
et erit Dóminus vobíscum.

Evangelium

Vade: filius tuus vivit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 4, 43-54
In illo témpore:

Exiit Iesus a Samaría in Galilæam; ipse enim Iesus testimónium perhibuit quia prophéta in sua pátria ho-

nórem non habet. Cum ergo venisset in Galilæam, excepérunt eum Galilæi, cum ómnia vidissent quæ fécerat Hierosólymis in die festo, et ipsi enim vénerant in diem festum.

Venit ergo íterum in Cana Galilææ, ubi fecit aquam vinum. Et erat quidam régius, cuius fílius infirmabátur Caphárnaum; hic cum audisset quia Iesus advénerit a Iudæa in Galilæam, ábiit ad eum et rogábat ut descenderet et sanáret fílium eius, incipiébat enim mori.

Dixit ergo Iesus ad eum: « Nisi signa et prodígia vidéritis, non credétiis ».

Dicit ad eum régius: « Dómine, descénde prius quam moriátur fílius meus ».

Dicit ei Iesus: « Vade: fílius tuus vivit ». Crédidit homo sermóni quem dixit ei Iesus et ibat.

Iam autem eo descendénte, servi eius occurrérunt ei dicétes quia fílius eius vivit. Interrogábat ergo horam ab eis, in qua mélius habúerit. Dixérunt ergo ei: « Heri hora séptima relíquit eum febris ». Cognóvit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit ei Iesus: « Fílius tuus vivit », et crédidit ipse et domus eius tota.

Hoc íterum secúndum signum fecit Iesus cum venisset a Iudæa in Galilæam. — Verbum Dómini.

Super oblata

Dicátæ tibi, Dómine, quæsumus, capiámus oblatiónis efféctum, ut, a terrénæ vetustátis conversatióne mundáti, cæléstis vitæ profécibus innovémur.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Spirítum meum ponam in médio vestri, et faciám ut in præcéptis meis ambulétiis,

Ez 36, 27

et iudícia mea custodiátiis, et operémini, dicit Dóminus.

Post communionem

Sancta tua nos, Dómine, quæsumus, et renovádo vivíficent, et sanctificádo ad atérna perdúcant.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Cf. Is 55, 1

Sitiétes, veníte ad aquas, dicit Dóminus; et qui non habétiis prætium, veníte, et bíbite cum lætítia.

Collecta

Exercitátio veneránda sanctæ devotiónis, Dómine, tuórum fidélium corda dispónat, ut et dignis méntibus suscípiant paschále mystérium, et salvatiónis tuæ núntient præcónium.
Per Dóminum.

Lectio prior

Vidi aquam egredientem de templo, et omnes ad quos pervenit aqua ista salvi facti sunt.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

47, 1-9. 12

In diébus illis:

Convértit me ángelus ad portam domus Dómini, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad oriéntem; fácies enim domus respiciébat ad oriéntem, aquæ autem descendébant in latus templi dextrum ad meri-

diem altáris. Et edúxit me per viam portæ aquilonís, et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad oriéntem; et ecce aquæ redundántes a látere dextro.

Cum egrederétur vir ad oriéntem, qui habébat fúniculum in manu sua, et mensus est mille cúbitos, et tradúxit me per aquam usque ad talos. Rursúmque mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad gēnuā; et mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad renes. Et mensus est mille torrēntem quem non pótui pertransíre, quóniam intumúerant aquæ profúndi torrēntis, qui non potest transvadári. Et dixit ad me: « Certe vidísti, fili hóminis ». Et edúxit me, et convértit ad ripam torrēntis.

Cumque me convertissem, ecce in ripa torrēntis ligna multa nimis ex utrāque parte. Et ait ad me: « Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli orientális, et descéndunt ad plana desérta, intrábunt mare; et exíbunt, et sanabúntur aquæ: et omnis ánima vivens quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet, et erunt piscēs multi satis, postquam vénerint illuc aquæ istæ, et sanabúntur et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens.

Et super torrēntem oriétur in ripis eius ex utrāque parte omne lignum pomíferum; non défluet fólium ex eo, et non deficiet fructus eius; per síngulos menses áfferet primitíva, quia aquæ eius de sanctuário egrediéntur, et erunt fructus eius in cibum, et fólia eius ad medicínam ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 45, 2-3. 5-6. 8-9 (R.: 8)

R. Dóminus virtútum nobíscum,
refúgium nobis Deus Iacob.

2 Deus est nobis refúgium et virtus,
adiutórium in tribulatióibus invéntus est nimis.

- 3 Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra,
et transferéntur montes in cor maris. R.
- 5 Flúminis rivi lætíficant civitátem Dei,
sancta tabernácula Altíssimi.
- 6 Deus in médio eius, non commovébitur;
adiuvábit eam Deus mane dilúculo. R.
- 8 Dóminus virtútum nobíscum,
refúgium nobis Deus Iacob.
- 9 Veníte, et vidéte ópera Dómini,
quæ pósuit prodígia super terram. R.

Versus ante Evangelium

Ps 50, 12 a, 14 a

Cor mundum crea in me, Deus;
et redde mihi lætítiam salutáris tui.

Evangelium

Statim sanus factus est homo ille.

✠ Lécitio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

5, 1-3. 5-16

Erat dies festus Iudæórum, et ascéndit Iesus Hierosólymam.

Est autem Hierosólymis, super Probática, piscína, quæ cognominátur hebráice Bethsátha, quinque pórticus habens. In his iacébat multitúdo languéntium, cæcórurum, claudórum, aridórum.

Erat autem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc cum vidisset Iesus iacéntem, et cognovísset quia multum iam tempus habet, dicit ei: « Vis sanus fieri? »

Respóndit ei lánguidus: « Dómine, hóminem non hábeo, ut, cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscínam; dum autem vénio ego, álius ante me descéndit ».

Dicit ei Iesus: « Surge, tolle grabátum tuum et ámbula ». Et statim sanus factus est homo, et sústulit grabátum suum et ambulábat.

Erat autem sábbatum in illo die. Dicébant ergo Iudáei illi qui sanátus fúerat: « Sábbatum est, et non licet tibi tollere grabátum tuum ».

Ille autem respóndit eis: « Qui me fecit sanum, ille mihi dixit: " Tolle grabátum tuum et ámbula " ».

Interrogavérunt eum: « Quis est ille homo qui dixit tibi: " Tolle et ámbula " ? » Is autem qui sanus fúerat efféctus, nesciébat quis esset, Iesus enim declinávít a turba constitúta in loco.

Póstea invénit eum Iesus in templo, et dixit illi: « Ecce sanus factus es: iam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contíngat ». Abiit ille homo et nuntiávít Iudáeis quia Iesus esset qui fecit eum sanum. Et prop- térea persequebántur Iudáei Iesum, quia hæc faciébat in sábbato. — Verbum Dómini.

Super oblata

Offérimus tibi, Dómine, múnera quæ dedísti, ut et creatiónis tuæ mortalitátem nostram testificéntur auxiliúm, et remédiúm nobis immortalitátis operéntur. Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Ps 22, 1-2

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit; in loco páscuæ ibi me collocávit, super aquam refectiónis educávit me.

Post communionem

Purífica, quæsumus, Dómine, mentes nostras bénignus, et rénova cæléstibus sacraméntis,

ut consequénter et córporum præsens páriter et futúrum capiámus auxiliúm. Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 68, 14

Ego vero oratióne meam ad te, Dómine; tempus benepláciti, Deus. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritáte salútis tuæ.

Collecta

Deus, qui et iustis præmia meritórum et peccatóribus véniam per pæniténtiam præbes, tuis supplicibus miserére, ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Lectio prior

Dedi te in fœdus populi, ut suscitares terram.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

49, 8-15

Hæc dicit Dóminus:

« In témpore plácito exaudívi te, et in die salútis auxiliátus sum tui; et servávi te, et dedi te in fœdus pópuli, ut suscitáres terram, et possidéres hereditátes dissipátas; ut díceres his qui vincti sunt: " Exíte ", et his qui in ténebris: " Revelámini ".

Super vias pascéntur, et in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient, neque sítient, et non percú- tiet eos æstus et sol, quia miserátor eórum reget eos,

et ad fontes aquarum potabit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, et semitae meae exaltabuntur.

Ecce isti de longe venient, et ecce illi ab aquilone et mari, et isti de terra australi. Laudate, caeli! et exsulta, terra! iubilate, montes, laudem! quia consolatus est Dominus populum suum, et pauperum suorum miserabitur.

Et dixit Sion: " Dereliquit me Dominus, et Dominus oblitus est mei ". Numquid oblivisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? Et si illa oblita fuerit, ego tamen non obliviscar tui! »

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 8-9. 13 cd-14. 17-18 (R.: 8 a)

R. Miserator et misericors Dominus.

- 8 Miserator et misericors Dominus,
longanimis et multae misericordiae.
- 9 Suavis Dominus universis,
et miserationes eius super omnia opera eius. R.
- 13 Fidelis Dominus in omnibus verbis suis,
et sanctus in omnibus operibus suis.
- 14 Allevat Dominus omnes qui corruunt,
et erigit omnes depresso. R.
- 17 Iustus Dominus in omnibus viis suis,
et sanctus in omnibus operibus suis.
- 18 Prope est Dominus omnibus invocantibus eum,
omnibus invocantibus eum in veritate. R.

Versus ante Evangelium

Io 11, 25 a. 26

Ego sum resurrectio et vita, dicit Dominus;
qui credit in me, non morietur in aeternum.

Evangelium

*Sicut Pater suscitatur mortuos et vivificat,
sic et Filius quos vult vivificat.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem

5, 17-30

In illo tempore:

Respondit Iesus Iudaeis: « Pater meus usque modo operatur, et ego operor ».

Propterea ergo magis quaerebant eum Iudaei interficere, quia non solum solvebat sabbatum sed et Patrem suum dicebat Deum, aequalem se faciens Deo.

Respondit itaque Iesus et dixit eis:

« Amen, amen dico vobis: Non potest Filius a se facere quidquam nisi quod viderit Patrem facientem; quaecumque enim ille faciat, haec et Filius similiter facit. Pater enim diligit Filium et omnia demonstrat ei quae ipse facit, et maiora his demonstrabit ei opera, ut vos miremini.

Sicut enim Pater suscitatur mortuos et vivificat, sic et Filius quos vult vivificat. Neque enim Pater iudicat quemquam, sed iudicium omne dedit Filio, ut omnes honorificent Filium sicut honorificant Patrem. Qui non honorificat Filium, non honorificat Patrem qui misit illum. Amen, amen dico vobis: Qui verbum meum audit et credit Ei qui misit me, habet vitam aeternam, et in iudicium non venit sed transiit a morte in vitam.

Amen, amen dico vobis: Venit hora, et nunc est, quando mortui audient vocem Filii Dei et qui audierint vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetipso, sic dedit et Filio vitam habere in semetipso; et potestatem dedit ei iudicium facere, quia Filius hominis est.

Nolite mirari hoc, quia venit hora in qua omnes qui in monumentis sunt audient vocem eius et procedent.

dent, qui bona fecerunt, in resurrectionem vitæ, qui vero mala egerunt, in resurrectionem iudicii.

Non possum ego a me ipso facere quidquam: sicut audio, iudico, et iudicium meum iustum est, quia non quæro voluntatem meam, sed voluntatem Eius qui misit me ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Huius sacrificii poténtia, Dómine, quæsumus, et vetustatem nostram cleménter abstérget, et novitatem nobis áugeat et salutem. Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Io 3, 17

Non misit Deus Fílium suum in mundum ut iudicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum.

Post communionem

Cæléstia dona capiéntibus, quæsumus, Dómine, non ad iudicium provenire patiáris, quæ fidélibus tuis ad remédium providísti. Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum. Quæríte Dóminum et confirmámini, quæríte faciém eius semper.

Collecta

Cleméntiam tuam, Dómine, súplici voto depóscimus, ut nos fámulos tuos, pæniténtia emendátos

et bonis opéribus erudítos, in mandátis tuis fácias perseveráre sincéros, et ad paschália festa pervenire illæsos. Per Dóminum.

Lectio prior

Esto placabilis super nequitia populi tui.

Léctio libri Exodi

32, 7-14

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Vade, descénde; peccávit pópulus tuus, quem eduxísti de terra Ægýpti. Recessérunt cito de via, quam ostendísti eis, fecerúntque sibi vítulum conflátilem et adoravérunt; atque immolántes ei hóstias dixerunt: " Isti sunt dii tui, Israel, qui te eduxérunt de terra Ægýpti " ».

Rursúmque ait Dóminus ad Móysen: « Cerno quod pópulus iste duræ cervícis sit; dimítte me, ut irascátur furor meus contra eos et déleam eos, faciámque te in gentem magnam ».

Móyses autem orábat Dóminum Deum suum dicens: « Cur, Dómine, iráscitur furor tuus contra pópulum tuum, quem eduxísti de terra Ægýpti in fortitúdine magna et in manu robústa? Ne, quæso, dicant Ægýptii: " Cállide edúxit eos, ut interficeret in móntibus, et deléret e terra "; quiéscat ira tua, et esto placábilis super nequítia pópuli tui.

Recordáre Abraham, Isaac et Israel servórum tuórum, quibus iurásti per temetípsum dicens: " Multiplícabo semen vestrum sicut stellas cæli, et univérsam terram hanc, de qua locútus sum, dabo sémini vestro, et possidébitis eam semper " ».

Placátusque est Dóminus ne fáceret malum, quod locútus fúerat advérsus pópulum suum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 19-20. 21-22. 23 (R.: 4 a)

R. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui.

19 Et fecérunt vítulum in Horeb,
et adoravérunt scúlptile;
20 et mutavérunt glóriam suam
in similitúdinem tauri comedéntis fenum. R.

21 Oblíti sunt Deum qui salvávit eos,
qui fecit magnália in Ægýpto,
22 mirábilia in terra Cham,
terribília in Mari Rubro. R.

23 Et dixit quia dispénderet eos,
nisi affuisset Móyses eléctus eius.
Stetit in confracióne in conspéctu eius,
ut avérteret iram eius ne destrúeret eos. R.

Versus ante Evangelium

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum habet vitam ætérnam.

Evangelium

Est qui accuset vos, Moyses, in quo vos speratis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

5, 31-47

In illo témpore: Dixit Iesus Iudæis:

« Si ego testimónium perhibeo de me ipso, testi-
mónium meum non est verum: álius est qui testimó-
nium pérhibet de me, et scio quia verum est testimó-
nium quod pérhibet de me.

Vos misístis ad Ioánnem et testimónium pérhibuit
veritáti; ego autem non ab hómine testimónium accí-

pio, sed hæc dico ut vos salvi sitis. Ille erat lucérna
ardens et lucens, vos autem voluístis exsultáre ad ho-
ram in luce eius. Ego autem hábeo testimónium máius
Ioánnem.

Opera enim quæ dedit mihi Pater ut perfíciam
ea, ipsa ópera quæ ego fácio, testimónium pérhibent
de me quia Pater me misit; et qui misit me Pater,
ipse testimónium pérhibuit de me. Neque vocem eius
umquam audístis neque spéciem eius vidístis, et ver-
bum eius non habétis in vobis manens, quia quem
misit ille, huic vos non créditis.

Scrutámini Scriptúras, quia vos putátis in ipsis
vitam ætérnam habére: et illæ sunt quæ testimónium
pérhibent de me; et non vultis veníre ad me ut vitam
habeátis.

Glóriam ab homínibus non accípio, sed cognóvi
vos, quia dilectiónem Dei non habétis in vobis. Ego
veni in Nómine Patris mei et non accípitis me; si
álius vénerit in Nómine suo, illum accípiétis. Quómodo
potéstis vos crédere, qui glóriam ab ínvicem accípitis,
et glóriam quæ a solo est Deo non quæritis?

Nolíte putáre quia ego accusatúrus sim vos apud
Patrem; est qui accúset vos, Móyses, in quo vos spe-
rátis. Si enim crederétis Móysi, crederétis fórsitan et
míhi, de me enim ille scripsit. Si autem illíus lítteris
non créditis, quómodo meis verbis credétis? »

Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus,
ut huius sacrificíi munus oblátum
fragilitátem nostram ab omni malo purget semper
et múniat. Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

Ier 31, 33

Dabo legem meam in visceribus eorum,
et in corde eorum scribam eam; et ero eis in Deum,
et ipsi erunt mihi in populum, dicit Dominus.

Post communionem

Purificent nos, quæsumus, Domine,
sacramenta quæ sumpsimus,
et famulos tuos ab omni culpa liberos esse concede,
ut, qui conscientiam reatu constringuntur,
cælestis remedii plenitudine glorientur.
Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum**

Ps 53, 3-4

Deus, in nomine tuo salvum me fac,
et in virtute tua libera me.
Deus, exaudi orationem meam,
auribus percipe verba oris mei.

Collecta

Deus, qui fragilitati nostræ congrua subsidia præparasti,
concede, quæsumus, ut suæ reparationis effectum
et cum exultatione suscipiat,
et pia conversatione recenseat. Per Dominum.

Lectio prior*Morte turpissima condemnemus eum.***Lectio libri Sapientiam**

2, 1 a. 12-22

Dixerunt impii, cogitantes apud se non recte:
« Circumveniamus iustum, quoniam inutilis est nobis,
et contrarius est operibus nostris, et improperat

nobis peccata legis, et diffamat in nos peccata disciplina nostra. Promittit se scientiam Dei habere, et filium Dei se nominat.

Factus est nobis in translationem cogitationum nostrarum: gravis est nobis etiam ad videndum; quoniam dissimilis est aliis vita illius, et immutatae sunt viae eius. Tamquam nugaces aestimati sumus ab illo, et abstinet se a viis nostris tamquam ab immunditiis; et praefert novissima iustorum, et gloriatur patrem se habere Deum.

Videamus ergo si sermones illius veri sint, et tentemus quae ventura sunt illi, et sciemus quae erunt novissima illius. Si enim est verus filius Dei, suscipiet illum, et liberabit eum de manibus contrariorum.

Contumelia et tormento interrogemus eum, ut sciamus reverentiam eius, et probemus patientiam illius. Morte turpissima condemnemus eum; erit enim ei respectus ex sermonibus illius ».

Hæc cogitaverunt et erraverunt; excæcavit enim illos malitia eorum. Et nescierunt sacramenta Dei, neque mercedem speraverunt iustitiam, nec iudicaverunt honorem animarum sanctarum. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 17-18. 19-20. 21 et 23 (R.: 19 a)

R. Iuxta est Dominus iis qui contrito sunt corde.

- 17 Vultus autem Domini super facientes mala,
ut perdat de terra memoriam eorum.
18 Clamaverunt, et Dominus exaudivit,
et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos. R.
19 Iuxta est Dominus iis qui contrito sunt corde,
et confractus spiritu salvabit.
20 Multae tribulationes iustorum,
et de omnibus his liberabit eos Dominus. R.

- ²¹ Custódit ómnia ossa eórum,
unum ex his non conterétur.
²³ Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum,
et non puniéntur omnes qui sperant in eo. *R.*

Versus ante Evangelium**Mt 4, 4 b**

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.

Evangelium

*Quærebant eum apprehendere,
sed nondum venerat hora eius.*

✠ Lécitio sancti Evagélii secúndum Ioánnem

In illo témpore:

7, 1-2. 10. 25-30

Ambulábat Iesus in Galiléam; non enim volébat
in Iudéam ambuláre, quia quærebant eum Iudæi in-
terficere. Erat autem in próximo dies festus Iudæó-
rum, Scenopégia.

Ut autem ascendérunt fratres eius ad diem fe-
stum, tunc et ipse ascéndit, non maniféste, sed quasi
in occúlto.

Dicébant ergo quidam ex Hierosolymítis: « Nonne
hic est quem quærunter interficere? Et ecce palam ló-
quitur et nihil ei dicunt. Numquid vere cognóverunt
príncipes quia hic est Christus? Sed hunc scimus unde
sit, Christus autem cum vénerit nemo scít unde sit ».

Clamávit ergo docens Iesus in templo et dicens:
« Et me scitis et unde sim scitis: et a me ipso non veni,
sed est verus qui misit me, quem vos non scitis. Ego
scio eum, quia ab ipso sum et ipse me misit ».

Quærebant ergo eum apprehéndere, et nemo mi-
sit in illum manus, quia nondum vénerat hora eius.

Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc sacrificia nos, omnípotens Deus,
poténti virtúte mundátos,
ad suum fáciant purióres veníre princípium.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem**Eph 1, 7**

In Christo habémus redemptiónem
per ságuinem eius,
remissionem peccatórum,
secúndum divítias grátiae eius.

Post communionem

Præsta, quæsumus, Dómine,
ut, sicut de præteritis ad nova transímus,
ita, vetustáte depósita, sanctificátis méntibus innovémur.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum****Ps 17, 5-7**

Circumdedérunt me gémitus mortis,
dolóres inférni circumdedérunt me;
et in tribulatióne mea invocávi Dóminum,
et exaudivit de templo sancto suo vocem meam.

Collecta

Dírigat corda nostra, quæsumus, Dómine,
tuæ miseratiónis operátio,
quia tibi sine te placére non póssumus.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Ego quasi agnus mansuetus,
qui portatur ad victimam.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ **11, 18-20**

Tu, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi; tunc ostendísti mihi stúdia eórum.

Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam, et non cognóvi, quia cogitavérunt super me consília dicéntes: « Mittámus lignum in panem eius, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen eius non memorétur ámplius ».

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui iúdicas iuste et probas renes et corda, vídeam ulitiónem tuam ex eis; tibi enim revelávi causam meam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 7, 2-3. 9 bc-10. 11-12 (R.: 2 a)

R. Dómine Deus meus, in te sperávi.

² Dómine Deus meus, in te sperávi;
salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me
et líbera me,

³ nequándo rápiat ut leo ánimam meam,
discérens, dum non est qui salvum fáciat. R.

⁹ Iúdice me, Dómine, secúndum iustítiam meam,
et secúndum innocéntiam meam quæ est in me.

¹⁰ Consumátur nequítia peccatórum;
et iustum confírma:

scrutans corda et renes Deus iustus. R.

¹¹ Adiutórium meum apud Deum
qui salvos facit rectos corde.

¹² Deus iudex iustus,
Fortis iráscens per síngulos dies. R.

Versus ante Evangelium

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum, habet vitam ætérnam.

Evangelium

Numquid a Galilæa Christus venit?

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Ioánnem **7, 40-53**
In illo témpore:

Ex turba, cum audíssent sermónes Iesu, dicébant: « Hic est vere Prophéta ». Alii dicébant: « Hic est Christus », quidam autem dicébant: « Numquid a Galilæa Christus venit? Nonne Scriptúra dixit: “ Ex sémine David, et de Bétlehem castélló ubi erat David, venit Christus ”? » Dissénsio itaque facta est in turba propter eum. Quidam autem ex ipsis volébant apprehéndere eum, sed nemo misit super illum manus.

Venerunt ergo minístri ad pontífices et Pharisæos, et dixerunt eis illi: « Quare non adduxístis eum? »

Respondérunt minístri: « Numquam sic locútus est homo ».

Respondérunt ergo eis Pharisæi: « Numquid et vos sedúcti estis? Numquid áliquis ex princípibus crédidit in eum aut ex Pharisæis? Sed turba hæc, quæ non novit Legem, maledícti sunt ».

Dicit Nicodémus ad eos, ille qui venit ad eum ántea, qui unus erat ex ipsis: « Numquid Lex nostra iúdicat hóminem nisi audierit ab ipso prius et cognóverit quid fáciat? »

Respondérunt et dixerunt ei: « Numquid et tu ex Galilæa es? Scrutáre et vide quia Prophéta a Galilæa non surgit ».

Et revérsi sunt unusquisque in domum suam.
Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatióibus nostris, quæsumus, Dómine,
placáre suscéptis,
et ad te nostras étiam rebélles
compélle propítius voluntátes.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem

1 Petr 1, 19

Pretiósio sáanguine
quasi Agni immaculáti Christi et incontamináti
redémpti sumus.

Post communionem

Tua nos, quæsumus, Dómine, sancta puríficent,
et operatióne sua tibi plácitos esse perfíciant.
Per Christum.

Usus cooperiendi cruces et imagines per ecclesiam servari potest, de iudicio Conferentiæ Episcopalis. Cruces velatæ remanent usque ad expletam celebrationem Passionis Domini, feria VI Hebdomadæ sanctæ, imagines vero usque ad initium Vigilæ paschalis.

DOMINICA V IN QUADRAGESIMA

Ubi, hac dominica, habentur scrutinia præparatoria ad baptismum adultorum, sumi possunt orationes rituales et intercessionones propriæ, ut infra, p. 1052.

Ant. ad introitum

Ps 42, 1-2

Iúdica me, Deus,
et discérne causam meam de gente non sancta;
ab hómine iníquo et dolóso éripe me,
quia tu es Deus meus et fortitúdo mea.

Collecta

Quæsumus, Dómine Deus noster,
ut in illa caritáte, qua Fílius tuus
díligenz mundum morti se trádidit,
inveniámur ipsi, te opitulánte, alácritér ambulántes.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Dabo spiritum meum in vobis et vivetis.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

37, 12-14

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Ecce ego apériam túmulos vestros et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus, et indúcam vos in terram Israel; et sciétis quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcrá vestra et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus, et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram, et sciétis quia ego Dóminus locútus sum et feci », ait Dóminus Deus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 129, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8 (R.: 7)

R. Apud Dóminum misericórdia,
et copiósia apud eum redéptio.

¹ De profúndis clamávi ad te, Dómine;

² Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes
in vocem deprecatiónis meæ. R.

³ Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?

⁴ Quia apud te propitiátio est,
et timébimus te. R.

⁵ Sustínui te, Dómine;
sustínuit ánima mea in verbo eius,
⁶ sperávit ánima mea in Dómino.

⁷ Magis quam custódes auróram,
speret Ísrael in Dómino. R.

Quia apud Dóminum misericórdia,
et copiósia apud eum redéptio.

⁸ Et ipse rédimet Ísrael
ex ómnibus iniquitátibus eius. R.

Lectio secunda

*Spiritus eius qui suscitavit Iesum
a mortuis habitat in vobis.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

8, 8-11

Qui in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spíritu, si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis.

Si quis autem Spíritum Christi non habet, hic non est eius. Si autem Christus in vobis est, corpus quidem mórtuum est propter peccátum, spíritus vero vita propter iustítiam. Quod si Spíritus eius qui suscitávit Iesum a mórtuis hábitat in vobis, qui suscitávit Christum a mórtuis vivificábit et mortália córpora vestra per inhabitántem Spíritum suum in vobis.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Io 11, 25 a. 26

Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus;
quí credit in me non moriétur in ætérnum.

Evangelium *

Ego sum resurrectio et vita.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

11, 1-45

In illo témpore:

Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castélló Mariæ et Marthæ soróris eius. Mariá autem erat quæ unxit Dóminum unguénto et extérsit pedes eius capíllis suis, cuius frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ad eum dicéntes: « Dómine, ecce quem amas infirmátur ». Audiens autem Iesus dixit: « Infirmitas hæc non est ad mortem sed pro glória Dei, ut gloricétur Fílius Dei per eam ».

Diligébat autem Iesus Martham et sorórem eius et Lázarum.

Ut ergo audívit quia infirmabátur, tunc quidem mansit in loco in quo erat duóbus diébus; deínde post hoc dicit discíplis: « Eámus in Iudæam íterum ».

Dicunt ei discípluli: « Rabbi, nunc quærébant te Iudæi lapidáre, et íterum vadis illuc? »

Respondit Iesus: « Nonne duodecim horæ sunt diéi? Si quis ambulaverit in die, non offéndit, quia lucem huius mundi videt; si quis autem ambulaverit in nocte, offéndit, quia lux non est in eo ».

Hæc ait, et post hoc dicit eis: « Lázarus amicus noster dormit, sed vado ut a somno exsúscitem eum ».

Dixerunt ergo ei discipuli: « Dómine, si dormit salvus erit ». Dixerat autem Iesus de morte eius, illi autem putaverunt quia de dormitióne somni diceret.

Tunc ergo dixit eis Iesus manifeste: « Lázarus mortuus est, et gaudeo propter vos, ut credátis, quóniam non eram ibi: sed eámus ad eum ».

Dixit ergo Thomas qui dicitur Dídymus ad discipulos: « Eámus et nos, ut moriámur cum eo ».

Venit itaque Iesus et invénit eum quáttor dies iam in monuménto habentem. Erat autem Bethánia iuxta Hierosólymam quasi stádiis quíndecim. Multi autem ex Iudæis vénerant ad Martham et Mariám, ut consolaréntur eas de fratre.

Martha ergo ut audívit quia Iesus venit, occúrrit illi; Mariá autem domi sedébat. Dixit ergo Martha ad Iesum: « Dómine, si fuisses hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio quia quæcúmque popósce- ris a Deo, dabit tibi Deus ».

Dicit illi Iesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurrec- tióne in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita: qui credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet, et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum. Cre- dis hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine; ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei, qui in mundum venísti ».

Et cum hæc dixisset, ábiit et vocávit Mariám so- rórem suam siléntio, dicens: « Magister adest et vo- cat te ». Illa autem ut audívit surréxit cito et venit ad eum; nondum enim vénerat Iesus in castéllum, sed erat adhuc in illo loco ubi occúrrerat ei Martha. Iudæi ígitur qui erant cum ea in domo et consolabántur eam, cum vidíssent Mariám quia cito surréxit et éxiit, secúti sunt eam putántes: « Vadit ad monuméntum, ut plo- ret ibi ».

Mariá ergo, cum veníisset ubi erat Iesus, videns eum cécidit ad pedes eius dicens ei: « Dómine, si fuís- ses hic, non esset mórtuus frater meus ».

Iesus ergo ut vidit eam plorántem et Iudæos qui vénerant cum ea plorántes, frémit spírítu et turbávit se ipsum, et dixit: « Ubi posuístis eum? »

Dicunt ei: « Dómine, veni et vide ». Lacrimátus est Iesus. Dicébant ergo Iudæi: « Ecce quómodo amá- bat eum ». Quidam autem dixerunt ex ipsis: « Non póterat hic qui apéruit óculos cæci fácere ut et hic non morerétur? »

Iesus ergo rursum fremens in semetípso, venit ad monuméntum; erat autem spelúnca, et lapis superpó- situs erat ei.

Ait Iesus: « Tóllite lápidem ».

Dicit ei Martha, soror eius qui mórtuus fúerat: « Dómine, iam fetet, quatrídúanus enim est ».

Dicit ei Iesus: « Nonne dixi tibi quóniam si cre- díderis vidébis glóriam Dei? » Tulérunt ergo lápidem. Iesus autem elevátis sursum óculis, dixit: « Pater, grá- tias ago tibi quóniam audísti me. Ego autem sciébam quia semper me audis, sed propter pópulum qui circúm- stat dixi, ut credant quia Tu me misísti ». Et hæc cum dixisset, voce magna clamávit: « Lázare, veni foras ». Pródiit qui fúerat mórtuus ligátus pedes et manus

institis, et facies illius sudario erat ligata. Dicit Iesus eis: « Sólvite eum et sínite eum abire ».

Multi ergo ex Iudæis, qui vénerant ad Mariám et viderant quæ fecit, credidérunt in eum.

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

11, 3-7. 17. 20-27. 33 b-45

In illo témpore:

Miserunt soróres Lázari ad Iesum dicéntes: « Dómine, ecce quem amas infirmáur ». Audiens autem Iesus dixit: « Infirmitas hæc non est ad mortem sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei per eam ».

Diligébat autem Iesus Martham et sorórem eius et Lázarum.

Ut ergo audívit quia infirmabáur, tunc quidem mansit in loco in quo erat duóbus diébus; deínde post hoc dicit discíplis: « Eámus in Iudæam íterum ».

Venit ítaque Iesus et invénit eum quáttuor dies iam in monuménto habéntem.

Martha ergo ut audívit quia Iesus venit, occurrít illi; Mariá autem domi sedébat. Dixit ergo Martha ad Iesum: « Dómine, si fuisses hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio quia quæcúmque popóscris a Deo, dabit tibi Deus ».

Dicit illi Iesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurreccióne in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita: qui credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet, et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum. Credis hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei, qui in mundum venísti ».

Iesus ergo frémit spírítu et turbávit se ipsum, et dixit: « Ubi posuístis eum? »

Dicunt ei: « Dómine, veni et vide ». Lacrimátus est Iesus. Dicébant ergo Iudæi: « Ecce quómodo amábat eum ». Quidam autem dixerunt ex ípsis: « Non póterat hic qui apéruit óculos cæci fácere ut et hic non morerétur? »

Iesus ergo rursum fremens in semetípso, venit ad monuméntum; erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei.

Ait Iesus: « Tóllite lápidem ».

Dicit ei Martha, soror eius qui mórtuus fúerat: « Dómine, iam fetet, quatrídúanus enim est ».

Dicit ei Iesus: « Nonne dixi tibi quóniam si crédideris vidébis glóriam Dei? » Tulérunt ergo lápidem. Iesus autem elevátis sursum óculis, dixit: « Pater, grátias ago tibi quóniam audísti me. Ego autem sciébam quia semper me audis, sed propter pópulum qui circústat dixi, ut credant quia Tu me misísti ». Et hæc cum dixisset, voce magna clamávit: « Lázare, veni foras ». Pródiit qui fúerat mórtuus ligátus pedes et manus ínstitis, et facies illius sudario erat ligata. Dicit Iesus eis: « Sólvite eum et sínite eum abire ».

Multi ergo ex Iudæis, qui vénerant ad Mariám et viderant quæ fecit, credidérunt in eum.

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Feriam fœdus novum et peccati non memorabor.

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 31, 31-34

« Ecce dies venient, dicit Dóminus, et feriam dómum Israel et dómum Iuda fœdus novum; non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægýpti, pactum quod írritum fecérunt, et ego dominátus sum eórum, dicit Dóminus.

Sed hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israel post dies illos, dicit Dóminus: dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

Et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum dicens: "Cognósce Dóminum". Omnes enim cognóscent me a mínimo eórum usque ad máximum, ait Dóminus; quia propitiábor iniquitatí eórum et peccátis eórum non memorábor ámplius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 12-13. 14-15 (R.: 12 a)

R. Cor mundum crea in me, Deus.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum dele iniquitaté meam.

4 Ámplius lava me ab iniquitaté mea, et a peccáto meo munda me. R.

12 Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.

13 Ne proicias me a fácie tua, et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

- 14 Redde mihi lætítiam salutáris tui, et spíritu promptíssimo confirma me.
15 Docébo iníquos vias tuas, et impíi ad te converténtur. R.

Lectio secunda

Didicit obœdientiam et factus est auctor salutis æternæ.

Lectio Epístolæ ad Hebræos 5, 7-9

Fratres:

Christus in diébus carnis suæ, preces supplicatiónesque ad eum qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exaudítus pro sua reveréntia, et quidem cum esset Fílius, didícit ex his quæ passus est obœdiéntiam; et, consummátus, factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salutis æternæ. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Io 12, 26

Si quis mihi ministrat, me sequátur, dicit Dóminus; et ubi sum ego, illic et mínister meus erit.

Evangelium

Si granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, multum fructum affert.

✠ Lectio sancti Evangelíi secúndum Ioánnem 12, 20-33
In illo témpore:

Erant Græci quidam ex his qui ascénderant ut adorárent in die festo; hi ergo accessérunt ad Philíppum, qui erat a Bethsáida Galilææ, et rogábant eum dicétes: « Dómine, vólumus Iesum vidére ». Venit Philíp-

pus et dicit Andréæ; venit Andréas et Philíppus et dicunt Iesu. Iesus autem respóndet eis dicens:

« Venit hora ut glorificétur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo in vitam ætérnam custódiat eam. Si quis mihi ministrat, me sequátur, et ubi sum ego, illic et míster meus erit: si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater.

Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hora hac? Sed proptérea veni in horam hanc. Pater, glorífica tuum Nomen ».

Venit ergo vox de cælo: « Et glorificávi, et íterum glorificábo ». Turba ergo, quæ stabat et audíerat, dicebat tonítrum factum esse, álíi dicebant: « Angelus ei locútus est ». Respóndit Iesus et dixit: « Non propter me vox hæc facta est, sed propter vos. Nunc iudícium est huius mundi, nunc prínceps huius mundi eiciétur foras: et ego, si exaltátus fúero a terra, omnes traham ad me ipsum ».

Hoc autem dicebat significans qua morte esset mórtuus. — Verbum Dómini.

Vel, ad libitum, omnes lectiones ut supra, anno A, p. 181.

Anno C

Lectio prima

Ecce facio nova et dabo potum populo meo.

Lectio libri Isaíæ prophétæ 43, 16-21

Hæc dicit Dóminus, qui dedit in mari viam et in aquis torréntibus sémitam, qui edúxit quadrígam et

equum, agmen et robústum; simul obdormiérunt nec resúrgent, contríti sunt quasi línum et exstícti sunt:

« Ne meminérítis priórum et antíqua ne intueámini. Ecce ego fácio nova, et nunc oriéntur, útique cognoscétis ea; ponam in desérto viam et in ínvio flúmina.

Glorificábit me béstia agri, dracónes et struthiónes, quia dedi in desérto aquas, flúmina in ínvio, ut darem potum pópulo meo, elécto meo. Pópulum istum formávi mihi, laudem meam narrábit ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 125, 1-2 ab. 2 cd-3. 4-5. 6 (R.: 3)

R. Magnificávit Dóminus fácere nobíscum; facti sumus lætántes.

1 In converténdo Dóminus captivitátem Sion, facti sumus quasi somniántes.

2 Tunc replétum est gáudio os nostrum, et lingua nostra exsultatióne. R.

Tunc dicebant inter gentes:

« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».

3 Magnificávit Dóminus fácere nobíscum; facti sumus lætántes. R.

4 Convérte, Dómine, captivitátem nostram, sicut torréntes in Austro.

5 Qui sémant in lácrimis, in exsultatióne metent. R.

6 Eúntes ibant et flebant, semen spargéndum portántes; veniéntes autem vénient in exsultatióne portántes manípulos suos. R.

Lectio secunda

*Propter Christum omnia detrimentum feci,
conformans me morti eius.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Philippenses

3, 8-14

Fratres:

Existimo omnia detrimentum esse propter eminentiam scientiæ Christi Iesu Domini mei, propter quem omnia detrimentum feci, et arbitror ut stercora ut Christum luci faciam et inveniar in illo, non habens meam iustitiam quæ ex Lege est, sed illam quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustitia in fide, ad cognoscendum illum et virtutem Resurrectionis eius et communionem passionum illius, conformans me morti eius, si quo modo occurram ad resurrectionem quæ est ex mortuis.

Non quod iam acciperim aut iam perfectus sim, persequor autem si umquam comprehendam, sicut et comprehensus sum a Christo Iesu. Fratres, ego me non arbitror comprehensisse; unum autem, quæ quidem retro sunt obliviscens, ad ea vero quæ ante sunt extendens me, ad destinatum persequor, ad bravium supernæ vocatiõnis Dei in Christo Iesu.

Verbum Domini.

Versus ante Evangelium

Ioel 2, 12-13

Nunc ergo, dicit Dominus,
convertimini ad me in toto corde vestro,
quia benignus et misericors sum.

Evangelium

*Qui sine peccato est vestrum,
primus in illam lapidem mittat.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem

8, 1-11

In illo tempore:

Iesus perréxit in Montem Olivéti. Dilúculo autem iterum venit in templum, et omnis pópulus veniébat ad eum, et sedens docébat eos.

Addúcut autem scribæ et Pharisæi mulierem in adultério deprehensam, et statuérunt eam in médio, et dicunt ei: « Magíster, hæc mulier manifestó deprehensa est in adultério; in Lege autem Móyses mandávit nobis huiúsmodi lapidáre; tu ergo quid dicis? » Hoc autem dicebant tentátes eum, ut possent accusáre eum.

Iesus autem inclinans se deórsum dígito scribébat in terra. Cum autem perseverárent interrogátes eum, eréxit se et dixit eis: « Qui sine peccáto est vestrum, primus in illam lápidem mittat », et iterum se inclinans scribébat in terra. Audiétes autem unus post unum exíbant, incipiétes a senióribus, et remánsit solus, et mulier in médio stans.

Erigens autem se Iesus dixit ei: « Mulier, ubi sunt? Nemo te condemnávit? »

Quæ dixit: « Nemo, Dómine ».

Dixit autem Iesus: « Nec ego te condémno: vade, et ámplius iam noli peccáre ». — Verbum Domini.

Vel, ad libitum, omnes lectiones ut supra, anno A, p. 181.

Dicitur Credo.

7 **

Super oblata

Exáudi nos, omnípotens Deus,
et fámulos tuos,
quos fídei cristiánæ eruditiónibus imbuísti,
huius sacrificií tribuas operatióne mundári.
Per Christum.

Præfatio: De Lazaro.

Quando legitur Evangelium de Lazaro, dicitur sequens præfatio:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Ipsè enim verus homo Lázarus flevit amícum,
et Deus ætérnus e túmulo suscitávit,
quí, humáni géneris miserátus,
ad novam vitam sacris mystériis nos addúcit.

Per quem maiestátem tuam adórat exercitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatióne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando non legitur Evangelium de Lazaro, dicitur præfatio de Quadragesima, pp. 625-626.

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de Lazaro: **Io 11, 26**

Omnis qui vivit et credit in me,
non moriétur in ætérnum,
dicit Dóminus.

Quando legitur Evangelium de muliere adultera: **Io 8, 10-11**

Nemo te condemnávit, múlter? Nemo, Dómine.
Nec ego te condemnábo: iam ámplius noli peccáre.

Quando legitur aliud Evangelium: **Io 12, 24-25**

Amen, amen dico vobis:
Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit,
ipsum solum manet;
si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Post communionem

Quæsumus, omnípotens Deus,
ut inter eius membra semper numerémur,
cuius Córpori comunicámus et Sanguini.
Per Christum.

Missa ad libitum

quæ adhiberi potest quavis die huius hebdomadæ præsertim
annis B et C, quando Evangelium de Lazaro in dominica quinta
Quadragesimæ non legitur.

Lectio prior

*Incurvavit se super eum,
et calefacta est caro pueri.*

Lectio libri secúndi Regum **4, 18 b-21. 32-37**

Cum esset quædam dies, et egréssus isset filius Su-
namítidis ad patrem suum, ad messóres, ait patri suo:

« Caput meum dóleo, caput meum dóleo ». At ille dixit púero: « Tolle, et duc eum ad matrem suam ». Qui cum tulisset et duxisset eum ad matrem suam, pósuit eum illa super génua sua usque ad merídiem, et mórtuus est. Ascéndit autem et collocávit eum super léctulum hóminis Dei, et clausit óstium.

Ingréssus est ergo Eliséus domum, et ecce puer mórtuus iacébat in léctulo eius; ingressúsque clausit óstium super se et super púerum, et orávit ad Dóminum. Et ascéndit et incúbuit super púerum; posuítque os suum super os eius, et óculos suos super óculos eius, et manus suas super manus eius, et incurvávit se super eum: et calefácta est caro púeri. At ille revérsus deambulávit in domo semel huc atque illuc. Et ascéndit et incúbuit super eum; et oscitávit puer sépties aperuítque óculos.

At ille vocávit Giézi et dixit ei: « Voca Sunamítidem hanc ». Quæ vocáta, ingrèssa est ad eum. Qui ait: « Tolle filium tuum ». Venit illa et córruit ad pedes eius, et adorávit super terram; tulítque fílium suum et egrèssa est. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 16, 1. 6-7. 8 b et 15 (R.: 15 b)

R. Satiabor, cum evigilávero, conspéctu tuo, Dómine.

¹ Exáudi, Dómine, iustítiam meam,
inténde deprecationem meam.

Auribus pércipe orationem meam,
non in lábiis dolósis. R.

⁶ Ego ad te clamávi quóniam exáudis me, Deus;
inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

⁷ Mirífica misericórdias tuas,
qui salvos facis sperántes in te ab insurgéntibus,
in dextera tua. R.

⁸ Sub umbra alárum tuárum prótege me.
¹⁵ Ego autem in iustítia vidébo faciém tuam,
satiabor, cum evigilávero, conspéctu tuo. R.

Versus ante Evangelium

Io 11, 25 a. 26

Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus;
qui credit in me, non moriétur in ætérnum.

Evangelium (Io 11, 1-45), ut supra, p. 183.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 55, 2

Miserére mihi, Dómine, quóniam conculcávit me homo,
tota die bellans tribulávit me.

Collecta

Deus, per cuius ineffábilem grátiam
omni benedictióne ditámur,
præsta nobis, ita in novitátem a vetustáte transíre,
ut regni cæléstis glóriæ præparémur.
Per Dóminum.

Lectio prior *

Ecce morior, cum nihil horum fecerim.

Lectio libri Daniélis prophéta

13, 1-9. 15-17. 19-30. 33-62

In diébus illis:

Erat vir hábitans in Babylóne, et nomen eius Ióakim; et accépit uxórem nómine Susánnam, filiam Helcíæ, pulchram nimis et timéntem Deum: paréntes enim illíus, cum essent iusti, erudiérunt filiam suam secundum legem Móysi. Erat autem Ióakim dives valde, et

erat ei pomárium vicínium dómui suæ; et ad ipsum confluébant Iudæi eo quod esset honorabílior ómnium.

Et constitúti sunt de pópulo duo senes iúdice in illo anno, de quibus locúsus est Dóminus: « Quia egrés-sa est iniquitas de Babylóne a senióribus iudícibus, qui videbántur régere pópulum ». Isti frequentábant do-mum Ióakim, et veniébant ad eos omnes qui habébant iudícia.

Cum autem pópulus revertisset per meridiem, in-grediebátur Susánna, et deambulábat in pomário viri sui. Et vidébant eam senes cotidie ingrediéntem et deambulántem, et exarsérunt in concupiscéntiam eius, et evertérunt sensum suum, et declináverunt óculos suos, ut non vidérent cælum, neque recordaréntur iu-diciórum iustórum.

Factum est autem, cum observárent diem aptum, ingrèssa est aliquándo sicut heri et nudíustértius cum duábus solis puéllis, volúitque lavári in pomário, æstus quippe erat. Et non erat ibi quisquam præter duos senes absconditos et contemplánte eam. Dixit ergo puéllis: « Afférte mihi óleum et smígmata, et óstia po-márii cláudite, ut laver ».

Cum autem egréssæ essent puéllæ, surrexérunt duo senes et accurrérunt ad eam et dixerunt: « Ecce óstia pomárii clausa sunt, et nemo nos videt, et nos in concupiscéntia tui sumus; quamóbrem assentíre nobis et commiscére nobíscum. Quod si nolúeris, dicémus contra te testimónium, quod fúerit tecum iúvenis, et ob hanc causam emíseris puéllas a te ».

Ingémuit Susánna et ait: « Angústia sunt mihi úndique; si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras; sed mélius est mihi absque ópere incidere in manus vestras, quam peccáre in conspéctu Dómini ». Et exclamávit voce

magna Susánna, exclamavérunt autem et senes advérsus eam, et cucúrrit unus ad óstia pomárii et apéruit.

Cum ergo audissent clamórem fámuli domus in po-mário, irruérunt per postícum ut vidérent quidnam esset. Postquam autem senes locúti sunt, erubuérunt servi veheménter, quia numquam dictus fúerat sermo huiuscémodi de Susánna.

Et facta est dies crástina. Cumque venisset pópulus ad Ióakim virum eius, venérunt et duo presbýteri pleni iníqua cogitatióne advérsus Susánnam, ut interficerent eam. Et dixerunt coram pópulo: « Míttite ad Susánnam, fíliam Helcíæ, uxórem Ióakim ». Et statim miserunt. Et venit cum paréntibus et filiis et univérsis cognátis suis. Flebant ígitur sui, et omnes qui nóverant eam.

Consurgéntes autem duo presbýteri in médio pópuli, posuérunt manus suas super caput eius. Quæ flens sus-péxit ad cælum: erat enim cor eius fidúciam habens in Dómino. Et dixerunt presbýteri:

« Cum deambularémus in pomário soli, ingrèssa est hæc cum duábus puéllis, et clausit óstia pomárii, et dimísit a se puéllas; venitque ad eam aduléscens, qui erat absconditus, et concúbuit cum ea. Porro nos, cum essémus in ángulo pomárii, vidéntes iniquitátem cucúrrimus ad eos, et vidimus eos páriter commiscéri. Et illum quidem non quívimus comprehéndere, quia fórtior nobis erat et, apértis óstiis, exsilívit. Hanc autem, cum apprehendíssémus, interrogávimus quisnam esset adu-léscens, et nóluit indicáre nobis. Huius rei testes su-mus ».

Crédidit eis multitúdo quasi sénibus et iudícibus pópuli, et condemnáverunt eam ad mortem.

Exclamávit autem voce magna Susánna et dixit: « Deus ætérne, qui absconditórum es cógnitor, qui nó-sti ómnia ántequam fiant, tu scis quóniam falsum testi-

mónium tulérunt contra me; et ecce mórior, cum nihil horum fécerim, quæ isti malitióse composuérunť ad vérsuť me ».

Exaudívit autem Dóminus vocem eius. Cumque ducerétur ad mortem, suscitávit Dóminus spíritum sanctuť púeri iunióris, cuius nomen Dániel; et exclamávit voce magna: « Mundus ego sum a ságuine huius ». Et convérsus omnis pópulus ad eum dixit: « Quis est iste sermo, quem tu locútuť es? » Qui, cum staret in médio eórum, ait: « Sic fátui, filii Israel? non iudicántes neque quod verum est cognoscéntes, condemnástis filiam Israel. Revertímini ad iudícium, quia falsuť testimoniũ locúti sunt advérsus eam ».

Revérsus est ergo pópulus cum festinatióne, et dixerunt ei senes: « Veni et sede in médio nostruť, et índica nobis, quia tibi Deus dedit honórem senectútis ». Et dixit ad eos Dániel: « Separáte illos ab invicem procul, et diudicábo eos ».

Cum ergo divísi essent alter ab áltero, vocávit unuť de eis et dixit ad eum: « Inveteráte diérum malórum, nunc venérunt peccáta tua, quæ operabáris prius, iudicans iudícia iniústa, innocéntes ópprimens, et dimíttens nóxios, dicénte Dómino: “ Innocéntem et iustuť non interfícies ”. Nunc ergo, si vidísti eam, dic sub qua árbore videris eos colloquéntes sibi ». Qui ait: « Sub schino ». Dixit autem Dániel: « Recte mentítus es in caput tuuť: ecce enim Angelus Dei, accépta senténtia ab eo, scindet te médiuť ».

Et, amóto eo, iussit veníre álíuť et dixit ei: « Semen Chánaan et non Iuda, spécies decépít te, et concupiscéntia subvértit cor tuuť. Sic faciebátis filiábúť Israel, et illæ timéntes loquebántur vobis; sed filia Iuda non sustínuit iniquitátem vestram. Nunc ergo, dic mihi sub qua árbore comprehénderis eos loquéntes sibi ». Qui ait:

« Sub prino ». Dixit autem ei Dániel: « Recte mentítus es et tu in caput tuuť; manet enim Angelus Dómini gládiuť habens, ut secet te médiuť et interfíciať vos ».

Exclamávit itaque omnis cœtuť voce magna, et benedixerunt Deuť, qui salvat sperántes in se, et consurrexérunt advérsus duos presbýteros (convícerať enim eos Dániel ex ore suo falsuť dixisse testimoniũ), fecerúntque eis sicut male égerant advérsus próximuť, ut fácerent secúnduť legem Móysi, et interfecerunt eos, et salvátus est sanguis innóxius in die illa.

Verbuť Dómini.

vel brevior

Léctio libri Daniélis prophétæ

13, 41 c-62

In diébus illis:

Multitúdo condemnávit Susánnam ad mortem.

Exclamávit autem voce magna Susánna et dixit: « Deus ætérne, qui absconditórum es cógnitor, qui nosti ómnia ántequam fiant, tu scis quóniam falsuť testimoniũ tulérunt contra me; et ecce mórior, cum nihil horum fécerim, quæ isti malitióse composuérunť advérsuť me ».

Exaudívit autem Dóminus vocem eius. Cumque ducerétur ad mortem, suscitávit Dóminus spíritum sanctuť púeri iunióris, cuius nomen Dániel; et exclamávit voce magna: « Mundus ego sum a ságuine huius ». Et convérsus omnis pópulus ad eum dixit: « Quis est iste sermo, quem tu locútuť es? » Qui, cum staret in médio eórum, ait: « Sic fátui, filii Israel? non iudicántes neque quod verum est cognoscéntes, condemnástis filiam Israel. Revertímini ad iudícium, quia falsuť testimoniũ locúti sunt advérsus eam ».

Revérsum est ergo pópulus cum festinátione, et dixerunt ei senes: « Veni et sede in médio nostrum, et índica nobis, quia tibi Deus dedit honórem senectútis ». Et dixit ad eos Dániel: « Separáte illos ab ínvicem procul, et diudicábo eos ».

Cum ergo divísi essent alter ab áltero, vocávit unum de eis et dixit ad eum: « Inveteráte díerum malórum, nunc venérunt peccáta tua, quæ operabáris prius, iúdicans iudícia iniústa, innocéntes ópprimens, et dimíttens nóxios, dicénte Dómino: “ Innocéntem et iustum non interfícies ”. Nunc ergo, si vidísti eam, dic sub qua árbore víderis eos colloquéntes sibi ». Qui ait: « Sub schíno ». Dixit autem Dániel: « Recte mentítus es in caput tuum: ecce enim Angelus Dei, accépta senténtia ab eo, scindet te médium ».

Et, amóto eo, iussit veníre álium et dixit ei: « Semen Chánaan et non Iuda, spécies decépit te, et concupiscéntia subvértit cor tuum. Sic faciebátis filiábus Israel, et illæ tíméntes loquebántur vobis; sed filia Iuda non sustínuit iniquitátem vestram. Nunc ergo, dic mihi sub qua árbore comprehénderis eos loquéntes sibi ». Qui ait: « Sub prino ». Dixit autem ei Dániel: « Recte mentítus es et tu in caput tuum; manet enim Angelus Dómini gládiúm habens, ut secet te médium et interficiat vos ».

Exclamávit itaque omnis cœtus voce magna, et benedixerunt Deum, qui salvat sperántes in se, et consurrexerunt advérsus duos presbýteros (convícerat enim eos Dániel ex ore suo falsum dixísse testimónium), feceruntque eis sicut male égerant advérsus próximum, ut fácerent secúndum legem Móysi, et interfecerunt eos, et salvátus est sanguis innóxius in die illa.

Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (R.: 4 ab)

R. Si ambulávero in valle umbræ mortis,
non tímébo mala, quóniam tu mecum es.

- 1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
- 2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
- 3 ánimam meam refécit. R.
Dedúxit me super sémitas iustítie
propter nomen suum.
- 4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non tímébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.
- 5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.
- 6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómniibus díebus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem díerum. R.

Versus ante Evangelium

Ez 33, 11

Nolo mortem ímpii, dicit Dóminus,
sed ut convertátur et vivat.

Evangelium *

*Qui sine peccato est vestrum,
primus in illam lapidem mittat.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 8, 1-11
In illo témpore:

Jesus perréxit in Montem Olivéti. Dilúculo autem

iterum venit in templum, et omnis pópulus veniébat ad eum, et sedens docébat eos.

Addúcut autem scribæ et Pharisæi mulierem in adultério deprehénsam, et statuérunt eam in médio, et dicunt ei: « Magíster, hæc mulier manifésto deprehénsa est in adultério; in Lege autem Móyses mandávit nobis huiúsmodi lapidáre; tu ergo quid dicis? » Hoc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusáre eum.

Iesus autem inclínans se deórsum dígito scribébat in terra. Cum autem perseverárent interrogántes eum, eréxit se et dixit eis: « Qui sine peccáto est vestrum, primus in illam lápidem mittat », et iterum se inclínans scribébat in terra. Audiéntes autem unus post unum exíbant, incipiéntes a senióribus, et remánsit solus, et mulier in médio stans.

Erigens autem se Iesus dixit ei: « Múlier, ubi sunt? Nemo te condemnávit? »

Quæ dixit: « Nemo, Dómine ».

Dixit autem Iesus: « Nec ego te condémno: vade, et ámplius iam noli peccáre ». — Verbum Dómini.

vel anno C, quando hoc Evangelium lectum est dominica præcedenti

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

8, 12-20

In illo témpore:

Iterum locútus est Pharisæis Iesus dicens: « Ego sum lux mundi; qui séquitur me non ambulábit in ténebris, sed habébit lucem vitæ ».

Dixerunt ergo ei Pharisæi: « Tu de te ipso testimónium pérhibes; testimónium tuum non est verum ».

Respóndit Iesus et dixit eis: « Et si ego testimónium pérhibeo de me ipso, verum est testimónium meum, quia scio unde veni et quo vado: vos autem nescítis unde vénio aut quo vado. Vos secúndum carnem iudicátis, ego non iú dico quemquam. Et si iú dico ego, iudícium meum verum est, quia solus non sum, sed ego et qui misit me Pater. Sed et in Lege vestra scriptum est quia duórum hóminum testimónium verum est. Ego sum qui testimónium pérhibeo de me ipso et testimónium pérhibet de me qui misit me Pater ».

Dicébant ergo ei: « Ubi est Pater tuus? ».

Respóndit Iesus: « Neque me scítis neque Patrem meum; si me scirétis, fórsitan et Patrem meum scirétis ».

Hæc verba locútus est in gazophylácio docens in templo; et nemo apprehéndit eum quia necdum vénerat hora eius. — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde nobis, Dómine, quæsumus,
ut, celebratúri sancta mystéria,
tamquam pæniténtiæ corporális fructum,
lætam tibi exhibeámus méntium puritátem.
Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de muliere adultera:

Io 8, 10-11

Nemo te condemnávit, mulier? Nemo, Dómine.
Nec ego te condemnábo: iam ámplius noli peccáre.

Quando legitur aliud Evangelium:

Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus:
qui séquitur me non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Sacramentórum tuórum benedictióne roboráti,
quásumus, Dómine,
ut per hæc semper emundémur a vítiis,
et per sequélam Christi ad te festinánte gradiámur.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 26, 14

Exspécta Dóminum, viríliter age;
et confortétur cor tuum,
et sústine Dóminum.

Collecta

Da nobis, quásumus, Dómine,
perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut in diébus nostris
et mérito et número pópulus tibi sérvians augeátur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Qui percussus aspexerit serpentem æneum, vivet.

Léctio libri Númeri

21, 4-9

In diébus illis:

Profécti sunt Hebræi de monte Hor per viam quæ
ducit ad mare Rubrum, ut circumírent terram Edom.

Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris. Locutúsque
contra Deum et Móysen, ait: « Cur eduxísti nos de
Ægýpto ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non
sunt aquæ, ánima nostra iam náuseat super cibo isto
levíssimo ».

Quamóbrem misit Dóminus in pópulum ignítos ser-
péntes; ad quorum plagas et mortes plurimórum vené-
runt ad Móysen atque dixerunt: « Peccávimus, quia lo-
cútí sumus contra Dóminum et te; ora ut tollat a nobis
serpéntes ». Oravítque Móyses pro pópulo.

Et locútus est Dóminus ad eum: « Fac serpéntem
æneum, et pone eum pro signo; qui percússus aspéxe-
rit eum vivet ». Fecit ergo Móyses serpéntem æneum,
et pósuit eum pro signo, quem cum percússi aspíce-
rent sanabántur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 101, 2-3. 16-18. 19-21 (R.: 2)

R. Dómine, exáudi oratióem meam,
et clamor meus ad te véniat.

² Dómine, exáudi oratióem meam,
et clamor meus ad te véniat.

³ Non abscondas fáciem tuam a me;
in quacúmque die tribulor,
inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te,
velóciter exáudi me. R.

¹⁶ Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
et omnes reges terræ glóriam tuam;

¹⁷ quia ædificávit Dóminus Sion,
et apparúit in glória sua.

¹⁸ Respéxit in oratióem inopum,
et non sprevit precem eórum. R.

- ¹⁹ Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.
²⁰ Quíá prospéxit de excélsó sanctuáριο suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;
²¹ ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret fílios mortis. *R.*

Versus ante Evangelium

Semen est verbum Dei, sator autem Christus;
omnis qui invenit eum, manébit in ætérnum.

Evangelium

*Cum exaltaveritis Filium hominis,
tunc cognoscetis quia ego sum.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
8, 21-30

In illo témpore: Dixit Iesus íterum Pharisæis:

« Ego vado et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini: quo ego vado vos non potéstis veníre ».

Dicébant ergo Iudæi: « Numquid interficiet semet-ípsam, quia dicit: " Quo ego vado vos non potéstis veníre " ? »

Et dicébat eis: « Vos de deórsum estis, ego de supérnis sum; vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis quia moriémini in peccátis vestris; si enim non credidérítis quia ego sum, moriémini in peccátis vestris ».

Dicébant ergo ei: « Tu quis es? »

Dixit eis Iesus: « Omníno quod et loquor vobis! Multa hábeo de vobis loqui et iudicáre; sed qui misit me verax est, et ego quæ audívi ab eo hæc loquor in mundo ». Non cognovérunt quia Patrem eis dicébat.

Dixit ergo eis Iesus: « Cum exaltavérítis Fílium hóminis, tunc cognoscétis quia ego sum, et a me ipso fácio nihil, sed sicut dócuit me Pater, hæc loquor. Et qui me misit, mecum est; non reliquit me solum, quia ego quæ plácita sunt ei fácio semper ».

Hæc illo loquente, multi credidérunt in eum.
Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus,
ut et delícta nostra miserátus absólvas,
et nutántia corda tu dírigas.

Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem

Io 12, 32

Cum exaltátus fúero a terra,
ómnia traham ad meípsum, dicit Dóminus.

Post communionem

Da, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, quæ divína sunt iúgiter ambiéntes,
donis semper mereámur cæléstibus propinquáre.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 17, 48-49

Liberátor meus de géntibus iracúndis.
Ab insurgéntibus in me exaltábis me,
a viro iníquo erípies me, Dómine.

Collecta

Sanctificáta per pæniténtiam
tuórum corda filiórum, Deus miserátor, illústra,
et, quibus præstas devotiónis afféctum,
præbe supplicántibus pium benígnus audítum.
Per Dóminum.

Lectio prior

Misit Angelum suum, et eruit servos suos.

Léctio libri Daniélis prophétæ 3, 14-20. 91-92. 95

In diébus illis:

Ait Nabuchodónosor rex: « Veréne, Sidrach, Misach et Abdénago, deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constitúti, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fistulæ, cítharæ, sambúcæ et psaltérii et symphóniæ omnisque géneris musicórum, prostérnite vos, et adoráte státuam quam feci. Quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis, et quis est Deus qui erípiet vos de manu mea? »

Respondéntes Sidrach, Misach et Abdénago dixerunt regi Nabuchodónosor: « Non opórtet nos de hac re respondére tibi; ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis et de má-nibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum

sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam áuream, quam erexísti, non adorámus ».

Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illius immutátus est super Sidrach, Misach et Abdénago; et præcépit ut succenderétur fornax séptuplum quam succéndi consuéverat; et viris fortíssimis de exércitu suo iussit, ut, ligátis pédibus Sidrach, Misach et Abdénago, mitterent eos in fornácem ignis ardéntis.

Tunc Nabuchodónosor rex obstúpuit et surréxit própere, et ait optimátibus suis: « Nonne tres viros mísimus in médiú ignis compeditos? » Qui respondéntes regi dixerunt: « Vere, rex ». Respóndit et ait: « Ecce ego vídeo quáttuor viros solútos et ambulántes in médiú ignis, et nihil corruptiόνis in eis est, et spécies quarti símilis filio Dei ».

Et erúmpens Nabuchodónosor ait: « Benedíctus Deus eórum, Sidrach vidélicet, Misach et Abdénago, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum, et verbum regis immutavérunt, et tradidérunt córpora sua, ne servírent et ne adorárent omnem deum, excépto Deo suo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56

- ⁵² Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum,
et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum.
℞. Et laudábile et superexaltátum in ómnibus sáculis.
- ⁵³ Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ.
℞. Et superlaudábilis et supergloriósius in sácula.
- ⁵⁴ Benedíctus es in throno regni tui.
℞. Et superlaudábilis et superexaltátus in sácula.
- ⁵⁵ Benedíctus es, qui intuéris abyssos
et sedes super chérubim.
℞. Et laudábilis et superexaltátus in sácula.

⁵⁶ Benedíctus es in firmaménto cæli,
 ☩. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Versus ante Evangelium

Cf. Lc 8, 15

Beáti qui in corde bono et óptimo verbum rétinent,
 et fructum áfferunt in patiéntia.

Evangelium

Si Filius vos liberaverit, vere liberi eritis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

8, 31-42

In illo témpore:

Dicébat Iesus ad eos qui credidérunt ei Iudæos:
 « Si vos mansérítis in sermóne meo, vere discípuli mei
 estis et cognoscétis veritátem, et véritas liberábit vos ».

Respondérunt ei: « Semen Abrahæ sumus et némini
 servívimus umquam: quómo do tu dicis: “ Líberi fié-
 tis ”? »

Respóndit eis Iesus: « Amen, amen dico vobis:
 Omnis qui facit peccátum, servus est peccáti. Servus
 autem non manet in domo in ætérnum; fílius manet
 in ætérnum. Si ergo Fílius vos liberáverit, vere líberi
 éritis. Scio quia semen Abrahæ estis: sed quæritis me
 interfícere, quia sermo meus non capit in vobis. Ego quæ
 vidi apud Patrem loquor; et vos ergo quæ audivístis
 a patre fácitis ».

Respondérunt et dixérunt ei: « Pater noster Abra-
 ham est ».

Dicit eis Iesus: « Si filii Abrahæ essétis, ópera
 Abrahæ facerétis; nunc autem quæritis me interfícere,
 hóminem qui veritátem vobis locútus sum, quam au-
 dívi a Deo: hoc Abraham non fecit. Vos fácitis ópera
 patris vestri ».

Dixérunt itaque ei: « Nos ex fornicatióne non su-
 mus nati: unum patrem habémus Deum ».

Dixit eis Iesus: « Si Deus pater vester esset, dili-
 gerétis me; ego enim ex Deo procéssi et veni, neque
 enim a méipso veni, sed ille me misit ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Tibi, Dómine, sacrificia dicáta reddántur,
 quæ sic ad honórem nóminis tui deferénda tribuísti,
 ut éadem remédia fieri nostra præstáres.
 Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem

Col 1, 13-14

Tránstulit nos Deus in Regnum Fílii dilectiόνis suæ,
 in quo habémus redemptiόνem per sánguinem eius,
 remissiόνem peccatórum.

Post communionem

Cælestem nobis, Dómine,
 præbeant sumpta mystéria medicínam,
 ut et vítia nostri cordis expúrgent,
 et sempitérna nos protectiόνem confírment.
 Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Hebr 9, 15

Novi Testaménti mediátor est Christus,
 ut, morte intercedénte,
 repromissiόνem accípiant
 qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.

Collecta

Adesto, Dómine, supplicibus tuis,
et spem suam in tua misericórdia collocántes
tuere propítius,
ut, a peccatórum labe mundáti,
in sancta conversatióne permáneant,
et promissiónis tuæ perficiántur herédes.
Per Dóminum.

Lectio prior

Eris pater multarum gentium.

Léctio libri Génesis

17, 3-9

In diébus illis: Cécidit Abram pronus in fáciem.

Dixítque ei Deus: « Ego sum, et pactum meum tecum, erisque pater multárum géntium. Nec ultra vocábitur nomen tuum Abram, sed appelláberis “ Abraham ”, quia patrem multárum géntium constitui te. Faciámque te créscere vehementíssime, et ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur.

Et státuam pactum meum inter me et te et inter semen tuum post te in generatióibus suis fédere sempitérno, ut sim Deus tuus et séminis tui post te. Dabóque tibi et sémini tuo terram peregrinatióis tuæ, omnem terram Chánaan, in possessiónem ætérnam, eróque Deus eórum ».

Dixít iterum Deus ad Abraham: « Et tu ergo custódies pactum meum, et semen tuum post te in generatióibus suis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 104, 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 8 a)

R. Memor fuit Dóminus in sáculum testaménti sui.

4 Quærite Dóminum et poténtiam eius,
quærite fáciem eius semper.

5 Mementóte mirabílium eius quæ fecit,
prodígia eius et iudícia oris eius. R.

6 Semen Abraham, servi eius,
fílii Iacob, elécti eius.

7 Ipse Dóminus Deus noster;
in univérta terra iudícia eius. R.

8 Memor fuit in sáculum testaménti sui,
verbi quod mandávit in mille generatióes,
9 quod dispósuit cum Abraham,
et iuraménti sui ad Isaac. R.

Versus ante Evangelium

Ps 94, 8 ab

Hódie nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte.

Evangelium

*Abraham pater vester exsultavit
ut videret diem meum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

8, 51-59

In illo témpore:

Dixit Iesus Iudáeis: « Amen, amen dico vobis: Si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum ».

Dixerunt ergo ei Iudæi: « Nunc cognóvimus quia dæmónium habes. Abraham mórtuus est et Prophétæ, et tu dicis: “ Si quis sermónem meum serváverit, non gustábit mortem in ætérnum ”. Numquid tu maior es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? Et Prophétæ mórtui sunt: quem te ipsum facis? »

Respóndit Iesus: « Si ego glorífico me ipsum, glória mea nihil est; est Pater meus qui glorificat me,

quem vos dicitis: "Deus noster est"; et non cognovistis eum, ego autem novi eum. Et si dixerō: "Non scio eum", ero similis vobis, mendax, sed scio eum et sermōnem eius servo. Abraham pater vester exultavit ut vidēret diem meum, et vidit et gavisus est ».

Dixerunt ergo Iudaei ad eum: « Quinquaginta annos nondum habes, et Abraham vidisti? »

Dixit eis Iesus: « Amen, amen dico vobis: Ante quam Abraham fieret, ego sum ».

Tulerunt ergo lapides ut iacerent in eum, Iesus autem abscondit se et exivit de templo.

Verbum Dōmini.

Super oblata

Sacrificiis praesentibus,
quæsumus, Dōmine, placatus intēde,
ut et conversiōni nostræ proficiant
et totiūs mundi salutī.
Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem

Rom 8, 32

Prōprio Fīlio suo non pepērcit Deus,
sed pro nobis omnibus tradidit illum:
cum illo omnia nobis donavit.

Post communionem

Satiāti mūnere salutāri,
tuam, Dōmine, misericōrdiam deprecāmur,
ut hoc eōdem sacramēto, quo nos temporaliter vēgetas,
efficias perpētuae vitæ participes.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 30, 10. 16. 18

Miserere mihi, Dōmine, quōniam tribulor;
libera me et eripe me de mānibus inimicōrum meōrum,
et a persecūntibus me.
Dōmine, non confundar, quōniam invocavi te.

Collecta

Absolve, quæsumus, Dōmine, tuōrum delicta populōrum,
ut a peccatōrum nexibus,
quæ pro nostra fragilitate contraximus,
tua benignitate liberemur.
Per Dōminum.

Lectio prior

Dominus mecum est, quasi bellator fortis.

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

20, 10-13

Audivi contumelias multōrum et terrōrem in circuitu: « Persequimini, et persecūntur eum »; ab omnibus viris qui erant pacifici mei et custodiētes latus meum: « Si quōmodo decipiātur, et prævaleāmus adversus eum, et consequāmur ultionem ex eo ».

Dōminus autem mecum est, quasi bellātor fortis; idcirco qui persecūntur me cadent et infirmi erunt, confundentur vehemēter, quia non intellexerunt oprobrium sempiternum, quod numquam delēbitur. Et tu, Dōmine exercituum, probātor iusti, qui vides renes et cor, videam, quæso, ultionem tuam ex eis; tibi enim revelavi causam meam.

Cantate Dōmino, laudate Dōminum, quia liberavit animam pauperis de manu malōrum.

Verbum Dōmini.

Psalmus resp. Ps 17, 2-3 a. 3 bc-4. 5-6. 7 (R.: cf. 7)

R. In tribulatióne mea invocávi Dóminum,
et exaudivit me.

² DÍligam te, Dómine, fortitúdo mea.

³ Dómine, firmaméntum meum et refúgium meum
et liberátor meus; **R.**

Deus meus, adiutor meus, et sperábo in eum:
protéctor meus, et cornu salutis meæ,
et susceptor meus.

⁴ Laudábilem invocábo Dóminum,
et ab inimícis meis salvus ero. **R.**

⁵ Circumdedérunt me fluctus mortis,
et torréntes Béliál conturbavérunt me;

⁶ funes inférni circumdedérunt me,
præoccupavérunt me láquei mortis. **R.**

⁷ In tribulatióne mea invocávi Dóminum,
et ad Deum meum clamávi;
exaudivit de templo suo vocem meam,
et clamor meus in conspéctu eius
introívit in aures eius. **R.**

Versus ante Evangelium

Io 6, 64 b. 69 b

Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt;
verba vitæ æternæ habes.

Evangelium

*Quærebant eum prehendere;
et exivit de manibus eorum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

In illo témpore: **10, 31-42**

Sustulérunt iterum lápides Iudæi ut lapidárent Ie-
sum. Respóndit eis Iesus: « Multa ópera bona osténdi

vobis ex Patre; propter quod eórum opus me lapi-
dátis? »

Respondérunt ei Iudæi: « De bono ópere non la-
pidámus te sed de blasphemía, et quia tu, homo cum
sis, facis te ipsum Deum ».

Respóndit eis Iesus: « Nonne scriptum est in Lege
vestra: “ Ego dixi: Dii estis? ” Si illos dixit Deos ad
quos sermo Dei factus est, et non potest solvi Scriptúra,
quem Pater sanctificávit et misit in mundum vos dí-
citis: “ Blasphemas ”, quia dixi: Fílius Dei sum? Si
non fácio ópera Patris mei, nolíte crédere mihi; si
autem fácio, et si mihi non vultis crédere, opéribus
crédate, ut cognoscátis et sciátis quia in me est Pater
et ego in Patre ».

Quærebant ergo iterum eum prehendere; et exívit
de má nibus eórum. Et ábiit iterum trans Iordánem,
in eum locum ubi erat Ioánnes baptizans primum, et
mansit illic.

Et multi venérunt ad eum et dicébant: « Ioánnes
quidem signum fecit nullum, ómnia autem quæcúm-
que dixit Ioánnes de hoc, vera erant ». Et multi cre-
didérunt in eum illic. — Verbum Dómini.

Super oblata

Præsta nobis, miséricors Deus,
ut digne tuis servíre semper altáribus mereámur,
et eórum perpétua participatióne salvári.
Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem

1 Petr 2, 24

Iesus peccáta nostra pértulit
in córpore suo super lignum,
ut, peccátis mórtui, iustítiæ vivámus;
cuius livóre sanáti sumus.

Post communionem

Sumpti sacrificii, Dómine,
perpétua nos tuítio non relínquat,
et nóxia semper a nobis cuncta depéllat.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum****Ps 21, 20. 7**

Dómine, ne longe fácias auxiliúm tuum a me,
ad defensiónem meam aspice;
quia ego sum vermis et non homo,
oppróbrum hóminum, et abiéctio plebis.

Collecta

Deus, qui, licet salútem hóminum semper operáris,
nunc tamen pópulum tuum grátia abundantióre lætíficas,
réspice propítius ad electiónem tuam,
ut piæ protectiónis auxiliúm
et regenerándos múniat et renátos.
Per Dóminum.

Lectio prior*Faciam eos in gentem unam.*

Lectio libri Ezechiélis prophétæ

37, 21-28

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Ecce ego assúmam filios Israel de médio natiónum,
ad quas abiérunt, et congregábo eos úndique, et
addúcam eos ad humum suam, et fáciam eos in gentem
unam in terra, in móntibus Israel; et rex unus erit
ómnibus ímperans, et non erunt ultra duæ gentes, nec
dividéntur ámplius in duo regna.

Neque polluéntur ultra in idólis suis et abomina-
tiónibus suis et cunctis iniquitatibus suis; et salvos eos
fáciam de univérsis sédibus, in quibus peccavérunt, et
emundábo eos, et erunt mihi pópulus, et ego ero eis
Deus.

Et servus meus David rex super eos, et pastor unus
erit ómnium eórum. In iudiciis meis ambulábunt, et
mandáta mea custódiunt et fácient ea. Et habitábunt
super terram, quam dedi servo meo Iacob, in qua ha-
bitavérunt patres vestri; et habitábunt super eam ipsi,
et filii eórum, et filii filiórum eórum usque in sempi-
térnum, et David servus meus princeps eórum in per-
pétuum.

Et percútiám illis fœdus pacis, pactum sempitér-
num erit eis, et fundábo eos, et multiplicábo; et dabo
sanctificatióem meam in médio eórum in perpétuum,
et erit tabernáculum meum in eis, et ero eis Deus, et
ipsi erunt mihi pópulus; et scient gentes quia ego Dó-
minus sanctificátor Israel, cum fúerit sanctificatió mea
in médio eórum in perpétuum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ier 31, 10. 11-12 ab. 13 (R.: 10 d)**

R. Dóminus custódiét nos
sicut pastor gregem suum.

- ¹⁰ Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt,
et dícite: « Qui dispérsit Israel congregábit eum,
et custódiét eum sicut pastor gregem suum ». R.
- ¹¹ Redémit enim Dóminus Iacob,
et liberávit eum de manu potentióris.
- ¹² Et vénient et laudábunt in monte Sion,
et cónfluent ad bona Dómini. R.

13 Tunc lætábitur virgo in choro,
iúvenes et senes simul;
et convértam luctum eórum in gáudium,
et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo. *R.*

Versus ante Evángelium

Ez 18, 31

Proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras,
dicit Dóminus,
et fácite vobis cor novum et spíritum novum.

Evángelium

*Ut filios Dei qui erant dispersi
congregaret in unum.*

✠ Lécitio sancti Evángelii secúndum Ioánnem

11, 45-56

In illo témpore:

Multi ex Iudæis, qui vénerant ad Mariám et víde-
rant quæ fecit Iesus, credidérunt in eum; quidam au-
tem ex ipsis abiérunt ad Pharisæos et dixerunt eis quæ
fecit Iesus.

Collegérunt ergo pontífices et Pharisæi concílium
et dicébant: « Quid fácimus, quia hic homo multa si-
gna facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in
eum, et vénient Románi et tollent nostrum et locum
et gentem ». Unus autem ex ipsis, Caiaphas, cum es-
set póntifex anni illíus, dixit eis: « Vos nescítis quic-
quam, nec cogitátis quia expedit vobis ut unus moriá-
tur homo pro pópulo, et non tota gens péreat ».

Hoc autem a semetípso non dixit, sed cum esset
póntifex anni illíus, prophetávit quia Iesus moritúrus
erat pro gente, et non tantum pro gente sed et ut filíus
Dei qui erant dispérsi congregáret in unum. Ab illo
ergo die cogitavérunt ut interficerent eum.

Iesus ergo iam non in palam ambulábat apud Iu-
dæos, sed ábiit inde in regiónem iuxta desértum, in
civitátem quæ dicitur Ephrem, et ibi morabátur cum
discípulis.

Próximam autem erat Pascha Iudæórum, et ascendé-
runt multi Hierosólymam de regiónem ante Pascha ut
sanctificárent se ipsos. Quærebant ergo Iesum, et col-
loquebántur ad ínvicem in templo stantes: « Quid vi-
détur vobis? Numquid véniet ad diem festum? » Dé-
derant autem pontífices et Pharisæi mandátum ut si
quis cognóverit ubi sit, índicet, ut apprehéndant eum.

Verbum Dómini.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos ad ætérnam vitam in confessióne tui nóminis
baptísmatis réparas sacraménto,
súscipe tuórum múnera et vota famulórum,
ut in te sperántium
et desidéria iúbeas pérfici et peccáta deléri.
Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem

Io 11, 52

Tráditus est Christus,
ut filios Dei, qui erant dispérsi, congregáret in unum.

Post communionem

Maiestátem tuam, Dómine, suppliciter deprecámur,
ut, sicut nos Córporis et Sánguinis sacrosánci
pascis aliménto,
ita divínæ naturæ fácias esse consórtes.
Per Christum.

HEBDOMADA SANCTA

DOMINICA IN PALMIS DE PASSIONE DOMINI

1. Hac die Ecclesia recolit ingressum Christi Domini in Ierusalem ad consummandum suum paschale mysterium. Quare in omnibus Missis memoria fit huiusmodi ingressus Domini, et quidem per processionem vel introitum sollemnem ante Missam principalem, per introitum simplicem ante alias Missas. Introitus tamen sollemnis, non vero processio, iterari potest ante unam alteramve Missam, quæ cum magno populi concursu celebrari solet.

Commemoratio ingressus Domini in Ierusalem

Forma prima: Processio

2. Hora competenti fit collecta in ecclesia minore vel alio loco apto extra ecclesiam, ad quam processio tendit. Fideles ramos in manibus tenent.
3. Sacerdos et diaconus, induti sacris vestibus coloris rubri pro Missa requisitis, accedunt ad locum ubi populus est congregatus. Sacerdos, loco planetæ, induere potest pluviale, quod deponit expleta processione.
4. Interim cantatur sequens antiphona vel alius cantus congruus.

Antiphona

Mt 21, 9

Hosanna filio David:
benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israel:
Hosanna in excelsis.

5. Tunc sacerdos populum de more salutatur; ac deinde fit brevis monitio, qua fideles ad celebrationem huius diei actuose et conscie participandam invitantur, his vel similibus verbis:

Fratres carissimi, postquam iam ab initio Quadragesimæ corda nostra pœnitentia et opëribus caritatis præparavimus, hodierna die congregamur, ut cum tota Ec-

clësia præludamus paschale Domini nostri mysterium, eius nempe passionem atque resurrectionem, ad quod implendum ipse ingressus est civitatem suam Ierusalem. Quare cum omni fide et devotione memoriam agentes huius salutiferi ingressus, sequamur Dominum, ut, per gratiam consortes effecti crucis, partem habeamus resurrectionis et vitæ.

6. Post monitionem, sacerdos dicit unam ex sequentibus orationibus, manibus iunctis.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,
hos pálmites tua benedictióne ✠ sanctífica,
ut nos, qui Christum Regem
exultándo proséquimur,
per ipsum valeámus
ad ætérnam Ierúsalem pervenire.

Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Vel:

Orémus.

Auge fidem in te sperántium, Deus,
et súpplicum preces cleménter exáudi,
ut, qui hódie Christo triumphánti pálmites exhibémus,
in ipso fructus tibi bonórum óperum afferámus.
Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergit ramos aqua benedicta, nihil dicens.

7. Deinde proclamatur Evangelium de ingressu Domini secundum unum ex quattuor Evangelii. Legitur autem a diacono, vel, ipso deficiente, a sacerdote, more consueto.

Evangelium

Anno A

Benedictus qui venit in Nomine Domini!

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
21, 1-11

Cum appropinquássent Hierosólymis et veníssent Béthphage, ad Montem Olivéti, tunc Iesus misit duos discipulos dicens eis: « Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam et pullum cum ea; sólvite et addúcite mihi. Et si quis vobis áliquid díxerit, dícite: “ Dóminus eos necessarios habet ”, et conféstim dimíttet eos ».

Hoc autem factum est ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam dicéntem: « Dícite filíæ Sion: “ Ecce Rex tuus venit tibi, mansuétus et sedens super ásinam et super pullum filium subiugális ” ».

Eúntes autem discipuli, fecerunt sicut præcépit illis Iesus et adduxerunt ásinam et pullum, et imposuerunt super eis vestiméta sua, et sedit super ea. Plúrima autem turba straverunt vestiméta sua in via, álii autem cædebant ramos de arbóribus et sternébant in via. Turbæ autem quæ præcedébant eum et quæ sequebántur, clamábant dicéntes: « Hosánna filio David! Benedíctus qui venit in Nómine Dómini! Hosánna in altíssimis ».

Et cum intráset Hierosólymam, commóta est univérsa civitas dicens: « Quis est hic? » Turbæ autem dicébant: « Hic est Iesus prophéta a Názareth Galiléæ ». — Verbum Dómini.

Anno B

* *Benedictus qui venit in Nomine Domini!*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 11, 1-10

Cum appropinquárent Hierosólymæ, Béthphage et Bethánia ad Montem Olivárum, mittit Iesus duos ex discipulis suis et ait illis: « Ite in castéllum quod est contra vos, et statim introeúntes illud inveniétis pullum ligátum, super quem nemo adhuc hóminum sedit; sólvite illum et addúcite. Et si quis vobis díxerit: “ Quid fácitis hoc? ”, dícite: “ Dómino necessarius est, et contínuo illum remíttet iterum huc ” ».

Et abeúntes invenérunt pullum ligátum ante iánuam foris in bívio, et solvunt eum. Et quidam de illic stántibus dicébant illis: « Quid fácitis solvéntes pullum? » Qui dixerunt eis sicut díxerat Iesus, et dimísérunt eis.

Et ducunt pullum ad Iesum, et impónunt illi vestiméta sua, et sedit super eum. Et multi vestiméta sua straverunt in via, álii autem frondes quas exciderant in agris. Et qui præibant et qui sequebántur clamábant: « Hosánna! Benedíctus qui venit in Nómine Dómini! Benedíctum quod venit Regnum patris nostri David! Hosánna in excélsis ». — Verbum Dómini.

vel ad libitum

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
12, 12-16

In illo témpore:

Turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audíssent quia venit Iesus Hierosólymam, acceperunt ramos palmárum et processerunt óbviám ei, et clamá-

bant: « Hosánna! Benedíctus qui venit in Nómine Dómini, et rex Israel ». Invénit autem Iesus aséllum et sedit super eum, sicut scriptum est: « Noli timére, filia Sion: ecce rex tuus venit, sedens super pullum ásinae ».

Hæc non cognovérunt discipulí eius primum, sed quando glorificátus est Iesus tunc recordáti sunt quia hæc erant scripta de eo et hæc fecérunt ei.

Verbum Dómini.

Anno C

Benedictus qui venit in Nomine Domini!

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 19, 28-40

In illo témpore:

Præcedébat Iesus ascéndens Hierosólymam.

Et factum est cum appropinquásset ad Bétphage et Bethániam, ad Montem qui vocátur Olivéti, misit duos discipulos dicens: « Ite in castéllum quod contra est, in quod introeúntes inveniétis pullum ásinae alligátum, cui nemo umquam hóminum sedit, sólvite illum et addúcite. Et si quis vos interrogáverit: “ Quare sólvitis? ”, sic dicétis: “ Dóminus eum necessárium habet ” ».

Abiérunt autem qui missi erant et invenérunt sicut dixit illis. Solvéntibus autem illis pullum, dixerunt dómmini eius ad illos: « Quid sólvitis pullum? »

At illi dixerunt: « Dóminus eum necessárium habet ».

Et duxérunt illum ad Iesum; et iactántes vestiménta sua supra pullum, imposuérunt Iesum. Eúnte autem illo, substernébant vestiménta sua in via. Et, cum appropinquáret iam ad descénsus Montis Olivéti, cœpérunt omnes turbæ discéntium gaudéntes laudáre Deum voce magna super ómnibus quas víderant virtútibus,

dicéntes: « Benedíctus qui venit rex in Nómine Dómini: pax in cælo et glória in excélsis ».

Et quidam Pharisæórum de turbis dixerunt ad illum: « Magíster, increpa discipulos tuos ».

Et respóndens dixit: « Dico vobis: Si hi tacuerint, lápides clamábunt ». — Verbum Dómini.

8. *Post Evangelium, pro opportunitate, haberi potest brevis homilia. Ad inchoandam autem processionem, fieri potest a celebrante vel ab alio ministro idoneo monitio, his vel similibus verbis expressa:*

Imitémur, fratres caríssimi, turbas acclamántes Iesum, et procedámus in pace.

9. *Et incipit processio ad ecclesiam, ubi celebrabitur Missa.*

Præcedit, si adhibetur thus, thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde crucifer deferens crucem ornatam, medius inter duos ministros cum candelis accensis. Sequitur sacerdos cum ministris, et, post eos, fideles, ramos gestantes.

Progrediente processione, cantantur a schola et populo cantus sequentes, vel alii apti.

Antiphona 1

Púeri Hebræórum, portántes ramos olivárum, obviavérunt Dómino, clamántes et dicéntes: Hosánna in excélsis.

Quæ pro opportunitate repetitur inter versus psalmi 23.

Psalmus 23

- ¹ Dómini est terra et plenitúdo eius, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.
- ² Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum.
- ³ Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto eius?
- ⁴ Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vanum nomen eius, nec iurávit in dolum.

- 5 Hic accípiet benedictiónem a Dómino, *
et iustificatióem a Deo salutári suo.
- 6 Hæc est generatio quæréntium eum, *
quæréntium faciém Dei Iacob.
- 7 Attóllite, portæ, cápita vestra, †
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.
- 8 Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus fortis et potens,
Dóminus potens in prælio.
- 9 Attóllite, portæ, cápita vestra, †
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.
- 10 Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona 2

Púeri Hebræórum vestiménta prosternébant in via,
et clamábant dicéntes: Hosánna filio David;
benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Quæ pro opportunitate repetitur inter versus psalmi 46.

Psalmus 46

- 2 Omnes gentes, pláudite mánibus, *
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
- 3 Quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis, *
rex magnus super omnem terram.
- 4 Subiécit pópulos nobis, *
et gentes sub pédibus nostris.
- 5 Elégit nobis hereditátem nostram, *
glóriam Iacob, quem diléxit.
- 6 Ascéndit Deus in iúbilo, *
et Dóminus in voce tubæ.

- 7 Psállite Deo, psállite; *
psállite regi nostro, psállite.
- 8 Quóniam rex omnis terræ Deus, *
psállite sapiénter.
- 9 Regnávit Deus super gentes, *
Deus sedet super sedem sanctam suam.
- 10 Príncipes populórum congregáti sunt
cum pópulo Dei Abraham, †
quóniam Dei sunt scuta terræ: *
veheménter elevátus est.

Hymnus ad Christum Regem

Chorus:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redémptor,
cui puerile decus prompsit Hosánna pium.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redémptor,
cui puerile decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Israel es tu rex, Dávidis et ínclita proles,
nómine qui in Dómini, rex benedícte, venis.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redémptor,
cui puerile decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Coetus in excélsis te laudat cælicus omnis,
et mortális homo, et cuncta creáta simul.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redémptor,
cui puerile decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Plebs Hebræa tibi cum palmis óbvia venit;
cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redemptor,
cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Hi tibi passúro solvébant múnia laudis;
nos tibi regnánti pángimus ecce melos.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redemptor,
cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Hi placuére tibi, pláceat devótio nostra:
rex bone, rex clemens, cui bona cuncta placent.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redemptor,
cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

10. In trante processione in ecclesiam, cantatur sequens respon-
sorium, vel alius cantus, qui loquatur de ingressu Domini.

℞. Ingrediénte Dómino in sanctam civitátem, Hebræó-
rum púeri, resurrectionem vitæ pronuntiántes, * Cum
ramis palmárum: Hosánna, clamábant, in excélsis.

℣. Cum audísset pópulus, quod Iesus veníret Hierosó-
lymam, exiérunt óbvia ei * Cum ramis.

11. Sacerdos, cum ad altare pervenerit, illud veneratur et, pro
opportunitate, incensat. Deinde pergit ad sedem (dimittit plu-
viale et assumit planetam) et, omissis aliis, ad complendam pro-
cessionem dicit collectam Missæ, quæ deinde prosequitur more
solito.

Forma secunda: Introitus sollemnis

12. Ubi processio extra ecclesiam fieri nequit, ingressus Domini
celebratur intra ecclesiam per introitum sollemnem ante Mis-
sam principalem.

13. Fideles congregantur vel ante portam ecclesiæ vel in ipsa
ecclesia, ramos in manibus tenentes. Sacerdos et ministri et ali-
qua deputatio fidelium accedunt ad locum ecclesiæ, extra pre-
sbyterium, aptum, ubi saltem maior pars fidelium ritum conspi-
cere possit.

14. Dum sacerdos ad locum dictum accedit, cantatur antiphona
Hosánna vel alius cantus idoneus. Fit deinde benedictio ramo-
rum et proclamatio Evangelii ingressus Domini in Ierusalem,
ut supra (nn. 5-7). Post Evangelium sacerdos procedit sollem-
niter cum ministris et deputatione fidelium per ecclesiam ad
presbyterium, dum cantatur responсорium Ingrediénte Dómino
(n. 10) vel alius cantus aptus.

15. Cum autem ad altare pervenerit, sacerdos illud veneratur.
Deinde pergit ad sedem et, omissis aliis, dicit collectam Missæ,
quæ deinde prosequitur more solito.

Forma tertia: Introitus simplex

16. In omnibus aliis Missis huius dominicæ in quibus non ha-
betur introitus sollemnis, fit memoria ingressus Domini in Ie-
rusalem per introitum simplicem.

17. Dum sacerdos pergit ad altare, cantatur antiphona ad in-
troitum cum psalmo (n. 18) vel alius cantus de eodem the-
mate. Sacerdos, postquam ad altare pervenerit, illud veneratur
et pergit ad sedem et salutatur populum; deinde Missam prose-
quitur more solito.

In Missis sine populo et in aliis Missis, in quibus fieri non
potest cantus ad introitum, sacerdos, statim ac ad altare per-
venerit et illud est veneratus, salutatur populum, legit antipho-
nam ad introitum et Missam prosequitur more solito.

18. Antiphona ad introitum

Ante sex dies sollémnis Paschæ,
quando venit Dóminus in civitátem Ierúsalem,
occurrerunt ei púeri:
et in mánibus portábant ramos palmárum

et clamábant voce magna, dicéntes:

* Hosánna in excélsis:

Benedíctus qui venísti in multítudine misericórdiæ tuæ.

Ps 23, 9-10: Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ æternáles,
et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ?

Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

* Hosánna in excélsis:

Benedíctus qui venísti in multítudine misericórdiæ tuæ.

19. *Expedit ut, ubi nec processio nec introitus sollemnis fieri potest, habeatur sacra verbi Dei celebratio de ingressu mesianico et de Passione Domini vel sabbato horis vespertinis vel die dominica, hora opportuniore.*

Missá

20. *Post processionem vel introitum sollemnem sacerdos Missam incipit a collecta.*

21. Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quí humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum,
Salvatórem nostrum carnem súmere,
et crucem subíre fecísti,
concéde propítius,
ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta
et resurrectiónis consórtia mereámur. Per Dóminum.

21 a. *Missá huius dominicæ tribus instruitur lectionibus, quæ valde commendantur, nisi ratio pastoralis aliud suadeat.*

Attento autem momento historíæ Passionis Domini, sacerdoti licet, præ oculis habita natura uniuscuiusque cœtus fidelium, aut unam tantum e duabus proferre lectionibus quæ Evangelium præcedunt, aut solam historiam Passionis, si necesse sit, etiam forma breviori, legere. Hæc tamen valent unice in Missis cum populo celebratis.

Lectio prima

*Faciem meam non averti ab increpantibus,
sed scio quoniam non confundar.*

Lectio libri Isaíæ prophétæ 50, 4-7

Dóminus dedit mihi linguam eruditam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est verbo. Erigit mane, mane érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magístrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem.

Ego autem non contradíco; retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus et genas meas velléntibus; faciém meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me.

Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus. Ideo pósui faciém meam ut petram duríssimam, et scio quóniam non confúndar. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 8-9. 17-18 a. 19-20. 23-24 (R.: 2 a)

R. Deus, Deus meus, quare me dereliquísti?

8 Omnes vidéntes me deriserunt me;
torquéntes lábia movérunt caput:
9 « Sperávit in Dómino, erípiat eum;
salvum faciát eum, quóniam vult eum ». **R.**

17 Quóniam circumdedérunt me canes multi,
concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas et pedes meos,
18 et dinumerávi ómnia ossa mea. **R.**

19 Diviserunt sibi vestiménta mea,
et super vestem meam miserunt sortem.

20 Tu autem, Dómine, ne elongáveris,
fortitúdo mea, ad adiuvándum me festína. **R.**

- ²³ Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.
- ²⁴ Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. *R.*

Lectio secunda

*Humiliavit semetipsum: propter quod
et Deus illum exaltavit.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénse
2, 6-11

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus: et hábitu invéntus ut homo, humiliávit semetípsum factus obóediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit et donávit illi Nomen quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium et terréstrium et infernórum et omnis lingua confiteátur: « Dóminus Iesus Christus! », in glóriam Dei Patris. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium **Phil 2, 8-9**

Christus factus est pro nobis obóediens
usque ad mortem, mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum
et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

22. *Historia Passionis Domini legitur absque luminaribus et absque incenso, sine salutatione et signatione libri. Legitur autem a diacono vel, ipso deficiente, a sacerdote. Legi potest etiam a lectoribus, parte Christi, si fieri potest, sacerdoti reservata.*

Diaconi, non autem alii, ante cantum Passionis, petunt benedictionem sacerdotis, ut alias ante Evangelium.

Evangelium ***Anno A**

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Mattháeum
26, 14 — 27, 66

Quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam?

In illo témpore: Abiit unus de Duódecim, qui dicebátur Iudas Iscariótes, ad príncipes sacerdotum et ait: « Quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam? » At illi constituérunt ei triginta argénteos. Et exínde quærébat opportunitátem ut eum tráderet.

Ubi vis paremus tibi Pascha?

Prima autem Azymórum accessérunt discipuli ad Iesum dicétes: « Ubi vis parémus tibi comédere Pascha? »

Ille autem dixit: « Ite in civitátem ad quemdam et dícite ei: " Magíster dicit: Tempus meum prope est; apud te fácio Pascha cum discípulis meis " ». Et fecérunt discipuli sicut constituit illis Iesus, et paravérunt Pascha.

Unus vestrum me traditurus est.

Véspere autem facto, discumbébat cum Duódecim. Et edéntibus illis, dixit: « Amen dico vobis: Unus vestrum me traditurus est ».

Et contristáti valde, coepérunt sínguli dícere ei: « Numquid ego sum, Dómine? »

At ipse respóndens, ait: « Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Fílius quidem hóminis vadit sicut scriptum est de illo, væ autem hómini illi per quem Fílius hóminis tráditur: bonum erat ei si natus non fuisset homo ille ».

Respondens autem Iudas, qui tradidit eum, dixit: « Numquid ego sum, Rabbi? »

Ait illi: « Tu dixisti ».

Hoc est Corpus meum. Hic est Sanguis meus.

Cenántibus autem eis, accépit Iesus panem et benedixit ac fregit deditque discipulis et ait: « Accípite, comedite: hoc est Corpus meum ». Et accípiens cálicem, grátias egit et dedit illis, dicens: « Bíbite ex hoc omnes: hic est enim Sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effúnditur in remissionem peccatórum. Dico autem vobis: Non bibam ámodo de hoc genímine vitis usque in diem illum, cum illud bibam vobíscum novum in Regno Patris mei ».

Et hymno dicto, exiérunt in Montem Olivéti.

Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis.

Tunc dicit illis Iesus: « Omnes vos scándalum patiemini in me in ista nocte. Scriptum est enim: " Percutiam pastórem, et dispergentur oves gregis ". Postquam autem resurrexero, præcedam vos in Galiléam ».

Respondens autem Petrus ait illi: « Et si omnes scandalizáti fuerint in te, ego numquam scandalizábor ».

Ait illi Iesus: « Amen dico tibi: In hac nocte, ante quam gallus cantet, ter me negábis ».

Ait illi Petrus: « Etiam si oportúerit me mori tecum, non te negábo ». Simíliter et omnes discipuli dixerunt.

Cœpit contristari et mæstus esse.

Tunc venit Iesus cum illis in prædium quod dicitur Gethsémani. Et dicit discipulis: « Sedete hic, donec vadam illuc et orem ». Et assumpto Petro et duobus filiis Zebedæi, cœpit contristári et mæstus esse. Tunc ait

illis: « Tristis est ánima mea usque ad mortem, sustinete hic et vigiláte mecum ».

Et progréssus pusillum, prócidit in fáciem suam orans et dicens: « Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste: verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut Tu ».

Et venit ad discipulos et invénit eos dormiéntes, et dicit Petro: « Sic non potuístis una hora vigiláte mecum? Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatióem: spíritus quidem promptus est, caro autem infirma ».

Iterum secúndo ábiit et orávit dicens: « Pater mi, si non potest hoc transíre nisi bibam illud, fiat volúntas tua ». Et venit íterum et invénit eos dormiéntes, erant enim óculi eórum graváti. Et relictis illis, íterum ábiit et orávit tertio, eúdem sermónem íterum dicens. Tunc venit ad discipulos et dicit illis: « Dormíte iam et requiescite; ecce appropinquávit hora et Filius hóminis tráditur in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce appropinquávit qui me tradit ».

Manus iniecerunt in Iesum et tenuerunt eum.

Et adhuc ipso loquente, ecce Iudas, unus de Duódecim, venit et cum eo turba multa cum gládiis et fústibus, missi a princípibus sacerdotum et senióribus pópuli. Qui autem tradidit eum, dedit illis signum dicens: « Quemcúmque osculátus fuero, ipse est, tenete eum ». Et conféstim accédens ad Iesum dixit: « Ave, Rabbi! » Et osculátus est eum.

Iesus autem dixit illi: « Amíce, ad quod venísti ». Tunc accessérunt et manus iniecerunt in Iesum et tenuerunt eum.

Et ecce unus ex his qui erant cum Iesu exténdens manum exémit gládium suum, et percútiens servum

principis sacerdotum amputavit auriculam eius. Tunc ait illi Iesus: « Converté gládium tuum in locum suum, omnes enim qui accéperint gládium, gládio peribunt. An putas quia non possum rogáre Patrem meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim legiónes angelórum? Quómodo ergo implebuntur Scripturæ quia sic oportet fieri? »

In illa hora dixit Iesus turbis: « Tamquam ad latrónem existis cum gládiis et fústibus comprehendere me? Cotídie sedébam docens in templo et non me tenuístis ». Hoc autem totum factum est ut impleréntur Scripturæ Prophetárum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt.

Videbitis Filium hominis sedentem a dextris Virtutis.

Illi autem tenentes Iesum duxerunt ad Cáíapham principem sacerdotum, ubi scribæ et seniôres convenerant. Petrus autem sequebatur eum a longe usque in aulam principis sacerdotum; et ingressus intro sedebat cum ministris ut vidéret finem.

Príncipes autem sacerdotum et omne concílium quærebant falsum testimónium contra Iesum ut eum morti tráderent, et non invenérunt, cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venientes duo dixerunt: « Hic dixit: " Possum destrúere Templum Dei et post trídium ædificáre illud " ».

Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: « Nihil respóndes? Quid isti advérsus te testificántur? » Iesus autem tacébat. Et princeps sacerdotum ait illi: « Adiúro te per Deum vivum ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei ».

Dicit illi Iesus: « Tu dixísti. Verúmtamen dico vobis: Amodo vidébitis Fílium hóminis sedéntem a dextris Virtútis et veniétem in núbibus cæli ».

Tunc princeps sacerdotum scidit vestiménta sua dicens: « Blasphemávit! Quid adhuc egémus téstibus? Ecce nunc audístis blasphemíam: quid vobis vidétur? » Illi autem respondentes dixerunt: « Reus est mortis ».

Tunc exspuerunt in faciém eius et cólaphis eum ceciderunt, álii autem palmas in faciém ei dedérunt dicentes: « Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percússit? »

Prius quam gallus cantet, ter me negabis.

Petrus vero sedébat foris in átrio; et accéssit ad eum una ancílla, dicens: « Et tu cum Iesu Galilæo eras ».

At ille negávit coram ómnibus dicens: « Nescio quid dicis ».

Exeunte autem illo ad iánuam vidit eum ália et ait his qui erant ibi: « Hic erat cum Iesu Nazaréno ».

Et iterum negávit cum iuraménto: « Non novi hóminem ».

Post pusíllum autem accessérunt qui stabant et dixerunt Petro: « Vere et tu ex illis es, nam et loquela tua manifestum te facit ».

Tunc coepit detestári et iuráre: « Non novi hóminem ». Et contínuo gallus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi Iesu quod díxerat: « Prius quam gallus cantet, ter me negábis ». Et egressus foras plorávit amáre.

Tradiderunt Iesum Pilato præsidi.

Mane autem facto, consílium iniérunt omnes príncipes sacerdotum et seniôres pópuli advérsus Iesum ut eum morti tráderent. Et vinctum adduxérunt eum et tradidérunt Piláto præsidi.

*Non licet mittere eos in corbanam,
quia pretium sanguinis est.*

Tunc videns Iudas, qui eum tradidit, quod damnatus esset, pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum et senioribus dicens: « Pecavi tradens sanguinem innocentem ».

At illi dixerunt: « Quid ad nos? Tu videris ». Et proiectis argenteis in templo, recessit et abiens laqueo se suspendit.

Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt: « Non licet mittere eos in corbanam, quia pretium sanguinis est ». Consilio autem inito, emerunt ex illis Agrum Figuli in sepulturam peregrinorum. Propter hoc vocatus est ager ille « Ager Sanguinis » usque in hodiernum diem.

Tunc implendum est quod dictum est per Ieremiam prophetam dicentem: « Et acceperunt triginta argenteos, pretium appetiati quem appetiaverunt a filiis Israel, et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus ».

Tu ex Rex Iudæorum?

Iesus autem stetit ante præsidentem; et interrogavit eum præsides dicens: « Tu es Rex Iudæorum? »

Dixit autem Iesus: « Tu dicis ». Et cum accusaretur a principibus sacerdotum et senioribus, nihil respondit.

Tunc dicit illi Pilatus: « Non audis quanta adversum te dicant testimonia? » Et non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur præsides vehementer.

Per diem autem sollempnem consuverat præsides dimittere turbæ unum vinctum quem voluissent. Habebant autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis ergo illis dixit Pilatus: « Quem vultis dimittam vobis, Barabbam, an Iesum qui dicitur

Christus? » Sciēbat enim quod per invidiam tradidissent eum.

Sedente autem illo pro tribunali, misit ad illum uxor eius dicens: « Nihil tibi et iusto illi, multa enim passa sum hodie per visum propter eum ».

Principes autem sacerdotum et seniores persuaserunt turbis ut peterent Barabbam, Iesum vero perderent. Respondens autem præsides ait illis: « Quem vultis vobis de duobus dimittam? »

At illi dixerunt: « Barabbam ».

Dicit illis Pilatus: « Quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus? »

Dicunt omnes: « Crucifigatur ».

Ait autem: « Quid enim mali fecit? »

At illi magis clamabant dicentes: « Crucifigatur ».

Videns autem Pilatus quia nihil proficeret sed magis tumultus fieret, accepta aqua lavit manus coram turba dicens: « Innocens ego sum a sanguine hoc: vos vidēritis ».

Et respondens universus populus dixit: « Sanguis eius super nos et super filios nostros ». Tunc dimisit illis Barabbam, Iesum autem flagellatum tradidit ut crucifigeretur.

Ave, Rex Iudæorum.

Tunc milites præsidentis suscipientes Iesum in prætorio congregaverunt ad eum universam cohortem. Et exuentes eum, clamydem coccineam circumdederunt ei, et plectentes coronam de spinis posuerunt super caput eius et harundinem in dextera eius, et genu flexo ante eum illudēbant ei dicentes: « Ave, Rex Iudæorum ». Et expuentes in eum acceperunt harundinem et percutiebant caput eius. Et postquam illusērunt ei, exuerunt eum clamyde et induerunt eum vestimentis eius, et duxerunt eum ut crucifigerent.

Crucifiguntur cum eo duo latrones.

Exeúntes autem invenérunt hóminem Cyrenáeum, nómine Simónem; hunc angariavérunt ut tólleret crucem eius.

Et venérunt in locum qui dicitur Gólgotha, quod est Calváriæ Locus, et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mixtum; et cum gustásset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixerunt eum, divisérunt vestiménta eius sortem mitténtes, et sedéntes servábant eum ibi.

Et imposúerunt super caput eius causam ipsíus scriptam: « Hic est Iesus Rex Iudæórum ». Tunc crucifigúntur cum eo duo latrónes, unus a dextris et unus a sinístris.

Si Filius Dei es, descende de cruce.

Prætereúntes autem, blasphemábant eum, movéntes cápita sua et dicéntes: « Qui déstruis templum et in trídno illud reádificas, salva temetípsum, si Filius Dei es, descénde de cruce ».

Simíliter et príncipes sacerdotum illudéntes cum scribis et senióribus dicébant: « Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum fácere; rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et credémus in eum. Confídit in Deo, líberet nunc si vult eum; dixit enim: " Dei Filius sum " ». Idípsum autem et latrónes qui crucifíxi erant cum eo improperábant ei.

Eli Eli, lema sabacthani?

A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Iesus voce magna dicens: « Eli Eli, lema sabactháni? », hoc est: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Quidam autem ex illic stántibus, audiéntes dicébant: « Elíam vocat iste ». Et contínuo currens unus

ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto et impósuit harúndini et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: « Sine, videámus an véniat Elías líberans eum ».

Iesus autem íterum clamans voce magna emísit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et ecce velum Templi scíssum est a summo usque deórsum in duas partes, et terra mota est, et petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt et multa córpora sanctórum, qui dormierant, surrexérunt et exeúntes de monuméntis post resurrecciónem eius, venérunt in sanctam civitátem et apparuérunt multis. Centúrio autem et qui cum eo erant custodiéntes Iesum, viso terræ motu et his quæ fiébant, timuérunt valde dicéntes: « Vere Dei Fílius erat iste ».

Erant autem ibi mulieres multæ a longe aspiciéntes, quæ secútæ erant Iesum a Galilæa ministrántes ei; inter quas erat María Magdaléne et María Iacóbi et Ioseph mater et mater filiórum Zebedæi.

Posuit Ioseph corpus Iesu in monumento suo novo.

Cum sero autem factum esset, venit homo dives ab Arimathæa, nómine Ioseph, qui et ipse discipulus erat Iesu. Hic accessit ad Pilátum et pétiit corpus Iesu. Tunc Pilátus iussit reddi. Et accépto corpore, Ioseph invólvit illud in síndone munda, et pósuit illud in monuménto suo novo quod excíderat in petra, et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti et ábiit. Erat autem ibi María Magdaléne et áltera María sedéntes contra sepúlcrum.

Habetis custodiam; ite, custodite sicut scitis.

Altera autem die quæ est post Parascévem, convenérunt príncipes sacerdotum et Pharisæi ad Pilátum di-

céntes: « Dómine, recordáti sumus quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: " Post tres dies resúrgam ". Iube ergo custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniat discipuli eius et furéntur eum et dicant plebi: " Surréxit a mórtuis ", et erit novíssimus error peior prióre ».

Ait illis Pilátus: « Habétis custódiam: ite, custodíte sicut scitis ». Illi autem abeúntes muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem, cum custódia.

Verbum Dómini.

vel brevior

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Matthæum
27, 11-54

Tu es Rex Iudæorum?

In illo témpore:

Stetit Iesus ante Póntium Pilátum, et interrogávit eum præses dicens: « Tu es Rex Iudæórum? »

Dixit autem Iesus: « Tu dicis ». Et cum accusarétur a princípibus sacerdotum et senióribus, nihil respóndit.

Tunc dicit illi Pilátus: « Non audis quanta advérsum te dicant testimónia? » Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut miraréetur præses veheménter.

Per diem autem sollémnem consuéverat præses dimíttre turbæ unum vinctum quem voluissent. Habébant autem tunc vinctum insígnem, qui dicebátur Barábbas. Congregátis ergo illis dixit Pilátus: « Quem vultis dimíttam vobis, Barábbam, an Iesum, qui dicitur Christus? » Sciébat enim quod per invidiam tradidissent eum.

Sedénte autem illo pro tribunáli, misit ad illum uxor eius dicens: « Nihil tibi et iusto illi, multa enim passa sum hódie per visum propter eum ».

Príncipes autem sacerdotum et senióres persuasérunt turbis ut péterent Barábbam, Iesum vero pérderent. Respóndens autem præses ait illis: « Quem vultis vobis de duóbus dimíttam? »

At illi dixérunt: « Barábbam ».

Dicit illis Pilátus: « Quid ígitur fáciam de Iesu, qui dicitur Christus? »

Dicunt omnes: « Crucifigátur ».

Ait autem: « Quid enim mali fecit? »

At illi magis clamábant dicétes: « Crucifigátur ».

Videns autem Pilátus quia nihil profíceret, sed magis tumúltus fieret, accépta aqua lavit manus coram turba dicens: « Innocens ego sum a sángine hoc: vos vidéritis ».

Et respóndens univérsus pópulus dixit: « Sanguis eius super nos et super filios nostros ». Tunc dimísit illis Barábbam, Iesum autem flagellátum trádidit ut crucifigerétur.

Ave, Rex Iudæorum.

Tunc mílites præsidis suscipiétes Iesum in prætório congregavérunt ad eum univérsam cohórtem. Et exuéntes eum, clámydem coccíneam circumdedérunt ei, et plectétes corónam de spinis posuérunt super caput eius et harúndinem in dextera eius, et genu flexo ante eum illudébant ei dicétes: « Ave, Rex Iudæórum ». Et exspuéntes in eum acceperunt harúndinem et percutiébant caput eius. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum clámyde et induérunt eum vestiméntis eius, et duxérunt eum ut crucifigerent.

Crucifiguntur cum eo duo latrones.

Exeúntes autem invenérunt hóminem Cyrenæum, nómine Simónem; hunc angariavérunt ut tólleret crucem eius.

Et venérunt in locum qui dicitur Gólgotha, quod est Calváriæ Locus, et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mixtum; et cum gustásset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixerunt eum, divisérunt vestiménta eius sorte mitténtes, et sedéntes servábant eum ibi.

Et imposuérunt super caput eius causam ipsíus scriptam: « Hic est Iesus Rex Iudæórum ». Tunc crucifiguntur cum eo duo latrónes, unus a dextris et unus a sinístris.

Si Filius Dei es, descende de cruce.

Prætereúntes autem, blasphemábant eum, movéntes cápita sua et dicéntes: « Qui déstruis templum et in trídno illud reádificas, salva temetípsum, si Filius Dei es, descénde de cruce ».

Simíliter et príncipes sacerdotum illudéntes cum scribis et senióribus dicébant: « Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum fácere; rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et credémus in eum. Confídit in Deo, líberet nunc si vult eum; dixit enim: " Dei Filius sum " ». Idípsum autem et latrónes qui crucifíxi erant cum eo improperábant ei.

Eli Eli, lema sabachani?

A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Iesus voce magna dicens: « Eli Eli, lema sabacháni? », hoc est: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Quidam autem ex illic stántibus, audiéntes dicébant: « Elíam vocat iste ». Et contínuo currens unus

ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto et impósuit harúndini et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: « Síne, videámus an véniat Elías líberans eum ».

Iesus autem íterum clamans voce magna emísit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et ecce velum Templi scissum est a summo usque deórsum in duas partes, et terra mota est, et petra scissæ sunt, et monuménta apérta sunt et multa córpora sanctorum, qui dormierant, surrexérunt et exeúntes de monuméntis post resurrectionem eius, venérunt in sanctam civitatem et apparuérunt multis. Centúrio autem et qui cum eo erant custodiéntes Iesum, viso terræ motu et his quæ fiébant, timuérunt valde dicéntes: « Vere Dei Filius erat iste ». — Verbum Dómini.

Anno B

* Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Marcum
14, 1 — 15, 47

Quærebant quomodo Iesum dolo tenerent et occiderent.

Erat Pascha et Azyma post bíduum. Et quærébant summi sacerdotes et scribæ quómodo Iesum dolo tenerent et occiderent; dicébant enim: « Non in die festo, ne forte tumultus fieret pópuli ».

Prævenit ungere corpus meum in sepulturam.

Et, cum esset Bethánia in domo Simónis leprosi et recumberet, venit múlier habens alabástrum unguénti nardi puri pretiósí; fracto alabástro, effúdit super caput eius. Erant autem quidam indigne feréntes intra semetípso: « Ut quid perditio ista unguénti facta est? Pót-

erat enim unguentum istud veniri plus quam trecentis denariis et dari pauperibus ». Et fremebant in eam.

Iesus autem dixit: « Sinite eam; quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. Semper enim pauperes habetis vobiscum, et cum volueritis, potestis illis bene facere, me autem non semper habetis. Quod habuit, operata est: prevenit ungere corpus meum in sepulturam. Amen autem dico vobis: Ubi cumque predicatum fuerit Evangelium in universum mundum, et quod fecit haec, narrabitur in memoriam eius ».

Promiserunt Iudæ Iscarioth pecuniam se daturos.

Et Iudas Iscarioth, unus de Duodecim, abiit ad summos sacerdotes ut proderet eum illis. Qui audientes gavisi sunt et promiserunt ei pecuniam se daturos. Et quaerebat quomodo illum opportune traderet.

Ubi est refectio mea

ubi Pascha cum discipulis meis manducem?

Et primo die Azymorum, quando Pascha immolabant, dicunt ei discipuli eius: « Quo vis eamus et paremus ut manduces Pascha? »

Et mittit duos ex discipulis suis et dicit eis: « Ite in civitatem, et occurret vobis homo lagenam aquae baiulans; sequimini eum, et quocumque introierit, dicit domino domus: Magister dicit: " Ubi est refectio mea ubi Pascha cum discipulis meis manducem? " Et ipse vobis demonstrabit cenaculum grande stratum paratum: et illic parate nobis ». Et abierunt discipuli et venerunt in civitatem et invenerunt sicut dixerat illis, et paraverunt Pascha.

Unus ex vobis me tradet, qui manducat mecum.

Et vespere facto venit cum Duodecim. Et discutentibus eis et manducantibus, ait Iesus: « Amen dico

vobis: Unus ex vobis me tradet, qui manducat mecum ».

Coeperunt contristari et dicere ei singillatim: « Numquid ego? »

Qui ait illis: « Unus ex Duodecim, qui intingit mecum in catino. Nam Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo, vae autem homini illi per quem Filius hominis traditur: bonum est ei si non esset natus homo ille ».

Hoc est Corpus meum.

Hic est Sanguis meus novi testamenti.

Et manducantibus illis accepit panem, et benedicens fregit et dedit eis et ait: « Sumite, hoc est Corpus meum ». Et accepto calice, gratias agens dedit eis, et biberunt ex illo omnes. Et ait illis: « Hic est Sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effunditur. Amen dico vobis: Iam non bibam de genimine vitis usque in diem illum cum illud bibam novum in Regno Dei ».

Prius quam bis gallus vocem dederit ter me es negaturus.

Et hymno dicto exierunt in Montem Olivarum.

Et ait eis Iesus: « Omnes scandalizabimini, quia scriptum est: " Percutiam pastorem, et dispergentur oves ". Sed postea quam resurrexero, praecedam vos in Galileam ».

Petrus autem ait ei: « Et si omnes scandalizati fuerint, sed non ego ».

Et ait illi Iesus: « Amen dico tibi: Tu hodie, in nocte hac, prius quam bis gallus vocem dederit ter me es negaturus ».

At ille amplius loquebatur: « Et si oportuerit me commori tibi, non te negabo ». Similiter autem et omnes dicebant.

Cœpit pavere et tædere.

Et véniunt in prædium, cui nomen Gethsémani, et ait discipulis suis: « Sedéte hic donec orem ». Et asúmit Petrum et Iacobum et Ioánnem secum, et cœpit pavére et tædere, et ait illis: « Tristis est ánima mea usque ad mortem; sustinéte hic et vigiláte ».

Et cum processisset páululum, procidébat super terram, et orábat ut si fieri posset transíret ab eo hora, et dicébat: « Abba, Pater, ómnia tibi possibilía sunt: transfer cálicem hunc a me; sed non quod ego volo, sed quod Tu ».

Et venit et invénit eos dormiéntes, et ait Petro: « Simon, dormis? Non potuísti una hora vigiláre? Vigiláte et oráte ut non intrétis in tentatióem: spíritus quidem promptus est, caro vero infirma ».

Et íterum ábiens orávit, eúndem sermónem dicens. Et véniens dénuo invénit eos dormiéntes; erant enim óculi illórum ingraváti, et ignorábant quid respondérent ei.

Et venit tértio et ait illis: « Dormíte iam et requiescite? Súfficit: venit hora, ecce tráditur Fílius hóminis in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce qui me tradit, prope est ».

Tenete eum et ducite caute.

Et conféstim, adhuc eo loquénte, venit Iudas unus ex Duódecim, et cum illo turba cum gládiis et lignis a summis sacerdotibus et scribis et senióribus. Déderat autem tráditor eius signum eis dicens: « Quemcúmque osculátus fuero, ipse est: tenéte eum et ducite caute ».

Et cum venisset, statim accédens ad eum ait: « Rabbi », et osculátus est eum. At illi manus iniecerunt in eum et tenuérunt eum. Unus autem quidam de circumstantibus edúcens gládium percússit servum summi sacerdotis et amputávit illi aurículam.

Et respóndens Iesus ait illis: « Tamquam ad latrónem existis cum gládiis et lignis comprehendere me? Cotídie eram apud vos in templo docens et non me tenuístis; sed ut adimpleántur Scriptúra ». Et relinquéntes eum omnes fugérunt.

Et aduléscens quidam sequebátur eum amíctus síndone super nudo, et tenent eum: at ille reiécta síndone nudus profúgit.

Tu es Christus filius Benedicti?

Et adduxérunt Iesum ad summum sacerdotem, et convéniunt omnes summi sacerdótes et senióres et scribæ. Et Petrus a longe secútus est eum usque intro in átrium summi sacerdotis, et sedébat cum minístris et calefaciébat se ad ignem.

Summi vero sacerdótes et omne concílium quærébant advérsus Iesum testimónium ut eum morte afficerent nec inveniébant. Multi enim testimónium falsum dicébant advérsus eum, et conveniéntia testimónia non erant. Et quidam surgétes falsum testimónium ferébant advérsus eum dicétes: « Nos audívimus eum dicétem: " Ego dissólvam templum hoc manu factum et intra tríduum áliud non manu factum ædificábo " ». Et ne ita quidem convéniens erat testimónium illórum.

Et exsúrgens summus sacérdos in médium interrogávit Iesum dicens: « Non respóndes quidquam ad ea quæ isti testántur advérsus te? » Ille autem tacébat et nihil respóndit. Rursum summus sacérdos interrogábat eum et dicit ei: « Tu es Christus filius Benedicti? »

Iesus autem dixit: « Ego sum, et vidébitis Fílium hóminis a dextris sedéntem Virtútis et veniéntem cum núbibus cæli ».

Summus autem sacérdos scindens vestiménta sua ait: « Quid adhuc necessarií sunt nobis testes? Audí-

stis blasphemiam: quid vobis videtur? » Qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis.

Et coeperunt quidam conspuere eum et velare faciem eius et colaphis eum cadere et dicere ei: « Prophe-tiza », et ministri alapis eum caedebant.

Nescio hominem istum quem dicitis.

Et cum esset Petrus in atrio deorsum, venit una ex ancillis summi sacerdotis, et cum vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illum ait: « Et tu cum hoc Nazareno, Iesu, eras ».

At ille negavit dicens: « Neque scio neque novi quid tu dicas ». Et exiit foras ante atrium, et gallus cantavit.

Et ancilla, cum vidisset illum, rursus coepit dicere circumstantibus: « Hic ex illis est ». At ille iterum negabat.

Et post pusillum rursus qui astabant dicebant Petro: « Vere ex illis es, nam et Galilaeus es ».

Ille autem coepit anathematizare et iurare: « Nescio hominem istum quem dicitis ». Et statim iterum gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi, sicut dixerat ei Iesus: « Prius quam gallus cantet bis, ter me negabis », et coepit flere.

Vultis dimittam vobis regem Iudaeorum?

Et confestim mane consilium facientes summi sacerdotes cum senioribus et scribis, idest universum concilium, vincientes Iesum duxerunt et tradiderunt Pilato. Et interrogavit eum Pilatus: « Tu es rex Iudaeorum? »

At ille respondens ait illi: « Tu dicis ». Et accusabant eum summi sacerdotes in multis.

Pilatus autem rursus interrogabat eum dicens: « Non respondes quidquam? Vide in quantis te accusant ».

Iesus autem amplius nihil respondit, ita ut miraretur Pilatus.

Per diem autem festum dimittere solébat illis unum ex vincitis quem peterent. Erat autem qui dicebatur Barabbas vincitus cum seditiosis, qui in seditione fecerant homicidium. Et cum ascendisset turba, coepit rogare sicut faciebat illis. Pilatus autem respondit eis et dixit: « Vultis dimittam vobis regem Iudaeorum? » Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum summi sacerdotes. Pontifices autem concitaverunt turbam ut magis Barabbam dimitteret eis.

Pilatus autem iterum respondens aiebat illis: « Quid ergo vultis faciam regi Iudaeorum? »

At illi iterum clamaverunt: « Crucifige eum ».

Pilatus vero dicebat eis: « Quid enim mali fecit? »

At illi magis clamaverunt: « Crucifige eum ».

Pilatus autem volens populo satisfacere dimisit illis Barabbam, et tradidit Iesum flagellis caesum ut crucifigeretur.

Imponunt ei plectentes spineam coronam.

Milites autem duxerunt eum intro in atrium, quod est praetorium, et convocant totam cohortem. Et induunt eum purpuram, et imponunt ei plectentes spineam coronam, et coeperunt salutare eum: « Ave, rex Iudaeorum », et percutiebant caput eius harundine et conspuiebant eum, et ponentes genua adorabant eum.

Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpuram et induerunt eum vestimentis suis. Et educunt illum ut crucifigerent eum.

Perducunt illum in Golgotha locum, et crucifigunt eum.

Et angariant praetereuntem quempiam Simonem Cyrenaeum venientem de villa, patrem Alexandri et Rufi,

ut tólleret crucem eius. Et perdúcunt illum in Gólgotha locum, quod est interpretátum Calváriæ Locus.

Et dabant ei myrrhátum vinum, ille autem non acépit. Et crucifígunt eum et dívidunt vestiménta eius, mitténtes sortem super eis quis quid tólleret. Erat autem hora tértia et crucifixerunt eum. Et erat título causæ eius inscriptus: « Rex Iudæórum ». Et cum eo crucifígunt duos latrónes, unum a dextris et álium a sinístris eius.

Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum facere.

Et prætereúntes blasphemábant eum movéntes cápita sua et dicéntes: « Vah, qui déstruit templum Dei et in tribus diébus ædíficat, salvum fac temetípsum descéndens de cruce ».

Simíliter et summi sacerdótes ludéntes ad altérum cum scribis dicébant: « Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum facere. Christus rex Israel descéndat nunc de cruce, ut videámus et credámus ». Etiam qui cum eo crucifíxi erant, conviciabántur ei.

Emissa voce magna Iesus expiravit.

Et facta hora sexta ténebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam. Et hora nona exclamávit Iesus voce magna: « Heloi, Heloi, lema sabacháni? », quod est interpretátum: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Et quidam de circumstántibus audiéntes dicébant: « Ecce Elíam vocat ». Curréns autem unus et implens spóngiam acéto circumponénsque cálamo potum dabat ei dicens: « Sínite, videámus, si véniat Elías ad depóndum eum ».

Iesus autem emíssa voce magna expirávit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et velum templi scissum est in duo a sursum usque deórsum. Videns autem centúrio qui ex advérso stabat, quia sic clamans expirásset, ait: « Vere homo hic Fílius Dei erat ».

Erant autem et mulieres de longe aspiciéntes, inter quas et María Magdaléne et María Iacóbi minóris et Iosétis mater et Salóme, quæ cum esset in Galilæa sequebántur eum et ministrábant ei, et áliæ multæ quæ simul cum eo ascénderant Hierosólymam.

Advolvit Ioseph lapidem ad ostium monumenti.

Et cum iam sero esset factum, quia erat Parascéve, quod est ante sábbatum, venit Ioseph ab Arimathæa nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans Regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum et pétiit corpus Iesu. Pilátus autem mirátus est si iam obísset, et accersito centurióne interrogávit eum si iam mórtuus esset: et cum cognovísset a centurióne, donávit corpus Ioseph. Is autem mercátus síndonem et depónens eum invólvit sídone et pósuit eum in monuménto quod erat excísus de petra, et advólvit lápidem ad óstium monuménti. María autem Magdaléne et María Iosétis aspiciébant ubi pósitus esset. — Verbum Dómini.

vel brevior

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Marcum
15, 1-39

Vultis dimittam vobis regem Iudæorum?

Conféstim mane consílium faciéntes summi sacerdótes cum senióribus et scribis, idest univérsum concílium, vinciéntes Iesum duxérunt et tradidérunt Piláto. Et interrogávit eum Pilátus: « Tu es rex Iudæorum? »

At ille respondens ait illi: « Tu dicis ». Et accusabant eum summi sacerdotes in multis.

Pilatus autem rursus interrogabat eum dicens: « Non respondes quidquam? Vide in quantis te accusant ». Iesus autem amplius nihil respondit, ita ut miraretur Pilatus.

Per diem autem festum dimittere solébat illis unum ex vincitis quem peterent. Erat autem qui dicebatur Barabbas vincitus cum seditiosis, qui in seditione fecerant homicidium. Et cum ascendisset turba, coepit rogare sicut faciebat illis. Pilatus autem respondit eis et dixit: « Vultis dimittam vobis regem Iudaeorum? » Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum summi sacerdotes. Pontifices autem concitaverunt turbam ut magis Barabbam dimitteret eis.

Pilatus autem iterum respondens aiébat illis: « Quid ergo vultis faciam regi Iudaeorum? »

At illi iterum clamaverunt: « Crucifige eum ».

Pilatus vero dicebat eis: « Quid enim mali fecit? »

At illi magis clamaverunt: « Crucifige eum ».

Pilatus autem volens populo satisfacere dimisit illis Barabbam, et tradidit Iesum flagellis caesum ut crucifigeretur.

Imponunt ei plectentes spineam coronam.

Milites autem duxerunt eum intro in atrium, quod est praetorium, et convocant totam cohortem. Et induunt eum purpuram, et imponunt ei plectentes spineam coronam, et coeperunt salutare eum: « Ave, rex Iudaeorum », et percutiebant caput eius harundine et conspuébant eum, et ponentes genua adorabant eum.

Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpuram et induerunt eum vestimentis suis. Et educunt illum ut crucifigerent eum.

Perducunt illum in Golgotha locum, et crucifigunt eum.

Et angariant praetereuntem quempiam Simonem Cyrenaeum venientem de villa, patrem Alexandri et Rufi, ut tolleret crucem eius. Et perducunt illum in Golgotha locum, quod est interpretatum Calvariae Locus.

Et dabant ei myrrhatum vinum, ille autem non accepit. Et crucifigunt eum et dividunt vestimenta eius, mittentes sortem super eis quis quid tolleret. Erat autem hora tertia et crucifixerunt eum. Et erat titulus causae eius inscriptus: « Rex Iudaeorum ». Et cum eo crucifigunt duos latrones, unum a dextris et alium a sinistris eius.

Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum facere.

Et praetereuntes blasphemabant eum moventes capita sua et dicentes: « Vah, qui destruit templum Dei et in tribus diebus aedificat, salvum fac te ipsum descendens de cruce ».

Similiter et summi sacerdotes ludentes ad alterum cum scribis dicebant: « Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum facere. Christus rex Israel descendat nunc de cruce, ut videamus et credamus ». Etiam qui cum eo crucifixi erant, conviciabantur ei.

Emissa voce magna Iesus exspiravit.

Et facta hora sexta tenebrae factae sunt per totam terram usque in horam nonam. Et hora nona exclamavit Iesus voce magna: « Heloi, Heloi, lema sabachthani? », quod est interpretatum: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? »

Et quidam de circumstantibus audientes dicebant: « Ecce Eliam vocat ». Currrens autem unus et implens spongiam aceto circumponensque calamo potum dabat

ei dicens: « Sínite, videámus, si véniat Elías ad depónéndum eum ».

Iesus autem emíssa voce magna exspirávit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et velum templi scissum est in duo a sursum usque deórsum. Videns autem centúrio qui ex advérso stabat, quía sic clamans exspirásset, ait: « Vere homo hic Fílius Dei erat ». — Verbum Dómini.

Anno C

* Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Lucam
22, 14 — 23, 56

Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar.

Cum facta esset hora, discúbuit Iesus et Apóstoli cum eo. Et ait illis: « Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum ántequam pátiar. Dico enim vobis: « Non manducábo illud donec impleátur in Regno Dei ».

Et accépto cálice, grátias egit et dixit: « Accípíte hoc et dividíte inter vos. Dico enim vobis: Non bibam de generatióne vitis donec Regnum Dei véniat ».

Hoc facite in meam commemorationem.

Et accépto pane, grátias egit, et fregit et dedit eis dicens: « Hoc est Corpus meum, quod pro vobis datur: hoc fácite in meam commemoratiónem ». Simíliter et cálicem postquam cenávit, dicens: « Hic Calix novum testaméntum est in ságuine meo, qui pro vobis fúnditur ».

Væ illi homini per quem Filius hominis traditur.

« Verúm tamen ecce manus tradéntis me mecum est in mensa; et quidem Fílius hóminis, secúndum quod defínitum est, vadit, verúm tamen væ illi hómini per quem tráditur ». Et ipsi cœpérunt quérere inter se quis esset ex eis, qui hoc factúrus esset.

Ego in medio vestrum sum sicut qui ministrat.

Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse maior.

Dixit autem eis: « Reges géntium dominántur eórum et qui potestátem habent super eos benéfici vocántur. Vos autem non sic, sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcëssor est, sicut ministrátor. Nam quis maior est, qui recúmbit an qui ministrat? Nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui ministrat.

Vos autem estis qui permansístis mecum in tentatióibus meis; et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus Regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in Regno meo, et sedeátis super thronos iudicántes duódecim tribus Israel ».

Tu, aliquando conversus, confirma fratres tuos.

« Simon, Simon, ecce Sátanas expetívit vos ut cribráret sicut tríticum; ego autem rogávi pro te, ut non deficiat fides tua; et tu, aliquándo convérsus, confírma fratres tuos ».

Qui dixit ei: « Dómine, tecum parátus sum et in cárcerem et in mortem ire ».

Et ille dixit: « Dico tibi, Petre, non cantábit hódie gallus donec ter ábneges nosse me ».

Quod scriptum est oportet impleri in me.

Et dixit eis: « Quando misi vos sine sáculo et pera et calceamentis, numquid aliquid defuit vobis? »

At illi dixerunt: « Nihil ».

Dixit ergo eis: « Sed nunc qui habet saccumum tollat, similiter et peram, et qui non habet, vendat tunicam suam et emat gladium. Dico enim vobis: Hoc quod scriptum est oportet impleri in me, illud: " Cum iniustus deputatus est ". Etenim ea quæ sunt de me adimpletionem habent ».

At illi dixerunt: « Domine, ecce gladii duo hic ».

At ille dixit eis: « Satis est ».

Factus in agonia, prolixius orabat.

Et egressus ibat secundum consuetudinem in Montem Olivarum; secuti sunt autem illum et discipuli. Et cum pervenisset ad locum, dixit illis: « Orate ne intratis in tentationem ».

Et ipse avulsus est ab eis quantum iactus est lapidis, et positus genibus orabat dicens: « Pater, si vis, transfer calicem istum a me: verumtamen non mea voluntas sed tua fiat ». Apparuit autem illi angelus de caelo confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. Et factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.

Et cum surrexisset ab oratione et venisset ad discipulos, invenit eos dormientes præ tristitia, et ait illis: « Quid dormitis? Surgite, orate ne intratis in tentationem ».

Iuda, osculo Filium hominis tradis?

Adhuc eo loquente, ecce turba, et qui vocabatur Iudas, unus de Duodecim, antecederat eos, et appropinquavit Iesu ut oscularetur eum. Iesus autem dixit ei: « Iuda, osculo Filium hominis tradis? »

Videntes autem hi qui circa ipsum erant quod futurum erat, dixerunt: « Domine, si percutimus in gladio? » Et percussit unus ex illis servum principis sacerdotum et amputavit auriculam eius dextram.

Respondens autem Iesus ait: « Sinite usque huc », et cum tetigisset auriculam eius, sanavit eum.

Dixit autem Iesus ad eos qui venerant ad se principes sacerdotum et magistratus templi et seniores: « Quasi ad latronem existis cum gladiis et fustibus? Cum cotidie vobiscum fuerim in templo non extendistis manus in me; sed hæc est hora vestra et potestas tenebrarum ».

Egressus foras, Petrus flevit amare.

Comprehendentes autem eum, duxerunt et introduxerunt in domum principis sacerdotum. Petrus vero sequebatur a longe. Accenso autem igni in medio atrio et circumsedentibus illis, sedebat Petrus in medio eorum. Quem cum vidisset ancilla quædam sedentem ad lumen et eum fuisset intuita, dixit: « Et hic cum illo erat ».

At ille negavit eum dicens: « Mulier, non novi illum ».

Et post pusillum alius videns eum dixit: « Et tu de illis es ».

Petrus vero ait: « O homo, non sum ».

Et intervallo facto quasi horæ unius, alius quidam affirmabat dicens: « Vere et hic cum illo erat, nam et Galilæus est ».

Et ait Petrus: « Homo, nescio quid dicis ». Et continuo adhuc illo loquente cantavit gallus.

Et conversus Dominus respexit Petrum, et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixit ei: « Priusquam gallus cantet hodie, ter me negabis », et egressus foras flevit amare.

Prophetiza, quis est qui te percussit?

Et viri qui tenébant illum, illudébant ei cædéntes, et velavérunt eum et interrogábant eum dicéntes: « Prophetiza, quis est qui te percússit? » Et ália multa blasphemántes dicébant in eum.

Duxerunt illum in concilium suum.

Et ut factus est dies, convenérunt senióres plebis et príncipes sacerdotum et scribæ, et duxérunt illum in concílium suum, dicéntes: « Si tu es Christus, dic nobis ».

Et ait illis: « Si vobis díxero, non credétis; si autem interrogávero, non respondébitis mihi. Ex hoc autem erit Fílius hóminis sedens a dextris Virtútis Dei ».

Dixerunt autem omnes: « Tu ergo es Fílius Dei? »

Qui ait ad illos: « Vos dícitis quia ego sum ».

At illi dixerunt: « Quid adhuc desiderámus testimoniúm? Ipsi enim audívimus de ore eius ».

Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum.

Nihil invenio causæ in hoc homine.

Cœpérunt autem accusáre illum dicéntes: « Hunc invénimus subverténtem gentem nostram et prohibéntem tribúta dare Cæsari et dicéntem se Christum regem esse ».

Pilátus autem interrogávit eum dicens: « Tu es rex Iudæórum? »

At ille respóndens ait: « Tu dicis ».

Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdotum et turbas: « Nihil invénio causæ in hoc homine ».

At illi invalescébant dicéntes: « Cómmoveat pópulum docens per univérsam Iudæam, et incípiens a Galilæa usque huc ».

Pilátus autem áudiens, interrogávit si homo Gali-

læus esset, et ut cognóvit quod de Heródis potestáte esset, remisit eum ad Heródem, qui et ipse Hierosólymis erat illis diébus.

Sprevit illum Herodes cum exercitu suo.

Heródes autem, viso Iesu, gavisus est valde; erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum eo quod audíret de illo, et sperábat signum áliquod vidére ab eo fieri. Interrogábat autem illum multis sermónibus; at ipse nihil illi respondébat. Stabant étiam príncipes sacerdotum et scribæ constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exercitu suo et illúsit indútum veste alba et remisit ad Pilátum. Facti sunt autem amíci inter se Heródes et Pilátus in ipsa die, nam ántea inimíci erant ad ívicem.

Tradidit Pilatus Iesum voluntati eorum.

Pilátus autem, convocátis príncípibus sacerdotum et magistrátibus et plebe, dixit ad illos: « Obtulistis mihi hunc hóminem quasi averténtem pópulum, et ecce ego coram vobis intérogans nullam causam invéni in hómine isto ex his in quibus eum accusátis, sed neque Heródes: remisit enim illum ad nos. Et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendátum ergo illum dimíttam ».

Exclamávit autem univérsa turba, dicens: « Tolle hunc, et dimítte nobis Barábbam », qui erat propter seditiónem quamdam factam in civitáte et homicídium missus in cárcerem.

Iterum autem Pilátus locútus est ad illos, volens dimítttere Iesum, at illi succlamábant dicéntes: « Crucífige, crucífige illum ».

Ille autem tértio dixit ad illos: « Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invénio in eo; corripíam ergo illum, et dimíttam ». At illi instábant vó-

cibus magnis, postulantes ut crucifigeretur, et invalescebant voces eorum.

Et Pilatus adiudicavit fieri petitionem eorum: dimisit autem eum qui propter seditionem et homicidium missus fuerat in carcerem, quem petebant, Iesum vero tradidit voluntati eorum.

Filiæ Ierusalem, nolite flere super me.

Et cum abducerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem venientem de villa et imposuerunt illi crucem portare post Iesum.

Sequebatur autem illum multa turba populi et mulierum, quæ plangebant et lamentabant eum. Conversus autem ad illas Iesus dixit: « Filiæ Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete et super filios vestros, quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: "Beatae steriles et ventres qui non genuerunt, et ubera quæ non lactaverunt". Tunc incipient dicere montibus: "Cadite super nos", et collibus: "Operite nos", quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? »

Ducebantur autem et alii duo nequam cum eo, ut interficerentur.

Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt.

Et postquam venerunt in locum qui vocatur Calvaria, ibi crucifixerunt eum et latrones, unum a dextris et alterum a sinistris. Iesus autem dicebat: « Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt ». Dividentes vero vestimenta eius miserunt sortes.

Hic est rex Iudæorum.

Et stabat populus expectans. Et deridebant illum et principes dicentes: « Alios salvos fecit, se salvum faciat, si hic est Christus Dei electus ».

Illudebant autem ei et milites accedentes, acutum offerentes illi et dicentes: « Si tu es rex Iudæorum, saluum te fac ».

Erat autem et superscriptio super illum: « Hic est rex Iudæorum ».

Hodie mecum eris in paradiso.

Unus autem de his qui pendebant latronibus blasphemabat eum dicens: « Nonne tu es Christus? Saluum fac te ipsum et nos ».

Respondens autem alter increpabat illum dicens: « Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit ». Et dicebat: « Iesu, memento mei cum veneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi: « Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso ».

Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

Et erat iam fere hora sexta, et tenebræ factæ sunt in universa terra usque in horam nonam, et obscuratus est sol, et velum templi scissum est medium. Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas commendo spiritum meum », et hæc dicens exspiravit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Videns autem centurio quod factum fuerat, glorificavit Deum dicens: « Vere hic homo iustus erat ». Et omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum istud, et videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua revertebantur. Stabant autem omnes noti eius a longe, et mulieres quæ secutæ erant eum a Galilæa, hæc videntes.

Posuit Ioseph corpus Iesu in monumento exciso.

Et ecce vir nómine Ioseph, qui erat decúrio, vir bonus et iustus — hic non consenserat consílio et áctibus eórum — ab Arimathæa civitaté Iudæórum, qui expectábat Regnum Dei, hic accessit ad Pilátum et pétiit corpus Iesu, et depósitum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat. Et dies erat Parascéves, et sábbatum il-lucescébat.

Subsecútæ autem mulíeres, quæ cum ipso vénerant de Galilæa, vidérunt monuméntum, et quemádmódu-m pósitum erat corpus eius, et reverténtes paravérunt arómata et unguénta, et sábbato quidem siluérunt secúndum mandátum. — Verbum Dómini.

vel brevior

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Lucam

In illo témpore:

23, 1-49

Surgéntes senióres plebis et príncipes sacerdotum et scribæ duxérunt Iesum ad Pilátum.

Nibil invenio causæ in hoc homine.

Cœpérunt autem accusáre illum dicéntes: « Hunc invénimus subverténtem gentem nostram et prohibéntem tribúta dare Cæsari et dicéntem se Christum regem esse ».

Pilátus autem interrogávit eum dicens: « Tu es rex Iudæórum? »

At ille respóndens ait: « Tu dicis ».

Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdotum et turbas: « Nihil invénio causæ in hoc homine ».

At illi invalescébant dicéntes: « Cómmoveo pópulum docens per univérsam Iudæam, et incípiens a Galilæa usque huc ».

Pilátus autem áudiens, interrogávit si homo Galilæus esset, et ut cognóvit quod de Heródis potestáte esset, remisit eum ad Heródem, qui et ipse Hierosóly-mis erat illis diébus.

Sprevit illum Herodes cum exercitu suo.

Heródes autem, viso Iesu, gávisus est valde; erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum eo quod audíret de illo, et sperábat signum áliquod vidére ab eo fieri. Interrogábat autem illum multis sermónibus; at ipse nihil illi respondébat. Stabant étiam príncipes sacerdotum et scribæ constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exercitu suo et illúsit indútum veste alba et remisit ad Pilátum. Facti sunt autem amíci inter se Heródes et Pilátus in ipsa die, nam ántea inimíci erant ad invicem.

Tradidit Pilatus Iesum voluntati eorum.

Pilátus autem, convocátis princípibus sacerdotum et magistrátibus et plebe, dixit ad illos: « Obtulistis mihi hunc hóminem quasi averténtem pópulum, et ecce ego coram vobis intérogans nullam causam invéni in hómine isto ex his in quibus eum accusátis, sed neque Heródes: remisit enim illum ad nos. Et ecce nihil dígnum morte actum est ei. Emendátum ergo illum dímittam ».

Exclamávit autem univérsa turba, dicens: « Tolle hunc, et dimítte nobis Barábbam », qui erat propter seditiónem quamdam factam in civitaté et homicídium missus in cárcerem.

Iterum autem Pilátus locútus est ad illos, volens dímittere Iesum, at illi succlamábant dicéntes: « Crucífige, crucífige illum ».

Ille autem tértio dixit ad illos: « Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invénio in eo; corri-

piam ergo illum, et dimittam ». At illi instabant vó-
cibus magnis, postulantes ut crucifigeretur, et invale-
scébant voces eórum.

Et Pilátus adiudicávit fieri petitionem eórum: di-
misit autem eum qui propter seditionem et homicidium
missus fuerat in cárcerem, quem petébant, Iesum vero
trádidit voluntáti eórum.

Filiæ Ierusalem, nolite flere super me.

Et cum abducerent eum, apprehenderunt Simónem
quemdam Cyrenensem venientem de villa et imposue-
runt illi crucem portare post Iesum.

Sequebatur autem illum multa turba pópuli et mu-
lierum, quæ plangebant et lamentabant eum. Convérsus
autem ad illas Iesus dixit: « Filiæ Ierúsalem, nolite
flere super me, sed super vos ipsas flete et super filios
vestros, quóniam ecce vénient dies, in quibus dicent:
" Beátæ stériles et ventres qui non genuerunt, et úbera
quæ non lactaverunt ". Tunc incipient dicere mónti-
bus: " Cádite super nos ", et cóllibus: " Operite nos ",
quia si in víridi ligno hæc faciunt, in árido quid fiet? »

Ducebantur autem et álíi duo nequam cum eo, ut
interficerentur.

Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt.

Et postquam venerunt in locum qui vocatur Cal-
váriæ, ibi crucifixerunt eum et latrónes, unum a dextris
et álterum a sinístris. Iesus autem dicebat: « Pater, di-
mitte illis, non enim sciunt quid faciunt ». Dividentes
vero vestiménta eius miserunt sortes.

Hic est rex Iudæorum.

Et stabat pópulus expéctans. Et deridebant illum
et príncipes dicentes: « Alios salvos fecit, se salvum fá-
ciat, si hic est Christus Dei eléctus ».

Illudébant autem ei et mílites accedentes, acétum
offerentes illi et dicentes: « Si tu es rex Iudæorum, sal-
vum te fac ». Erat autem et superscriptio super illum:
« Hic est rex Iudæorum ».

Hodie mecum eris in paradiso.

Unus autem de his qui pendébant latrónibus bla-
sphemábat eum dicens: « Nonne tu es Christus? Sal-
vum fac temetípsum et nos ».

Respóndens autem alter increpábat illum dicens:
« Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne
es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recípiamus:
hic vero nihil mali gessit ». Et dicebat: « Iesu, meménto
mei cum véneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi: « Amen dico tibi: Hódie mecum eris
in paradiso ».

Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

Et erat iam fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt
in univérsa terra usque in horam nonam, et obscurátus
est sol, et velum templi scissum est médium. Et cla-
mans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas com-
mendo spiritum meum », et hæc dicens expirávit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Videns autem centúrio quod factum fuerat, glorifi-
cávit Deum dicens: « Vere hic homo iustus erat ». Et
omnis turba eórum qui simul áderant ad spectáculum
istud, et vidébant quæ fiebant, percutientes pectora sua
revertebantur. Stabant autem omnes noti eius a longe,
et mulieres quæ secútæ erant eum a Galilæa, hæc
videntes. — Verbum Dómini.

23. Post historiam Passionis habeatur, pro opportunitate, bre-
vis homilia.

Dicitur Credo.

24. Super oblata

Per Unigéniti tui passióem
placátio tua nobis, Dómine, sit propínqua,
quam, etsi nostris opéribus non merémur,
interveniénte sacrificio singulári,
tua percipiámus miseratióne prævénti. Per Christum.

25. Præfatio: De Dominica Passione

✠. Dóminus vobíscum. ✠. Et cum spíritu tuo.

✠. Sursum corda. ✠. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

✠. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui pati pro ímpiis dignátus est ínnocens,
et pro scelerátis indébite condemnári.

Cuius mors delícta nostra detérsit,
et iustificatióem nobis resurréctio comparávit.

Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

26. Ant. ad communionem **Mt 26, 42**

Pater, si non potest hic calix transíre,
nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

27. Post communionem

Sacro múnere satiáti, súpplíces te, Dómine, deprecámur,
ut, qui fecisti nos morte Fílii tui speráre quod crédimus,
fácias nos, eódem resurgénte, perveníre quo téndimus.
Per Christum.

FERIA II HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ant. ad introitum **Ps 34, 1-2; 139, 8**

Iúdica, Dómine, nocéntes me, expúgna impugnántes me:
apprehénde arma et scutum,
et exsúrge in adiutórium meum,
Dómine, virtus salutis meæ.

Collecta

Da, quásumus, omnípotens Deus,
ut, qui ex nostra infirmitáte defícimus,
intercedénte unigéniti Fílii tui passióne, respirémus.
Qui tecum vivit.

Lectio prior

Non clamabit, nec audietur vox eius foris.

Léctio libri Isaíæ prophétæ **42, 1-7**

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce servus meus, suscípíam eum, eléctus meus,
complácuít sibi in illo ánima mea: dedi spírítum meum
super eum, iudícium géntibus próferet. Non clamábit
neque accípiet persónam, nec audíetur vox eius foris.
Cálamum quassátum non cónteret et linum fúmigans
non exstínguet, in veritáte edúcet iudícium. Non erit
tristis neque turbuléntus, donec ponat in terra iudí-
cium; et legem eius ínsulæ exspectábunt ».

Hæc dicit Dóminus Deus creans cælos et exténdens
eos, firmans terram et quæ gérmínant ex ea, dans fla-
tum pópulo, qui est super eam, et spírítum calcánti-
bus eam:

« Ego Dóminus vocávi te in iustítia, et apprehéndi
manum tuam, et servávi te, et dedi te in fœdus pópuli
in lucem géntium, ut aperíres óculos cæcórúum et edú-

ceres de conclusiōne vinctum, de domo cárceris sedentes in ténebris». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 26, 1. 2. 3. 13-14 (R.: 1 a)

R. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

- ¹ Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? **R.**
- ² Dum apprópíant super me nocéntes,
ut edant carnes meas;
qui tríbulant me et inimíci mei,
ipsi infirmáti sunt et cecidérunt. **R.**
- ³ Si consistant advérsus me castra,
non timébit cor meum;
si exsúrgat advérsus me próelium,
in hoc ego sperábo. **R.**
- ¹³ Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
- ¹⁴ Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. **R.**

Versus ante Evangelium

Ave, Rex noster: tu solus nostros es miserátus erróres.

Evangelium

Sinite illam, ut in diem sepulturæ meæ servet illud.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 1-11

Ante sex dies Paschæ venit Iesus Bethániam, ubi erat Lázarus, quem suscitávit a mórtuis Iesus. Fecérunt ergo ei cenam ibi, et Martha ministrábat, Lázarus vero unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi puri, pretiósí, et unxit pedes Iesu et extérsit capillis suis pedes eius; domus autem impléta est ex odóre unguénti.

Dicit autem Iudas Iscariótes, unus ex discípulis eius, qui erat eum traditúrus: « Quare hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis, et datum est egénis? » Dixit autem hoc non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat et, lóculos habens, ea quæ mittebantur portábat.

Dixit ergo Iesus: « Sinite illam, ut in diem sepulturæ meæ servet illud. Páuperes enim semper habétis vobíscum, me autem non semper habétis ».

Cognóvit ergo turba multa ex Iudáeis quia illic est, et venérunt non propter Iesum tantum, sed ut et Lázarus vidérent, quem suscitávit a mórtuis. Cogitavérunt autem príncipes sacerdotum ut et Lázarus interficerent, quia multi propter illum abibant ex Iudáeis et credébant in Iesum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, propítius sacra mystéria quæ gérimus, et, quod ad nostra evacuánda præiudícia misericors prævidísti, vitam nobis tríbue fructificáre perpétuam. Per Christum.

Præfatio II de Passione Domini, p. 630.

Ant. ad communionem

Ps 101, 3

Non avértas faciém tuam a me;
in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam;
in quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me.

Post communionem

Visita, quæsumus, Dómine, plebem tuam, et corda sacris dicáta mystériis pietáte tuére pervígili, ut remédia salutis ætérnæ, quæ te miserante percípit, te protegente custódiat. Per Christum.

FERIA III HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ant. ad introitum

Ps 26, 12

Ne tradideris me, Dómine,
in ánimas persequéntium me:
quóniam insurrexérunt in me testes iníqui,
et mentíta est iníquitas sibi.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
da nobis ita dominicæ passiónis sacraménta perágere,
ut indulgéntiam percípere mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Dedi te in lucem gentium, ut sis salus mea
usque ad extremum terræ.*

Lectio libri Isaíæ prophétæ

49, 1-6

Audíte, ínsulæ, et atténdite, pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei; et pósuit os meum quasi gládium acútum, in umbra manus suæ protéxit me, et pósuit me sicut sagíttam eléctam, in pháretra sua abscondit me.

Et dixit mihi: « Servus meus es tu, Israel, quia in te gloriabor ». Et ego dixi: « In vácuum laborávi, sine causa et vane fortitudinem meam consúmpsi; ergo iudícium meum cum Dómino, et opus meum cum Deo meo ».

Et nunc, dicit Dóminus formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Iacob ad eum, et Israel non congregábitur, et gloriíficátus sum in óculis Dómini, et Deus

meus factus est fortitúdo mea. Et dixit: « Parum est ut sis mihi servus ad suscitándas tribus Iacob, et fæces Israel converténdas: ecce dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 70, 1-2. 3-4 a. 5-6 ab. 15 et 17 (R.: cf. 15)

R. Os meum annuntiábit salutáre tuum, Dómine.

- 1 In te, Dómine, sperávi,
non confúndar in ætérnum.
- 2 In iustítia tua líbera me, et éripe me;
inclína ad me aurem tuam, et salva me. R.
- 3 Esto mihi in rupem præsídi
et in domum munitam, ut salvum me fácias,
quóniam fortitúdo mea
et refúgium meum es tu.
- 4 Deus meus, éripe me de manu peccatóris. R.
- 5 Quóniam tu es exspectátio mea, Dómine;
Dómine, spes mea a iuventúte mea.
- 6 Super te inníxus sum ex útero,
de ventre matris meæ tu es suscéptor meus. R.
- 15 Os meum annuntiábit iustítiam tuam,
tota die salutáre tuum,
quæ dinumeráre nescívi.
- 17 Deus, docuísti me a iuventúte mea;
et usque nunc annuntiábo mirabília tua. R.

Versus ante Evangelium

Ave, Rex noster, Patri obcédiens:
ductus es ad crucifigéndum,
ut agnus mansuétus ad occisiónem.

Evangelium

*Unus ex vobis tradet me ...
Non cantabit gallus, donec me ter neges.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
13, 21-33. 36-38

In illo témpore:

Recúmbens Iesus cum discipulis suis, turbátus est spírítu et protestátus est et dixit: « Amen, amen dico vobis: Unus ex vobis tradet me ». Aspiciébant ad ínvicem discipúli, hæsitántes de quo diceret.

Erat recúmbens unus ex discipulis eius in sinu Iesu, quem diligébat Iesus. Innuít ergo huic Simon Petrus ut interrogáret: « Quis est de quo dicit? » Cum ergo recumberet ille supra pectus Iesu, dicit ei: « Dómine, quis est? »

Respóndet Iesus: « Ille est, cui ego intínctam buccéllam porréxero ». Cum ergo intinxisset buccéllam dat Iudæ Simónis Iscariótis. Et post buccéllam tunc introívit in illum Sátanas.

Dicit ergo ei Iesus: « Quod facis, fac cítius ». Hoc autem nemo scivit discumbéntium ad quid dixerit ei; quídam enim putábant, quia lóculos habébat Iudas, quia dicit ei Iesus: « Eme ea quæ opus sunt nobis ad diem festum », aut egénis ut áliquid daret. Cum ergo accepisset ille buccéllam, exívit contínuo; erat autem nox.

Cum ergo exíisset, dicit Iesus: « Nunc glori ficátus est Fílius hóminis, et Deus glori ficátus est in eo: si Deus glori ficátus est in eo et Deus glori ficábit eum in semetípso, et contínuo glori ficábit eum.

Filioli, adhuc módicum vobiscum sum: quæréti s me, et sicut dixi Iudæis: “ Quo ego vado, vos non potéti s venire ”, et vobis dico modo ».

Dicit ei Simon Petrus: « Domine, quo vadis? »

Respóndit Iesus: « Quo vado, non potes me modo sequi, sequéris autem póstea ».

Dicit ei Petrus: « Dómine, quare non possum te sequi modo? Animam meam pro te ponam ».

Respóndet Iesus: « Animam tuam pro me pones? Amen, amen dico tibi: Non cantábit gallus, donec me ter neges ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias famíliæ tuæ, quæsumus, Dómine, placátus inténde, et, quam sacris munéribus facis esse partícipem, tríbuas ad eórum plenitúdinem pervenire. Per Christum.

Præfatio II de Passione Domini, p. 630.

Ant. ad communionem

Rom 8, 32

Próprio Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Post communionem

Satiáti múnere salutári, tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur, ut hoc eódem sacraménto, quo nos voluísti temporáliter vegetári, perpétuæ vitæ fácias esse partícipes. Per Christum.

FERIA IV HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ant. ad introitum

Phil 2, 10. 8. 11

In nómine Iesu omne genu flectátur,
cæléstium, terréstrium et infernórum:
quia Dóminus factus est obóediens usque ad mortem,
mortem autem crucis:
ídeo Dóminus Iesus Christus
in glória est Dei Patris.

Collecta

Deus, qui pro nobis
Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti,
ut inimíci a nobis expélleres potestátem,
concéde nobis fámulis tuis,
ut resurrectiónis grátiam consequámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Faciem meam non averti ab increpantibus.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

50, 4-9 a

Dóminus dedit mihi linguam eruditam, ut sciam
sustentáre eum qui lassus est verbo. Erigit mane, mane
érgit mihi aurem, ut áudiam quasi magístrum. Dóminus
Deus apéruit mihi aurem.

Ego autem non contradíco, retrórsum non ábii. Cor-
pus meum dedi percutiéntibus et genas meas vellén-
tibus; fáciem meam non avérti ab increpántibus et con-
spuéntibus in me.

Dóminus Deus auxiliátor meus; ídeo non sum con-
fúsus, ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam,
et scio quóniam non confúndar.

Iuxta est qui iustificat me, quis contradícet mihi?
Stemus simul; quis est adversárius meus? accédát ad me.

Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus; quis est qui
condémnet me? — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 8-10. 21 bcd-22. 31 et 33-34 (R.: 14 c et b)

R. In multitudíne misericórdiæ tuæ, Dómine,
exáudi me, témpore grátiae.

- 8 Quóniam propter te sustinui oppróbrium,
opérui confúsió fáciem meam;
9 extráneus factus sum frátribus meis,
et peregrínus filiis matris meæ.
10 Quóniam zelus domus tuæ comédit me,
et oppróbria exprobrántium tibi ceciderunt super me. R.
21 Oppróbrium contrívit cor meum, et elángui.
Et sustinui qui simul contristarétur, et non fuit,
et qui consolarétur, et non invéni.
22 Et dedérunt in escam meam fel,
et in siti mea potavérunt me acéto. R.
31 Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude.
33 Videant húmiles et læténtur;
quárite Deum, et vivet cor vestrum.
34 Quóniam exaudivit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit. R.

Versus ante Evangelium

Ave, Rex noster:
tu solus nostros es miserátus erróres.

vel

Ave, Rex noster, Patri obóediens:
ductus es ad crucifigéndum,
ut agnus mansuétus ad occisiónem.

Evangelium

*Filius hominis vadit sicut scriptum est,
væ autem illi per quem traditur.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
26, 14-25

In illo témpore:

Abiit unus de Duódecim, qui dicebátur Iudas Iscariótes, ad príncipes sacerdotum, et ait: « Quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam? » At illi constituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quærébat oportunitátem ut eum tráderet.

Prima autem Azymórum, accessérunt discipuli ad Iesum dicétes: « Ubi vis parémus tibi comédere Pascha? »

Ille autem dixit: « Ite in civitátem ad quemdam et dícite ei: “ Magíster dicit: Tempus meum prope est; apud te fácio Pascha cum discipulis meis ” ». Et fecérunt discipuli sicut constitúit illis Iesus, et paravérunt Pascha.

Véspere autem factó, discumbébat cum Duódecim. Et edéntibus illis, dixit: « Amen dico vobis: Unus vestrum me traditúrus est ».

Et contristáti valde, cœpérunt sínguli dícere ei: « Numquid ego sum, Dómine? »

At ipse respóndens ait: « Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Filius quidem hóminis vadit sicut scriptum est de illo, væ autem hómini illi per quem Filius hóminis tráditur: bonum erat ei si natus non fuisset homo ille ».

Respóndens autem Iudas, qui trádidit eum, dixit: « Numquid ego sum, Rabbi? »

Ait illi: « Tu dixisti ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quásumus, Dómine, munus oblátum,
et dignánte operáre,
ut, quod gérimus Fílii tui mystério passiónis,
piis efféctibus consequámur.
Per Christum.

Præfatio II de Passione Domini, p. 630.

Ant. ad communionem Mt 20, 28

Filius hóminis non venit ministrári sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Largíre sénsibus nostris, omnípotens Deus,
ut per temporálem Fílii tui mortem,
quam mystéria veneránda testántur,
vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus.
Per Christum.

FERIA V HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ad Missam chrismatis

Benedictio olei infirmorum, olei catechumenorum et consecratio chrismatis de more fit ab Episcopo hac die, in Missa propria horis matutinis celebranda.

Si vero ea die clerus et populus difficiliter congregari possunt cum Episcopo, hæc benedictio anticipari potest alia die, sed prope Pascha, Missa propria semper adhibita.

Hæc Missa, quam Episcopus cum suo presbyterio concelebrat, sit veluti manifestatio communionis presbyterorum cum suo Episcopo: expedit proinde ut omnes presbyteri, quantum fieri potest, ipsam participant et in eo communionem sumant, etiam sub utraque specie. Ad unitatem autem presbyterii diocesis significandam, presbyteri, qui cum Episcopo concelebrant, sint e diversis regionibus diocesis.

In homilia, Episcopus suos presbyteros hortetur ad fidelitatem in suo munere servandam, eosque invitet ad promissiones suas sacerdotales publice renovandas.

Ritus initiales et liturgia verbi

Ant. ad introitum

Ap 1, 6

Iesus Christus fecit nos regnum
et sacerdotes Deo et Patri suo:
ipsi gloria et imperium in sæcula sæculorum. Amen.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Deus, qui unigenitum Filium tuum unxisti Spiritu Sancto
Christumque Dominum constituisti,
concede propitius,
ut, eiusdem consecrationis participes effecti,
testes Redemptionis inveniamur in mundo.
Per Dominum.

Lectio prima

*Unxit me Dominus et evangelizare pauperibus
misit me, et dare eis oleum gaudii.*

Lectio libri Isaïæ prophætæ

61, 1-3 a. 6 a. 8 b-9

Spiritus Domini super me, eo quod unxerit Dominus me, ad annuntiandum mansuetis misit me, ut maderer contritis corde et predicarem captivis indulgentiam et clausis apertionem, ut predicarem annum placabilem Domino et diem ultionis Deo nostro, ut consolaret omnes lugentes, ut ponerem lugentibus Sion et darem eis coronam pro cinere, oleum gaudii pro luctu, pallium laudis pro spiritu meroris.

Vos autem "sacerdotes Domini" vocabimini, "ministri Dei nostri" dicetur vobis.

Dabo opus eorum in veritate et foedus perpetuum feriam eis. Et scient in gentibus semen eorum et germen eorum in medio populorum. Omnes qui viderint eos cognoscent illos, quia isti sunt semen, cui benedixit Dominus. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericordias tuas, Domine, in æternum cantabo.

- ²¹ Inveni David servum meum;
oleo sancto meo unxi eum.
²² Manus enim mea firma erit cum eo,
et brachium meum confortabit eum. R.
²³ Et veritas mea et misericordia mea cum ipso,
et in nomine meo exaltabitur cornu eius.
²⁷ Ipse invocabit me: « Pater meus es tu,
Deus meus et refugium salutis meæ ». R.

Lectio secunda

Fecit nos Regnum, sacerdotes Deo et Patri.

Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 1, 4-8

Grátia vobis et pax ab Iesu Christo, qui est testis fidélis, Primogénitus mortuórum et Princeps regum terræ. Ei qui diligit nos et solvit nos a peccátis nostris in ságuine suo et fecit nos Regnum, sacerdotes Deo et Patri suo: ipsi glória et impérium in sácula sæculórum: amen.

Ecce venit cum núbibus et vidébit eum omnis óculus et qui eum pupugérunt et plangent se super eum omnes tribus terræ. Etiam, amen.

Ego sum Alpha et Omega, dicit Dóminus Deus, qui est et qui erat et qui ventúrus est, Omnipotens.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Is 61, 1

Spíritus Dómini super me:
evangelizáre paupéribus misit me.

Evangelium

Spiritus Domini super me; propter quod unxit me.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 4, 16-21

In illo témpore:

Venit Iesus Náza-reth, ubi erat nutritus, et intrávit secundum consuetúdinem suam die sábbati in synagógam, et surrêxit légere. Et tráditus est illi liber prophétæ Isaíæ, et ut revólvit librum invénit locum ubi scriptum erat:

« Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me evangelizáre paupéribus, misit me prædicáre capti-

vis remissionem et cæcis visum, dimittere confráctos in remissione, prædicáre annum Dómini accéptum ».

Et cum plicúisset librum, réddidit minístro et sedit; et ómnium in synagóga óculi erant intendéntes in eum. Cœpit autem dicere ad illos: « Hódie impléta est hæc Scriptúra in áuribus vestris ». — Verbum Dómini.

Renovatio promissionum sacerdotalium

Homilia expleta, Episcopus, his vel similibus verbis usus, cum presbyteris colloquitur:

Fílii caríssimi, ánnua redeúnte memória diéi, qua Christus Dóminus sacerdotium suum cum Apóstolis nobisque comunicávit, vultis olim factas promissiones coram Episcopo vestro et pópulo sancto Dei renováre?

Presbyteri, una simul, respondent:

Volo.

Vultis Dómino Iesu ártius coniúngi et conformári, vobismetípsis abrenuntiántes atque promissa confirmántes sacrórum officiórum, quæ, Christi amore indúcti, erga eius Ecclésiám, sacerdotális vestræ ordinatiónis die, cum gáudio suscepistis?

Presbyteri: Volo.

Vultis fidéles esse dispensátóres mysteriórum Dei per sanctam Eucharístiam ceterásque litúrgicas actiões, atque sacrum docéndi munus, Christum Caput atque Pastórem sectándo, fidéliter implére, non bonórum cúpidi, sed animárum zelo tantum indúcti?

Presbyteri: Volo.

Deinde, ad populum conversus, Episcopus prosequitur:

Vos autem, fílii dilectíssimi, pro presbýteris vestris oráte: ut Dóminus super eos bona sua abundánter ef-

fúndat, quátenus fidéles ministri Christi, Summi Sacerdótis, vos ad eum perdúcant, qui fons est salútis.

Populus: Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Et pro me étiam oráte: ut fidélis sim múneri apostólico humilitáti meæ commísso, et inter vos effíciar viva et perféctior in dies imágo Christi Sacerdótis, Boni Pastóris, Magístri et ómnium Servi.

Populus: Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Dóminus nos omnes in sua caritáte custódiat, et ipse nos univérso, pastóres et oves, ad vitam perdúcat ætérnam.

Omnes: Amen.

Oratio universalis omittitur.

Liturgia eucharistica

Super oblata

Huius sacrificii poténtia, Dómine, quæsumus, et vetustátem nostram cleménter abstérget, et novitátem nobis áugeat et salútem. Per Christum.

Præfatio: De sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda. ℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui Unigénitum tuum Sancti Spírítus unctióne novi et ætérni testaménti constituísti Pontíficem, et ineffábili dignátus es dispositióne sancíre, ut únicum eius sacerdotium in Ecclésia servarétur.

Ipse enim non solum regáli sacerdotio pópulum acquisitionis exórnat, sed étiam fratérna hómínes éligit bonitáte, ut sacri sui ministérii fiant mánuum impositione partícipes.

Qui sacrificium rénovent, eius nómine, redemptionis humanæ, tuis apparántes fíliis paschále convívium, et plebem tuam sanctam caritáte præveniant, verbo nútriant, refícient sacraméntis.

Qui, vitam pro te fratrúmque salúte tradéntes, ad ipsíus Christi nitántur imáginem conformári, et constántes tibi fidem amorémque testéntur.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérso tibi confítémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Ps 88, 2

Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo; in generatióne et generatióne annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Post communionem

Súpplíces te rogámus, omnípotens Deus, ut, quos tuis réficis sacraméntis, Christi bonus odor éffici mereántur. Per Christum.

SACRUM TRIDUUM PASCHALE

Missa vespertina in Cena Domini

Iuxta antiquissimam Ecclesiæ traditionem, hac die omnes Missæ sine populo interdicitur.

Horis vespertinis, tempore magis opportuno, celebratur Missa in Cena Domini, cum plena participatione totius communitatis localis, omnibus sacerdotibus et ministris officium suum implentibus.

Sacerdotes qui in Missa chrismatis aut ad utilitatem fidelium iam celebraverint, denuo concelebrare valent in Missa vespertina.

Ubi vero ratio pastoralis id postulet, loci Ordinarius alteram Missam in ecclesiis et oratoriis publicis vel semipublicis permittere poterit, horis vespertinis celebrandam, et, in casu vere necessitatis, etiam horis matutinis, sed tantummodo pro fidelibus qui nullo modo Missam vespertinam participare valent. Caveatur tamen ne huiusmodi celebrationes in bonum privatorum fiant et ne præiudicio sint Missæ vespertinæ principali.

Sacra communio fidelibus distribui potest tantummodo infra Missam; infirmis vero deferri valet quacumque diei hora.

Ritus initiales et liturgia verbi

1. Tabernaculum omnino vacuum sit; pro communionem vero cleri et populi hodie et crastina die sufficiens copia panis consecratur in eadem Missa.

2. **Ant. ad introitum** Cf. Gal 6, 14

Nos autem gloriari oportet in cruce Domini nostri Iesu Christi, in quo est salus, vita et resurrectio nostra, per quem salvati et liberati sumus.

3. Dicitur Glória in excelsis. Dum cantatur hymnus, pulsantur campanæ, eoque expleto, silent usque ad Vigiliam paschalem, nisi Conferentia Episcopalis vel Ordinarius, pro opportunitate, aliud statuerit.

4. Collecta

Sacratissimam, Deus, frequentantibus Cenam, in qua Unigenitus tuus, morti se traditurus, novum in sæcula sacrificium dilectionisque suæ convivium Ecclesiæ commendavit, da nobis, quæsumus, ut ex tanto mysterio plenitudinem caritatis hauriamus et vitæ. Per Dóminum.

Lectio prima

Præcepta de cena paschali.

Lectio libri Exodi

12, 1-8. 11-14

In diebus illis:

Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægypti: « Mensis iste vobis principium mensium, primus erit in mensibus anni. Loquimini ad universum cœtum filiorum Israel et dicitis eis:

Décima dies mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est numerus ut sufficere possit ad vescendum agnum, assumet vicinum suum, qui iunctus est domui suæ, iuxta numerum animarum quæ sufficere possunt ad esum agni.

Erit autem agnus absque mácula, másculus, anniculus; iuxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius; immolábitque eum universa multitúdo filiorum Israel ad vésperam.

Et sument de sanguine eius ac ponent super utrumque postem et in superlimináribus domorum, in qui-

bus comedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni et ázimos panes cum lactúcis agréstibus.

Sic autem comedétis illum: renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus tenétes báculos in má nibus, et comedétis festinánter; est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Et transíbo per terram Ægýpti nocte illa, percutiám-que omne primogénitum in terra Ægýpti ab hómine usque ad pecus, et in cunctis diis Ægýpti fáciam iudícia: Ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in aedibus in quibus éritis; et vidébo sánguinem, et transíbo vos; nec erit in vobis plaga dispérens quando percússero terram Ægýpti.

Habébitis autem hunc diem in monuméntum; et celebrábitis eam sollémnem Dómino in generatió nibus vestris cultu sempitérno ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 15-16 bc. 17-18 (R.: cf. 1 Cor 10, 16)

R. Calix benedictiónis
communicátio Sanguinis Christi est.

¹² Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

¹³ Cálicem salutáris accípíam,
et nomen Dómini invocábo. R.

¹⁵ Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctorum eius.

¹⁶ Ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea. R.

¹⁷ Tibi sacrificábo hóstiám laudis,
et nomen Dómini invocábo.

¹⁸ Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. R.

Lectio secunda

*Quotiescumque manducabitis et bibetis,
mortem Domini annuntiatis.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

11, 23-26

Fratres:

Ego accépi a Dómino quod et trádidí vobis: quóniam Dóminus Iesus in qua nocte tradebátur accépit panem et grátias agens fregit et dixit: « Hoc est Corpus meum quod pro vobis est: hoc fácite in meam commemoratió nem ».

Simíliter et cálicem postquam cenátum est, dicens: « Hic calix novum Testaméntum est in meo Sanguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratió nem ».

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiátis donec véniat. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Io 13, 34

Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Evangelium

In finem dilexit eos.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

13, 1-15

Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit eius hora ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cum diléxisset suos qui erant in mundo, in finem diléxit eos.

Et in cena, cum diábolus iam misisset in corde ut tráderet eum Iudas Simónis Iscarióti, sciens quia óm-

nia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exiit et ad Deum vadit, surgit a cena et ponit vestimenta sua, et cum accepisset linteam, præcinxit se. Deinde mittit aquam in pelvim et cœpit lavare pedes discipulorum et extergere linteo quo erat præcinctus.

Venit ergo ad Simónem Petrum. Dicit ei: « Dómine, tu mihi lavas pedes? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quod ego fácio tu nescis modo, scies autem póstea ».

Dicit ei Petrus: « Non lavábis mihi pedes in ætérnum ».

Respóndit Iesus ei: « Si non lávero te, non habes partem mecum ».

Dicit ei Simon Petrus: « Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput ».

Dicit ei Iesus: « Qui lotus est non indiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus: et vos mundi estis, sed non omnes ». Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum; proptérea dixit: « Non estis mundi omnes ».

Postquam ergo lavit pedes eorum et accépit vestimenta sua, cum recubúisset íterum, dixit eis: « Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me: "Magíster", et: "Dómine", et bene dicitis, sum étenim. Si ergo ego lavi vestros pedes, Dóminus et Magíster, et vos debétis alter altérius lavare pedes: exéplum enim dedi vobis ut quemádmódum ego feci vobis et vos faciátis ».

Verbum Dómini.

Lotio pedum

5. Post homiliam, in qua illustrantur potissima mysteria quæ hac Missa recoluntur, institutio scilicet sacræ Eucharistiæ et ordinis sacerdotalis necnon et mandatum Domini de caritate fraterna, proceditur, ubi ratio pastoralis id suadeat, ad lotionem pedum.

6. Viri selecti deducuntur a ministris ad sedilia loco apto parata. Tunc sacerdos (deposita, si necesse sit, planeta) accedit

ad singulos, eisque fundit aquam super pedes et abstergit, adiuvantibus ministris.

7. Interim cantantur aliquæ e sequentibus antiphonis, vel alii cantus apti.

Antiphona prima

Cf. Io 13, 4.5.15

Postquam surrexit Dóminus a cena, misit aquam in pelvim, et cœpit lavare pedes discipulorum: hoc exéplum reliquit eis.

Antiphona secunda

Io 13, 6.7.8

Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Iesus et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum.

¶ Venit ergo ad Simónem Petrum, et dixit ei Petrus: — Dómine.

¶ Quod ego fácio, tu nescis modo: scies autem póstea. — Dómine.

Antiphona tertia

Cf. Io 13, 14

Si ego, Dóminus et Magíster vester, lavi vobis pedes: quanto magis debétis alter altérius lavare pedes?

Antiphona quarta

Io 13, 35

In hoc cognóscant omnes quia discipuli mei estis, si dilectiónem habueritis ad ívicem.

¶ Dixit Iesus discipulis suis. — In hoc.

Antiphona quinta

Io 13, 34

Mandátum novum do vobis, ut diligátis ívicem, sicut diléxi vos, dicit Dóminus.

Antiphona sexta

1 Cor 13, 13

Máneant in vobis fides, spes, caritas, tria hæc: maior autem horum est caritas.

¶ Nunc autem manent fides, spes, caritas, tria hæc: maior horum est caritas. — Máneant.

8. Statim post lotionem pedum, vel, si hæc non fit, post homiliam, fit oratio universalis.

Liturgia eucharistica

9. Incipiente liturgia eucharistica, instrui potest processio fidelium cum donis pro pauperibus.
Interim cantatur sequens, vel alius cantus aptus.

Ant. Ubi caritas est vera, Deus ibi est.

- ✠. Congregávit nos in unum Christi amor.
- ✠. Exsultémus et in ipso iucundémur.
- ✠. Timeámus et amémus Deum vivum.
- ✠. Et ex corde diligámus nos sincéro.

Ant. Ubi caritas est vera, Deus ibi est.

- ✠. Simul ergo cum in unum congregámur:
- ✠. Ne nos mente dividámur, caveámus.
- ✠. Cessent iúrgia maligna, cessent lites.
- ✠. Et in médio nostri sit Christus Deus.

Ant. Ubi caritas est vera, Deus ibi est.

- ✠. Simul quoque cum beáteis videámus
- ✠. Gloriánte vultum tuum, Christe Deus:
- ✠. Gáudium, quod est imménsum atque probum,
- ✠. Sæcula per infinita sæculórum. Amen.

10. **Super oblata**

Concéde nobis, quæsumus, Dómine, hæc digne frequentáre mystéria, quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur, opus nostræ redemptionis exercétur. Per Christum.

11. **Præfatio I de Ss.ma Eucharistia, p. 638.**

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes, Hanc igitur et Qui pridie **propria:**

Communicántes,
et diem sacratíssimum celebrántes,
quo Dóminus noster Iesus Christus
pro nobis est tráditus,
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi:
sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi,
et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum,
Petri et Pauli, Andréæ,
(Iacóbi, Ioánnis,
Thomæ, Iacóbi, Philíppi,
Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi:
Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni,
Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni)
et ómnium Sanctórum tuórum;
quorum méritis precibúsq; concédas,
ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Manibus extensis, prosequitur:

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus ob diem,
in qua Dóminus noster Iesus Christus
trádidit discipulis suis
Córporis et Sánguinis sui mystéria celebránda,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab æténa damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Quam oblationem tu, Deus, in ómnibus, quæsumus, benedictam, adscriptam, ratam, rationabilem acceptabilemque fácere dignéris: ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectissimi Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi.

Lungit manus.

Qui, pridie quam pro nostra omniúmque salute pateretur, hoc est hódie,

accipit panem, eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:

accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, *elevat oculos,*

et elevátis óculis in cælum ad te Deum Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens benedíxit, fregit,

dedítque discíplis suis, dicens: *parum se inclinat*

Accípite et manducáte ex hoc omnes: Hoc est enim Corpus meum, quod pro vobis tradétur.

Reliqua ut in Canone Romano, n. 92, p. 663.

12. *Ant. ad communionem* 1 Cor 11, 24. 25

Hoc Corpus, quod pro vobis tradétur; hic calix novi testaménti est in meo Sanguine, dicit Dóminus; hoc fácite, quotiescúmque súmitis, in meam commemoratiónem.

13. *Distributione communionis peracta, pyxis cum particulis pro communione diei sequentis relinquitur super altare, et finitur Missa oratione post communionem.*

14. *Post communionem*

Concéde nobis, omnipotens Deus, ut, sicut Cena Fílii tui reficimur temporáli, ita satiári mereámur æténa. Per Christum.

Translatio Ss.mi Sacramenti

15. *Oratione dicta, sacerdos stans ante altare imponit incensum in thuribulo et genuflexus ter incensat Ss.mum Sacramentum. Deinde, assumpto velo umerali, accipit pyxidem manibus et velo cooperit.*

16. *Instruitur processio, qua, præcedente crucifero, defertur Ss.mum Sacramentum cum intorticiis et incenso per ecclesiam ad locum repositionis, paratum in aliquo sacello convenienter ornato. Interim cantatur hymnus Pange, lingua (exclusis duabus ultimis strophis), vel alius cantus eucharisticus.*

17. *Cum processio pervenerit ad locum repositionis, sacerdos deponit pyxidem et, thure imposito, genuflexus incensat, dum cantatur Tantum ergo sacramentum. Deinde clauditur tabernaculum seu capsula repositionis.*

18. *Post aliquod tempus adorationis in silentio, sacerdos et ministri, facta genuflexione, revertuntur in sacristiam.*

19. *Deinde denudatur altare et auferuntur, si fieri potest, cruces ab ecclesia. Expediit ut cruces, quæ forte in ecclesia remanent, velentur.*

20. *Vesperæ ab iis, qui Missæ vespertinæ interfuerunt, non dicuntur.*

21. *Moneantur fideles, ut per congruum noctis tempus, secundum locorum et rerum adiuncta, adorationem peragant coram Ss.mo Sacramento asservato, ita tamen ut post mediam noctem hæc adoratio absque sollemnitate fiat.*

FERIA VI IN PASSIONE DOMINI

Celebratio Passionis Domini

1. *Hac et sequenti die, Ecclesia, ex antiquissima traditione, sacramenta penitus non celebrat.*
2. *Altare omnino nudum sit, sine cruce, sine candelabris, sine tobaleis.*
3. *Horis postmeridianis huius feriæ, et quidem circa horam tertiam, nisi ex ratione pastorali tardior hora seligatur, fit celebratio Passionis Domini, constans ex tribus partibus, nempe ex liturgia verbi, adoratione Crucis et sacra communione.*
Hac die sacra communio fidelibus distribuitur unice inter celebrationem Passionis Domini; infirmis autem, qui hanc celebrationem participare nequeunt, quacumque diei hora deferri potest.
4. *Sacerdos et diaconus, vestibus coloris rubri sicut ad Missam induti, ad altare accedunt et, facta reverentia, in faciem procumbunt, vel, pro opportunitate, genua flectunt, et omnes in silentio aliquamdiu orant.*
5. *Deinde sacerdos cum ministris vadit ad sedem, ubi, conversus ad populum, iunctis manibus, dicit unam e sequentibus orationibus.*

Oratio (Non dicitur Orémus)

Reminiscere miserationum tuarum, Dómine,
 et fámulos tuos ætérna protectione sanctífica,
 pro quibus Christus, Fílius tuus,
 per suum cruórem instítuit paschále mystérium.
 Qui vivit et regnat in sácula sæculórum.

℞. Amen.

Vel:

Deus, qui peccáti véteris hereditáriam mortem,
 in qua posteritátis genus omne succésserat,

Christi Fílii tui, Dómini nostri, passióne solvísti,
 da, ut confórmes eidem facti,
 sicut imáginem terréni hómínis
 natúráe necessitáte portávimus,
 ita imáginem cæléstis
 grátíæ sanctificatióne portémus.
 Per Christum Dóminum nostrum.
 ℞. Amen.

Pars prima: Liturgia verbi

6. *Deinde, omnibus sedentibus, legitur prima lectio cum suo psalmo.*

Lectio prima

Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

Lectio libri Isaíæ prophétæ 52, 13 — 53, 12

Ecce intélleget servus meus, exaltábitur et elevábitur
 et sublímis erit valde. Sicut obstupuérunt super te
 multi, sic inglórius erit inter viros aspéctus eius, et for-
 ma eius inter filios hómínium. Iste aspérget gentes mul-
 tas, super ipsum continébunt reges os suum, quia qui-
 bus non est narrátum de eo vidérunt, et qui non au-
 diérunt contempláti sunt. Quis crédidit auditui nostro?
 et bráccium Dómini cui revelátum est?

Et ascéndet sicut virgúltum coram eo et sicut radix
 de terra sitiénti. Non est spécies ei neque decor, et ví-
 dimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus
 eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum do-
 lórum et sciéntem infirmitátem, et quasi absconditus
 vultus eius et despéctus, unde nec reputávimus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit et dolóres nostros

ipse portávit, et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, disciplina pacis nostræ super eum, et livóre eius sanáti sumus.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit et non apéruit os suum, sicut ovis ad occisióem ducetur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet et non apériet os suum.

De angústia et de iudício sublátus est. Generatióem eius quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium; propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra et dívitem pro morte sua, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore eius.

Et Dóminus vóluit contérrere eum in infirmitáte. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longévum, et volúntas Dómini in manu eius dirigétur. Pro eo quod laborávit ánimam eius, vidébit et saturábitur. In sciéntia sua iustificábit ipse iustus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2 et 6. 12-13. 15-16. 17 et 25 (R.: Lc 23, 46)

R. Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum.

² In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum; in iustítia tua líbera me.

- ⁶ In manus tuas comméndo spíritum meum; redemísti me, Dómine, Deus veritátis. R.
- ¹² Apud omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde, et timor notis meis: qui vidébant me foras, fugiébant a me.
- ¹³ Oblivióni a corde datus sum tamquam mórtuus: factus sum tamquam vas pérditum. R.
- ¹⁵ Ego autem in te sperávi, Dómine; dixi: « Deus meus es tu,
- ¹⁶ in mánibus tuis sortes meæ ».
- Eripe me de manu inimicórum meórum et a persecúentibus me. R.
- ¹⁷ Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua.
- ²⁵ Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, omnes qui sperátis in Dómino. R.

7. Sequitur secunda lectio et cantus ante Evangelium.

Lectio secunda

Didicit obædientiam, et factus est omnibus obædientibus sibi auctor salutis.

Lectio Epístolæ ad Hebræos 4, 14-16; 5, 7-9

Habéntes pontíficem magnum qui penetrávit cælos, Iesum Fílium Dei, teneámus confessióem: non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátes nostris, tentátum autem per ómnia secúndum similitúdinem absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátia, ut misericórdiam consequámur et grátiam inveniámus in auxiliúm opportunum.

Christus enim in diébus carnis suæ, preces supplicatióesque ad eum qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exau-

dítus pro sua reveréntia, et quidem cum esset Fílius, didicit ex his quæ passus est obœdiéntiam; et, consummátus, factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salutis æternæ. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Phil 2, 8-9

Christus factus est pro nobis obœdiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

8. Deinde legitur historia Passionis Domini eodem modo ac dominica præcedente.

Evangelium

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Ioánnem
18, 1 — 19, 42

Comprehenderunt Iesum et ligaverunt eum.

In illo témpore:

Egréssus est Iesus cum discíplis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse et discípli eius. Sciébat autem et Iudas, qui tradébat eum, locum, quia frequénte Iesus convénerat illuc cum discíplis suis.

Iudas ergo, cum accepisset cohórtem et a pontíficibus et Pharisæis ministros, venit illuc cum lanternis et fácibus et armis. Iesus itaque, sciens ómnia quæ ventúra erant super eum, procéssit et dicit eis: « Quem quæritis? » Respondérunt ei: « Iesum Nazarénum ».

Dicit eis: « Ego sum ». Stabat autem et Iudas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: « Ego sum », abiérunt retrórsum et cecidérunt in terram.

Iterum ergo eos interrogávit: « Quem quæritis? » Illi autem dixerunt: « Iesum Nazarénum ».

Respondit Iesus: « Dixi vobis: Ego sum; si ergo me quæritis, sínite hos abire », ut implerétur sermo quem dixit: « Quos dedísti mihi, non pérdidi ex ipsis quemquam ».

Simon ergo Petrus, habens gládium, edúxit eum et percússit pontíficis servum, et abscídít aurículam eius dextram. Erat autem nomen servo Malchus.

Dixit ergo Iesus Petro: « Mitte gládium in vagínam: cálicem quem dedit mihi Pater non bibam illum? »

Adduxerunt Iesum ad Annam primum.

Cohors ergo et tribúnus et ministri Iudæórum comprehendérunt Iesum et ligavérunt eum et adduxérunt ad Annam primum; erat enim socer Cáíaphæ, qui erat póntifex anni illius; erat autem Cáíaphas qui consílium déderat Iudæis: « Expedít unum hóminem mori pro pópulo ».

Sequebátur autem Iesum Simon Petrus et álius discíplus. Discíplus autem ille erat notus pontífici et introívit cum Iesu in átrium pontíficis, Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discíplus álius qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ et introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: « Numquid et tu ex discíplis es hóminis istius? »

Dicit ille: « Non sum ». Stabant autem servi et ministri, qui prunas fécerant, quia frigus erat, et calefiébant; erat autem cum eis et Petrus stans et caleficiens se.

Póntifex ergo interrogávit Iesum de discíplis suis et de doctrína eius. Respondit ei Iesus: « Ego palam locútus sum mundo; ego semper dócui in synagóga et in templo, quo omnes Iudæi convéniunt, et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérogas? Intéroga eos qui audiérunt quid locútus sum ipsis; ecce hi sciunt quæ dixerim ego ».

Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit álapam Iesu dicens: « Sic respóndes pontífici? »

Respóndit ei Iesus: « Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo; si autem bene, quid me cædis? »

Misit ergo eum Annas ligátum ad Cáiaapham pontíficem.

Numquid et tu ex discipulis eius es? Non sum.

Erat autem Simon Petrus stans et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: « Numquid et tu ex discipulis eius es? »

Negávit ille et dixit: « Non sum ».

Dicit unus ex servis pontíficis, cognátus eius, cuius abscidit Petrus aurículam: « Nonne ego te vidi in horto cum illo? » Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit.

Regnum meum non est de mundo hoc.

Addúcunt ergo Iesum a Cáiaapha in prætórium. Erat autem mane. Et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur sed manducárent Pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras et dicit: « Quam accusatió-nem affértis advérsus hóminem hunc? »

Respondérunt et dixérunt ei: « Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum ».

Dixit ergo eis Pilátus: « Accípite eum vos, et secúndum Legem vestram iudicáte eum ».

Dixérunt ei Iudæi: « Nobis non licet interfícere quemquam », ut sermo Iesu implerétur, quem dixit significans qua esset morte moritúrus.

Introiívit ergo iterum in prætórium Pilátus et vocávit Iesum et dixit ei: « Tu es rex Iudæórum? »

Respóndit Iesus: « A temetípso tu hoc dicis, an álíi tibi dixérunt de me? »

Respóndit Pilátus: « Numquid ego Iudæus sum? Gens tua et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? »

Respóndit Iesus: « Regnum meum non est de mundo hoc; si ex hoc mundo esset Regnum meum, ministri mei decertárent, ut non tráderer Iudæis; nunc autem meum Regnum non est hinc ».

Dixit itaque ei Pilátus: « Ergo rex es tu? »

Respóndit Iesus: « Tu dicis quia rex sum. Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti; omnis qui est ex veritáte audit meam vocem ».

Dicit ei Pilátus: « Quid est veritas? »

Et cum hoc dixisset, iterum exívit ad Iudæos, et dicit eis: « Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis ut unum dimíttam vobis in Pascha; vultis ergo dimíttam vobis regem Iudæórum? »

Clamavérunt ergo rursus dicétes: « Non hunc, sed Barábbam ». Erat autem Barábbas latro.

Ave, rex Iudæorum.

Tunc ergo apprehéndit Pilátus Iesum et flagellávit. Et mílites, plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti eius, et veste purpúrea circumdedérunt eum, et veniébant ad eum et dicébant: « Ave, rex Iudæórum », et dabant ei álapas.

Et éxiit iterum Pilátus foras et dicit eis: « Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis quia in eo nullam causam invénio ». Exiit ergo Iesus foras, portans spíneam corónam et purpúreum vestiméntum.

Et dicit eis: « Ecce homo ».

Cum ergo vidissent eum pontífices et mínistri, clamavérunt dicétes: « Crucífíge, crucífíge! »

Dicit eis Pilátus: « Accípite eum vos et crucífíge; ego enim non invénio in eo causam ».

Respondérunt ei Iudæi: « Nos Legem habémus, et secúndum Legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit ».

Cum ergo audisset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit, et ingrèssus est prætorium iterum et dicit ad Iesum: « Unde es tu? » Iesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: « Mihi non lóqueris? Nescis quia potestátem hábeo dimittere te et potestátem hábeo crucifigere te? »

Respóndit Iesus: « Non habéres potestátem advérsus me ullam, nisi tibi esset datum désuper: proptérea qui trádidit me tibi, maius peccátum habet ».

Tolle, tolle, crucifige eum.

Exínde quærébat Pilátus dimittere eum; Iudæi autem clamábant, dicétes: « Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris; omnis qui se regem facit, contradíct Cæsari ». Pilátus ergo, cum audisset hos sermónes, addúxit foras Iesum, et sedit pro tribunáli in locum qui dicitur Lithóstrotus, hebraíce autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora erat quasi sexta.

Et dicit Iudæis: « Ecce rex vester ».

Clamavérunt ergo illi: « Tolle, tolle, crucifige eum ». Dicit eis Pilátus: « Regem vestrum crucifigam? »

Respondérunt pontífices: « Non habémus regem nisi Cæsarem ». Tunc ergo trádidit eis illum ut crucifigerétur.

Crucifixerunt eum, et cum eo alios duos.

Suscepérunt ergo Iesum. Et báulans sibi crucem, exívit in eum qui dicitur Calváriæ Locum, quod hebraíce dicitur Gólgotha, ubi eum crucifixerunt, et cum eo álios duos hinc et hinc, médium autem Iesum. Scripsit autem et título Pilátus et pósuit super crucem; erat autem scriptum: « Iesus Nazaréus Rex Iudæórum ». Hunc ergo título multi legérunt Iudæórum, quia prope civitátem erat locus ubi crucifixus est Iesus; et erat scriptum hebraíce, latíne, græce.

Dicébant ergo Piláto pontífices Iudæórum: « Noli

scribere: " Rex Iudæórum ", sed " Ipse dixit: Rex sum Iudæórum " ». Respóndit Pilátus: « Quod scripsi scripsi ».

Partiti sunt vestimenta mea sibi.

Mílites ergo cum crucifixissent Iesum accepérunt vestiménta eius et fecérunt quáttuor partes, unicuíque míliti partem, et túnica. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: « Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cuius sit », ut Scriptúra impleátur, dicens: « Partiti sunt vestiménta mea sibi et in vestem meam misérunt sortem ». Et mílites quidem hæc fecérunt.

Ecce filius tuus. - Ecce mater tua.

Stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius et soror matris eius, María Cléopæ et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Iesus matrem et discipulum stantem, quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce filius tuus ». Deínde dicit discipulo: « Ecce mater tua ». Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua.

Consummatum est.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra dicit: « Sitio ». Vas pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponétes, obtulérunt ori eius. Cum ergo accepisset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est », et inclináto cápite trádidit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausat aliquantulum.

Et continuo exivit sanguis et aqua.

Iudæi ergo, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies illius sábbati, rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primí qui-

dem fregérunt crura et altérius qui crucifixus est cum eo; ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium, et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuétur eius », et íterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ».

Ligaverunt corpus Iesu linteis cum aromatibus.

Post hæc autem rogávit Pilátum Ioseph ab Arimathæa, qui erat discipulus Iesu, occúltus autem propter metum Iudæórum, ut tólleret corpus Iesu: et permisit Pilátus. Venit ergo et tulit corpus eius.

Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad eum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ et áloes quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Iesu et ligavérunt illud linteis cum aromátibus, sicut mos Iudæis est sepelíre. Erat autem in loco ubi crucifixus est hortus et in horto monuméntum novum in quo nondum quisquam pósitus erat: ibi ergo propter Parascévem Iudæórum, quia iuxta erat monuméntum, posuérunt Iesum.

Verbum Dómini.

9. Post lectionem Passionis Domini habeatur pro opportunitate brevis homília, cuius in fine sacerdos fideles invitare poterit ut per breve tempus orationi instent.

Oratio universalis

10. Liturgia verbi concluditur oratione universalis, quæ fit hoc modo: diaconus, stans ad ambonem, dicit invitorium, quo intentio significatur. Deinde omnes per aliquod temporis spatium in silentio orant, et postea sacerdos, stans ad sedem vel,

pro opportunitate, ad altare, manibus extensis, dicit orationem. Fideles per totum orationum tempus vel genuflexi vel stantes manere possunt.

11. Conferentiæ Episcopales prævidere possunt acclamationem populi ante orationem sacerdotis, vel statuere ut servetur tradita invitatio diaconi *Flectámus génua* — *Leváte*, cum genuflectione omnium ad orationem in silentio.

12. In gravi necessitate publica, Ordinarius loci permittere vel statuere potest, ut addatur specialis intentio.

13. E numero orationum, quæ in Missali præbentur, licet sacerdoti eas quæ magis aptæ sunt locorum conditioni seligere, ita tamen ut servetur series intentionum, quæ pro oratione universalis proponitur (cf. Inst. gen. Missalis Romani, n. 46).

I. Pro sancta Ecclesia

Orémus, dilectissimi nobis, pro Ecclesia sancta Dei, ut eam Deus et Dóminus noster pacificáre, adunáre et custodíre dignétur toto orbe terrárum, detque nobis, quiétam et tranquillam vitam degéntibus, glorificáre Deum Patrem omnipoténtem.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti: custódi ópera misericórdiæ tuæ, ut Ecclesia tua, toto orbe diffusa, stábili fide in confessióne tui nóminis perseveret. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

II. Pro Papa

Orémus et pro beatíssimo Papa nostro N., ut Deus et Dóminus noster, qui elégit eum in órdine episcopátus, salvum atque incólumem custódiat Ecclesiæ suæ sanctæ, ad regéndum pópulum sanctum Dei.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
cuius iudício univérſa fundántur,
réſpice propítius ad preces nostras,
et eléctum nobis Antístitem tua pietáte conſérva,
ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre,
sub ipſo Pontífice, fidei suæ méritis augeátur.
Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

III. Pro omnibus ordinibus gradibusque fidelium

De nomine Episcopi hic proferendo et de formula adhibenda:
cf. *Inst. gen. Missalis Romani*, n. 109.

Orémus et pro Epíscopo nostro *N.*,
pro ómnibus Epíscopis, presbýteris, diáconis Ecclésiæ
et univérſa plebe fidélium.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
cuius Spírítu totum corpus Ecclésiæ
sanctificátur et régitur,
exáudi nos pro minístris tuis supplicántes,
ut, grátia tuæ múnere,
ab ómnibus tibi fidéliter serviátur.
Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

IV. Pro catechumenis

Orémus et pro catechúmenis (nostris),
ut Deus et Dóminus noster
adapériat aures præcordiórum ipsórum
ianuámque misericórdiæ,
ut, per lavácrum regeneratiónis
accépta remissióne ómnium peccatórum,
et ipsi inveniántur in Christo Iesu Dómino nostro.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui Ecclésiám tuam nova semper prole fecúndas,
auge fidem et intelléctum catechúmenis (nostris),
ut, renáti fonte baptismatis,
adoptiÓnis tuæ filiis aggregéntur.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

V. Pro unitate Christianorum

Orémus et pro univérſis frátribus
in Christum credéntibus,
ut Deus et Dóminus noster
eos, veritátem faciéntes,
in una Ecclésiá sua congregáre et custodíre dignétur.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui dispérſa cóngregas et congregáta conſérvas,
ad gregem Filii tui placátus inténde,
ut, quos unum baptísma sacrávit,
eos et fidei iungat intégritas et vínculum sóciét caritátis.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

VI. Pro Iudæis

Orémus et pro Iudæis,
ut, ad quos prius locútus est Dóminus Deus noster,
eis tríbuat in sui nóminis amóre
et in sui fœderis fidelitáte proficere.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui promissiónes tuas Abrahæ eiúsque sémini contulísti,
Ecclésiæ tuæ preces cleménter exáudi,

ut pópulus acquisitionis prióris
ad redemptionis mereatur plenitudinem pervenire.
Per Christum Dóminum nostrum.
℞. Amen.

VII. Pro iis qui in Christum non credunt

Orémus et pro iis qui in Christum non credunt,
ut, luce Sancti Spíritus illustráti,
viam salutis et ipsi valeant introire.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
fac ut qui Christum non confiténtur,
coram te sincéro corde ambulántes, invéniant veritátem,
nosque, mútuo proficiétes semper amóre
et ad tuæ vitæ mystérium
plénius percipiéndum sollicitos,
perfectiões éffice tuæ testes caritátis in mundo.
Per Christum Dóminum nostrum.
℞. Amen.

VIII. Pro iis qui in Deum non credunt

Orémus et pro iis qui Deum non agnóscunt,
ut, quæ recta sunt sincéro corde sectántes,
ad ipsum Deum pervenire mereántur.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cunctos hómines condidisti,
ut te semper desiderádo quærerent
et inveniéndo quiéscerent,
præsta, quæsumus,
ut inter nóxia quæque obstácula
omnes, tuæ signa pietátis

et in te credéntium testimónium
bonórum óperum percipiétes,
te solum verum Deum nostríque géneris Patrem
gáudeant confitéri.
Per Christum Dóminum nostrum.
℞. Amen.

IX. Pro rempublicam moderantibus

Orémus et pro ómnibus rempublicam moderántibus,
ut Deus et Dóminus noster
mentes et corda eórum
secúndum voluntátem suam dírigat
ad veram ónium pacem et libertátem.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
in cuius manu sunt hóminum corda et iura populórum,
réspice benígnus ad eos,
qui nos in potestáte moderántur,
ut ubíque terrárum populórum prospéritas,
pacis securitas et religiónis libértas,
te largiénte, consistant.
Per Christum Dóminum nostrum.
℞. Amen.

X. Pro tribulatis

Orémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem,
ut cunctis mundum purget erróribus,
morbos áuferat, famem depéllat,
apériat cárceres, víncula solvat,
viatóribus securitátem, peregrinántibus réditum,
infirmántibus sanitátem
atque moriéntibus salutem indúlgeat.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
 mæstórum consolátio, laborántium fortitúdo,
 pervéniant ad te preces
 de quacúmque tribulatióne clamántium,
 ut omnes sibi in necessitatibus suis
 misericórdiam tuam gáudeant affuisse.
 Per Christum Dóminum nostrum,
 R. Amen.

Pars secunda: Adoratio sanctæ Crucis

14. Oratione universali expleta, fit sollempnis adoratio sanctæ Crucis. E duplici forma ostensionis, quæ præbetur, aptior seligatur, secundum exigentias pastorales.

Forma prior ostensionis sanctæ Crucis

15. Portatur Crux velata ad altare, eam comitantibus duobus ministris cum candelis accensis. Sacerdos, stans ante altare, Crucem accipit, in summitate parum detegit et elevat, incipiens invitationem Ecce lignum Crucis, eum adiuvante in cantu diacono vel, si casus fert, schola. Omnes respondent: Veníte, adorémus, et cantu finito in genua se prosternunt et parvo momento in silentio adorant, sacerdote stante et Crucem elevatam tenente.

Deinde sacerdos detegit dextrum brachium Crucis et iterum elevans Crucem incipit invitationem Ecce lignum, et fit ut supra.

Denique detegit Crucem totaliter et elevans incipit tertio invitationem Ecce lignum, et fit sicut prima vice.

16. Deinde, comitantibus duobus ministris cum candelis accensis, portat Crucem ad ingressum presbyterii vel ad alium locum aptum et ibi deponit vel ministris sustentandam tradit, candelis a dextris et sinistris Crucis depositis. Et fit adoratio Crucis, ut infra, n. 18.

Forma altera ostensionis sanctæ Crucis

17. Sacerdos, vel diaconus, cum ministris, vel alius idoneus vadit ad portam ecclesiæ, ubi accipit Crucem non velatam, mi-

nistri vero candelabra accensa, et fit processio per ecclesiam ad presbyterium. Prope ianuam, in medio ecclesiæ et ante ingressum presbyterii qui portat Crucem eam elevat, cantans invitationem Ecce lignum, cui omnes respondent: Veníte, adorémus, et post unamquamque responsionem in genua se prosternunt et parvo momento in silentio adorant, ut supra.

Deinde deponitur Crux cum candelabris ut supra, n. 16.

Invitatio in ostendenda sancta Cruce

Ecce lignum Crucis,
 in quo salus mundi pepéndit.
 R. Veníte, adorémus.

Adoratio sanctæ Crucis

18. Ad adorationem Crucis accedunt sacerdos, clerus et fideles, quasi processionaliter transeuntes, et reverentiam Cruci exhibentes per simplicem genuflexionem vel aliud signum aptum secundum usum regionis, v. g. Crucem osculando.

Interim cantantur antiphona Crucem tuam, Improperia, vel alii cantus congrui, sedentibus omnibus, qui adorationem peregerunt.

19. Unica tantum Crux adorationi præbeatur. Si propter populi concursum non omnes singulatim accedere possunt, sacerdos, postquam pars fidelium adorationem peregerit, Crucem sumit, et in medio ante altare consistens, paucis verbis populum ad sanctæ Crucis adorationem invitat et postea per breve tempus Crucem altius elevatam tenet, a fidelibus in silentio adorandam.

20. Adoratione expleta, ipsa Crux portatur ad locum suum ad altare. Candelabra vero accensa deponuntur circa vel supra altare vel prope Crucem.

Cantus in adoratione sanctæ Crucis peragendi

Partes, quæ ad singulos spectant, indicantur numeris 1 (chorus primus), et 2 (chorus secundus); quæ autem ab utroque choro simul cantanda sunt, indicantur hoc modo: 1 et 2.

Antiphona

1 et 2 Antiphona

Crucem tuam adorámus, Dómine,
et sanctam resurrectionem tuam
laudámus et glorificámus:
ecce enim propter lignum
venit gáudium in univérso mundo.

1 Psalmus 66, 2

Deus misereátur nostri, et benedicat nobis.
Illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

1 et 2 Antiphona

Crucem tuam adorámus, Dómine,
et sanctam resurrectionem tuam
laudámus et glorificámus:
ecce enim propter lignum
venit gáudium in univérso mundo.

Improperia

I

1 et 2 Pópule meus, quid feci tibi?

Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Quia edúxi te de terra Ægýpti:
parásti Crucem Salvatóri tuo.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Hágios o Theós.

2 Sanctus Deus.

1 Hágios Ischyrós.

2 Sanctus Fortis.

1 Hágios Athánatos, eléison himás.

2 Sanctus Immortális, miserére nobis.

1 et 2 Quia edúxi te per desértum quadragínta annis,
et manna cibávi te,
et introdúxi te in terram satis bonam:
parásti Crucem Salvatóri tuo.

1 Hágios o Theós.

2 Sanctus Deus.

1 Hágios Ischyrós.

2 Sanctus Fortis.

1 Hágios Athánatos, eléison himás.

2 Sanctus Immortális, miserére nobis.

1 et 2 Quid ultra débui fácere tibi, et non feci?

Ego quidem plantávi te
víneam eléctam meam speciosíssimam:
et tu facta es mihi nimis amára:
acéto namque sitim meam potásti,
et lancea perforásti latus Salvatóri tuo.

1 Hágios o Theós.

2 Sanctus Deus.

1 Hágios Ischyrós.

2 Sanctus Fortis.

1 Hágios Athánatos, eléison himás.

2 Sanctus Immortális, miserére nobis.

II

1 Ego propter te flagellávi Ægýptum
cum primogénitis suis:
et tu me flagellátum tradidísti.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego edúxi te de Ægýpto,
demérso Pharaóne in Mare Rubrum:
et tu me tradidísti princípibus sacerdotum.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego ante te aperuí mare:
et tu aperuísti lancea latus meum.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego ante te praëvi in columna nubis:
et tu me duxísti ad praetórium Piláti.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego te pavi manna per desértum:
et tu me cecidísti álapis et flagéllis.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego te potávi aqua salútis de petra:
et tu me potásti felle et acéto.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego propter te Chananæórum reges percússi:
et tu percussísti arúndine caput meum.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego dedi tibi sceptrum regále:
et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego te exaltávi magna virtúte:
et tu me suspendísti in patíbulo Crucis.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

Hymnus

1 et 2 Antiphona

Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!
Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 Hymnus

Pange, lingua, gloriósi próelium certáminis,
Et super crucis tropæo dic triúmphum nóbilem,
Quáliter Redémptor orbis immolátus vícerit.

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

1 De paréntis protoplásti fraude factor cóndolens,
Quando pomi noxiális morte morsu córruit,
Ipse lignum tunc notávit, damna ligni ut sólveret.

2 Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 Hoc opus nostræ salútis ordo depopóscerat,
Multifórmis perditóris arte ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde, hostis unde láserat.

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

1 Quando venit ergo sacri plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris Natus, orbis cónditor,
Atque ventre virgináli carne factus pródiit.

2 Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 Vagit infans inter arta cónditus praesáepia,
Membra pannis involúta Virgo Mater álligat,
Et manus pedésque et crura stricta cingit fáscia.

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

1 Lustra sex qui iam perácta, tempus implens córporis,
Se volénte, natus ad hoc, passióni déditus,
Agnus in crucis levátur immolándus stípíte.

2 Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 En acétum, fel, arúndo, sputa, clavi, láncea;
Mite corpus perforátur, sanguis unde prófluit;
Terra, pontus, astra, mundus quo lavántur flúmíne!

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmíne!

1 Flecte ramos, arbor alta, tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille, quem dedit nativitas,
Ut supérni membra Regis miti tendas stípíte.

2 Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 Sola digna tu fuísti ferre sæcli prétium
Atque portum præparáre nauta mundo náufrago,
Quem sacer cruor perúnxit fusus Agni córpore.

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmíne!

Conclusio numquam omittenda:

1 et 2 Æqua Patri Filióque, ínclito Paráclito,
Sempitérna sit beátæ Trinitáti glória;
cuius alma nos redémit atque servat grátia. Amen.

Pars tertia: sacra Communio

21. Super altare extenditur tobalea et ponitur corporale et liber. Deinde diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos reportat Ss.mum Sacramentum e loco repositionis brevi via ad altare, dum omnes in silentio stant. Duo ministri cum candelabris accensis comitantur Ss.mum Sacramentum et deponunt candelabra circa vel supra altare.

22. Cum diaconus Ss.mum Sacramentum super altare posuerit et discooperuerit pyxidem, accedit sacerdos et, facta genuflexione, ascendit altare. Ibi clara voce dicit, iunctis manibus:

Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti, audémus dícere:

Sacerdos, extensis manibus, et omnes præsentés prosequuntur:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débíta nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.

Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur:

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne securi:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus. Populus orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in sæcula.

23. Sacerdos deinde, iunctis manibus, dicit secreto:

Percéptio Córporis tui, Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatiónem:
sed pro tua pietáte prosit mihi
ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

24. Deinde genuflectit, accipit particulam, eamque aliquantulum elevatam super pyxidem tenens, ad populum conversus, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum populo semel subdit:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum,
sed tantum díc verbo
et sanábitur ánima mea.

Et, conversus ad altare, reverenter sumit Corpus Christi.

25. Deinde procedit ad distribuendam communionem fidelibus.
Durante communionem fieri potest cantus aptus.

26. Distributione communionis peracta, pyxis per idoneum ministrum ad locum præparatum extra ecclesiam defertur, vel, si circumstantiæ id postulent, in tabernaculo reponitur.

27. Deinde sacerdos, servato pro opportunitate aliquo spatio sacri silentii, dicit sequentem orationem:

Post communionem

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos Christi tui beáta morte
et resurrectione reparásti,
consérva in nobis opus misericórdiæ tuæ,
ut huius mystérii participatióne
perpétua devotióne vivámus.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

28. Ad dimissionem sacerdos, stans versus ad populum, et super illum manus extendens, dicit sequentem orationem:

Oratio super populum

Super pópulum tuum, quæsumus, Dómine,
qui mortem Fílii tui in spe suæ resurrectionis recóluit,
benedíctio copiósa descéndat,

indulgéntia véniat, consolátio tribuátur,
fides sancta succrésca, redemptio sempitérna firmétur.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Et omnes discedunt sub silentio. Altare tempore opportuno denudatur.

29. Vesperæ ab iis qui sollemni actioni liturgicæ postmeridianæ interfuerunt non dicuntur.

SABBATO SANCTO

Sabbato sancto Ecclesia ad sepulcrum Domini immoratur, passionem eius et mortem meditando, a sacrificio Missæ, sacra mensa denudata, abstinendo, usque dum, post sollemnem Vigiliam seu nocturnam resurrectionis expectationem, locus detur gaudiis paschalibus, quorum abundantia in quinquaginta dies exundat.

Sacra Communio hac die dari potest solummodo ad modum viatici.

TEMPUS PASCHALE

DOMINICA PASCHÆ IN RESURRECTIONE DOMINI

In nocte sancta

Vigilia paschalis

1. Ex antiquissima traditione ista nox est observabilis Domini (Ex 12, 42), ita ut fideles, iuxta monitum Evangelii (Lc 12, 35 ss.) lucernas ardentis in manibus gestantes, similes sint hominibus expectantibus Dominum, quando revertatur, ut, cum venerit, vigilantes eos inveniat et discumbere faciat ad mensam suam.
2. Vigilia huius noctis ita ordinatur, ut post breve lucernarium (quod est pars prima huius Vigiliæ) sancta Ecclesia meditetur mirabilia, quæ fecit Dominus Deus populo suo ab initio, confidens verbo eius et promisso (pars secunda seu liturgia verbi), usque dum, appropinquante die resurrectionis, cum novis membris in baptisate renatis (pars tertia), vocatur ad mensam, quam Dominus populo suo præparavit per mortem et resurrectionem suam (pars quarta).
3. Tota celebratio Vigiliæ paschalis peragitur nocte, ita ut vel non incipiat ante initium noctis, vel finiatur ante diluculum diei dominicæ.
4. Missa noctis, etsi ante mediam noctem celebretur, est Missa paschalis dominicæ Resurrectionis.
Qui participat Missam noctis, iterum communicare potest in secunda Missa Paschatis.
5. Qui celebrat vel concelebrat Missam noctis, potest secundam Missam Paschatis celebrare aut concelebrare.
6. Sacerdos et diaconus induuntur, sicut ad Missam, paramentis albi coloris.
Parentur candelæ pro omnibus participantibus Vigiliam.

Pars prima

Sollemne initium Vigiliæ seu Lucernarium

Benedictio ignis et præparatio cerei

7. Luminaria ecclesiæ exstinguuntur.
Loco apto, extra ecclesiam, præparatur rogas. Populo ibi congregato, accedit sacerdos cum ministris, e quibus unus portat cereum paschalem.
Ubi autem ignis extra ecclesiam accendi non potest, ritus peragitur ut infra, n. 13.
8. Sacerdos populum congregatum de more salutatur eumque breviter admonet de vigilia nocturna, his vel similibus verbis:

Fratres carissimi,
hac sacratissima nocte,
in qua Dóminus noster Iesus Christus
de morte transivit ad vitam,
Ecclesiá invitat filios dispersos per orbem terrarum,
ut ad vigilandum et orandum conveniant.
Si ita memoriam egerimus Paschatis Dómini,
audiéntes verbum et celebrántes mystéria eius,
spem habebimus
participandi triumphum eius de morte
et vivendi cum ipso in Deo.

9. Deinde benedicatur ignis.

Orémus.

Deus, qui per Fílium tuum
claritátis tuæ ignem fídelibus contulisti,
novum hunc ignem ✠ sanctífica,
et concéde nobis,
ita per hæc festa paschália
cælestibus desidériis inflammári,
ut ad perpétuæ claritátis

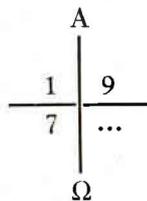
puris méntibus valeámus festa pertíngere.
Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

De novo igne accenditur cereus paschalis.

10. Si, propter ingenium populi, opportunum videtur symbolis quibusdam extollere dignitatem et significationem cerei paschalis, fieri potest hoc modo:

Novo igne benedicto, acolythus seu unus ministrorum portat cereum paschalem ante celebrantem, qui cum stilo incidit in ipsum cereum crucem. Deinde facit super eam litteram græcam Alpha, subtus vero litteram Omega, et inter brachia crucis quattuor numeros exprimentes annum currentem, interim dicens:

1. Christus heri et hódie (incidit hastam erectam);
2. Príncipium et Finis (incidit hastam transversam);
3. Alpha (incidit supra hastam erectam litteram Alpha);
4. et Omega (incidit subtus hastam erectam litteram Omega).
5. Ipsius sunt témpora (incidit primum numerum anni currentis in angulo sinistro superiore crucis);
6. et sácula (incidit secundum numerum anni currentis in angulo dextro superiore crucis).
7. Ipsi glória et impérium (incidit tertium numerum anni currentis in angulo sinistro inferiore crucis);
8. per univérsa æternitátis sácula. Amen (incidit quartum numerum anni currentis in angulo dextro inferiore crucis).

11. Incisione crucis et aliorum signorum peracta, sacerdos infigere potest in cereum quinque grana incensi, in modum crucis, interim dicens:

1. Per sua sancta vúlnera	1
2. gloriósa	
3. custódiat	4 2 5
4. et consérvet nos	
5. Christus Dóminus. Amen.	3

12. De novo igne sacerdos accendit cereum paschalem, dicens:

Lumen Christi glorióse resurgéntis
díssipet ténebras cordis et mentis.

Elementa quæ præcedunt, omnia vel aliqua tantum adhiberi possunt, pro rerum et locorum adiunctis pastoralibus. Conferentiæ autem Episcopales possunt etiam alias formas statuere, populorum ingenio magis accommodatas.

13. Ubi propter difficultates forte occurrentes non accenditur rogus, benedictio ignis circumstantiis aptatur. Populo ut alias in ecclesia congregato, sacerdos cum ministris cereum paschalem deferentibus venit ad portam ecclesiæ. Populus, quantum fieri potest, vertit se ad sacerdotem.

Fít salutatio et monitio, ut supra n. 8, deinde benedicuntur ignis (n. 9) et, si placuerit, præparatur et accenditur cereus, ut supra nn. 10-12.

Processio

14. Deinde diaconus vel, ipso deficiente, sacerdos accipit cereum paschalem et, ipsum elevatum tenens, cantat solus:

Lumen Christi.

Et omnes respondent:

Deo grátias.

Conferentiæ Episcopales ditio rem acclamationem statuere possunt.

Deinde omnes ingrediuntur in ecclesiam, præcedente diacono cum cereo paschali. Si adhibetur incensum, thuriferarius cum thuribulo fumigante pergit ante diaconum.

15. Ad portam ecclesiæ, diaconus, stans et elevans cereum, iterum cantat:

Lumen Christi.

Et omnes respondent:

Deo grátias.

Et candelas suas accendunt de igne cerei paschalis et procedunt.

16. Diaconus, cum venerit ante altare, stans versus ad populum tertio cantat:

Lumen Christi.

Et omnes respondent:

Deo grátias.

Et accenduntur lampades per ecclesiam.

Præconium paschale

17. Cum ad altare pervenerit, sacerdos vadit ad sedem suam. Diaconus autem ponit cereum pascalem super candelabrum paratum in medio presbyterii vel iuxta ambonem; deinde, imposito, si adhibetur, thure sicut ad Evangelium in Missa, petit et accipit benedictionem a sacerdote dicente submissa voce:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis, ut digne et competenter annúnties suum paschale præcónium: in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℞. Amen.

Quæ benedictio omittitur, si præconium annuntiatur ab alio qui non sit diaconus.

Diaconus, vel eo deficiente, ipse sacerdos, incensatis, pro opportunitate, libro et cereo, annuntiat præconium paschale in ambone vel pulpito, omnibus stantibus et candelas accensas in manibus tenentibus.

Præconium paschale annuntiari potest, pro necessitate, etiam a cantore qui non sit diaconus: qui tamen omittit verba Quapropter astantes vos usque ad finem invitationis, necnon salutationem Dóminus vobiscum.

Præconium forma etiam breviori cantari potest. Conferentia insuper Episcopales ipsum præconium aptare possunt per aliquas populi acclamationes in ipsum inserendas.

Præconi paschalis forma longior

18. Exsúltet iam angélica turba cælórum: exsúltent divína mystéria:

et pro tanti Regis victória tuba ínsonet salutáris.

Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus:

et, ætéрни Regis splendóre illustráta, totíus orbis se séntiat amisísse calígínem.

Lætétur et mater Ecclésia,

tanti lúminis adornáta fulgóribus:

et magnis populórum vóribus hæc aula resúltet.

(Quaprópter astántes vos, fratres caríssimi, ad tam miram huius sancti lúminis claritátem, una mecum, quæso,

Dei omnipoténtis misericórdiam invocáte.

Ut, qui me non meis méritis

intra Levítárum númerum dignátus est aggregáre,

lúminis sui claritátem infúndens,

cerei huius laudem implére perfíciat).

(℣. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spírítu tuo.)

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est,

invisibilem Deum Patrem omnipoténtem

Filiúmque eius unigénitum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
toto cordis ac mentis afféctu
et vocis ministério personáre.

Qui pro nobis ætérno Patri Adæ débitum solvit,
et véteris piáculi cautiónem pio cruóre detérsit.

Hæc sunt enim festa paschália,
in quibus verus ille Agnus occíditur,
cuius sánguine postes fidélium consecrántur.

Hæc nox est,
in qua primum patres nostros,
fílios Israel edúctos de Ægýpto,
Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti.

Hæc igitur nox est,
quæ peccatórum ténebras
colúmnæ illuminatióne purgávit.

Hæc nox est,
quæ hódie per univérsum mundum in Christo credéntes,
a vítiis sáeculi et calígine peccatórum segregátos,
reddít grátia, sóciat sanctitati.

Hæc nox est,
in qua, destrúctis vínculis mortis,
Christus ab ínferis victor ascéndit.

Nihil enim nobis nasci prófuit, nisi rédimi profuísset.
O mira circa nos tuæ pietátis dignátio!
O inæstimábilis diléctio caritátis:
ut servum redímeres, Fílium tradidísti!

O certe necessárium Adæ peccátum,
quod Christi morte delétum est!

O felix culpa,
quæ talem ac tantum mérui habére Redemptórem!

O vere beáta nox,
quæ sola mérui scire tempus et horam,
in qua Christus ab ínferis resurréxit!

Hæc nox est, de qua scriptum est:
Et nox sicut dies illuminábitur:
et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Huius igitur sanctificatióne noctis
fugat scélera, culpas lavat:
et reddít innocéntiam lapsis et mæstis lætítiam.
Fugat ódia, concórdiam parat et curvat impéria.

In huius igitur noctis grátia,
súscipe, sancte Pater,
laudis huius sacrificium vespertinum,
quod tibi in hac cérei oblatiône sollémni,
per ministrórum manus de opéribus apum,
sacrosáncta reddít Ecclésia.

Sed iam colúmnæ huius præcónia nóvimus,
quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit.

Qui, licet sit divisus in partes,
mutuáti tamen lúminis detriménta non novit.
Alitur enim liquántibus ceris,
quas in substántiam pretiósæ huius lámpadis
apis mater edúxit.

O vere beáta nox,
in qua terrénis cæléstia, humánis divína iungúntur!

Orámus ergo te, Dómine,
ut céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus,
ad noctis huius caliginem destruéndam,
indefíciens persevéret.

Et in odórem suavitátis accéptus,
supérnis lumináribus misceátur.
Flammas eius lúcifer matutínus invéniat:
Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásum:

Christus Fílius tuus,
qui, regréssus ab ínferis, húmáno géneri serénus illúxit,
et vivit et regnat in sácula sæculórum.

R. Amen.

Præconii paschalis forma brevior

19. Exsúltet iam angélica turba cælórum:
exsúltent divína mystéria:
et pro tanti Regis victória tuba ínsonet salutáris.
Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus:
et, ætéрни Regis splendóre illustráta,
totius orbis se séntiat amisísse caliginem.
Lætétur et mater Ecclésia,
tanti lúminis adornáta fulgóribus:
et magnis populórum vóribus hæc aula resúltet.

(V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.)

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est,
invisíbilem Deum Patrem omnipoténtem
Filiúmque eius unigénitum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
toto cordis ac mentis afféctu
et vocis ministério personáre.

Qui pro nobis ætéрно Patri Adæ débitum solvit,
et véteris piáculi cautiónem pio cruóre detérsit.

Hæc sunt enim festa paschália,
in quibus verus ille Agnus occíditur,
cuius sángine postes fidélium consecrántur.

Hæc nox est,
in qua primum patres nostros,
fílios Israel edúctos de Ægýpto,
Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti.

Hæc igitur nox est,
quæ peccatórum ténebras
colúmnae illuminatióne purgávit.

Hæc nox est,
quæ hódie per univérsum mundum in Christo credéntes,
a vítiis sáculi et calígine peccatórum segregátos,
reddit grátia, sóciat sanctitáti.

Hæc nox est,
in qua, destrúctis vínculis mortis,
Christus ab ínferis victor ascéndit.

O mira circa nos tuæ pietátis dignátio!
O inæstimábilis diléctio caritátis:
ut servum redímeres, Fílium tradidísti!

O certe necessárium Adæ peccátum,
quod Christi morte delétum est!

O felix culpa,
quæ talem ac tantum méruit habére Redemptórem!

Huius ergo sanctificátio noctis
fugat scélera, culpas lavat:
et reddit innocéntiam lapsis et mæstis lætítiam.

O vere beáta nox,
in qua terrénis cæléstia, húmánis divína iungúntur!

In huius igitur noctis grátia,
súscipe, sancte Pater,
laudis huius sacrificium vespertinum,
quod tibi in hac cérei oblatiόne sollémni,
per ministrórum manus de opéribus apum,
sacrosáncta reddit Ecclésia.

Orámus ergo te, Dómine,
ut céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus,
ad noctis huius caliginem destruéndam,
indeficiens perseveret.

Et in odórem suavitátis accéptus,
supérnis lumináribus misceátur.

Flammas eius lúcifer matutínus invéniat:

Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásus:

Christus Fílius tuus,

qui, regréssus ab ínferis, humáno géneri serénus illúxit,
et vivit et regnat in sácula sáculórum.

℞. Amen.

Pars secunda
Liturgia verbi

20. In hac Vigília, matre omnium Vigiliarum, proponuntur novem lectiones, scilicet septem e Vetere Testamento et duæ e Novo (Epístola et Evangelium).

21. Si circumstantiæ pastorales id postulant, minui potest numerus lectionum e Vetere Testamento; semper tamen attendatur lectionem verbi Dei esse partem fundamentalem huius Vigiliæ paschalis. Leguntur saltem tres lectiones e Vetere Testamento desumptæ, et in casibus urgentioribus saltem duæ. Numquam omittatur lectio cap. 14 Exodi.

22. Depositis candelis, omnes sedent. Antequam incipiantur lectiones, sacerdos populum admonet, his vel similibus verbis:

Vigíliam sollémniter ingrési, fratres caríssimi,
quiéto corde nunc verbum Dei audiámus.
Meditémur, quómodo Deus pópulum suum
elápsis tempóribus salvum fécerit,
et novíssime nobis Fílium suum míserit Redemptórem.
Orémus, ut Deus noster hoc paschále salvatiónis opus
ad plenam redemptiόνem perfíciat.

23. Deinde sequuntur lectiones. Lector ad ambonem pergít et primam lectionem profert. Postea psalmista seu cantor psalmum dicit, populo responsum proferente. Omnibus deinde surgentibus, sacerdos dicit: Orémus, et, postquam omnes per aliquod tempus in silentio oraverint, dicit collectam.

Loco psalmi responsorii servari potest spatium sacri silentii, ommissa hoc in casu pausa post Orémus.

Lectio prima *

*Vidit Deus cuncta quæ fecerat,
et erant valde bona.*

Léctio libri Génesis

1, 1 — 2, 2

In princípío creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácuá, et ténébræ erant super faciém abyssi, et spíritus Dei ferebátur super aquas.

Dixítque Deus: « Fiat lux ». Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona et divisit lucem a ténébris. Appellávitque lucem « diem » et ténébras « noctem ». Factúmque est vésperé et mane, dies unus.

Dixit quoque Deus: « Fiat firmaméntum in médio aquárum et dívidat aquas ab aquis ». Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocávitque Deus firmaméntum « cælum ». Et factum est vésperé et mane, dies secúndus.

Dixit vero Deus: « Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, et appáreat árida ». Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam « terram », congregatiónesque aquárum appellávit « mária ». Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait: « Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomíferum faciéns fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram ». Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem et faciéntem semen iuxta genus suum, lignúm-

que faciens fructum et habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tertius.

Dixit autem Deus: « Fiant luminaria in firmamento cæli et dividant diem ac noctem; et sint in signa et tempora et dies et annos, ut luceant in firmamento cæli et illuminent terram ». Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare maius, ut præset diæ, et luminare minus, ut præset nocti, et stellas. Et posuit eas in firmamento cæli, ut lucerent super terram et præset diæ ac nocti et dividerent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies quartus.

Dixit etiam Deus: « Producat aquæ reptile animæ viventis, et volatile super terram sub firmamento cæli ». Creavitque Deus cetera grandia et omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquæ in species suas, et omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum, benedixitque eis dicens: « Crescite et multiplicamini et replete aquas maris, avésque multiplicentur super terram ». Et factum est vespere et mane, dies quintus.

Dixit quoque Deus: « Producat terra animam viventem in genere suo, iumenta et reptilia et bestias terræ iuxta species suas ». Factumque est ita. Et fecit Deus bestias terræ iuxta species suas et iumenta et omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait: « Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram; et præset piscibus maris et volatilibus cæli et bestiis universæque terræ omnique reptili, quod movetur in terra ». Et creavit Deus hominem ad imaginem suam; ad imaginem Dei creavit illum: masculum et feminam creavit eos.

Benedixitque illis Deus et ait: « Crescite et multiplicamini, et replete terram et subicite eam; et dominamini piscibus maris et volatilibus cæli et universis animantibus, quæ moventur super terram ». Dixitque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram et universa ligna, quæ habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam et cunctis animantibus terræ omnique volucris cæli et universis quæ moventur in terra et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum ». Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quæ fecerat, et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

Igitur perfecti sunt cæli et terra et omnis ornatus eorum. Complevitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat, et requievit die septimo ab universo opere quod patrat. — Verbum Domini.

vel brevior

Lectio libri Génesis

1, 1. 26-31 a

In principio creavit Deus cælum et terram.

Et ait: « Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram; et præset piscibus maris et volatilibus cæli et bestiis universæque terræ omnique reptili, quod movetur in terra ». Et creavit Deus hominem ad imaginem suam; ad imaginem Dei creavit illum: masculum et feminam creavit eos.

Benedixitque illis Deus et ait: « Crescite et multiplicamini, et replete terram et subicite eam; et dominamini piscibus maris et volatilibus cæli et universis animantibus, quæ moventur super terram ». Dixitque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram et universa ligna, quæ habent in

semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam et cunctis animantibus terræ omnique volucris cæli et universis quæ moventur in terra et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum ». Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quæ fecerat, et erant valde bona. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2 a. 5-6. 10 et 12. 13-14. 24 et 35 c
(R.: cf. 30)

R. Emitte spiritum tuum, Domine,
et renova faciem terræ.

- 1 Benedic, anima mea, Domino:
Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.
Confessionem et decorem induisti,
2 amictus lumine sicut vestimento. R.
- 5 Qui fundasti terram super stabilitatem suam,
non inclinabitur in sæculum sæculi.
6 Abýssus sicut vestimentum operuit eam,
super montes stabant aquæ. R.
- 10 Qui emittis fontes in torrentes;
inter medium montium pertransibunt.
12 Super ea volucres cæli habitabunt,
de medio ramorum dabunt voces. R.
- 13 Rigas montes de ceniculis tuis,
de fructu operum tuorum satias terram.
14 Producis fenum iumentis,
et herbam serviéntibus homini. R.
- 24 Quam multiplicata sunt opera tua, Domine:
omnia in sapientia fecisti,
impléta est terra creatúra tua.
35 Benedic, anima mea, Domino. R.

vel Ps 32, 4-5. 6-7. 12-13. 20 et 22 (R.: 5 b)

R. Misericórdia Domini plena est terra.

- 4 Quia rectum est verbum Domini,
et omnia ópera eius in fide.
5 Diligit iustitiam et iudicium,
misericórdia Domini plena est terra. R.
- 6 Verbo Domini cæli facti sunt,
et spiritu oris eius omnis virtus eorum.
7 Congregans sicut in utre aquas maris,
ponens in thesauris abýssos. R.
- 12 Beata gens, cui Dominus est Deus,
populus, quem elegit in hereditatem sibi.
13 De cælo respexit Dominus,
vidit omnes filios hominum. R.
- 20 Anima nostra sustinet Dominum,
quoniam adiutor et protector noster est.
22 Fiat misericórdia tua, Domine, super nos,
quemadmodum speravimus in te. R.

24. **Post primam lectionem (De creatione):**

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,
qui es in ómnium operum tuorum dispensatione mirabilis,
intélgant redempti tui, non fuisse excellentius,
quod initio factus est mundus,
quam quod in fine sæculorum
Pascha nostrum immolatus est Christus.
Qui vivit et regnat in sæcula sæculorum.
R. Amen.

Vel (De creatione hominis):

Orémus.

Deus, qui mirabiliter creásti hóminem
et mirabilius redemísti,
da nobis, quæsumus,
contra oblectaménta peccáti mentis ratióne persistere,
ut mereámur ad æténa gáudia perveníre.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

*Lectio secunda ***Sacrificium Patriarchæ nostri Abrahamæ.*Lectio libri Génesis 22, 1-18

In diébus illis:

Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: « Abraham, Abraham ». At ille respóndit: « Adsum ». Ait illi: « Tolle filium tuum unigénitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visiónis, atque ibi offeres eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi ».

Igitur Abraham de nocte consúrgens stravit ásinum suum, ducens secum duos iúvenes et Isaac filium suum; cumque concidísset ligna in holocáustum, ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul, dixitque ad púeros suos: « Exspectáte hic cum ásino: ego et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos ».

Tulit quoque ligna holocáusti et impósuit super Isaac filium suum; ipse vero portábat in mánibus ignem et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: « Pater mi ». At ille respóndit: « Quid vis, fili? » - « Ecce, inquit, ignis et ligna; ubi est víc-

tima holocáusti? » Dixit autem Abraham: « Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi ». Pergébant ergo páriter.

Et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit. Cumque alligásset Isaac filium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum, extenditque manum, et arrípuit gládium, ut immoláret filium suum.

Et ecce Angelus Dómini de cælo clamávit dicens: « Abraham, Abraham ». Qui respóndit: « Adsum ». Dixitque ei: « Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi quod times Deum, et non pepercisti unigénito filio tuo propter me ». Levávit Abraham óculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro filio. Appellávitque nomen loci illius « Dóminus videt ». Unde usque hódie dicitur: « In monte Dóminus vidébit ».

Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cælo dicens: « Per memetípsum iurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem et non pepercisti filio tuo unigénito propter me, benedicam tibi et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in littore maris; possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia oboedísti voci meæ ».

Verbum Dómini.

*vel brevior*Lectio libri Génesis 22, 1-2. 9 a. 10-13. 15-18

In diébus illis:

Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: « Abraham, Abraham ». At ille respóndit: « Adsum ». Ait

illi: « Tolle filium tuum unigénitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visi6nis, atque ibi offeres eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi ».

Et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit. Extendítque manum et arrípuít gládium, ut immoláret filium suum.

Et ecce Angelus D6mini de cælo clamávit dicens: « Abraham, Abraham ». Qui resp6ndit: « Adsum ». Dixítque ei: « Non exténda manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cogn6vi quod times Deum, et non pepercísti unigénito filio tuo propter me ». Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum arietem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro filio.

Vocávit autem Angelus D6mini Abraham secúndo de cælo dicens: « Per memetípsum iurávi, dicit D6minus: quia fecísti hanc rem et non pepercísti filio tuo unigénito propter me, benedicam tibi et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in líttore maris; possidébit semen tuum portas inimic6rum su6rum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obædísti voci meæ ».

Verbum D6mini.

Psalmus responsorius Ps 15, 5 et 8. 9-10. 11 (R.: 1)

R. Consérva me, Deus, qu6niam sperávi in te.

⁵ D6minus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam.

⁸ Proponébam D6minum in conspéctu meo semper, qu6niam a dextris est mihi, non commovébor. R.

- ⁹ Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultavérunt præcórdia mea; însuper et caro mea requiescet in spe.
- ¹⁰ Qu6niam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis sanctum tuum vidére corrupti6nem. R.
- ¹¹ Notas mihi fácies vias vitæ, plenitúdinem lætítie cum vultu tuo, delectati6nes in dextera tua usque in finem. R.

25. *Post secundam lectionem (De sacrificio Abrahæ):*

Orémus.

Deus, Pater summe fidélium, qui promissi6nis tuæ filios diffúsa adopti6nis grátia in toto terrárum orbe múltiplicas, et per paschále sacraméntum Abraham púerum tuum univérsum, sicut iurásti, géntium éfficis patrem, da p6pulis tuis digne ad grátiam tuæ vocati6nis intráre. Per Christum D6minum nostrum.

R. Amen.

Lectio tertia

Ingressi sunt filii Israel per medium sicci maris.

Lectio libri Exodi

14, 15 — 15, 1

In diébus illis:

Dixit D6minus ad M6ysen: « Quid clamas ad me? Lóquere filiis Israel ut proficiscántur. Tu autem eleva virgam tuam, et exténde manum tuam super mare, et dívide illud, ut gradiántur filii Israel in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægypti6rum ut persequántur vos; et glorificábor in Phara6ne et in omni exércitu eius et in curribus et in equitibus illius.

Et scient Ægyptiî quia ego sum Dóminus, cum glori-
ficátus fúero in Pharaóne et in cúrribus atque in equi-
tibus eius ».

Tollénsque se Angelus Dei, qui præcedébat castra
Israel, ábiit post eos; et cum eo páriter colúmna nubis
prióra dimíttens post tergum, stetit inter castra Ægyp-
tiórum et castra Israel; et erat nubes tenebrósa et il-
lúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis tém-
pore accédere non valérent.

Cumque extendísset Móyses manum super mare,
ábstulit illud Dóminus, flante vento veheménti et urénte
tota nocte, et vertit in siccum; divisáque est aqua. Et
ingréssi sunt filii Israel per médium sicci maris; erat
enim aqua quasi murus a dextra eórum et læva. Per-
sequentésque Ægyptiî ingréssi sunt post eos et omnis
equitátus Pharaónis, currus eius et équites per mé-
dium maris.

Iamque advénerat vigília matutína, et ecce respi-
ciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam
ignis et nubis, interfécit exércitum eórum; et subvértit
rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt
ergo Ægyptiî: « Fugiámus Israélem; Dóminus enim
pugnat pro eis contra nos ».

Et ait Dóminus ad Móysen: « Exténde manum
tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios su-
per currus et équites eórum ». Cumque extendísset
Móyses manum contra mare, revérsus est primo dilúculo
ad priórem locum; fugientibúque Ægyptiis occurré-
runt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus.
Reversáque sunt aquæ et operuérunt currus et équites
cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fú-
erant mare; nec unus quidem supérfit ex eis. Filii
autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, et
aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris.

Liberavítque Dóminus in die illa Israel de manu
Ægyptiórum. Et vidérunt Ægyptios mórtuos super lit-
tus maris et manum magnam, quam exercúerat Dóminus
contra eos; timúitque pópulus Dóminum, et credidérunt
Dómino et Móysi servo eius.

Tunc cécinít Móyses et filii Israel carmen hoc Dó-
mino, et dixérunt:

Psalmus responsorius

Ex 15, 1-2. 3-4. 5-6. 17-18 (R.: 1 a)

R. Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est.

- 1 Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est:
equum et ascensórem deiécit in mare.*
- 2 Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem;
iste Deus meus, et glorificábo eum;
Deus patris mei, et exaltábo eum. R.*
- 3 Dóminus quasi vír pugnátor;
omnípotens nomen eius.*
- 4 Currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in mare;
elécti príncipes eius submérsi sunt in Mari Rubro. R.*
- 5 Abýssi operuérunt eos;
descendérunt in profúndum quasi lapis.*
- 6 Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine;
délixtera tua, Dómine, percússit inimicum. R.*
- 7 Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ,
firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine,
sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ.*
- 8 Dóminus regnábit in ætérnum et ultra. R.*

26. Post tertiam lectionem (De transitu Maris Rubri):

Orémus.

*Deus, cuius antíqua mirácula
étiam nostris tempóribus coruscáre sentímus,*

dum, quod uni pópulo
a persecutióne Pharaónis liberándo
déteræ tuæ poténtia contulísti,
id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris,
præsta, ut in Abrahæ filios et in Israelíticam dignitátem
totíus mundi tránseat plenitúdo.
Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Vel:

Orémus.

Deus, qui primis tempóribus
impléta mirácula novi testaménti luce reserásti,
ut et Mare Rubrum forma sacri fontis exsisteret,
et plebs a servitúte liberáta
christiáni pópuli sacraménta præferret,
da, ut omnes gentes,
Israélis privilégium mérito fidei consecútæ,
Spíritus tui participatióne regeneréntur.
Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Lectio quarta

*In misericordia sempiterna,
redemptor tuus Dominus misertus est tui.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ 54, 5-14

Dominábitur tui qui fecit te; Dóminus exercítuum
nomen eius, et redémptor tuus, Sanctus Israel, Deus
omnis terræ vocábitur.

Quia ut mulierem derelictam et mærentem spíritu
vocávit te Dóminus, et uxórem ab adulescéntia abiéctam,
dixit Deus tuus. Ad punctum in módico derelíqui te,

et in miseratióibus magnis congregábo te. In mométo
indignatiónis abscondi fáciem meam parúmper a te, et
in misericórdia sempitérna misértus sum tui, dixit re-
démptor tuus Dóminus.

Sicut in diébus Noe istud mihi est, cui iurávi ne in-
dúcerem aquas Noe ultra supra terram; sic iurávi ut non
iráscar tibi et non increpem te. Montes enim commo-
vábuntur, et colles contremíscent; misericórdia autem
mea non recédet a te, et fœdus pacis meæ non mové-
bitur, dixit miserátor tuus Dóminus.

Paupércula, tempestáte convúlta absque ulla con-
solatióne, ecce ego sternam per órđinem lápidés tuos
et fundábo te in sapphíris; et ponam iáspidem propu-
gnácula tua, et portas tuas in lápidés sculptos et omnes
términos tuos in lápidés desiderábiles, unívrsos filios
tuos doctos a Dómino, et multitudínem pacis filiis tuis,
et in iustítia fundáberis. Recéde procul a calúmnia, quia
non timébis, et a pavóre, quia non appropinquábit
tibi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 29, 2 et 4. 5-6. 11 et 12 a et 13 b (℞.: 2 a)

℞. Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me.

² Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me,
nec delectásti inimícos meos super me.

⁴ Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam,
vivificásti me, ut non descenderem in lacum. ℞.

Psállite Dómino, sancti eius,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius.
Quóniam ad moméntum indignatio eius,
et per vitam volúntas eius.
Ad vésperum demorátur fletus,
ad matutínium lætítia. ℞.

- ¹¹ Audi, Dómine, et miserére mei,
Dómine, esto mihi adiutor.
¹² Convertísti planctum meum in choros mihi.
¹³ Dómine Deus meus, in ætérnum confitebor tibi. **℞.**

27. **Post quartam lectionem (De nova Ierusalem):**

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,
multiplíca in honórem nóminis tui
quod patrum fidei spondísti,
et promissiónis filios sacra adoptióne diláta,
ut, quod prióres sancti non dubitavérunt futúrum,
Ecclesiá tam magna ex parte
iam cognóscat implétum.

Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Vel alia ex orationibus, quæ sequuntur lectiones omissas.

Lectio quinta

*Venite ad me, et vivet anima vestra,
et feriam vobiscum pactum sempiternum.*

Lectio libri Isaíæ prophétæ **55, 1-11**

Hæc dicit Dóminus:

« Omnes sitiéntes, veníte ad aquas; et qui non habétis argéntum properáte, émite et comédite; veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatóne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitudíne ánima vestra.

Inclináte aurem vestram et veníte ad me; audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobiscum pactum sempi-

térnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce gentem quam nesciébas vocábis, et gentes quæ te non cognovérunt ad te current propter Dóminum Deum tuum et Sanctum Israel, quia glorificávit te.

Quérite Dóminum dum inveníri potest; invocáte eum dum prope est. Derelinquat impius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas; et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius; et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ, neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quía, sicut exaltántur cæli et terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus vestris.

Et quómodo descendit imber et nix de cælo, et illuc ultra non revértitur, sed inébríat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti et panem comedénti; sic erit verbum meum quod egredíétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciat quæcúmque vólui et prosperábitur in his ad quæ misi illud ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius **Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (℞: 3)**

℞. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

² Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam et non timébo, quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem.

³ Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. **℞.**

⁴ Confitémini Dómino et invocáte nomen eius, notas fácite in pópulis adinventiónes eius, mementóte quóniam excélsus est nomen eius. **℞.**

⁵ Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, annuntiáte hoc in univérsta terra.

6 Exsulta et lauda, habitatio Sion,
quia magnus in medio tui Sanctus Israel. *R.*

28. *Post quintam lectionem (De salute omnibus gratuito oblata):*

Orémus.

Omnipotens sempiternæ Deus,
spes única mundi,
qui prophetarum tuorum præconio
præséntium tæporum declarásti mystéria,
auge pópuli tui vota placátus,
quia in nullo fidélium nisi ex tua inspiratióne provéniunt
quarúmlibet increménta virtútum.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Lectio sexta

Ambula per viam ad splendorem Domini.

Lectio libri Baruch prophætæ 3, 9-15. 32 — 4, 4

Audi, Israel, mandata vitæ; áuribus pèrcipe, ut scias
prudéntiam. Quid est, Israel, quod in terra inimicórum
es, inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mór-
tuis, deputátus es cum descendéntibus in inférnum?
Dereliquisti fontem sapiéntiæ! Nam, si in via Dei am-
bulásses, habitásses útiq; in pace sempitérna. Discé
ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus, ut
scias simul ubi sit longitúrnitas vitæ et victus, ubi sit
lumen oculórum et pax. Quis invénit locum eius, et
quis intrávit in thesáuros eius?

Sed qui scit univérsa novit eam et adinvénit eam
prudéntia sua, qui præparávit terram in ætérno tæpore,
et replévit eam pecúdibus et quadrupédibus; qui emít-
tit lumen et vadit, et vocávit illud et obœdit illi in tre-

móre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis,
et lætátæ sunt; vocátæ sunt et dixerunt: « Adsumus »;
et luxérunt ei cum iucunditáte qui fecit illas.

Hic est Deus noster, et non æstimábitur álius ad-
vérsus eum; hic adinvénit omnem viam disciplinæ, et
trádidit illam Iacob púero suo et Israel dilécto suo.
Post hæc in terris visus est, et cum homínibus conver-
sátus est. Hic liber mandatórum Dei et lex, quæ est in
ætérnum; omnes qui tenent eam pervénient ad vitam,
qui autem dereliquérunt eam in mortem.

Convértere, Iacob, et apprehénde eam, ámbula per
viam ad splendórem eius contra lumen eius; ne tradas
áleri glóriam tuam et dignitátem tuam genti aliénæ.

Beáti sumus, Israel, quia quæ Deo placent manifésta
sunt nobis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (*R.*: Io 6, 69)

R. Dómine, verba vitæ ætérnæ habes.

8 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. *R.*

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lícidum, illúminans óculos. *R.*

10 Timor Dómini mundus, pèrmanens in sæculum sæculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul, *R.*

11 desiderabilia super aurum et lápidem pretiósum multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. *R.*

29. *Post sextam lectionem (De fonte sapientiæ):*

Orémus.

Deus, qui Ecclésiám tuam
semper géntium vocatióne múltiplicas,

concède propítius,
ut, quos aqua baptísmatis ábluis,
contínua protectióne tueáris.
Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Lectio septima

*Effundam super vos aquam mundam,
et dabo vobis cor novum.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 36, 16-17 a. 18-28

Factum est verbum Dómini ad me dicens:

« Fili hóminis, domus Israel habitavérunt in humo sua et polluérunt eam in viis suis et in stúdiis suis. Et effúdi indignatióem meam super eos pro ságuine, quem fuderunt super terram, et in idólis suis polluérunt eam. Et dispérsi eos in gentes, et ventiláti sunt in terras, iuxta vias eórum et adinventiões eórum iudicávi eos, et ingrési sunt ad gentes ad quas introiérunt, et polluérunt nomen sanctum meum, cum dicerétur de eis: " Pópulus Dómini iste est, et de terra eius egréssi sunt ". Et pepérci nómini sancto meo, quod pollúerat domus Israel in géntibus ad quas ingrési sunt.

Idéirco dices dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus: " Non propter vos ego fáciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluístis in géntibus ad quas intrástis. Et sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes, quod polluístis in médio eárum, ut sciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus exercítuum, cum sanctificátus fuero in vobis coram eis.

Tollam quippe vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram;

et effúdam super vos aquam mundam, et mundabímni ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum, et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis et iudícia mea custodiátis et operémini. Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 41, 3. 5 bcd; Ps 42, 3. 4 (℞.: Ps 41, 2)

℞. Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum, ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

³ Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum: quando véniam et apparebo ante faciém Dei? ℞.

⁵ Quóniam transíbam in locum tabernáculi admirábilis usque ad domum Dei, in voce exsultatiónis et confessiόnis, multitudínis festa celebrántis. ℞.

³ Emítte lucem tuam et veritatém tuam; ipsa me dedúcant et addúcant in montem sanctum tuum et in tabernácula tua. ℞.

⁴ Et introibo ad altáre Dei, ad Deum lætitiæ exsultatiónis meæ. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus. ℞.

vel, quando celebratur baptisma

Is 12 ut supra (post lectionem quintam), p. 351.

vel etiam Ps 50, 12-13. 14-15. 18-19 (R.: 12 a)

R. Cor mundum crea in me, Deus.

- ¹² Cor mundum crea in me, Deus,
et sp̄ritum firmum innova in visc̄ribus meis.
- ¹³ Ne proicias me a fácie tua,
et sp̄ritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.
- ¹⁴ Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et sp̄ritu promptíssimo confirma me.
- ¹⁵ Docébo iníquos vias tuas,
et ímpii ad te converténtur. R.
- ¹⁸ Non enim sacrificío delectáris,
holocáustum, si ófferam, non placébit.
- ¹⁹ Sacrificium Deo sp̄ritus contribulátus,
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despicias. R.

30. Post septimam lectionem (De corde novo et spiritu novo):

Orémus.

Deus, incommutábilis virtus et lumen ætérnum,
réspice propítius ad totíus Ecclésiæ sacraméntum,
et opus salutis humanæ
perpétuæ dispositiónis efféctu tranquillius operáre;
totúsque mundus experiátur et vídeat
deiécta érigi, inveteráta renovári
et per ipsum Christum redíre ómnia in íntegrum,
a quo sumpsére principium.
Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Vel:

Orémus.

Deus, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum
utriúsque Testaménti páginis ínstruis,

da nobis intellégere misericórdiam tuam,
ut ex perceptióne præsentíum múnorum
firma sit exspectátio futurórum.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

31. Post ultimam lectionem e Vetere Testamento cum suo re-
sponsorio et sua oratione, accenduntur cerei altaris, et sacer-
dos intonat hymnum Glória in excelsis Deo, quem omnes pro-
sequuntur, dum pulsantur campanæ, iuxta locorum consuetu-
dines.

32. Expleto hymno, sacerdos dicit collectam, more solito.

Orémus.

Deus, qui hanc sacratíssimam noctem
glória domínicæ resurrectiónis illústras,
éxcita in Ecclésiá tua adoptiónis sp̄ritum,
ut, córpore et mente renováti,
puram tibi exhibeámus servitútem.
Per Dóminum.

33. Deinde lector profert lectionem de Apostolo.

Epístola

*Christus suscitatus ex mortuis
iam non moritur.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

6, 3-11

Fratres:

Ignorátis quia quicumque baptizáti sumus in Christo
Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo
sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quemád-
modum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam
Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius, simul et resurrectionis erimus; hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruat corpus peccati, ut ultra non serviamus peccato; qui enim mortuus est iustificatus est a peccato.

Si autem mortui sumus cum Christo, credimus quia simul etiam vivemus cum eo; scientes quod Christus suscitatus ex mortuis iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est, peccato mortuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimate vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo in Christo Iesu.

Verbum Domini.

34. *Finita Epistola, omnibus surgentibus, sacerdos sollemniter intonat Alleluia, quod omnes repetunt.*

Deinde psalmista vel cantor profert psalmum, populo respondente Alleluia. Si necesse est, psalmista ipse Alleluia intonat.

Psalmus responsorius Ps 117, 1-2. 16 ab-17. 22-23

R. Alleluia, alleluia, alleluia.

- ¹ Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius.
- ² Dicat nunc Israel, quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius. **R.**
- ¹⁶ Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltata est.
- ¹⁷ Non moriar, sed vivam, et narrabo opera Domini. **R.**
- ²² Lapidem quem reprobaverunt edificantes, hic factus est in caput anguli;
- ²³ a Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris. **R.**

35. *Ad Evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum, si adhibetur.*

Evangelium

Anno A

Surrexit a mortuis et praecedit vos in Galilaam.

✠ **Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum 28, 1-10**

Sero autem post sabbatum, cum illucesceret in primam sabbati, venit Maria Magdalene et altera Maria videre sepulcrum. Et ecce terrae motus factus est magnus: angelus enim Domini descendit de caelo et accedens revolvit lapidem et sedebat super eum. Erat autem aspectus eius sicut fulgur et vestimentum eius candidum sicut nix. Prae timore autem eius exterriti sunt custodes et facti sunt velut mortui.

Respondens autem angelus dixit mulieribus: « Nolite timere vos, scio enim quod Iesum qui crucifixus est quaeritis. Non est hic: surrexit enim sicut dixit. Venite, videte locum ubi positus erat. Et cito euntes dicite discipulis eius: Surrexit a mortuis, et ecce praecedit vos in Galilaam, ibi eum videbitis. Ecce dixi vobis ».

Et exeuntes cito de monumento cum timore et magno gaudio, cucurrerunt nuntiare discipulis eius.

Et ecce Iesus occurrit illis dicens: « Avete ». Illae autem accesserunt et tenuerunt pedes eius et adoraverunt eum. Tunc ait illis Iesus: « Nolite timere; ite, nuntiate fratribus meis ut eant in Galilaam et ibi me videbunt ». — Verbum Domini.

Anno B

Iesus Nazarenus crucifixus surrexit.

✠ **Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 16, 1-8**

Cum transisset sabbatum, Maria Magdalene et Maria Iacobi et Salome emerunt aromata ut venientes un-

gerent Iesum. Et valde mane prima sabbatorum veniunt ad monumentum orto iam sole.

Et dicebant ad invicem: « Quis revolvat nobis lapidem ab ostio monumenti? » Et respicientes vident revolutum lapidem; erat quippe magnus valde.

Et introeuntes in monumentum viderunt iuvenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, et obstupuerunt.

Qui dicit illis: « Nolite expavescere; Iesum quaeritis Nazarenum crucifixum: surrexit, non est hic; ecce locus ubi posuerunt eum. Sed ite, dicite discipulis eius et Petro: Praecedat vos in Galileam: ibi eum videbitis sicut dixit vobis ».

Et exeuntes fugerunt de monumento, invaserat enim eas tremor et pavor, et nemini quicquam dixerunt, timebant enim. — Verbum Domini.

Anno C

Quid quaeritis viventem cum mortuis?

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 24, 1-12

Prima sabbatorum, valde diluculo venerunt mulieres ad monumentum portantes quae paraverant aromata. Et invenerunt lapidem revolutum a monumento, et ingressae non invenerunt corpus Domini Iesu.

Et factum est, dum mente haesitarent de isto, ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti. Cum timebant autem, et declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: « Quid quaeritis viventem cum mortuis? Non est hic, sed surrexit. Recordamini qualiter locutus est vobis cum adhuc in Galilea esset, dicens: " Opertet Filium hominis tradi in manus hominum peccatorum et crucifigi et die tertia resurgere " ».

Et recordatae sunt verborum eius, et regressae a monumento nuntiaverunt haec omnia illis Undecim et

caeteris omnibus. Erat autem Maria Magdalene et Ioanna et Maria Iacobi; et caeterae cum eis dicebant ad Apostolos haec. Et visa sunt ante illos sicut deliramentum verba ista, et non credebant illis.

Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum, et procumbens videt linteamina sola; et rediit ad suas, mirans quod factum fuerat. — Verbum Domini.

36. Statim post Evangelium fit homilia. Deinde proceditur ad liturgiam baptismalem.

Pars tertia

Liturgia baptismalis

37. Sacerdos cum ministris vadit ad fontem baptismalem, si hic est in conspectu fidelium. Secus ponitur vas cum aqua in presbyterio.

Vocantur, si adsunt, catechumeni, qui presentantur a patrinis, vel, si sunt parvuli, portantur a parentibus et patrinis, in faciem ecclesiae congregatae.

38. Deinde sacerdos admonet astantes his vel similibus verbis: Si adsunt baptizandi

Precibus nostris, carissimi, fratrum nostrorum beatam spem unanimes adiuvemus, ut Pater omnipotens ad fontem regenerationis euntes omni misericordiae suae auxilio prosequantur.

Si benedicendus est fons, sed non adsunt baptizandi

Dei Patris omnipotentis gratiam, carissimi, super hunc fontem supplices invocemus, ut qui ex eo renascuntur adoptionis filiis in Christo aggregentur.

39. Et canuntur litaniae a duobus cantoribus, omnibus stantibus (propter tempus paschale) et respondentibus.

Si autem habenda sit longior processio ad baptisterium, litaniae cantantur durante processione; quo in casu baptizandi vocantur ante processionem, et fit processio praecedente cereo pa-

schali, quem sequuntur catechumeni cum patrinis, deinde sacerdos cum ministris. Monitio autem fiat ante benedictionem aquæ.

40. Si non adsunt baptizandi, neque benedicendus est fons, omissis litaniiis, statim proceditur ad benedictionem aquæ (n. 45).

41. In litaniiis addi possunt aliqua nomina Sanctorum, præsertim vero Titularis ecclesiæ vel Patronorum loci et eorum qui sunt baptizandi.

Kýrie, eléison

Kýrie, eléison

Christe, eléison

Christe, eléison

Kýrie, eléison

Kýrie, eléison

Sancta María, Mater Dei

Sancte Michael

Sancti Angeli Dei

Sancte Ioánnes Baptista

Sancte Ioseph

Sancti Petre et Paule

Sancte Andréa

Sancte Ioánnes

Sancta María Magdaléna

Sancte Stéphane

Sancte Ignáti Antiochéne

Sancte Laurénti

Sanctæ Perpétua et Felícitas

Sancta Agnes

Sancte Gregóri

Sancte Augustíne

Sancte Athanási

Sancte Basíli

Sancte Martíne

Sancte Benedicte

Sancti Francíscæ et Domínice

ora pro nobis

ora pro nobis

oráte pro nobis

ora pro nobis

ora pro nobis

oráte pro nobis

ora pro nobis

oráte pro nobis

ora pro nobis

oráte pro nobis

Sancte Francíscæ Xavier

Sancte Ioánnes María Vianney

Sancta Catharína Senénsis

Sancta Terésia de Avila

Omnes Sancti et Sanctæ Dei

Propítius esto

Ab omni malo

Ab omni peccáto

A morte perpétua

Per incarnationem tuam

Per mortem et resurrectionem

tuam

Per effusionem Spíritus Sancti

Peccatóres

Si adsunt baptizandi

Ut hos eléctos per grátiam Baptí-

smi regeneráre dignéris

Si non adsunt baptizandi

Ut hunc fontem, regenerándis tibi

filiis, grátia tua sanctificáre di-

gnéris

Iesu, Fili Dei vivi

Christe, audi nos

Christe, audi nos

Christe, exáudi nos

Christe, exáudi nos

Si adsunt baptizandi, sacerdos, iunctis manibus, dicit sequentem orationem:

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,

adésto magnæ pietátis tuæ sacraméntis,

et ad recreándos novos pópulos,

quos tibi fons baptismatis párturit,

spíritum adoptiónis emítte,

ora pro nobis

ora pro nobis

ora pro nobis

ora pro nobis

oráte pro nobis

líbera nos, Dómine

te rogámus, audi nos

ut, quod nostræ humilitatis gerendum est ministerio,
virtutis tuæ impleatur effectu.
Per Christum Dominum nostrum.

℞. Amen.

Benedictio aquæ

42. Deinde sacerdos benedicit aquam baptismalem, iunctis manibus dicens sequentem orationem:

Deus, qui invisibili potentia
per sacramentorum signa mirabilem operaris effectum,
et creaturam aquæ multis modis præparasti,
ut baptismi gratiam demonstraret;

Deus, cuius Spiritus
super aquas inter ipsa primordia ferebatur,
ut iam tunc virtutem sanctificandi
aquarum natura conciperet;

Deus, qui regenerationis speciem
in ipsa diluvii effusione signasti,
ut unus eiusdemque elementi mysterio
et finis esset vitis et origo virtutum;

Deus, qui Abrahamæ filios
per Mare Rubrum sicco vestigio transire fecisti,
ut plebs, a Pharaonis servitute liberata,
populum baptizatorum præfiguraret;

Deus, cuius Filius, in aqua Iordanis a Ioanne baptizatus,
Sancto Spiritu est inunctus, et, in cruce pendens,
una cum sanguine aquam de latere suo produxit,
ac, post resurrectionem suam, discipulis iussit:
« Ite, docete omnes gentes,
baptizantes eos

in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti »:
respice in faciem Ecclesiæ tuæ,
eique dignare fontem baptismatis aperire.

Sumat hæc aqua Unigeniti tui gratiam de Spiritu Sancto,
ut homo, ad imaginem tuam conditus,
sacramento baptismatis
a cunctis squaloribus vetustatis ablutus,
in novam infantiam
ex aqua et Spiritu Sancto resurgere mereatur.

Et immittens, pro opportunitate, cereum paschalem in aquam
semel vel ter, prosequitur:

Descendat, quæsumus, Domine,
in hanc plenitudinem fontis
per Filium tuum virtus Spiritus Sancti,

et tenens cereum in aqua prosequitur:

ut omnes, cum Christo consepulti
per baptismum in mortem,
ad vitam cum ipso resurgant.
Per Christum Dominum nostrum.

℞. Amen.

43. Deinde tollitur cereus de aqua, populo acclamante:

Benedicite, fontes, Domino,
laudate et superexaltate eum in sæcula,

vel aliam acclamationem proferente.

44. Singuli catechumeni abrenuntiant diabolo et interrogantur
de fide et baptizantur.

Catechumeni vero adulti statim post baptismum, si adest
Episcopus vel sacerdos facultate confirmandi gaudens, confir-
mantur.

45. Si vero non adsunt baptizandi, neque fons baptismalis be-
nedicendus est, sacerdos aquam benedicit sequenti oratione:

Dominum Deum nostrum,
fratres carissimi, suppliciter exoremus,
ut hanc creaturam aquæ benedicere dignetur,
super nos aspergendam in nostri memoriam baptismi.

Ipsæ autem nos renovare dignetur,
ut fideles Spiritui, quem accepimus, maneamus.

Et post brevem pausam orationis in silentio prosequitur, iunctis manibus:

Domine Deus noster,
populo tuo hac nocte sacratissima vigilanti
adesto propitius;
et nobis, mirabile nostræ creationis opus,
sed et redemptionis nostræ mirabilius, memorantibus,
hanc aquam benedicere tu dignare.
Ipsam enim tu fecisti,
ut et arva fecunditate donaret,
et levamen corporibus nostris munditiamque præberet.
Aquam etiam tuæ ministram misericordiae condidisti:
nam per ipsam solvisti tui populi servitutum
illiusque sitim in deserto sedasti;
per ipsam novum fœdus nuntiaverunt prophætæ,
quod eras cum hominibus initurus;
per ipsam denique, quam Christus in Iordane sacravit,
corruptam naturæ nostræ substantiam
in regenerationis lavacro renovasti.
Sit igitur hæc aqua nobis suscepti baptismatis memoria,
et cum fratribus nostris, qui sunt in Paschate baptizati,
gaudia nos tribuas sociare.
Per Christum Dominum nostrum.
R. Amen.

Renovatio promissionum baptismalium

46. Ritu baptismi (et confirmationis) expleto, vel si hic non habuit locum, post benedictionem aquæ, omnes, stantes et candelas accensas in manibus gestantes, promissionem fidei baptismalis renovant.

Sacerdos his vel similibus verbis fideles alloquitur:

Per paschale mysterium, fratres carissimi,
in baptismo consepulti sumus cum Christo,
ut cum eo in novitate vitæ ambulemus.
Quapropter, quadragesimali observatione absoluta,
sancti baptismatis promissiones renovemus,
quibus olim Sathanæ et operibus eius abrenuntiavimus,
et Deo in sancta Ecclesia catholica servire promissimus.

Quapropter:

Sacerdos: Abrenuntiatis Sathanæ?

Omnes: Abrenuntio.

Sacerdos: Et omnibus operibus eius?

Omnes: Abrenuntio.

Sacerdos: Et omnibus pompis eius?

Omnes: Abrenuntio.

Vel:

Sacerdos: Abrenuntiatis peccato, ut in libertate filiorum Dei vivatis?

Omnes: Abrenuntio.

Sacerdos: Abrenuntiatis seductionibus iniquitatis, ne peccatum vobis dominetur?

Omnes: Abrenuntio.

Sacerdos: Abrenuntiatis Sathanæ, qui est auctor et princeps peccati?

Omnes: Abrenuntio.

Si casus fert, hæc altera formula aptari potest a Conferentiis Episcopalibus, iuxta locorum opportunitates.

Deinde sacerdos prosequitur:

Sacerdos: Creditis in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cæli et terræ?

Omnes: Credo.

Sacerdos: Créditis in Iesum Christum, Fílium eius únícum, Dóminum nostrum, natum ex María Vírgine, passum et sepúltum, qui a mórtuis resurréxit et sedet ad dexteram Patris?

Omnes: Credo.

Sacerdos: Créditis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, sanctórum communiónem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem et vitam ætérnam?

Omnes: Credo.

Et sacerdos concludit:

Et Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui nos regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique nobis dedit remissionem peccatórum, ipse nos custódiat grátia sua, in Christo Iesu Dómino nostro, in vitam ætérnam.

Omnes: Amen.

47. *Sacerdos aspergit populum aqua benedicta, omnibus cantantibus*

Ant. Vidi aquam egrediéntem de templo, a látere dextro, allelúia; et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt et dicent: allelúia, allelúia,

vel alium cantum indolem baptismalem præferentem.

48. *Interim neophyti deducuntur ad locum suum inter fideles. Si benedictio aquæ baptismalis facta non est in baptisterio, ministri reverenter portant vas aquæ ad fontem.*

Si benedictio fontis locum non habuit, aqua benedicta reponitur loco convenienti.

49. *Aspersione facta, sacerdos redit ad sedem, ubi, omisso simbolo, moderatur orationem universalem, quam neophyti primo participant.*

*Pars quarta**Liturgia eucharistica*

50. *Sacerdos accedit ad altare et more solito incipit liturgiam eucharisticam.*

51. *Præstat, ut panis et vinum afferantur a neophytis.*

52. Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum, ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Christum.

53. *Præfatio paschalis I (in hac potíssimum nocte), p. 631. Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.*

54. Ant. ad communionem 1 Cor 5, 7 b-8 a

Pascha nostrum immolátus est Christus; itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis, allelúia.

55. Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde, ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Christum.

56. *In dimissione, diaconus vel ipse sacerdos dicit:*

Ite, missa est, allelúia, allelúia.

R. Deo grátias, allelúia, allelúia.

**DOMINICA PASCHÆ
IN RESURRECTIONE DOMINI**

Ad Missam in die

Ant. ad introitum Ps 138, 18. 5-6

Resurrexi, et adhuc tecum sum:
posuisti super me manum tuam:
mirabilis facta est scientia tua, allelúia.

Vel: Lc 24, 34; cf. Ap 1, 6

Surrexit Dóminus vere, allelúia.
Ipsi glória et impérium per univérsa æternitátis sæcula.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui hodiérna die, per Unigénitum tuum,
æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti,
da nobis, quæsumus,
ut, qui resurrectionis dominicæ sollémnia cólimus,
per innovatióem tui Spíritus
in lúmine vitæ resurgámus.
Per Dóminum.

Lectio prima

*Manducavimus et bibimus cum illo
postquam resurrexit a mortuis.*

Lectio Actuum Apostolorum 10, 34 a. 37-43

In diébus illis:

Apériens Petrus os dixit: « Vos scitis, quod factum
est verbum per univérsum Iudæam incípiens a Galilæa

post baptísmum quod prædicávit Ioánnes, Iesum a Ná-
zareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et vir-
túte, qui pertransívit benefaciéndo et sanádo omnes
oppressos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

Et nos testes sumus ómnium quæ fecit in regióne
Iudæorum et Ierúsalem, quem et occidérunt suspendéntes
in ligno. Hunc Deus suscitávit tertia die et dedit eum
manifestum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præor-
dinátis a Deo, nobis, qui manducávimus et bibimus cum
illo postquam resurrexit a mórtuis.

Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári
quia ipse est qui constitútus est a Deo iudex vivórum
et mortuórum. Huic omnes Prophætæ testimónium pér-
hibent remissionem peccatórum accíperere per Nomen
eius omnes qui credunt in eum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 1-2. 16 ab-17. 22-23 (R.: 24)

R. Hæc dies quam fecit Dóminus;
exultémus et lætémur in ea.

vel Allelúia, allelúia, allelúia.

- 1 Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
- 2 Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius. R.
- 16 Déxtera Dómini fecit virtútem,
déxtera Dómini exaltáta est.
- 17 Non móriar, sed vivam,
et narrábo ópera Dómini. R.
- 22 Lápídem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
- 23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris. R.

Lectio secunda *

Quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Colossenses

3, 1-4

Fratres:

Si conresurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens; quæ sursum sunt sâpíte, non quæ super terram; mórtui enim estis, et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra, tunc et vos apparebitis cum ipso in glória. — Verbum Dómini.

vel ad libitum

*Expurgate vetus fermentum,
ut sitis nova conspersio.*

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Corínthios

5, 6 b-8

Fratres:

Nescitis quia módicum ferméntum totam massam corumpit? Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspersio, sicut estis ázyimi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque festa celebrémus, non in ferménto véteri neque in ferménto malitiæ et nequitiæ, sed in ázyimis sinceritátis et veritátis.

Verbum Dómini.

Sequentia

(Dici debet hac die; in diebus infra octavam, ad libitum)

Víctimæ pascháli laudes ímmolent Christiáni.

Ágnus redémit oves:

Christus innocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors et vita duéllo confluxére mirándo:

dux vitæ mórtuus regnat vivus.

Dic nobis, María, quid vidísti in via?

Sepúlcrum Christi vivéntis: et glóriam vidi resurgéntis,
angélicos testes, sudárium et vestes.

Surréxit Christus spes mea: præcédet vos in Galilæam.

Scimus Christum surrexisse a mórtuis vere:

tu nobis, victor Rex, miserére.

Alleluia

1 Cor 5, 7 b-8 a

℞. Allelúia. √. Pascha nostrum immolátus est Christus;
ítaque epulémur in Dómino. ℞. Allelúia.

Evangelium

Oportet eum a mortuis resurgere.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Ioánnem 20, 1-9

Prima sabbatorum María Magdaléne venit mane cum adhuc ténebræ essent ad monuméntum, et videt lápidem sublátum a monuménto. Currit ergo et venit ad Simónem Petrum et ad álium discipulum quem amábat Iesus, et dicit eis: « Tulérunt Dóminum de monuménto, et nescimus ubi posuerunt eum ».

Exiit ergo Petrus et ille álius discipulus, et veniebant ad monuméntum. Currébant autem duo simul, et ille álius discipulus præcucúrrit citius Petro et venit primus ad monuméntum, et cum se inclinasset, videt pósito lin-teámina, non tamen introívit.

Venit ergo Simon Petrus sequens eum, et introívit in monuméntum: et videt lin-teámina pósito, et sudárium, quod fúerat super caput eius, non cum lin-teáminibus pósito sed separátim involútum in unum locum.

Tunc ergo introívit et alter discipulus qui vénerat

primus ad monuméntum, et vidit et crédidit; nondum enim sciébant Scriptúram quia opórtet eum a mórtuis resúrgere. — Verbum Dómini.

Loco huius Evangelii legi potest Evangelium ut supra in Nocte sancta, p. 359.

Ubi habetur Missa vespertina, legi etiam potest in ea Evangelium Lc 24, 13-35, ut infra, p. 385.

Dicitur Credo.

Super oblata

Sacrificia, Dómine,
paschálibus gáudiis exsultántes offérimus,
quibus Ecclésia tua mirabíliter renáscitur et nutrítur.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 631.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem **1 Cor 5, 7 b-8 a**

Pascha nostrum immolátus est Christus;
ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis,
allelúia.

Post communionem

Perpétuo, Deus, Ecclésiam tuam pio favóre tuére,
ut, paschálibus renováta mystériis,
ad resurrectionis pervéniat claritátem.
Per Christum.

Ad populum dimittendum, infra octavam usque ad dominicam II Paschæ, dicitur:

Ite, missa est, allelúia, allelúia.
R. Deo grátias, allelúia, allelúia.

FERIA II INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum **Ex 13, 5. 9**

Introdúxit vos Dóminus in terram fluéntem lac et mel;
ut lex Dómini sit semper in ore vestro, allelúia.

Vel:

Resurréxit Dóminus a mórtuis, sicut díxerat;
exsultémus et lætémur omnes,
quóniam ipse regnat in ætérnum, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole múltiplicas,
concéde fámulis tuis,
ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Hunc Iesum resuscitavit Deus,
cuius omnes nos testes sumus.*

Lectio Actuum Apostolorum **2, 14. 22-32**

In die Pentecóstes, stans Petrus cum Undecim levávit vocem suam et locútus est eis:

« Viri Iudæi et qui habitátis Ierúsalem univérsi,
hoc vobis notum sit et áuribus percípíte verba mea.

Viri Israelítæ, audíte verba hæc: Iesum Nazarénum,
virum approbátum a Deo apud vos virtútibus et prodígíis et signis quæ fecit per illum Deus in médio vestri,
sicut ipsi scitis, hunc definíto consílio et præscién-

tia Dei trádítum per manum iniquórum affígentes interestis, quem Deus suscitávit solútis dolóribus mortis, iuxta quod impossíbile erat tenéri illum ab ea:

David enim dicit circa eum: "Providébam Dóminum coram me semper, quóniam a dextris meis est ne commóvear. Propter hoc lætátum est cor meum et exsultávit lingua mea, însuper et caro mea requiêscet in spe quóniam non derelínques ánimam meam in inférno neque dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas fecísti mihi vias vitæ, replébis me iucunditáte cum fácie tua".

Viri fratres, líceat audénter dícere ad vos de patriárcha David, quóniam et defúnctus est et sepúlтус est et sepúlcrum eius est apud nos usque in hodiérnum diem: prophéta igitur cum esset, et sciret quia iureiurádo iuráset illi Deus de fructu lumbi eius sedére super sedem eius, próvidens locútus est de resurrectione Christi quia neque derelíctus est in inférno neque caro eius vidit corruptiónem. Hunc Iesum resuscitávit Deus, cuius omnes nos testes sumus». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 9-10. 11 (R.: 1)

R. Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
vel Allelúia.

- 1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
- 2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu ».
- 5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam. R.
- 7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum; însuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
- 8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.

- 9 Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultavérunt præcórdia mea; însuper et caro mea requiêscet in spe.
- 10 Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. R.
- 11 Notas mihi fácies vias vitæ, plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo, delectatiónes in dextera tua usque in finem. R.

Sequentia, ad libitum, ut supra, p. 372.

Alleluia

Ps 117, 24

R. Allelúia. V. Hæc dies quam fecit Dóminus; exsultémus et lætémur in ea. R. Allelúia.

Evangelium

Nuntiate fratribus meis ut eant in Galilæam et ibi me videbunt.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

28, 8-15

In illo témpore: Exeúntes cito mulieres de monumento cum timóre et magno gáudio, cucurrérunt nuntiáre discipulis eius.

Et ecce Iesus occúrrit illis dicens: « Avéte ». Illæ autem accessérunt et tenuérunt pedes eius et adoravérunt eum. Tunc ait illis Iesus: « Nolíte timére; ite, nuntiate fratribus meis ut eant in Galilæam et ibi me videbunt ».

Quæ cum abiissent, ecce quidam de custódia vénérent in civitátem et nuntiavérunt princípibus sacerdotum ómnia quæ facta fúerant. Et congregáti cum senióribus, consílio accépto, pecúniám copiósam dedérunt militibus dicétes: « Dícite: " Discípuli eius nocte ve-

nérunt et furáti sunt eum nobis dormiéntibus ». Et si hoc audítum fúerit a præside, nos suadébimus ei et secúros vos faciémus ».

At illi, accépta pecúnia, fecérunt sicut erant docti. Et divulgátum est verbum istud apud Iudæos usque in hodiérnum diem. — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera tuórum propítius populórum, ut, confessióne tui nóminis et baptísmate renováti, sempitérnam beatitúdinem consequántur. Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 631.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem

Rom 6, 9

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur, allelúia.

Post communionem

Exúberet, quæsumus, Dómine, méntibus nostris paschális grátia sacraménti, ut, quos viam fecísti perpétuæ salútis intráre, donis tuis dignos efficias. Per Christum.

FERIA III INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum

Cf. Sir 15, 3-4

Aqua sapiéntiæ potávit eos;
firmábitur in illis, et non flectétur,
exaltábit eos in ætérnum, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui paschália nobis remédia contulísti, pópulum tuum cælésti dono proséquere, ut, perféctam libertátem assecútus, in cælis gaudeat, unde nunc in terris exsúltat. Per Dóminum.

Lectio prior

Pænitentiam agite, et baptizetur unusquisque vestrum in nomine Iesu.

Lectio Actuum Apostolórum

2, 36-41

In die Pentecóstes, dicébat Petrus Iudæis:

« Certíssime sciat omnis domus Israel quia et Dóminum eum et Christum Deus fecit, hunc Iesum quem vos crucifixístis ».

His audítis, compúncti sunt corde, et dixerunt ad Petrum et réliquos Apóstolos: « Quid faciémus, viri fratres? »

Petrus vero ad illos: « Pæniténtiam, inquit, ágite, et baptizétur unusquisque vestrum in nómine Iesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum, et acci-

piétis donum Sancti Spíritus: vobis enim est repro-
missio et filiis vestris et omnibus qui longe sunt quos-
cúmque advocáverit Dóminus Deus noster ».

Aliis étiam verbis plúribus testificátus est, et exhor-
tabátur eos dicens: « Salvámini a generatióne ista
prava ».

Qui ergo, recépto sermóne eius, baptizáti sunt, et
apposítæ sunt in illa die ánimæ círciter tria mília.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 18-19. 20 et 22 (R.: 5 b)

R. Misericórdia Dómini plena est terra.
vel Allelúia.

⁴ Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.

⁵ Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.

¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
¹⁹ ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. R.

²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.

²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódu[m] sperávimus in te. R.

Sequentia, ad libitum, ut supra, p. 372.

Alleluia

Ps 117, 24

R. Allelúia. V. Hæc dies quam fecit Dóminus;
exsultémus et lætémur in ea. R. Allelúia.

Evangelium

Vidi Dominum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

20, 11-18

In illo témpore:

María stabat ad monuméntum foris plorans. Dum
ergo fleret inclinávit se in monuméntum et videt duos
ángelos in albis sedéntes, unum ad caput et unum ad
pedes, ubi pósito[m] fúerat corpus Iesu.

Et dicunt ei illi: « Múlier, quid ploras? »

Dicit eis: « Tulérunt Dóminum meum, et nescio ubi
posuérunt eum ».

Hæc cum dixisset, convérsa est retrórsus et videt
Iesum stantem, et non sciébat quia Iesus est.

Dicit ei Iesus: « Múlier, quid ploras? Quem quæ-
ris? »

Illa, exístimans quia hortulánus esset, dicit ei: « Dó-
mine, si tu sustulísti eum, dícito mihi ubi posuísti eum,
et ego eum tollam ».

Dicit ei Iesus: « María ». Convérsa illa, dicit ei
hebráice: « Rabbúni (quod dicitur Magíster) ».

Dicit ei Iesus: « Iam noli me tángere, nondum enim
ascénderé ad Patrem; vade autem ad fratres meos et dic
eis: " Ascénderé ad Patrem meum et Patrem vestrum et
Deum meum et Deum vestrum " ».

Venit María Magdaléne, annúntians discípulis: « Vi-
di Dóminum », et quia hæc dixit ei. — Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ,
quæsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiόνis auxílio,
et colláta non perdat, et ad æténa dona pervéniat.
Per Christum.

Prefatio paschalis I (in hac potissimum die), p. 631.
 Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicantes
 et Hanc igitur propria.

Ant. ad communionem

Col 3, 1-2

Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite,
 ubi Christus est in dextera Dei sedens;
 quæ sursum sunt sápite, allelúia.

Post communionem

Exáudi nos, omnípotens Deus,
 et familiæ tuæ corda,
 cui perféctam baptísmatis grátiam contulisti,
 ad promeréndam beatitúdinem aptes ætérnam.
 Per Christum.

FERIA IV
INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum

Mt 25, 34

Veníte, benedícti Patris mei, percípite Regnum,
 quod vobis parátum est ab origine mundi, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nos resurrectiónis dominíca
 ánnua sollemnitate lætíficas,
 concéde propítius, ut, per temporália festa quæ ágimus,
 perveníre ad gáudia ætérna mereámur.
 Per Dóminum.

Lectio prior

*Quod habeo hoc tibi do:
 in Nomine Iesu surge et ambula.*

Lectio Actuum Apostolorum

3, 1-10

In diébus illis:

Petrus et Ioánnes ascendébant in templum ad ho-
 ram oratiónis nonam. Et quidam vir qui erat claudus
 ex útero matris suæ, baiulabátur, quem ponébant co-
 tidie ad portam templi quæ dicitur Speciósá, ut péteret
 eleemósynam ab introeúntibus in templum; is cum vi-
 disset Petrum et Ioánnem incipientes introíre in tem-
 plum rogábat ut eleemósynam accíperet.

Intuens autem in eum Petrus cum Ioánne dixit:
 « Réspice in nos ». At ille intendébat in eos sperans se
 áliquid acceptúrum ab eis.

Petrus autem dixit: « Argéntum et aurum non est mihi, quod autem hábeo hoc tibi do: in Nómine Iesu Christi Nazaréni surge et ámbula ».

Et apprehénsa ei manu dèxtera allevávit eum: et prótinus consolidátæ sunt bases eius et tali, et exsiliens stetit et ambulábat, et intrávit cum illis in templum ámbulans et exsiliens et laudans Deum.

Et vidit omnis pópulus eum ambulántem et laudántem Deum, cognoscébant autem illum quóniam ipse erat qui ad elemósynam sedébat ad Speciósam portam templi, et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo quod contígerat illi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 104, 1-2. 3-4. 6-7. 8-9 (R.: 3 b)

R. Lætétur cor quæréntium Dóminum.
vel Allelúia.

- 1 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius, annuntiáte inter gentes ópera eius.
- 2 Cantáte ei et psállite ei, meditámini in ómnibus mirábilibus eius. R.
- 3 Laudámini in nómine sancto eius, lætétur cor quæréntium Dóminum.
- 4 Quæríte Dóminum et poténtiam eius, quæríte fáciem eius semper. R.
- 6 Semen Abraham, servi eius, fílii Iacob, elécti eius.
- 7 Ipse Dóminus Deus noster; in univérsta terra iudícia eius. R.
- 8 Memor fuit in sáculum testaménti sui, verbi quod mandávit in mille generatiónes,

- 9 quod dispósuit cum Abraham, et iuraménti sui ad Isaac. R.
Sequentia, ad libitum, ut supra, p. 372.

Alleluia

Ps 117, 24

R. Allelúia. V. Hæc dies quam fecit Dóminus; exsultémus et lætémur in ea. R. Allelúia.

Evangelium

Cognoverunt eum in fractione panis.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Lucam 24, 13-35

Ecce duo ex discipulis Iesu ibant ipsa die prima sá-bati in castéllum quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem nómine Emmaus, et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ acciderant.

Et factum est, dum fabularéntur et secum quærerent, et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis, óculi autem illórum tenebántur ne eum agnóscerent.

Et ait ad illos: « Quí sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulánte? » Et steterunt tristes.

Et respóndens unus, cui nomen Cléopas, dixit ei: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem et non cognovísti quæ facta sunt in illa his diébus? »

Quíbus ille dixit: « Quæ? »

Et illi dixerunt ei: « De Iesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo, et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatióne mortis, et crucifixerunt eum.

Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israel; at nunc super hæc ómnia tértia dies est hódie quod hæc facta sunt.

Sed et mulieres quædam ex nostris terruérunt nos,

quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum et non in-
vénito corpore eius venérunt dicétes se étiam visiónem
angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere.

Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum, et
ita invenérunt sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non
vidérunt ».

Et ipse dixit ad eos: « O stulti et tardi corde ad
credéndum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ.
Nonne hæc opórtuit pati Christum, et intráre in glóriam
suam? » Et incípiens a Móyse et ómnibus Prophétis,
interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso
erant.

Et appropinquavérunt castélló quo ibant, et ipse
se finxit lóngius ire. Et coegerunt illum dicétes: « Ma-
ne nobíscum, quóniam advesperáscit et inclináta est
iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est dum recumberet cum illis, accépit pa-
nem et benedíxit ac fregit et porrigébat illis. Et apérti
sunt óculi eórum et cognovérunt eum; et ipse evánuit
ab eis.

Et dixérunt ad ívicem: « Nonne cor nostrum ar-
dens erat in nobis dum loquerétur nobis in via, et ape-
ríret nobis Scriptúras? »

Et surgétes eádem hora, regréssi sunt in Ierúsalem,
et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis
erant, dicétes: « Surréxit Dóminus vere et apparuit Si-
móni ». Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via et
quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
hóstias redemptionis humánæ,
et salútem nobis mentis et córporis operáre placátus.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potissimum die), p. 631.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicátes
et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem

Lc 24, 35

Cognovérunt discípuli Dóminum Iesum
in fractióne panis, allelúia.

Post communionem

Ab omni nos, quæsumus, Dómine, vetustáte purgátos,
sacraménti Filii tui veneránda percéptio
in novam tránsferat creatúram.
Per Christum.

FERIA V
INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum

Sap 10, 20-21

Victricem manum tuam, Dómine, laudavérunt páriter,
quia sapiéntia apéruit os mutum,
et linguas infántium fecit disértas, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui diversitátem géntium
in confessióne tui nóminis adunásti,
da, ut renátis fonte baptísmatis
una sit fides méntium et píetas actiónum.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Auctorem vitæ interfecistis,
quem Deus suscitavit a mortuis.*

Lectio Actuum Apostolorum

3, 11-26

In diébus illis:

Cum claudus sanátus tenéret Petrum et Ioánnem,
concurrít omnis pópulus ad eos ad pórticum quæ ap-
pellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus
respóndit ad pópulum:

« Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid
intuémini quasi nostra virtúte aut pietáte fecérimus hunc
ambuláre? »

Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob, Deus
patrum nostrórum glorificávit Púerum suum Iesum,

Feria quinta

389

quem vos quidem tradidístis et negástis ante faciém
Piláti, iudicánte illo dimítti: vos autem Sanctum et
Iustum negástis, et petístis virum homicídám donári
vobis, auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus su-
scitávit a mórtuis, cuius nos testes sumus.

Et in fide Nóminis eius hunc quem vidétis et no-
stis confirmávit Nomen eius, et fides quæ per eum
est dedit huic integritátem istam in conspéctu ómnium
vestrum.

Et nunc, fratres, scio quia per ignorántiam fecístis,
sicut et príncipes vestri; Deus autem quæ prænu-
ntiávit per os ómnium Prophetárum pati Christum suum, im-
plévit sic.

Pænitémini ígitur et convertímini ut deleántur ve-
stra peccáta, ut véniant témpora refrigérii a conspéctu
Dómini et mittat eum qui prædestinátus est vobis Chri-
stus, Iesum, quem opórtet cælum quidem suscipere
usque in témpora restitutiónis ómnium quæ locútus est
Deus per os sanctórum a sæculo suórum Prophetárum.

Móyses quidem dixit: « Prophétam vobis suscitábit
Dóminus Deus vester de frátribus vestris tamquam me:
ípsam audiétis iuxta ómnia quæcúmque locútus fúerit
vobis. Erit autem, omnis ánima quæ non audierit Pro-
phétam illum exterminábitur de plebe ». Et omnes Pro-
phétæ a Sámuel et deinceps quotquot locúti sunt, étiam
annuntiavérunt dies istos.

Vos estis filii Prophetárum et testaménti quod
dispósuit Deus ad patres vestros, dicens ad Abraham:
« Et in sémine tuo benedicéntur omnes familiæ terræ ».
Vobis primum Deus súscitans Púerum suum, misit eum
benedicéntem vobis in averténdo unumquémque a ne-
quítiis vestris ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 8, 2 a et 5. 6-7. 8-9 (R.: 2 ab)

R. Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

vel Allelúia.

- 2 Dómine, Dóminus noster,
5 quid est homo, quod memor es eius?
aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? R.
6 Minuíſti eum paulo minus ab Angelis,
glória et honóre coronáſti eum;
7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum
Omnia subiecísti sub pedíbus eius: R.
8 Oves et boves univérſas,
ínsuper et pécora campi,
9 vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris. R.

Sequentia, ad libitum, ut supra, p. 372.

Alleluia

Ps 117, 24

R. Allelúia. V. Hæc dies quam fecit Dóminus;
exultémus et lætémur in ea. R. Allelúia.

Evangelium

*Sic scriptum est, Christum pati,
et resurgere a mortuis die tertia.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Lucam 24, 35-48

In illo témpore:

Narrábant discipuli quæ gesta erant in via et quó-
modo cognóverunt Iesum in fractiône panis.

Dum hæc autem loquúntur, ipse stetit in médio
eórum, et dicit eis: « Pax vobis ». Conturbáti vero et
contérriti, existimábant se spíritum vidére.

Et dixit eis: « Quid turbáti estis, et quare cogita-
tiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas
et pedes meos quia ipse ego sum: palpáte me et vidéte,
quia spíritus carnem et ossa non habet sicut me vidétis
habére ». Et cum hoc dixisset, osténdit eis manus et
pedes.

Adhuc autem illis non credéntibus præ gáudio et
mirántibus, dixit eis: « Habétis hic áliquid quod mandu-
cétur? » At illi obtulérunt ei partem piscis assi. Et su-
mens coram eis manducávit.

Et dixit ad eos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum
ad vos cum adhuc essem vobíscum, quóniam necesse
est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysis et
Prophétis et Psalmis de me ». Tunc apéruit illis sen-
sum ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et
resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine
eius pæniténtiam in remissionem peccatórum in omnes
gentes — incipiéntibus ab Ierúsalem: vos estis testes
horum ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias, quæsumus, Dómine, placátus assúme,
quas et pro renátis gratánter deférimus,
et pro acceleratióne cæléstis auxilií.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 631.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes
et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem

1 Petr 2, 9

Pópulus acquisitionis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum,
allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptionis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præsentis auxiliú,
et gáudia sempitérna concíliant.
Per Christum.

FERIA VI
INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum

Ps 77, 53

Edúxit Dóminus pópulum suum in spe,
et inimicos eórum opéruit mare, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum
in reconciliatiónis humanæ fœdere contulísti,
da méntibus nostris,
ut, quod professione celebrámus, imitémur efféctu.
Per Dóminum.

Lectio prior

Non est in alio aliquo salus.

Lectio Actuum Apostolorum

4, 1-12

In diébus illis:

Loquéntibus Petro et Ioánnē ad pópulum, postquam
claudus sanátus est, supervenérunt eis sacerdótes et
magistrátus templi et Sadducæi, doléntes quod docé-
rent pópulum et annuntiárent in Iesu resurrectionem ex
mórtuis, et iniecérunt in eos manus et posuérunt eos
in custódiám in crástinum; erat enim iam véspera. Multi
autem eórum qui audierant verbum credidérunt, et fac-
tus est númerus virórum quinque mília.

Factum est autem in crástinum ut congregaréntur
príncipes eórum et senióres et scribæ in Ierúsalem, et
Annas princeps sacerdótum et Cáiaphas et Ioánnēs et
Alexánder et quotquot erant de génere pontificáli, et sta-
tuéntes eos in médio interrogábant: « In qua virtúte
aut in quo nómine fecístis hoc vos? »

Tunc Petrus replétus Spíritu Sancto dixit ad eos: « Príncipes pópuli et senióres, si nos hódie diiudicámur in benefácto hómínis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi Israel quia in Nómine Iesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus.

Hic est lapis qui reprobátus est a vobis ædificatóribus, qui factus est in caput ánguli. Et non est in áliquo salus, nec enim nomen áliud est sub cælo datum in homínibus in quo opórtet nos salvos fieri ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 1-2 et 4. 22-24. 25-27 a (R.: 22)

R. Lápídem, quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli.

vel Allelúia.

- ¹ Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.
² Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.
⁴ Dicant nunc qui timent Dóminum,
quóniam in sáeculum misericórdia eius. R.
²² Lápídem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
²³ a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris.
²⁴ Hæc est dies quam fecit Dóminus:
exsultémus et lætémur in ea. R.
²⁵ O Dómine, salvum me fac;
o Dómine, da prosperitátem.

- ²⁶ Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Benedícimus vobis de domo Dómini.
²⁷ Deus Dóminus et illúxit nobis. R.

Sequentia, ad libitum, ut supra, p. 372.

Alleluia

Ps 117, 24

R. Allelúia. V. Hæc dies quam fecit Dóminus;
exsultémus et lætémur in ea. R. Allelúia.

Evangelium

Venit Iesus et accipit panem et dat eis, et piscem.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem 21, 1-14

In illo témpore:

Manifestávit se íterum Iesus discíplis ad mare Tiberiádis; manifestávit autem sic.

Erant simul Simon Petrus et Thomas qui dicitur Dídymus et Nathánael qui erat a Cana Galilææ et filii Zebedæi et álii ex discíplis eius duo. Dicit eis Simon Petrus: « Vado piscári ». Dicunt ei: « Venímus et nos tecum ». Exiérunt et ascendérunt in navem, et illa nocte nihil prenidérunt.

Mane autem iam facto, stetit Iesus in lítore; non tamen sciébant discípli quia Iesus est.

Dicit ergo eis Iesus: « Púeri, numquid pulmentárium habétis? »

Respondérunt ei: « Non ».

Ille autem dixit eis: « Míttite in dexteram navígio rete, et inveniétis ». Misérunt ergo, et iam non valébant illud tráhere a multitúdine piscium.

Dicit ergo discípus ille, quem diligébat Iesus, Petro: « Dóminus est ». Simon ergo Petrus, cum audisset quia Dóminus est, tunicam succínxit se, erat enim nudus, et misit se in mare; álii autem discípli navígio venérunt,

non enim longe erant a terra sed quasi cúbitis ducéntis, trahéntes rete píscium.

Ut ergo descendérunt in terram vident prunas pó-sitas et piscem superpósitum et panem.

Dicit eis Iesus: « Afférte de píscibus quos prendístis nunc ». Ascéndit Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, centum quinquagínta tribus: et cum tanti essent, non est scissum rete.

Dicit eis Iesus: « Veníte, prandéte ». Nemo autem audébat discipulorum interrogáre eum: « Tu quis es? », sciéntes quia Dóminus est. Venit Iesus et áccipit panem et dat eis, et piscem simíliter.

Hoc iam tértio manifestátus est Iesus discipulis cum resurrexisset a mórtuis. — Verbum Dómini.

Super oblata

Pérfice, Dómine, benígnus in nobis paschálíum múnerum votíva commércia, ut a terrénis afféctibus ad cæléste desidérium transferámur. Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 631.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc igitur propria.

Ant. ad communionem Cf. Io 21, 12-13

Dixit Iesus discipulis suis: Veníte, prandéte. Et accépit panem et dedit eis, allelúia.

Post communionem

Contínua, quæsumus, Dómine, quos salvásti pietáte custódi, ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti, eius resurreccióné læténtur. Per Christum.

SABBATO INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum

Ps 104, 43

Edúxit Dóminus pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in lætítia, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui credéntes in te pópulos grátia tuæ largitáte multiplicas, ad electiõem tuam propítius intuére, ut, qui sacraménto baptismatis sunt renáti, beáta fácias immortalitáte vestíri. Per Dóminum.

Lectio prior

Non possumus quæ vidimus et audivimus non loqui.

Lectio Actuum Apostolorum

4, 13-21

In diébus illis: Vidéntes príncipes et senióres et scribæ Petri fidúciam et Ioánnis, et compérto quod hómines essent sine lítteris et idiótæ, admirábantur et cognoscébant eos quóniam cum Iesu fúerant; hóminem quoque vidéntes stantem cum eis qui curátus fúerat, nihil póterant contradícere.

Iubéntes autem eos foras extra concílium secédere, conferébant ad ínvicem dicéntes: « Quid faciémus hóminibus istis? Quóniam quidem notum signum factum est per eos ómnibus habitántibus in Ierúsalem manifestum, et non póssumus negáre; sed ne ámplius divulgétur in pópulum, comminémur eis ne ultra loquántur in nómine hoc ulli hóminum ».

Et vocantes eos denuntiaverunt ne omnino loquerentur neque docerent in nomine Iesu. Petrus vero et Ioannes respondentes dixerunt ad eos: « Si iustum est in conspectu Dei vos potius audire quam Deum, iudicate, non enim possumus nos quæ vidimus et audivimus non loqui ».

At illi ultra comminantes dimiserunt eos, nequaquam inveniētes quomodo punirent eos, propter populum, quia omnes glorificabant Deum in eo quod acciderat.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 1 et 14-15. 16 ab-18. 19-21 (R.: 21 a)

R. Confitebor tibi, Domine, quoniam exaudisti me.
vel Alleluia.

- 1 Confitemini Domino, quoniam bonus,
quoniam in seculum misericordia eius.
14 Fortitudo mea et laus mea Dominus,
et factus est mihi in salutem.
15 Vox iubilationis et salutis
in tabernaculis iustorum. R.
16 Dextera Domini fecit virtutem,
dextera Domini exaltata est.
17 Non moriar, sed vivam,
et narrabo opera Domini.
18 Castigans castigavit me Dominus,
et morti non tradidit me. R.
19 Aperite mihi portas iustitiæ,
ingressus in eas confitebor Domino;
20 hæc porta Domini, iusti intrabunt in eam.
21 Confitebor tibi, quoniam exaudisti me,
et factus es mihi in salutem. R.

Sequentia, ad libitum, ut supra, p. 372.

Alleluia

Ps 117, 24

R. Alleluia. V. Hæc dies quam fecit Dominus;
exultemus et lætemur in ea. R. Alleluia.

Evangelium

Euntes in mundum universum prædicate Evangelium.

✠ Læctio sancti Evangelii secundum Marcum 16, 9-15

Surgens Iesus mane, prima sabbati, apparuit primo Mariæ Magdalænæ, de qua eiecerat septem dæmonia. Illa vadens nuntiavit his qui cum eo fuerant lugentibus et flentibus; et illi audientes quia viveret et visus esset ab ea, non crediderunt.

Post hæc autem duobus ex eis ambulāntibus ostensus est in alia effigie euntibus in villam; et illi euntes nuntiaverunt ceteris; nec illis crediderunt.

Novissime recumbentibus illis Undecim apparuit, et exprobravit incredulitatem illorum et duritiam cordis, quia his qui viderant eum resuscitatum non crediderant. Et dixit eis: « Euntes in mundum universum prædicāte Evangelium omni creaturæ ».

Verbum Domini.

Super oblata

Concede, quæsumus, Domine, semper nos per hæc mysteria paschalia gratulari, ut continua nostræ reparationis operatio perpetuæ nobis fiat causa lætitiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potissimum die), p. 631.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicantes et Hanc igitur propria.

Ant. ad communionem

Gal 3, 27

Omnes qui in Christo baptizatis estis,
Christum induistis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, intuere benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renovare mystériis,
ad incorruptibilem glorificándæ carnis resurrectiõnem
pervenire concède.
Per Christum.

DOMINICA II PASCHÆ**Ant. ad introitum**

1 Petr 2, 2

Quasi modo géniti infántes,
rationábile, sine dolo lac concupiscite,
ut in eo crescatis in salutem, allelúia.

Vel:

4 Esdr 2, 36-37

Accípите iucunditatem glóriæ vestræ,
grátias ágentes Deo,
qui vos ad cæléstia regna vocávit, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus misericórdiæ sempiternæ,
qui in ipso paschális festi recúrsu
fidem sacrátæ tibi plebis accéndis,
auge grátiam quam dedísti,
ut digna omnes intellegéntia comprehédant,
quo lavácro ablúti, quo spírítu regeneráti,
quo sánguine sunt redéempti. Per Dóminum.

Anno A**Lectio prima**

*Omnes qui crediderant erant pariter
et habebant omnia communia.*

Lectio Actuum Apostolorum

2, 42-47

Erant fratres perseverántes in doctrína Apostolorum
et communicatiõne, in fractiõne panis et oratiõnibus.

Fiébat autem omni ánimæ timor, multa quoque
prodígia et signa per Apóstolos fiébant. Omnes autem

qui crediderant erant pariter et habebant omnia communia, et possessiones et substantias vendebant et dividabant illas omnibus prout cuique opus erat.

Cotidie quoque perdurantes unanimiter in templo et frangentes circa domos panem, sumebant cibum cum exultatione et simplicitate cordis, collaudantes Deum et habentes gratiam ad omnem plebem. Dominus autem agebat qui salvi fierent cotidie in idipsum.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 2-4. 13-15. 22-24 (R.: 1)

R. Confitemini Domino quoniam bonus,
quoniam in seculum misericordia eius.

vel Alleluia.

² Dicat nunc Israel, quoniam bonus,
quoniam in seculum misericordia eius.

³ Dicat nunc domus Aaron,
quoniam in seculum misericordia eius.

⁴ Dicant nunc qui timent Dominum,
quoniam in seculum misericordia eius. R.

¹³ Impellentes impulerunt me, ut caderem,
et Dominus adiuvit me.

¹⁴ Fortitudo mea et laus mea Dominus,
et factus est mihi in salutem.

¹⁵ Vox iubilationis et salutis
in tabernaculis iustorum. R.

²² Lapidem quem reprobaverunt edificantes,
hic factus est in caput anguli;

²³ a Domino factum est istud,
et est mirabile in oculis nostris.

²⁴ Hæc est dies quam fecit Dominus:
exultemus et lætemur in ea. R.

Lectio secunda

*Regeneravit nos in spem vivam per resurrectionem
Iesu Christi ex mortuis.*

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apostoli 1, 3-9

Benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum magnam misericordiam suam regeneravit nos in spem vivam per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, in hereditatem incorruptibilem et incontaminatam et immarcescibilem, conservatam in cælis propter vos qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem paratam revelari in tempore novissimo.

In quo exultatis, modicum nunc si oportet contristati in variis tentationibus, ut probatio vestræ fidei multo pretiosior auro quod perit, per ignem quidem probato, inveniatur in laudem et gloriam et honorem in revelatione Iesu Christi. Quem cum non videritis diligitis, in quem nunc non videntes, credentes autem, exultatis lætitia inenarrabili et glorificata, reportantes finem fidei vestræ salutem animarum.

Verbum Domini.

Alleluia

Io 20, 29

R. Alleluia. γ. Quia vidisti me, Thoma, credidisti,
dicit Dominus;

beati qui non viderunt et crediderunt.

R. Alleluia.

Evangelium

Post dies octo, venit Iesus.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem

20, 19-31

Cum esset sero die illo prima sabbatorum, et fores

essent clausæ ubi erant discipuli propter metum Iudæorum, venit Iesus et stetit in medio et dicit eis: « Pax vobis ». Et hoc cum dixisset, ostendit eis manus et latus. Gavisí sunt ergo discipuli viso Dómino.

Dixit ergo eis iterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ». Et cum hoc dixisset, insuflávit et dicit eis: « Accípite Spíritum Sanctum: quorum remisérítis peccáta, remíssa sunt eis, quorum retinuérítis, reténta sunt ».

Thomas autem, unus ex Duódecim, qui dicitur Dídy-mus, non erat cum eis quando venit Iesus. Dicébant ergo ei álíi discipuli: « Vídimus Dóminum ».

Ille autem dixit eis: « Nisi vídero in mánibus eius signum clavórum et mittam dígitum meum in signum clavórum et mittam manum meam in latus eius, non credam ».

Et post dies octo iterum erant discipuli eius intus, et Thomas cum eis. Venit Iesus iánuis clausis, et stetit in medio et dixit: « Pax vobis ». Deínde dicit Thomæ: « Infer dígitum tuum huc et vide manus meas et affer manum tuam et mitte in latus meum, et noli esse incrédulus sed fidélis ».

Respóndit Thomas et dixit ei: « Dóminus meus et Deus meus ».

Dicit ei Iesus: « Quia vidísti me, credidísti. Beáti qui non vidérunt et credidérunt ».

Multa quidem et ália signa fecit Iesus in conspéctu discipulórum suórum, quæ non sunt scripta in libro hoc: hæc autem scripta sunt ut credátis quia Iesus est Christus Fílius Dei, et ut credéntes vitam habeátis in Nómíne eius. — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Cor et anima una.

Léctio Actuum Apostolórum

4, 32-35

Multitúdinis credéntium erat cor et ánima una, nec quisquam eórum quæ possidébant áliquid suum esse dicébat, sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magna reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Dómini Iesu, et grátia magna erat super ómnibus illis.

Neque enim quisquam egens erat inter illos; quotquot enim possessóres agrórum aut domórum erant, vendéntes afferébant prétia eórum quæ vendébant et ponébant ante pedes Apostolórum; dividebátur autem síngulis prout cuique opus erat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 2-4. 16 ab-18. 22-24 (R.: 1)

R. Confitémini Dómino quóniam bonus,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

² Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.

³ Dicat nunc domus Aaron,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.

⁴ Dicant nunc qui timent Dóminum,
quóniam in sáeculum misericórdia eius. R.

¹⁶ Déxtera Dómini fecit virtútem,
déxtera Dómini exaltáta est.

¹⁷ Non móriar, sed vivam,
et narrábo ópera Dómini.

¹⁸ Castígans castigávit me Dóminus,
et morti non trádidit me. R.

- ²² Lápídem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
²³ a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris.
²⁴ Hæc est dies quam fecit Dóminus:
exsultémus et lætémur in ea. *R.*

Lectio secunda

Omne quod natum est ex Deo vincit mundum.

Lectio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 5, 1-6
Caríssimi:

Omnis qui credit quóniam Iesus est Christus, ex Deo natus est, et omnis qui díligit Deum qui génuít díligit et eum qui natus est ex eo. In hoc cognóscimus quóniam díligimus natos Dei, cum Deum díligámus et mandáta eius faciámus.

Hæc est enim cáritas Dei, ut mandáta eius servémus; et mandáta eius grávia non sunt, quóniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum; et hæc est victória quæ vicit mundum: fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei?

Hic est qui venit per aquam et ságuinem, Iesus Christus; non in aqua solum, sed in aqua et in ságuine; et Spíritus est qui testificátur, quóniam Spíritus est véritas. — Verbum Dómini.

Alleluia Io 20, 29

R. Allelúia. *Y.* Quia vidísti me, Thoma, credidisti, dicit Dóminus;
beáti qui non vidérunt et credidérunt.
R. Allelúia.

Evangelium (Io 20, 19-31), ut supra anno A, p. 403.

Anno C

Lectio prima

Addebantur credentes Domino.

Lectio Actuum Apostolorum 5, 12-16

Per manus Apostolorum fiébant signa et prodigia multa in plebe; et erant unanimiter omnes in pórticu Salomónis.

Ceterorum autem nemo audébat coniúngere se illis, sed magnificábat eos pópulus; magis autem addebántur credétes Dómino, multitudínes virórum ac mulierum, ita ut et in platéas efférrent infirmos et pónerent in léctulis et grabátis, ut veniénte Petro saltem umbra illius obumbráret quemquam eórum.

Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Ierúsalem, afferétes ægros et vexátos ab spíritibus immúdis, qui curabántur omnes. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 2-4. 22-24. 25-27 a (R.: 1)

R. Confitémini Dómino quóniam bonus,
quóniam in sáculum misericórdia eius.
vel Allelúia.

- ² Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sáculum misericórdia eius.
³ Dicat nunc domus Aaron,
quóniam in sáculum misericórdia eius.
⁴ Dicant nunc qui timent Dóminum,
quóniam in sáculum misericórdia eius. *R.*
²² Lápídem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;

- ²³ a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris.
²⁴ Hæc est dies quam fecit Dóminus:
exsultémus et lætémur in ea. *R.*
²⁵ O Dómine, salvum me fac;
o Dómine, da prosperitátem.
²⁶ Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Benedícimus vobis de domo Dómini.
²⁷ Deus Dóminus et illúxit nobis. *R.*

Lectio secunda

Fui mortuus
et ecce sum vivens in sæcula sæculorum.

Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
1, 9-11 a. 12-13. 17-19

Ego Ioánnes, frater vester et párticeps in tribulatióne et regno et paciéntia in Iesu, fui in ínsula quæ appellátur Patmos propter verbum Dei et testimónium Iesu. Fui in spírítu in Domínica die, et audivi post me vocem magnam tamquam tubæ dicéntis: « Quod vides scribe in libro et mitte septem Ecclésiis quæ sunt in Asia ».

Et convérsus sum ut vidérem vocem quæ loquebátur mecum: et convérsus vidi septem Candelábra áurea et in médio Candelabrórum quasi Fílium hóminis, vestítum podére et præcínctum ad mamíllas zonam áuream.

Et cum vidíssem eum, cécidi ad pedes eius tamquam mórtuus; et pósuit dexteram suam super me dicens: « Noli timére: ego sum Primus et Novíssimus, et Vivens et fui mórtuus et ecce sum vivens in sæcula sæcu-

lórum, et hábeo claves Mortis et Inférni. Scribe ergo quæ vidísti et quæ sunt et quæ opórtet fieri post hæc ». Verbum Dómini.

Alleluia

Io 20, 29

R. Alleluía. *V.* Quia vidísti me, Thoma, credidísti, dicit Dóminus;
beáti qui non vidérunt et credidérunt.
R. Alleluía.

Evangélium (Io 20, 19-31), ut supra anno A, p. 403.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, plebis tuæ (et tuórum renatórum) oblatiões, ut, confessiõe tui nóminis et baptísmate renováti, sempitérnam beatitúdinem consequántur.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 631.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem

Cf. Io 20, 27

Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum, et noli esse incrédulus, sed fidélis, alleluía.

Post communionem

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut paschális percéptio sacraménti continúa in nostris méntibus perseveret.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Rom 6, 9

Christus resurgens ex mortuis iam non moritur,
mors illi ultra non dominabitur, allelúia.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem ingredi mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Cum orassent, repleti sunt omnes Sancto Spiritu
et loquebantur verbum Dei cum fiducia.*

Lectio Actuum Apostolorum

4, 23-31

In diébus illis:

Dimíssi venérunt Petrus et Ioánnes ad suos et annuntiavérunt quanta ad eos príncipes sacerdotum et senióres dixissent. Qui cum audissent unánimiter levavérunt vocem ad Deum et dixerunt:

« Dómine, tu qui fecísti cælum et terram et mare et ómnia quæ in eis sunt, qui Spíritu Sancto per os patris nostri David púeri tui dixísti:

“ Quare fremuérunt gentes et pópuli meditáti sunt inánia? Astitérunt reges terræ et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum et advérsus Christum eius ”.

Convenérunt enim vere in civitáte ista advérsus sanctum Púerum tuum Iesum, quem unxísti, Heródes et Póntius Pilátus cum géntibus et pópulis Israel fá-

cere quæcúmque manus tua et consílium prædestinávit fieri.

Et nunc, Dómine, réspice in minas eórum, et da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum, in eo quod manum tuam exténdas sanitátem et signa et prodígia fieri per Nomen sancti Púeri tui Iesu ».

Et cum orássent motus est locus in quo erant congregáti, et repléti sunt omnes Sancto Spíritu, et loquebantur verbum Dei cum fidúcia. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 2, 1-3. 4-6. 7-9 (R.: cf. 13 b)

R. Beáti omnes qui confidunt in te, Dómine.
vel Allelúia.

- 1 Quare fremuérunt gentes,
et pópuli meditáti sunt inánia?
- 2 Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt in unum
advérsus Dóminum et advérsus Christum eius:
- 3 « Dirumpámus víncula eórum,
et proiciámus a nobis iugum ipsórum! » R.
- 4 Qui hábitat in cælis irridébit eos,
Dóminus subsannábit eos.
- 5 Tunc loquétur ad eos in ira sua,
et in furóre suo conturbábit eos:
- 6 « Ego autem constitui regem meum
super Sion, montem sanctum meum! » R.
- 7 Prædicábo decretum eius:
Dóminus dixit ad me: « Fílius meus es tu,
ego hódie genui te.
- 8 Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam,
et possessionem tuam términos terræ.
- 9 Reges eos in virga férrea,
et tamquam vas fíguli confringes eos ». R.

Alleluia

Col 3, 1

R. Allelúia. V. Si consurrexístis cum Christo,
quæ sursum sunt quærite,
ubi Christus est in dextera Dei sedens.
R. Allelúia.

Loco versus ante Evangelium qui singulis diebus proponitur,
alius adhiberi potest ex iis qui infra, p. 601, inveniuntur.

Evangelium

*Nisi quis natus fuerit denuo,
non potest videre Regnum Dei.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 1-8

Erat homo ex Pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Iudæorum; hic venit ad Iesum nocte et dixit ei: « Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister: nemo enim potest hæc signa fácere quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Amen, amen dico tibi: Nisi quis natus fuerit denuo, non potest vidére Regnum Dei ».

Dicit ad eum Nicodémus: « Quómodo potest homo nasci cum senex sit? Numquid potest in ventrem matris suæ iteráto introire et nasci? »

Respóndit Iesus: « Amen, amen dico tibi: Nisi quis natus fuerit ex aqua et Spíritu, non potest introire in Regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est, et quod natum est ex Spíritu, spíritus est.

Non miréris quia dixi tibi: " Opórtet vos nasci denuo ". Spíritus ubi vult spirat, et vocem eius audis, sed non scis unde véniat et quo vadat; sic est omnis qui natus est ex Spíritu ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quæsumus,
exsultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætitiæ. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Io 20, 19

Stetit Iesus in médio discipulórum suórum,
et dixit eis: Pax vobis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptibilem glorificándæ carnis resurrectionem
perveníre concéde. Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ap 19, 7 a. 6 c

Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam Deo,
quóniam regnávít Dóminus Deus noster omnípotens,
allelúia.

Collecta

Fac nos, quæsumus, omnípotens Deus,
Dómini resurgéntis prædicáre virtútem,
ut, cuius múnemis pignus accépimus,
manifésta dona comprehéndere valeámus. Per Dóminum.

Lectio prior

Cor et anima una.

Lécio Actuum Apostolórum

4, 32-37

Multitúdinis credéntium erat cor et ánima una, nec
quisquam eórum quæ possidébant áliiquid suum esse

dicébat, sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magna reddébant Apóstoli testimónium resurrectionis Dómini Iesu, et grátia magna erat super ómnibus illis.

Neque enim quisquam egens erat inter illos; quotquot enim possessóres agrórum aut domórum erant, vendéntes afferébant pretia eórum quæ vendébant et ponébant ante pedes Apostolórum; dividebátur autem singulis prout cuique opus erat.

Ioseph autem qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis, quod est interpretátum Fílius consolatiónis, Levites, Cýprius génere, cum habéret agrum, vendidit et áttulit pecúniam et pósuit ante pedes Apostolórum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 92, 1 ab. 1 c-2. 5 (R.: 1 a)

R. Dóminus regnávít, decórem indútus est.

vel Allelúia.

¹ Dóminus regnávít, decórem indútus est;
indútus est Dóminus, fortitúdine præcínxit se. R.

Etenim firmávit orbem terræ
qui non commovébitur.

² Firmáta sedes tua ex tunc,
a sæculo tu es. R.

⁵ Testimónia tua credibília facta sunt nimis;
domum tuam decet sanctitúdo, Dómine,
in longitudínem diérum. R.

Alleluia

Io 3, 15

R. Allelúia. V. Exaltári opórtet Fílium hóminis,
ut omnis qui credit in eum hábeat vitam
ætérnam.

R. Allelúia.

Evangelium

Nemo ascendit in cælum nisi qui descendit de cælo, Filius hominis.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

3, 5 a. 7 b-15

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo: « Amen, amen dico tibi: Opórtet vos nasci dénuo. Spíritus ubi vult spirat, et vocem eius audis, sed non scis unde véniat aut quo vadat; sic est omnis qui natus est ex Spíritu ».

Respóndit Nicodémus et dixit ei: « Quómodo possunt hæc fieri? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Tu es magister Israel et hæc ignóras? Amen, amen dico tibi: Quod scimus loquimur et quod vídimus testámur et testimónium nostrum non accípitis. Si terréna dixi vobis, et non créditis, quómodo si díxero vobis cæléstia credétis? »

Et nemo ascéndit in cælum nisi qui descéndit de cælo, Fílius hóminis. Et sicut Móyses exaltávit serpén-tem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis, ut omnis qui credit in ipso hábeat vitam ætérnam ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde, quæsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut continúa nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætitiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 24, 46. 26

Opórtuit pati Christum, et resúrgere a mórtuis,
et ita intráre in glóriam suam, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
 ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
 et vitæ nobis cónferant præsentis auxiliium
 et gáudia sempitérna concíliant.
 Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum**

Ps 17, 50; 21, 23

Confitébor tibi in pópulis, Dómine,
 et narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia.

Collecta

Annua recoléntes mystéria,
 quibus per renovátam originis dignitátem
 humana substántia spem resurrectionis accépit,
 cleméntiam tuam, Dómine, suppliciter exorámus,
 ut, quod fide recólimus,
 perpétua dilectióne capiámus.
 Per Dóminum.

Lectio prior

*Ecce viri quos posuistis in carcere
 sunt in templo docentes populum.*

Lectio Actuum Apostolorum

5, 17-26

In diébus illis:

Exsurgens princeps sacerdotum et omnes qui cum
 illo erant, quæ est hæresis Sadducæorum, repléti sunt
 zelo et iniecerunt manus in Apóstolos et posuerunt il-
 los in custódia pública.

Angelus autem Dómini per noctem aperuit iánuas
 cárceris et educens eos dixit: « Ite et stantes loquimini

in templo plebi ómnia verba vitæ huius ». Qui cum
 audissent intraverunt dilúculo in templum et docébant.

Advéniens autem princeps sacerdotum et qui cum
 eo erant, convocaverunt concílium et omnes senióres
 filiórum Israel, et miserunt in cárcerem ut adducerén-
 tur illi. Cum venissent autem ministri, non invenerunt
 illos in cárcere, reversi autem nuntiaverunt dicétes:
 « Cárcerem invenimus clausum cum omni diligéntia et
 custódes stantes ad iánuas, aperiétes autem intus némi-
 nem invenimus ».

Ut audierunt autem hos sermónes magistrátus tem-
 pli et príncipes sacerdotum, ambigébant de illis quid-
 nam fieret illud. Advéniens autem quidam nuntiávit eis:
 « Ecce viri quos posuistis in cárcere sunt in templo
 stantes et docétes pópulum ». Tunc ábiens magistrátus
 cum ministris adducebat illos, non per vim, tímébant
 enim pópulum, ne lapidaréntur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 7 a)

R. Pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum.
 vel Allelúia.

- 2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
 semper laus eius in ore meo.
- 3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
 áudiant mansuéti et læténtur. R.
- 4 Magnificáte Dóminum mecum,
 et exaltémus nomen eius in idípsum.
- 5 Exquisívi Dóminum, et exaudivit me,
 et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.
- 6 Respícite ad eum et illuminámini,
 et fácies vestræ non confundéntur.
- 7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
 et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. R.

- 8 Vallábit Angelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. *R.*

Alleluia

Io 3, 16

- R.* Allelúia. *Y.* Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium
suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum habet vitam
ætérnam.
R. Allelúia.

Evangelium

Misit Deus Fílium ut salvetur mundus per ipsum.

✠ Lécio sancti Evangelíi secúndum Ioánnem 3, 16-21

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo:

« Sic diléxit Deus mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat sed hábeat vitam ætérnam.

Non enim misit Deus Fílium in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum non iudicátur: qui autem non crédito iam iudicátus est, quia non crédidit in Nómine Unigéniti Fílii Dei.

Hoc est autem iudícium: Lux venit in mundum, et dilixerunt hómines magis ténebras quam lucem, erant enim eórum mala ópera.

Omnis enim qui mala agit, odit lucem et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera eius; qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur eius ópera quia in Deo sunt facta ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui nos,
per huius sacrificii veneránda commércia,
unús summæque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quæsumus,
ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Cf. Io 15, 16. 19

Dicit Dóminus: Ego elégi vos de mundo
et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cælestibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Cf. Ps 67, 8-9. 20

Deus, dum egrederéris coram pópulo tuo,
iter faciens eis, hábitans in illis,
terra mota est, cæli distillaverunt, allelúia.

Collecta

Concéde, miséricors Deus,
ut, quod paschálibus exséquimur institútis,
fructíferum nobis omni témpore sentiámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Nos sumus testes horum verborum,
et Spiritus Sanctus.*

Lectio Actuum Apostolorum 5, 27-33

In diébus illis:

Cum adduxissent ministri Apóstolos, statuérunt in concílio. Et interrogávit eos princeps sacerdotum dicens: « Nonne præcipiéndò præcepimus vobis ne docerétis in nómine isto? Et ecce replevistis Ierúsalem doctrína vestra, et vultis inducere super nos sánguinem hóminis istíus ».

Respóndens autem Petrus et Apóstoli dixerunt: « Obœdíre opórtet Deo magis quam homínibus.

Deus patrum nostrórum suscitávit Iesum, quem vos interemístis suspendéntes in ligno; hunc Deus Príncipem et Salvatórem exaltávit dextera sua, ad dandam pæniténtiam Israel et remissionem peccatórum.

Et nos sumus testes horum verbórum, et Spíritus Sanctus quem dedit Deus obœdiéntibus sibi ».

Hæc cum audissent dissecabántur et volébant interficere illos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2 et 9. 17-18. 19-20 (R.: 7 a)

R. Pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum.

vel Allelúia.

- ² Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
⁹ Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vír qui sperat in eo. R.

¹⁷ Vultus autem Dómini super faciéntes mala,
ut perdat de terra memóriam eórum.
¹⁸ Clamavérunt, et Dóminus exaudivit,
et ex ómnibus tribulatióibus eórum
liberávit eos. R.

¹⁹ Iuxta est Dóminus iis qui contríto sunt corde,
et confráctos spíritu salvábit.
²⁰ Multæ tribulatiónes iustórum,
et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. R.

Alleluia

Io 20, 29

R. Allelúia. V. Quia vidísti me, Thoma, credidísti;
beáti qui non vidérunt et credidérunt.
R. Allelúia.

Evangelium

Pater diligit Filium et omnia dedit in manu eius.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
3, 31-36

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo:

« Qui de sursum venit, supra omnes est; qui est de terra, de terra est et de terra lóquitur. Qui de cælo venit supra omnes est: et quod vidit et audívit, hoc testátur, et testimónium eius nemo áccipit. Qui áccipit eius testimónium, signávit quía Deus verax est.

Quem enim misit Deus, verba Dei lóquitur, non enim ad mensúram dat Spíritum. Pater díligit Filium et ómnia dedit in manu eius. Qui credit in Filium habet vitam ætérnam; qui autem incrédulus est Filio, non vidébit vitam, sed ira Dei manet super eum ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ascendant ad te, Dómine,
preces nostræ cum oblationibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem**Mt 28, 20**

Ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sæculi, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectione nos réparas,
fructus in nobis paschális multiplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum****Ap 5, 9-10**

Redemísti nos, Dómine, in ságuine tuo,
ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, allelúia.

Collecta

Deus, qui pro nobis Fílium tuum
crucis patíbulum subíre voluísti,
ut inimíci a nobis expélleres potestátem,
concéde nobis, fámulis tuis,
ut resurrectionis grátiam consequámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Ibant gaudentes, quoniam digni habiti sunt
pro Nomine contumeliam pati.*

Lectio Actuum Apostolorum**5, 34-42****In diébus illis:**

Surgens quidam in concílio Pharisæus nómine Gamáliel, Legis doctor honorábilis univérsæ plebi, iussit foras ad breve Apóstolos fieri, dixítque ad illos:

« Viri Israelítæ, attendite vobis super homínibus istis quid actúri sitis. Ante hos enim dies éxstitit Théudas, dicens esse se áliquem, cui consénsit virórum número circiter quadringentórum; qui occísus est, et omnes quicumque credebant ei dissipáti sunt et redácti sunt ad níhilum. Post hunc éxstitit Iudas Galilæus in diébus census et avértit pópulum post se; et ipse périit, et omnes quotquot consentiébant ei dispérsi sunt.

Et nunc dico vobis: discédite ab homínibus istis et sínite illos: quóniam, si est ex homínibus consílium hoc aut opus hoc, dissolvétur; si vero ex Deo est, non poteritis dissólvere eos — ne forte et advérsus Deum pugnántes inveniámini ».

Consensérunt autem illi et convocántes Apóstolos, cæsis denunciavérunt ne loqueréntur in nómine Iesu, et dimisérunt eos.

Et illi quidem ibant gaudentes a conspéctu concílii quóniam digni hábiti sunt pro Nómine contumeliam pati; et omni die in templo et circa domos non cessábant docéntes et evangelizántes Christum, Iesum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 26, 1. 4. 13-14 (R.: cf. 4 ab)

R. Unum pētii a Dómino: ut inhábitem in domo Dómini.
vel Allelúia.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

4 Unum pētii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut videam voluptátem Dómini,
et visitem templum eius. R.

13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

14 Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. R.

Alleluia

Mt 4, 4 b

R. Allelúia. V. Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procedit de ore
Dei. R. Allelúia.

Evangelium

Distribuit discumbentibus quantum volebant.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 1-15

In illo témpore:

Abiit Iesus trans mare Galilææ quod est Tiberiádis.
Et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant si-
gna quæ faciébat super his qui infirmabántur.

Súbiit autem in montem Iesus, et ibi sedébat cum
discípulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus
Iudæórum.

Cum sublevásset ergo óculos Iesus et vidísset quia
multitúdo magna venit ad eum, dixit ad Philíppum:

« Unde emémus panes ut mandúcent hi? » Hoc autem
dicébat tentans eum, ipse enim sciébat quid esset
factúrus.

Respóndit ei Philíppus: « Ducentórum denariórum
panes non suffíciunt eis ut unusquisque módicum quid
accípiat ».

Dicit ei unus ex discípulis eius, Andréas frater
Simónis Petri: « Est puer híc, qui habet quinque panes
hordeáceos et duos pisces; sed hæc quid sunt propter
tantos? »

Dixit Iesus: « Fácite hómines discúmbere ». Erat
autem fenum multum in loco. Discubuérunt ergo viri
número quasi quinque mília.

Accépit ergo panes Iesus et cum grátias egísset
distribuit discumbéntibus, simíliter et ex piscibus quan-
tum volébant. Ut autem impléti sunt, dixit discípulis
suis: « Collígite quæ superavérunt fragménta, ne quid
péreat ».

Collegérunt ergo, et implevérunt duódecim cóphinos
fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis quæ su-
perfuérunt his qui manducavérunt.

Illi ergo hómines, cum vidísset quod fécerat si-
gnum, dicébant: « Hic est vere Prophéta qui venit
in mundum ». Iesus ergo, cum cognovísset quia ven-
túri essent ut ráperent eum et fácerent eum regem, se-
césit íterum in montem ipse solus. — Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ,
quæsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiÓNis auxílio,
et colláta non perdant, et ad æténa dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Rom 4, 25

Tráditus est Christus Dóminus noster
propter delícta nostra,
et resurrexít propter iustificatióem nostram, allelúia.

Post communionem

Contínua, quæsumus, Dómine,
quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióe sunt redempti,
eius resurrectione læténtur. Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum**

1 Petr 2, 9

Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum,
allelúia.

Collecta

Deus, per quem nobis et redemptio venit
et præstátur adóptio,
fílios dilectiúnis tuæ benígnus inténde,
ut in Christo credéntibus
et vera tribuátur libértas et heréditas æténa.
Per Dóminum.

Lectio prior*Elegerunt septem viros plenos Spiritu.*

Lectio Actuum Apostolorum

6, 1-7

In diébus illis, crescén-te número discipulorum, factus est murmur Hellenistarum adversus Hebræos, eo quod neglegerentur in ministerio cotidiáno viduæ eorum.

Convocantes autem Duodecim multitudinem discipulorum, dixerunt: « Non est æquum nos derelinquentes verbum Dei ministrare mensis; considerate vero, fra-

tres, viros ex vobis boni testimonií septem, plenos Spiritu et sapiéntia, quos constituemus super hoc opus; nos vero orationi et ministerio verbi instantes erimus ».

Et placuit sermo coram omni multitudíne, et elegerunt Stéphanum, virum plenum fide et Spiritu Sancto, et Philíppum et Próchorum et Nicánorem et Timónem et Pármenam et Nicoláum prosélytum Antiochénum, quos statuerunt ante conspéctum Apostolorum, et orantes imposuerunt eis manus.

Et verbum Dómini crescebat, et multiplicabatur número discipulorum in Ierúsalem valde, multa étiam turba sacerdotum obediébat fidei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 32, 1-2. 4-5. 18-19 (R.: 22)

R. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te.

vel Allelúia.

- ¹ Exsultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátio.
² Confitémini Dómino in cíthara,
in psalterio decem chordarum psállite illi. R.
⁴ Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
⁵ Diligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.
¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
¹⁹ ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Surrexit Christus, qui creávit ómnia
et misértus est humano géneri. R. Allelúia.

Evangelium

Vident Iesum ambulans super mare.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 16-21

Ut sero factum est, descendérunt discípuli Iesu ad mare, et cum ascendissent navem, veniebant trans mare in Caphárnaum. Et ténebræ iam factæ erant et nondum vénerat ad eos Iesus. Mare autem, vento magno flante, exurgébat.

Cum remigássent ergo quasi stádia viginti quinque aut triginta, vident Iesum ambulátem super mare et próximum navi fieri, et timéerunt. Ille autem dicit eis: « Ego sum, nolite timére ». Volébant ergo accíper eum in navem, et statim fuit navis ad terram in quam ibant.

Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica, et, hóstiæ spiritalis oblatióne suscepta, nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Io 17, 24

Pater, quos dedísti mihi, volo ut ubi sum ego et illi sint mecum, ut videant claritátem quam dedísti mihi, allelúia.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, sacri dona mystérii, humíliter deprecátes, ut, quæ in sui commemoratióne nos Fílius tuus fácere præcépít, in nostræ proficiant caritátis augméntum. Per Christum.

DOMINICA III PASCHÆ

Ant. ad introitum

Ps 65, 1-2

Iubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini eius, date glóriam laudi eius, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Semper exsúltet pópulus tuus, Deus, renováta ánimæ iuventúte, ut, qui nunc lætátur in adoptiÓnis se glóriam restitutum, resurrectiÓnis diem spe certæ gratulatiÓnis expéctet. Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Impossibile erat teneri illum a morte.

Lécio Actuum Apostolorum

2, 14. 22 b-28

In die Pentecóstes, stans Petrus cum Undecim levávit vocem suam et locútus est eis:

« Viri Iudæi et qui habitátis Ierúsalem univérsi, hoc vobis notum sit et áuribus percípíte verba mea.

Iesum Nazarénum, virum approbátum a Deo apud vos virtútibus et prodigiis et signis quæ fecit per illum Deus in médio vestri, sicut ipsi scitis, hunc definito consílio et præsciéntia Dei tráditum per manum iniquórum affigéntes interemístis, quem Deus suscitávit

solútis dolóribus mortis, iuxta quod impossíbile erat tenéri illum ab ea: David enim dicit circa eum:

“Providébam Dóminum coram me semper, quóniam a dextris meis est ne commóvear. Propter hoc lætátum est cor meum et exsultávit lingua mea, însuper et caro mea requiêscet in spe quóniam non derelínques ánimam meam in inférno neque dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas fecísti mihi vias vitæ, replébis me iucunditáte cum fácie tua ” ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 9-10. 11 (R.: 11 a)

R. Dómine, notas mihi fácies vias vitæ.
vel Allelúia.

- 1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
- 2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu ».
- 5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam. R.
- 7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum; însuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
- 8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.
- 9 Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultavérunt præcórdia mea; însuper et caro mea requiêscet in spe.
- 10 Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. R.
- 11 Notas mihi fácies vias vitæ, plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo, delectatiónes in dextera tua usque in finem. R.

Lectio secunda

Redempti estis pretioso sanguine quasi Agni immaculati Christi.

Lectio Epistolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 17-21

Caríssimi:

Si Patrem invocátis eum qui sine acceptiône personarum iúdicat secúndum uniuscuiúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini, sciéntes quod non corruptíbilibus argénto vel auro redépti estis de vana vestra conversatióne a pátribus trá dita, sed pretiósó sánguine quasi Agni incontamináti et immaculáti Christi, præcóginiti quidem ante constitutió nem mundi, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos qui per ipsum fidéles estis in Deum, qui suscitávit eum a mórtuis et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deum. — Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Lc 24, 32

R. Allelúia. V. Dómine Iesu, áperi nobis Scriptúras; fac cor nostrum ardens dum lóqueris nobis.
R. Allelúia.

Evangelium

Cognoverunt eum in fractione panis.

✠ Lectio sancti Evangelíi secúndum Lucam 24, 13-35

Ecce duo ex discipulis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem nómine Emmaus, et ipsi loquebantur ad invicem de his ómnibus quæ acciderant.

Et factum est, dum fabularéntur et secum quærerent,

et ipse Iesus appropinquans ibat cum illis, óculi autem illórum tenebántur ne eum agnóscerent.

Et ait ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes? » Et steterunt tristes.

Et respóndens unus, cui nomen Cléopas, dixit ei: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem et non cognovísti quæ facta sunt in illa his diébus? »

Quibus ille dixit: « Quæ? »

Et illi dixerunt ei: « De Iesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo, et quómodo eum tradiderunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatióem mortis, et crucifixerunt eum.

Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israel; at nunc super hæc ómnia tértia dies est hódie quod hæc facta sunt.

Sed et mulieres quædam ex nostris terruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monuméntum et non in vénto córpore eius venerunt dicétes se étiam visiónem angelórum vidisse, qui dicunt eum vívere.

Et abiéerunt quidam ex nostris ad monuméntum, et ita invenérunt sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non vidérunt ».

Et ipse dixit ad eos: « O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ. Nonne hæc opórtuit pati Christum, et intráre in glóriam suam? » Et incípiens a Móyse et ómnibus Prophétis, interpreta-bátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso erant.

Et appropinquaverunt castélló quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire. Et coegerunt illum dicétes: « Mane nobiscum, quóniam advesperáscit et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut maneret cum illis.

Et factum est dum recumberet cum illis, accépit panem et benedixit ac fregit et porrigébat illis. Et apérti

sunt óculi eórum et cognóverunt eum; et ipse evánuit ab eis.

Et dixerunt ad ínvicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur nobis in via, et aperiret nobis Scriptúras? »

Et surgétes eádem hora, regréssi sunt in Ierúsalem, et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis erant, dicétes: « Surréxit Dóminus vere et apparuit Simóni ». Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via et quómodo cognóverunt eum in fractiône panis.

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

*Auctorem vitæ interfecistis,
quem Deus suscitavit a mortuis.*

Lectio Actuum Apostolórum

3, 13-15. 17-19

In diébus illis: Dixit Petrus ad pópulum:

« Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Púerum suum Iesum, quem vos quidem tradidístis et negástis ante faciém Piláti, iudicánte illo dimítti: vos autem Sanctum et Iustum negástis et petístis virum homicídám donári vobis, auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cuius nos testes sumus.

Et nunc, fratres, scio quia per ignorántiam fecístis, sicut et príncipes vestri; Deus autem quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum pati Christum suum, implévit sic. Pænitémini ígitur et convertímini ut deleántur vestra peccáta ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 4, 2. 7. 9 (R.: 7)

R. Leva in signum super nos lumen vultus tui, Dómine.
vel Allelúia.

² Invocántem exáudi me, Deus iustítiæ meæ,
in tribulatióne dilatásti mihi;
miserére mei, et exáudi oratióne meam. R.

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

⁷ Leva in signum super nos lumen vultus tui, Dómine. R.

⁹ In pace in idípsum dórmiám et requiéscam,
quóniam tu, Dómine,
singuláriter in spe constituísti me. R.

Lectio secunda

*Ipse est propitiatio pro peccatis nostris,
sed etiam pro totius mundi.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 2, 1-5 a

Filioli mei, hæc scribo vobis ut non peccétis. Sed si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem, Iesum Christum iustum; et ipse est propitiatio pro peccátis nostris, non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totius mundi.

Et in hoc cognóscimus quóniam nóvimus eum, si mandáta eius servémus. Qui dicit: « Novi eum », et mandáta eius non servat mendax est, et in hoc véritas non est; qui autem servat verbum eius, vere in hoc caritas Dei consummáta est; in hoc cognóscimus quóniam in ipso sumus. — Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Lc 24, 32

R. Allelúia. V. Dómine Iesu, áperi nobis Scriptúras;
fac cor nostrum ardens dum lóqueris nobis.

R. Allelúia.

Evangelium

*Sic scriptum est, Christum pati
et resurgere a mortuis die tertia.*

✠ Léctio sancti Evangelii secúndum Lucam 24, 35-48

In illo témpore:

Narrábant discipuli quæ gesta erant in via et quómo cognovérunt Iesum in fractiône panis.

Dum hæc autem loquúntur, ipse stetit in médio eórum, et dicit eis: « Pax vobis ». Conturbáti vero et contérriti, existimábant se spíritum vidére.

Et dixit eis: « Quid turbáti estis, et quare cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas et pedes meos, quia ipse ego sum: palpáte me et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet sicut me vidétis habére ». Et cum hoc dixisset, osténdit eis manus et pedes.

Adhuc autem illis non credéntibus præ gáudio et mirántibus, dixit eis: « Habétis hic áliquid quod manducétur? » At illi obtulérunt ei partem piscis assi. Et sumens coram eis manducávit.

Et dixit ad eos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos cum adhuc essem vobíscum, quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysis et Prophétis et Psalmis de me ». Tunc apéruit illis sensum ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissionem peccatórum in omnes gentes — incipiéntibus ab Ierúsalem: vos estis testes horum ». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

*Nos sumus testes horum verborum,
et Spiritus Sanctus.*

Lectio Actuum Apostolorum 5, 27 b-32. 40 b-41

In diebus illis:

Interrogávit Apóstolos princeps sacerdotum dicens: « Nonne præcipiéndò præcepimus vobis ne docerétis in nómine isto? Et ecce replevistis Ierúsalem doctrína vestra, et vultis indúcere super nos sánguinem hóminis istíus ».

Respóndens autem Petrus et Apóstoli dixerunt: « Obœdíre opórtet Deo magis quam homínibus.

Deus patrum nostrórum suscitávit Iesum, quem vos interemístis suspendéntes in ligno; hunc Deus Príncipem et Salvatórem exaltávit dextera sua, ad dandam pæniténtiam Israel et remissionem peccatórum.

Et nos sumus testes horum verbórum, et Spíritus Sanctus quem dedit Deus oboediéntibus sibi ».

Et Apóstolis denunciáverunt ne loqueréntur in nómine Iesu, et dimiserunt eos. Et illi quidem ibant gaudentes a conspéctu concílii quóniam digni hábiti sunt pro Nómine contuméliam pati. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 29, 2 et 4. 5 et 6. 11 et 12 a et 13 b (R.: 2 a)

R. Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me.

vel Allelúia.

2 Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me,
nec delectásti inimícos meos super me.

4 Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam,
vivificásti me, ut non descénderem in lacum. R.

5 Psállite Dómino, sancti eius,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

6 Quóniam ad moméntum indignatio eius,
et per vitam volúntas eius.
Ad vésperum demorátur fletus,
ad matutínium lætítia. R.

11 Audi, Dómine, et miserére mei,
Dómine, esto mihi adiutor.

12 Convertísti planctum meum in choros mihi.

13 Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi. R.

Lectio secunda

*Dignus est Agnus qui occisus est
accipere virtutem et divitias.*

Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

5, 11-14

Ego, Ioánnes, vidi, et audívi vocem angelórum multórum in circúitu Throni et Animálium et Seniórum, et erat númerus eórum myriades myriádum et mília mílium dicéntium voce magna:

« Dignus est Agnus qui occisus est accípere virtutem et divítias et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem ».

Et omnem creatúram quæ in cælo est et super terram et sub terram et super mare et quæ in eis ómnia, audívi dicéntes: « Sedénti super thronum et Agno benedictio et honor et glória et potéstas in sæcula sæculórum ».

Et quáttuor Animália dicébant: « Amen », et Seniores ceciderunt et adoráverunt. — Verbum Dómini.

Alleluia

℟. Alleluia. ℣. Surrexit Christus, qui creavit omnia
et misertus est humano generi. ℟. Alleluia.

Evangelium *

Venit Iesus et accipit panem et dat eis, et piscem.

✠ Llectio sancti Evangelii secundum Ioannem 21, 1-19

In illo tempore:

Manifestavit se iterum Iesus discipulis ad mare Tiberiadas; manifestavit autem sic.

Erant simul Simon Petrus et Thomas qui dicitur Didymus et Nathanael qui erat a Cana Galilee et filii Zebedaei et alii ex discipulis eius duo. Dicit eis Simon Petrus: « Vado piscari ». Dicunt ei: « Venimus et nos tecum ». Exierunt et ascenderunt in navem, et illa nocte nihil preceperunt.

Mane autem iam facto, stetit Iesus in litore; non tamen sciebant discipuli quia Iesus est. Dicit ergo eis Iesus: « Pueri, numquid pulmentarium habetis? »

Respondērunt ei: « Non ».

Ille autem dixit eis: « Mittite in dexteram navigii rete, et inveniētis ». Misērunt ergo, et iam non valēbant illud trahere a multitudīne piscium.

Dicit ergo discipulus ille, quem diligēbat Iesus, Petro: « Dominus est ». Simon ergo Petrus, cum audisset quia Dominus est, tunicam succinxit se, erat enim nudus, et misit se in mare; alii autem discipuli navigio venerunt, non enim longe erant a terra sed quasi cubitis ducēntis, trahēntes rete piscium.

Ut ergo descendērunt in terram vident prunas positas et piscem superpositum et panem.

Dicit eis Iesus: « Afferte de piscibus quos preceperistis nunc ». Ascēdit Simon Petrus, et traxit rete in

terram plenum magnis piscibus, centum quinquaginta tribus: et cum tanti essent, non est scissum rete.

Dicit eis Iesus: « Venite, prandete ». Nemo autem audebat discipulorum interrogare eum: « Tu quis es? », scientes quia Dominus est. Venit Iesus et accipit panem et dat eis, et piscem similiter.

Hoc iam tertio manifestatus est Iesus discipulis cum resurrexisset a mortuis.

Cum ergo prandissent, dicit Simoni Petro Iesus: « Simon Ioannis, diligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Domine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei iterum secundo: « Simon Ioannis, diligis me? »

Ait illi: « Etiam, Domine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tertio: « Simon Ioannis, amas me? »

Contristatus est Petrus quia dixit ei tertio: « Amas me? » Et dicit ei: « Domine, tu omnia scis, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas.

Amen, amen dico tibi: Cum esses iunior, cingebas te ipsum et ambulabas ubi volebas; cum autem senueris, extendes manus tuas, et alius te cinget et ducet quo non vis ». Hoc autem dixit significans qua morte glorificaturus esset Deum. Et hoc cum dixisset, dicit ei: « Sequere me ». — Verbum Domini.

vel brevior

✠ Llectio sancti Evangelii secundum Ioannem 21, 1-14

In illo tempore:

Manifestavit se iterum Iesus discipulis ad mare Tiberiadas; manifestavit autem sic.

Erant simul Simon Petrus et Thomas qui dicitur Didymus et Nathánael qui erat a Cana Galilææ et filii Zebedæi et alii ex discipulis eius duo. Dicit eis Simon Petrus: « Vado piscari ». Dicunt ei: « Venimus et nos tecum ». Exierunt et ascenderunt in navem, et illa nocte nihil prenidderunt.

Mane autem iam facto, stetit Iesus in litore; non tamen sciébant discipuli quia Iesus est. Dicit ergo eis Iesus: « Pueri, numquid pulmentarium habétis? »

Respondérunt ei: « Non ».

Ille autem dixit eis: « Mittite in dexteram navigii rete, et inveniétis ». Misérunt ergo, et iam non valébant illud trahere a multitudine piscium.

Dicit ergo discipulus ille, quem diligébat Iesus, Petro: « Dóminus est ». Simon ergo Petrus, cum audisset quia Dóminus est, tunicam succinxit se, erat enim nudus, et misit se in mare; alii autem discipuli navigio venérunt, non enim longe erant a terra sed quasi cúbitis ducéntis, trahéntes rete piscium.

Ut ergo descendérunt in terram vident prunas pósitas et piscem superpósitum et panem.

Dicit eis Iesus: « Afférte de piscibus quos prendístis nunc ». Ascéndit Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis piscibus, centum quinquaginta tribus: et cum tanti essent, non est scissum rete.

Dicit eis Iesus: « Veníte, prandéte ». Nemo autem audébat discipulorum interrogáre eum: « Tu quis es? », sciéntes quia Dóminus est. Venit Iesus et áccipit panem et dat eis, et piscem similiter.

Hoc iam tértio manifestátus est Iesus discipulis cum resurrexisset a mórtuis. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quæsumus, exsultántis Ecclesiæ, et, cui causam tanti gáudii præstitisti, perpétuæ fructum concéde lætitiæ.
Per Christum.

Prefatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Anno A

Lc 24, 35

Cognovérunt discipuli Dóminum Iesum in fractiône panis, allelúia.

Anno B

Lc 24, 46-47

Oportébat Christum pati, et resúrgere a mórtuis tértia die, et prædicári in nómine eius pæniténtiam, et remissiõem peccatórum in omnes gentes, allelúia.

Anno C

Cf. Io 21, 12-13

Dixit Iesus discipulis suis: Veníte, prandéte. Et accépit panem, et dedit eis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, intuére benignus, et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis, ad incorruptibilem gloriificándæ carnis resurrectionem pervenire concéde.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est, allelúia.

Collecta

Deus, qui errántibus,
 ut in viam possint redíre,
 veritátis tuæ lumen osténdis,
 da cunctis, qui christiána professione censéntur,
 et illa respúere, quæ huic inimica sunt nómini,
 et ea quæ sunt apta sectári.
 Per Dóminum.

Lectio prior

*Non poterant resistere sapientiæ
 et Spiritui quo loquebatur.*

Lectio Actuum Apostolorum 6, 8-15

In diébus illis: Stéphanus plenus grátia et virtúte
 faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Surrexérunt autem quidam de synagóga quæ ap-
 pellátur Libertinórum et Cyrenénsium et Alexandrinó-
 rum et eórum qui erant a Cilícia et Asia disputántes
 cum Stéphano, et non póterant resistere sapiéntiæ et
 Spirítui quo loquebátur.

Tunc submisérunt viros qui dicerent: « Audívimus
 eum dicéntem verba blasphéma in Móysem et in Deum »;
 et commovérunt plebem et senióres et scribas, et concu-
 réntes rapuérunt eum et adduxérunt in concílium, et
 statuérunt testes falsos dicéntes:

« Homo iste non cessat loqui verba advérsus Locum
 sanctum et Legem; audívimus enim eum dicéntem quó-
 niam Iesus Nazarénus hic déstruet Locum istum et mu-
 tábit consuetúdiines quas trádidit nobis Móyses ».

Et intuéntes eum omnes qui sedébant in concílio,
 vidérunt faciém eius tamquam faciém ángeli.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 23-24. 26-27. 29-30 (R.: 1)

R. Beáti qui ámbulant in lege Dómini.

vel Allelúia.

- 23 Etsi príncipes sedent, et advérsum me loquúntur,
 servus tamen tuus exercétur in iustificatióibus tuis.
 24 Nam et testimónia tua delectátio mea,
 et consílium meum iustificatiónes tuæ. R.
 26 Vias meas enuntiávi, et exaudísti me;
 doce me iustificatiónes tuas.
 27 Viam mandatórum tuórum fac me intellégere,
 et exercébor in mirábilibus tuis. R.
 29 Viam mendáccii avérte a me,
 et legem tuam da mihi benígne.
 30 Viam veritátis elégi,
 iudícia tua propósui mihi. R.

Alleluia

Mt 4, 4 b

R. Allelúia. V. Non in solo pane vivit homo,
 sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.
 R. Allelúia.

Evangelium

*Operamini non cibum qui perit,
 sed cibum qui permanet in vitam æternam.*

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
 6, 22-29

Alterá die turba quæ stabat trans mare vidit quia
 navícula ália non erat ibi nisi una, et quia non introís-
 set cum discipulis suis Iesus in navem, sed soli disci-
 puli eius abiissent; áliæ supervenérunt naves a Tibe-

riade iuxta locum ubi manducáverant panem, grátias agénte Dómino.

Cum ergo vidísset turba quia Iesus non esset ibi neque discípuli eius, ascenderunt ipsi navículas et venerunt Caphárnaum quæréntes Iesum. Et cum invenísset eum trans mare, dixerunt ei: « Rabbi, quando huc venísti? »

Respóndit eis Iesus et dixit: « Amen, amen dico vobis: Quæritis me non quia vidístis signa, sed quia manducástis ex pánibus et saturáti estis. Operámini non cibum qui perit, sed cibum qui pérmanet in vitam ætérnam, quem Fílius hóminis vobis dabit: hunc enim Pater signávit Deus ».

Dixerunt ergo ad eum: « Quid faciémus ut operemur ópera Dei? »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Hoc est opus Dei, ut credátis in eum, quem misit Ille ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ cum oblatiónibus hostiárum, ut, tua dignatióne mundáti, sacraméntis magnæ pietátis aptémur. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis; non quómodo mundus dat ego do vobis, dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus, qui ad ætérnam vitam

in Christi resurrectione nos réparas, fructus in nobis paschális multiplicá sacraménti, et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectoribus. Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ap 19, 5; 12, 10

Laudem dícite Deo nostro, omnes qui tímétis Deum, pusílli et magni, quia facta est salus et virtus et potéstas Christi eius, allelúia.

Collecta

Deus, qui renátis ex aqua et Spíritu Sancto cæléstis regní pandís intróitum, auge super fámulos tuos grátiam quam dedísti, ut, qui ab ómnibus sunt purgáti peccátis, nullis privéntur tua pietáte promíssis. Per Dóminum.

Lectio prior

Domine Iesu, suscipe spiritum meum.

Lectio Actuum Apostolorum

7, 51-59; 8, 1 a

In diébus illis: Dicébat Stéphanus plebi et senióribus et scribis:

« Duri cervíce et incircumcisi córdibus et áuribus, vos semper Spíritui Sancto resístitis, sicut patres vestri et vos. Quem Prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occiderunt eos qui prænuntiábant de advéntu Iusti, cuius vos nunc proditóres et homicidæ fuístis, qui accepístis Legem in dispositiúnibus angelórum et non custodístis ».

Audiéntes autem hæc dissecabántur córdibus suis et stridébant déntibus in eum.

Cum autem esset plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum vidit glóriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei, et ait: « Ecce vídeo cælos apértos et Fílium hóminis a dextris stantem Dei ».

Exclamántes autem voce magna continuérunt aures suas et ímpetum fecérunt unanímiter in eum, et eiciéntes extra civitátem lapidábant. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adulescéntis qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: « Dómine Iesu, súscipe spíritum meum ».

Saulus autem erat conséntiens neci eius.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4. 6 ab et 7 b et 8 a. 17 et 21 ab (R.: 6 a)

R. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.
vel Allelúia.

- 3 Esto mihi in rupem præsídií,
et in domum munitam, ut salvum me fácias.
- 4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.
- 6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
- 7 Ego autem in Dómino sperávi.
- 8 Exsultábo et lætábor in misericórdia tua. R.
- 17 Illústra faciém tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua.
- 21 Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ
a conturbatióne hóminum. R.

Alleluia

Io 6, 35

R. Allelúia. V. Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus;
qui venit ad me non esúriet. R. Allelúia.

Evangeliium

*Non Moyses,
sed Pater meus dat panem de cælo verum.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

6, 30-35

In illo témpore: Dixit turba Iesu:

« Quod ergo tu facis signum, ut videámus et cre-
dámus tibi? Quid operáris? Patres nostri manna man-
ducavérunt in desérto, sicut scriptum est: " Panem de
cælo dedit eis manducáre " ».

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis: Non
Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat
vobis panem de cælo verum: panis enim Dei est qui
descéndit de cælo et dat vitam mundo ».

Dixerunt ergo ad eum: « Dómine, semper da nobis
panem hunc ».

Dixit eis Iesus: « Ego sum panis vitæ; qui venit ad
me non esúriet, et qui credit in me non sítiet um-
quam ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quæsumus,
exsultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tantí gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Rom 6, 8

Si mórtui sumus cum Christo,
crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quásumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptibilem gloriificándæ carnis resurrectionem
pervenire concéde.
Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum**

Ps 70, 8. 23

Repleátur os meum laude tua, ut possim cantare;
gaudébunt lábia mea, dum cantávero tibi, allelúia.

Collecta

Adésto, quásumus, Dómine, famíliæ tuæ,
et dignánter impénde,
ut, quibus fidei grátiam contulísti,
in resurrectione Unigéniti tui
portióne largiáris ætérnam.
Per Dóminum.

Lectio prior*Pertransierunt evangelizantes verbum.***Lectio Actuum Apostolorum**

8, 1 b-8

Facta est in illa die persecútio magna in Ecclésiám
quæ erat Hierosólymis; et omnes dispérsi sunt per re-
giónes Iudææ et Samariæ præter Apóstolos.

Sepeliérunt autem Stéphanum viri timoráti et fecé-
runt planctum magnum super illum.

Saulus vero devastábat Ecclésiám per domos intrans,
et trahens viros ac mulieres tradébat in custódiám.

Igitur qui dispérsi erant pertransiérunt evangeli-
zántes verbum.

Philíppus autem descéndens in civitátem Samariæ
prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his
quæ a Philíppo dicebantur unanímiter, audiéntes et
vidéntes signa quæ faciébat; ex multis enim eórum qui
habébant spíritus immúdos clamántes voce magna exí-
bant, multi autem paralýtici et claudi curáti sunt; fac-
tum est autem magnum gáudium in illa civitáte.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 65, 1-3 a. 4-5. 6-7 a (R.: 1)

R. Iubiláte Deo, omnis terra.

vel Allelúia.

- 1 Iubiláte Deo, omnis terra,
- 2 psalmum dicite glóriæ nóminis eius,
glorificáte laudem eius.
- 3 Dicite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua. R.
- 4 Omnis terra adóret te et psallat tibi,
psalmum dicat nómini tuo ».
- 5 Veníte, et vidéte ópera Dei,
terríbilis in adinventiónibus super filios hóminum. R.
- 6 Convértit mare in áridam,
et in flúmine pertransibunt pede;
ibi lætábimur in ipso.
- 7 Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum. R.

Alleluia

Io 6, 40

R. Allelúia. *γ.* Omnis qui credit in Fílium habet vitam
ætérnam;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die,
dicit Dóminus. R. Allelúia.

Evangelium

Hæc est voluntas Patris, ut omnis qui videt Filium habeat vitam æternam.

✠ LECTIO sancti Evangelii secundum Ioannem

6, 35-40

In illo tempore: Dixit Iesus turbis:

« Ego sum panis vitæ; qui venit ad me non esuriat, et qui credit in me non sitiet umquam. Sed dixi vobis quia et vidistis me et non creditis. Omne quod dat mihi Pater, ad me veniet, et eum qui venit ad me non eiciam foras, quia descendi de cælo non ut faciam voluntatem meam sed voluntatem Eius qui misit me.

Hæc est autem voluntas Eius qui misit me, ut omne quod dedit mihi non perdam ex eo, sed resuscitem illum in novissimo die. Hæc est enim voluntas Patris mei, ut omnis qui videt Filium et credit in eum habeat vitam æternam, et resuscitabo ego eum in novissimo die ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Concede, quæsumus, Dómine, semper nos per hæc mystéria paschália gratulári, ut continúa nostræ reparatiónis operatio perpétuæ nobis fiat causa lætitiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Surréxit Dóminus et illúxit nobis, quos redémit ságuine suo, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras, ut redemptiόνis nostræ sacrosáncta commércia et vitæ nobis cónferant præsentis auxiliúm et gáudia sempitérna concíliant.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ex 15, 1-2

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est. Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem, allelúia.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, propénsius his diébus tuam pietátem consequámur, quibus eam plénius te largiénte cognóvimus, ut, quos ab erróris calígine liberásti, veritátis tuæ fírmius inhærere fácias documéntis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ibat autem per viam suam gaudens.

Lectio Actuum Apostolorum

8, 26-40

In diébus illis:

Angelus Dómini locútus est ad Philíppum dicens: « Surge et vade contra meridiánum ad viam quæ descendit ab Ierúsalem in Gazam; hæc est desérta ».

Et surgens abiit; et ecce vir Æthiops eunúchus potens Candácis reginæ Æthiopum, qui erat super omnem gazam eius, qui vénerat adoráre in Ierúsalem, et revertebátur sedens super currum suum et legébat prophétam Isaíam.

Dixit autem Spíritus Philíppo: « Accéde et adiúnge te ad currum istum ». Accúrrens autem Philíppus audívit illum legéntem Isaíam prophétam, et dixit: « Putásne intéllegis quæ legis? »

Qui ait: « Et quómodo possum si non áliquis osténderit mihi? » Rogavítque Philíppum ut ascénderet et sedéret secum.

Locus autem Scriptúræ quam legébat erat hic: « Tamquam ovis ad occisiónem ductus est, et sicut agnus coram tondénte se sine voce, sic non áperit os suum. In humilitáte eius iudícium sublátum est: generatióem illíus quis enarrábit? Quóniam tollítur de terra vita eius ».

Respóndens autem eunúchus Philíppo dixit: « Obsecro te, de quo Prophéta dicit hoc? De se an de álio áliquo? » Apériens autem Philíppus os suum, et incípiens a Scriptúra ista, evangelizávit illi Iesum.

Et dum irent per viam, venérunt ad quamdam aquam, et ait eunúchus: « Ecce aqua: quid próhibet me baptizári? »

Et iussit stare currum, et descendérunt utérque in aquam Philíppus et eunúchus, et baptizávit eum.

Cum autem ascendissent de aqua, Spíritus Dómini rápuit Philíppum, et ámplius non vidit eum eunúchus; íbat autem per viam suam gaudens. Philíppus autem invéntus est in Azóto, et pertránsiens evangelizábat civitatibus cunctis donec veníret Cæsaráam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 65, 8-9. 16-17. 20 (R.: 1)

R. Iubiláte Deo, omnis terra.

vel Allelúia.

Benedícite, gentes, Deum nostrum, et audítam fácite vocem laudis eius;

9 qui pósuit ánimam nostram ad vitam, et non dedit in commotiónem pedes nostros. R.

16 Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui tímétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ.

17 Ad ípsam ore meo clamávi, ex exaltávi in lingua mea. R.

20 Benedíctus Deus, qui non amóvit oratiónem meam et misericórdiam suam a me. R.

Alleluia

Io 6, 51-52

R. Allelúia. V. Ego sum panis vivus qui de cælo descéndi, dicit Dóminus; si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. R. Allelúia.

Evangelium

Ego sum panis vivus qui de cælo descendi.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem

6, 44-51

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Nemo potest veníre ad me nisi Pater qui misit me tráxerit eum, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Est scriptum in Prophétis: " Et erunt omnes docibiles Dei ": omnis qui audívit a Patre et dídicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam, nisi ís qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen dico vobis: Qui credit habet vitam ætérnam.

Ego sum panis vitæ. Patres vestri manducavérunt in desérto manna et mórtui sunt: hic est panis de cælo descéndens, ut si quis ex ipso manducáverit non moriátur.

Ego sum panis vivus qui de caelo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ». Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrificii veneranda commercia, unus summæque divinitatis participes effecisti, praesta, quaesumus, ut, sicut tuam cognovimus veritatem, sic eam dignis moribus assequamur. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

2 Cor 5, 15

Pro omnibus mortuus est Christus, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est et resurrexit, alleluia.

Post communionem

Populo tuo, quaesumus, Domine, adesto propitius, et, quem mysteriis caelestibus imbuisti, fac ad novitatem vitae de vetustate transire. Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ap 5, 12

Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem et divinitatem et sapientiam et fortitudinem et honorem, alleluia.

Collecta

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus, ut, qui gratiam dominicae resurrectionis cognovimus, ipsi per amorem Spiritus in novitatem vitae resurgamus. Per Dominum.

Lectio prior

*Vas electionis est mihi, ut portet
Nomen meum coram gentibus.*

Lectio Actuum Apostolorum

9, 1-20

In diebus illis:

Saulus, adhuc spirans minarum et caedis in discipulos Domini, accessit ad principem sacerdotum, et petiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas, ut si quos invenisset huius viae, viros ac mulieres, vinctos perduceret in Ierusalem.

Et cum iter faceret contigit ut appropinquaret Damasco, et subito circumfulsit eum lux de caelo, et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi: « Saul Saul, quid me persequeris? »

Qui dixit: « Quis es, Domine? »

Et ille: « Ego sum Iesus quem tu persequeris; sed surge et ingredere civitatem, et dicetur tibi quid te oporteat facere ».

Viri autem illi qui comitabantur cum eo stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. Surrexit autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil videbat; ad manus autem illum trahentes introduxerunt Damascum. Et erat tribus diebus non videns, et non manducavit neque bibit.

Erat autem quidam discipulus Damasci nomine Ananias, et dixit ad illum in visu Dominus: « Anania ».

At ille ait: « Ecce ego, Domine ».

Et Dominus ad illum: « Surgens vade in vicum qui vocatur Rectus et quare in domo Iudae Saulum nomine Tarsensem; ecce enim orat, et vidit virum Ananiam nomine introeuntem et imponentem sibi manus ut visum recipiat ».

Respondit autem Ananías: « Dómine, audivi a multis de viro hoc, quanta mala sanctis tuis fécerit in Ierúsalem; et hic habet potestátem a princípibus sacerdotum alligándi omnes qui invocant Nomen tuum ».

Dixit autem ad eum Dóminus: « Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste ut portet Nomen meum coram géntibus et régibus et filiis Israel: ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro Nómine meo pati ».

Et abiit Ananías et introivit in domum, et impónens ei manus dixit: « Saul frater, Dóminus misit me, Iesus qui apparuit tibi in via qua veniébas, ut videas et impleáris Spíritu Sancto ».

Et confestim ceciderunt ab óculis eius tamquam squamæ, et visum recepit, et surgens baptizátus est, et cum accepisset cibum confortátus est.

Fuit autem cum discipulis qui erant Damásci per dies aliquot, et continuo in synagógis prædicábat Iesum, quóniam hic est Filius Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium.

vel Allelúia.

¹ Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. R.

² Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. R.

Alleluia

Io 6, 56

R. Allelúia. V. Qui mandúcat meam carnem et bibit
meum sánguinem

in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

R. Allelúia.

Evangélium

*Caro mea verus est cibus,
et sanguis meus verus est potus.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

6, 52-59

In illo tēpore:

Litigábant Iudæi ad invicem dicétes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? »

Dixit ergo eis Iesus:

« Amen, amen dico vobis: Nisi manducavéritis carnem Filii hóminis et bibéritis eius sánguinem, non habétis vitam in vobismetipsis.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem habet vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die: caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem in me manet et ego in illo.

Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me et ipse vivet propter me. Hic est panis qui de cælo descéndit, non sicut manducavérunt patres et mórtui sunt: qui mandúcat hunc panem vivet in ætérnum ».

Hæc dixit in synagóga docens in Caphárnaum.
Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica, et, hóstiæ spiritalis oblatióne suscepta, nosmetipsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Crucifixus surrexit a mórtuis, et redémit nos, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcepit,
in nostræ proficiant caritátis augméntum.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum**

Col 2, 12

Consepúlti estis Christo in baptísimo,
in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei,
qui suscitávit illum a mórtuis, allelúia.

Collecta

Deus, qui credéntes in te fonte baptísmatis innovásti,
hanc renátis in Christo concéde custódiám,
ut, omni erróris incúrsu devícto,
grátiam tuæ benedictiÓNis fidéliter servent.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Ædificabatur Ecclesia, et consolatione
Sancti Spiritus crescebat.*

Lectio Actuum Apostolorum

9, 31-42

In diébus illis:

Ecclésia per totam Iudæam et Galiléam et Sama-
riám habébat pacem, ædificabátur et ambulábat in tí-
móre Dómini, et consolatióne Sancti Spíritus crescebat.

Factum est autem Petrum dum pertransíret uni-
vérsos deveníre et ad sanctos qui habitábant Lyddæ.
Invénit autem ibi hóminem quemdam nómine Ænéam
ab annis octo iacéntem in grabáto, qui erat paralyticus.

Et ait illi Petrus: « Ænéa, sanat te Iesus Christus:
surge et sterne tibi ». Et continuo surrexit. Et vidérunt
illum omnes qui inhabitábant Lyddam et Saron, qui con-
vérsi sunt ad Dóminum.

In Ioppe autem erat quædam discipula nómine Ta-
bítha, quæ interpretáta dicitur Dorcas; hæc erat plena
opéribus bonis et eleemósynis quas faciébat.

Factum est autem in diébus illis ut infirmáta more-
rétur; quam cum lavissent posuerunt in cenáculo. Cum
autem prope esset Lydda ab Ioppe, discipuli audiéntes
quia Petrus esset in ea, miserunt duos viros ad eum ro-
gántes: « Ne pigritéris veníre usque ad nos ».

Exsúrgens autem Petrus venit cum illis; et cum
advenísset duxérunt illum in cenáculum et circumsteté-
runt illum omnes víduæ flentes et ostendéntes túnicas et
vestes quas faciébat Dorcas cum esset cum illis.

Eiécit autem ómnibus foras Petrus, et ponens gé-
nua orávit, et convérsus ad corpus dixit: « Tabítha,
surge ». At illa aperúit óculos suos, et viso Petro resédit.
Dans autem illi manum eréxit eam, et cum vocásset
sanctos et víduas exhibuit eam vivam.

Notum autem factum est per univérsam Ioppen, et
credidérunt multi in Dómino. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 14-15. 16-17 (R.: 12)

℞. Quid retribuam Dómino
pro ómnibus quæ retribuit mihi?

vel Allelúia.

- ¹² Quid retribuam Dómino
pro ómnibus quæ retribuit mihi?
- ¹³ Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. *R.*
- ¹⁴ Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius.
- ¹⁵ Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius. *R.*
- ¹⁶ O Dómine, ego servus tuus,
ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea:
- ¹⁷ tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo. *R.*

Alleluia

Io 6, 64 b. 69 b

R. Alleluia. *V.* Verba tua, Dómine, spiritus et vita sunt;
verba vitæ æternæ habes. *R.* Alleluia.

Evangelium

Ad quem ibimus? Verba vitæ æternæ habes.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem
6, 60-69

In illo témpore:

Multi audiéntes ex discípulis Iesu, dixerunt: « Durus est hic sermo: quis potest eum audíre? »

Sciens autem Iesus apud semetípsum quia murmurarent de hoc discipuli eius, dixit eis: « Hoc vos scandalizat? Si ergo vidéritis Fílium hóminis ascendéntem ubi erat prius? Spíritus est qui vivificat, caro non prod est quidquam: verba, quæ ego locútus sum vobis, Spíritus sunt et vita sunt. Sed sunt quidam ex vobis qui non credunt ».

Sciébat enim ab inítio Iesus qui essent non credentes, et quis traditúrus esset eum. Et dicébat: « Prop-
terea dixi vobis: Nemo potest veníre ad me nisi fúerit
ei datum a Patre ».

Ex hoc multi discipulórum eius abiérunt retro et iam non cum illo ambulábant. Dixit ergo Iesus ad Duódecim: « Numquid et vos vultis abíre? »

Respóndit ei Simón Petrus: « Dómine, ad quem íbimus? Verba vitæ æternæ habes; et nos credídimus et cognóvimus quia tu es Sanctus Dei ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiónes familiæ tuæ, quæsumus, Dómine,
súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiόνis auxílio,
et colláta non perdant, et ad æterna dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti,
dicit Dóminus, alleluia.

Post communionem

Contínua, quæsumus, Dómine,
quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redépti,
eius resurrectiόνne læténtur.
Per Christum.

DOMINICA IV PASCHÆ

Ant. ad introitum

Ps 32, 5-6

Misericórdia Dómini plena est terra;
verbo Dómini cæli firmáti sunt, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
deduc nos ad societátem cælestium gaudiórum,
ut eo perveniat humilitas gregis,
quo processit fortitúdo pastóris.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Dominum eum et Christum Deus fecit.

Lectio Actuum Apostolorum 2, 14 a. 36-41

In die Pentecóstes, stans Petrus cum Undecim levávit vocem suam et locútus est eis:

« Certissime sciat omnis domus Israel quia et Dóminum eum et Christum Deus fecit, hunc Iesum quem vos crucifixístis ».

His audítis, compúncti sunt corde, et dixerunt ad Petrum et reliquos Apóstolos: « Quid faciémus, viri fratres? »

Petrus vero ad illos: « Pæniténtiam, inquit, ágite, et baptizétur unusquisque vestrum in nómine Iesu Christi in remissionem peccatórum vestrórum, et accipiétis

donum Sancti Spíritus: vobis enim est repromíssio et filiis vestris et ómnibus qui longe sunt quoscúmque advocáverit Dóminus Deus noster ».

Aliis étiam verbis plúribus testificátus est, et exhortabátur eos dicens: « Salvámini a generatióne ista prava ». Qui ergo, recepto sermóne eius, baptizáti sunt, et appósitæ sunt in illa die ánimæ circiter tria mília.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

vel Allelúia.

- 1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
- 2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
- 3 ánimam meam refécit. R.

Dedúxit me super sémitas iustitiæ
propter nomen suum.

- 4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

- 5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tribulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

- 6 Etenim benignitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitudínem diérum. R.

Lectio secunda

Conversi estis ad pastorem animarum vestrarum.

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apostoli 2, 20 b-25

Carissimi:

Si benefaciētes et paciētes sustinētis, hæc est grátia apud Deum. In hoc enim vocáti estis, quia et Christus passus est pro vobis, vobis relínquens exémpulum ut sequámini vestígia eius:

qui peccátum non fecit nec invéntus est dolus in ore ipsius; qui cum maledicerétur non remaledicébat, cum paterétur non comminabátur, tradébat autem se iuste iudicánti; qui peccáta nostra ipse pértulit in corpore suo super lignum, ut peccátis mórtui iustítiæ viverémus; cuius livóre sanáti estis.

Erátis enim sicut oves errántes, sed conversi estis nunc ad pastórem et episcopum animárum vestrárum.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 14

℞. Allelúia. √. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognóscō oves meas, et cognóscunt me meæ. ℞. Allelúia.

Evangelium

Ego sum ostium ovium.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Ioánnem 10, 1-10

In illo témpore: Dixit Iesus:

« Amen, amen dico vobis: Qui non intrat per óstium in ovile óvium sed ascéndit aliúnde, ille fur est et latro;

qui autem intrat per óstium pastor est óvium. Huic ostiárius áperit, et oves vocem eius áudiunt, et próprias oves vocat nominátim et edúcit eas.

Cum próprias omnes emiseric, ante eas vadit, et oves illum sequúntur, quia sciunt vocem eius; aliénum autem non sequúntur sed fúgient ab eo, quia non novérunt vocem alienórum ».

Hoc provérbium dixit eis Iesus; illi autem non cognovérunt quid esset quod loquebátur eis.

Dixit ergo íterum Iesus: « Amen, amen dico vobis: Ego sum óstium óvium. Omnes quotquot venérunt ante me, fures sunt et latrónes, sed non audierunt eos oves.

Ego sum óstium: per me si quis introérit, salvábitur et ingrediétur et egrediétur et páscoa invéniet. Fur non venit nisi ut furétur et mactet et perdat; ego veni ut vitam hábeant et abundántius hábeant ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Non est in alio aliquo salus.

Lectio Actuum Apostolórum

4, 8-12

In diébus illis:

Petrus replétus Spíritu Sancto dixit: « Príncipes pópuli et senióres, si nos hódie diiudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi Israel quia in Nómine Iesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus.

Hic est lapis qui reprobátus est a vobis ædificatóribus, qui factus est in caput ánguli. Et non est in álío álquo salus ». — Verbum Dómini.

Psalms responsorius

Ps 117, 1 et 8-9. 21-23. 26 et 28 cd et 29 (R.: 22)

R. Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes,
hic factus est in caput anguli.

vel Alleluia.

- 1 Confitemini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
6 Bonum est confúgere ad Dóminum,
quam confídere in hómine.
9 Bonum est confúgere ad Dóminum,
quam confídere in princípibus. R.
21 Confitebor tibi, quóniam exaudísti me,
et factus es mihi in salutem.
22 Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes,
hic factus est in caput anguli;
23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris. R.
26 Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Benedícimus vobis de domo Dómini.
28 Deus meus es tu, et confitebor tibi,
Deus meus, et exaltábo te.
29 Confitemini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius. R.

Lectio secunda

Videbimus Deum sicuti est.

Lectio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 1-2

Caríssimi:

Videte qualem caritatem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominemur: et sumus! Propter hoc mundus non

cognoscit nos quia non cognovit eum. Caríssimi, nunc filii Dei sumus, et nondum manifestatum est quid erimus; scimus quóniam cum ipse apparuerit similes ei erimus, quóniam videbimus eum sicuti est.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 14

R. Alleluia. V. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. R. Alleluia.

Evangelium

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioánnem

10, 11-18

In illo tempore: Dixit Iesus:

«Ego sum pastor bonus: bonus pastor animam suam ponit pro ovibus; mercennarius et qui non est pastor, cuius non sunt oves propriæ, videt lupum venientem et dimittit oves et fugit — et lupus rapit eas et dispergit — quia mercennarius est, et non pertinet ad eum de ovibus.

Ego sum pastor bonus: et cognosco meas, et cognoscunt me meæ, sicut novit me Pater, et ego agnosco Patrem: et animam meam pono pro ovibus. Et alias oves habeo quæ non sunt ex hoc ovili, et illas oportet me adducere, et vocem meam audient, et fient unus grex, unus pastor.

Propterea me Pater diligit, quia ego pono animam meam, ut iterum sumam eam. Nemo tollit eam a me, sed ego pono eam a me ipso. Potestatem habeo ponendi eam, et potestatem habeo iterum sumendi eam: hoc mandatum accépi a Patre meo». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Ecce convertimur ad gentes.

Lectio Actuum Apostolorum 13, 14. 43-52

In diebus illis:

Pertranseúntes Paulus et Bárnabas, a Perge venérunt Antiochiám Pisídiæ, et ingrési synagógam die sabbatorum sedérunt.

Secúti sunt multi Iudæorum et coléntium proselytorum Paulum et Bárnabam, qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei.

Sequénti vero sábbato pæne univérsa civitas convénit audíre verbum Dómini. Vidéntes autem turbas Iudæi repléti sunt zelo et contradicébant his quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes.

Tunc audénter Paulus et Bárnabas dixerunt: « Vobis oportébat primum loqui verbum Dei; sed quóniam repéllitis illud et indignos vos iudicátis æternæ vitæ, ecce convertimur ad gentes. Sic enim præcepit nobis Dóminus: " Pósuí te in lumen géntium ut sis in salútem usque ad extrémum terræ " ».

Audiéntes autem gentes gaudébant et glorificábant verbum Dómini, et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam; ferebátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem.

Iudæi autem concitavérunt honéstas inter coléntes mulieres et primos civitátis et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam, et eiecérunt eos de finibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium; discípuli quoque replebántur gáudio et Spíritu Sancto.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 99, 2. 3. 5 (R.: 3 c)

R. Nos pópulus eius et oves páschuæ eius.
vel Allelúia.

Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. R.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsius sumus,
pópulus eius et oves páschuæ eius. R.

Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióem et generatióem veritas eius. R.

Lectio secunda

*Agnus pascet illos et deducet eos
ad vitæ fontes aquarum.*

Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

7, 9. 14 b-17

Ego, Ioánnes, vidi: et ecce turba magna, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tríbibus et pópulis et linguis stantes ante thronum et in conspéctu Agni, amícti stolas albas, et palmæ in mánibus eórum.

Et dixit mihi unus de Senióribus: « Hi sunt qui véniunt de tribulatióne magna, et laverunt stolas suas et dealbaverunt eas in ságuine Agni. Ideo sunt ante thronum Dei et sérviant ei die ac nocte in templo eius et qui sedet in throno habitábit super illos.

Non esúrient ámplius, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus, quóniam Agnus qui in médio throni est pascet illos et dedúcet eos ad vitæ fontes aquarum et abstérget Deus omnem lácrimam ex óculis eórum ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 14

℟. Alleluia. ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. ℟. Alleluia.

Evangelium

Ego vitam æternam do ovibus meis.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
10, 27-30

In illo témpore: Dixit Iesus:

« Oves meæ vocem meam áudiunt, et ego cognosco eas, et sequúntur me, et ego vitam æternam do eis, et non períbunt in ætérnum, et non rápiet eas quisquam de manu mea.

Pater meus quod dedit mihi maius ómnibus est, et nemo potest rápere de manu Patris. Ego et Pater unum sumus ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Concéde, quæsumus, Dómine, semper nos per hæc mystéria paschália gratulári, ut continúa nostræ reparatiónis operátio perpétuæ nobis fiat causa lætitiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Surréxit Pastor bonus,
qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis,
et pro grege suo mori dignátus est, alleluia.

Post communionem

Gregem tuum, Pastor bone, placátus inténde,
et oves, quas pretiósó Fílii tui ságuine redemísti,
in ætérnis páscuis collocáre dignéris.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Rom 6, 9

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur,
mors illi ultra non dominábitur, alleluia.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitate
iacéntem mundum erexisti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ergo et gentibus Deus pænitentiam ad vitam dedit.

Lécitio Actuum Apostolórum

11, 1-18

In diébus illis:

Audiérunt Apóstoli et fratres qui erant in Iudæa quóniam et gentes recepérunt verbum Dei. Cum ascéndisset autem Petrus in Ierúsalem, disceptábant advérsus illum qui erant ex circumcisióne dicéntes: « Introísti ad viros præpútium habéntes et manducásti cum illis ». Incipiens autem Petrus exponébat illis ex órdine dicens:
« Ego eram in civitáte Ioppe orans et vidi in excessu mentis visiónem, descéndens vas quoddam velut línteum magnum quáttuor iníitiis submítti de cælo, et

venit usque ad me; in quod íntuens considerábam et vidi quadrupédia terræ et béstias et reptília et volatília cæli.

Audívi autem et vocem dicentem mihi: " Surge, Petre, occíde et mandúca ". Dixi autem: " Nequáquam, Dómine, quia commúne aut immúndum numquam introívit in os meum ". Respóndit autem vox secúndo de cælo: " Quæ Deus mundávit tu ne commúne díxeris ". Hoc autem factum est per ter, et retrácta sunt rursum ómnia in cælum.

Et ecce conféstim tres viri astitérunt in domo in qua erámus, missi a Cæsaréa ad me. Dixit autem Spíritus mihi ut irem cum illis nihil hásitans. Venérunt autem mecum et sex fratres isti, et ingrési sumus in domum viri. Narrávit autem nobis quómo do vidísset ángelum ad domum suam stantem et dicentem: " Mitte in Ioppen et accérsi Simónem qui cognominátur Petrus, qui loquétur tibi verba in quibus salvus eris tu et univérsa domus tua ".

Cum autem cœpíssem loqui décidit Spíritus Sanctus super eos sicut et super nos in inítio. Recordátus sum autem verbí Dómini sicut dicebat: " Ioánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímmini in Spíritu Sancto ". Si ergo æquále donum dedit illis Deus sicut et nobis qui credídimus in Dóminum Iesum Christum, ego quis eram qui possem prohibére Deum? »

His autem audítis acquievérunt et glorificavérunt Deum dicétes: « Ergo et géntibus Deus pæniténtiam ad vitam dedit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 41, 2-3; Ps 42, 3. 4 (R.: cf. Ps 41, 3 a)

R. Sitívit ánima mea ad te, Deum vivum.
vel Allelúia.

- 2 Quemádmódu m desiderat cervus ad fontes aquárum, ita desiderat ánima mea ad te, Deus.
3 Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum: quando véniam et apparebo ante fáciem Dei? R.
3 Emítte lucem tuam et veritátem tuam; ipsa me dedúcant et addúcant in montem sanctum tuum et in tabernácula tua. R.
4 Et introíbo ad altáre Dei, ad Deum lætítiae exsultatiónis meæ. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus. R.

Alleluia

Io 10, 14

R. Allelúia. V. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognóscó oves meas, et cognóscunt me meæ. R. Allelúia.

Evangélium *

Ego sum ostium ovium.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

10, 1-10

In illo témpore: Dixit Iesus:

« Amen, amen dico vobis: Qui non intrat per óstium in ovíle óvium sed ascéndit aliúnde, ille fur est et latro; qui autem intrat per óstium pastor est óvium. Huic ostiárius áperit, et oves vocem eius áudiunt, et próprias oves vocat nominátim et edúcit eas.

Cum próprias omnes emiserit, ante eas vadit, et oves illum sequúntur, quia sciunt vocem eius; aliénium autem non sequúntur sed fúgient ab eo, quia non nóverunt vocem alienórum ».

Hoc provérbium dixit eis Iesus; illi autem non cognóverunt quid esset quod loquebátur eis.

Dixit ergo iterum Iesus: « Amen, amen dico vobis: Ego sum ostium ovium. Omnes quotquot venerunt ante me fures sunt et latrones, sed non audierunt eos oves.

Ego sum ostium: per me si quis introierit, salvabitur et ingrediatur et egrediatur et pasqua inveniet. Fur non venit nisi ut furatur et mactet et perdat; ego veni ut vitam habeant et abundantius habeant ».

Verbum Domini.

vel anno A, quando hoc Evangelium lectum est dominica præcedenti

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem
10, 11-18

In illo tempore: Dixit Iesus:

« Ego sum pastor bonus: bonus pastor animam suam ponit pro ovibus; mercennarius et qui non est pastor, cuius non sunt oves propriæ, videt lupum venientem et dimittit oves et fugit — et lupus rapit eas et dispergit — quia mercennarius est, et non pertinet ad eum de ovibus.

Ego sum pastor bonus: et cognosco meas, et cognoscunt me meæ, sicut novit me Pater, et ego agnosco Patrem: et animam meam pono pro ovibus. Et alias oves habeo quæ non sunt ex hoc ovili, et illas oportet me adducere, et vocem meam audient, et fiet unus grex, unus pastor.

Propterea me Pater diligit, quia ego pono animam meam, ut iterum sumam eam. Nemo tollit eam a me, sed ego pono eam a me ipso. Potestatem habeo ponendi eam, et potestatem habeo iterum sumendi eam: hoc mandatum accipi a Patre meo ».

Verbum Domini.

Super oblata

Suscipe mûnera, Dômine, quæsumus, exsultantis Ecclésiæ, et, cui causam tanti gaudii præstitisti, perpétuæ fructum concede lætitiæ. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Io 20, 19

Stetit Iesus in médio discipulorum suorum, et dixit eis: Pax vobis, allelûia.

Post communionem

Pópulum tuum, quæsumus, Dômine, intueré benignus, et, quem æternis dignatus es renovare mysteriis, ad incorruptibilem glorificandæ carnis resurrectionem pervenire concede. Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ap 19, 7. 6

Gaudeamus et exultemus et demus glóriam Deo, quóniam regnavit Dôminus Deus noster omnipotens, allelûia.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut, qui resurrectionis dominicæ mysteria colimus, redemptionis nostræ suscipere lætitiâ mereamur. Per Dôminum.

Lectio prior

*Loquebantur et ad Hellenistas,
evangelizantes Dominum Iesum.*

Lectio Actuum Apostolorum

11, 19-26

In diébus illis:

Illi qui dispersi fuerant a tribulatione quæ facta fuerat sub Stéphano, perambulaverunt usque Phœnicen et Cyprum et Antiochiam, nemini loquentes verbum nisi solis Iudæis. Erant autem quidam ex eis viri Cyprii et Cyrenæi, qui cum introissent Antiochiam loquebantur et ad Hellenistas, evangelizantes Dominum Iesum. Et erat manus Domini cum eis, multusque numerus credentium conversus est ad Dominum.

Auditus est autem sermo in auribus Ecclesiæ quæ erat in Ierusalem super istis, et miserunt Barnabam usque Antiochiam; qui cum pervenisset et vidisset gratiam Dei gavisus est et hortabatur omnes proposito cordis permanere in Domino, quia erat vir bonus et plenus Spiritu Sancto et fide. Et apposita est turba multa Domino.

Profectus est autem Tarsum ut quæreretur Saulum, quem cum invenisset perduxit Antiochiam. Factum est autem eis ut annum totum conversarentur in Ecclesiâ et docerent turbam multam, et cognominarentur primum Antiochiæ discipuli « Christiáni ». — Verbum Domini

Psalmus responsorius

Ps 86, 1-3. 4-5. 6-7 (R.: Ps 116, 1 a)

R. Laudate Dominum, omnes gentes.
vel Allelúia.

- 1 Fundaménta eius in montibus sanctis;
- 2 diligit Dominus portas Sion
super ómnia tabernacula Iacob.
- 3 Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei. R.
- 4 Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes me;
ecce Philistæa et Tyrus cum Æthiopia,
hi nati sunt illic.
- 5 Et de Sion dicétur:
« Hic et ille natus est in ea,
et ipse firmávit eam Altíssimus ». R.
- 6 Dominus réferet in librum populórum:
« Hi nati sunt illic ».
- 7 Et cantant sicut chorus ducétes:
« Omnes fontes mei in te ». R.

Alleluia

Io 10, 27

R. Allelúia. V. Oves meæ vocem meam áudiunt, dicit
Dominus;
et ego cognosco eas, et sequuntur me.
R. Allelúia.

Evangelium

Ego et Pater unum sumus.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem

10, 22-30

Facta sunt Encænía in Hierosólymis, hiems erat, et ambulabat Iesus in templo in pórticu Salomónis. Circumdederunt ergo eum Iudæi et dicebant ei: « Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam ».

Respondit eis Iesus: « Dixi vobis et non creditis; opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimoniúm perhibent de me. Sed vos non creditis, quia non estis ex óvibus meis.

Oves meæ vocem meam áudiunt, et ego cognosco eas, et sequúntur me, et ego vitam ætérnam do eis, et non peribunt in ætérnum, et non rápiet eas quisquam de manu mea.

Pater meus quod dedit mihi maius ómnibus est, et nemo potest rápere de manu Patris. Ego et Pater unum sumus ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde, quæsumus, Dómine, semper nos per hæc mystéria paschália gratulári, ut continúa nostræ reparatiónis operatio perpétuæ nobis fiat causa lætitiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Cf. Lc 24, 46. 26

Opórtuit pati Christum, et resúrgere a mórtuis, et ita intráre in glóriam suam, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras, ut redemptionis nostræ sacrosáncta commércia et vitæ nobis cónferant præsentis auxiliúm et gáudia sempitérna concíliant.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 17, 50; 21, 23

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia.

Collecta

Deus, vita fidélium, glória humílium, beatitúdo iustórum, ad preces súpplicum benígnus inténde, ut, qui promíssa tuæ sítiunt largitátis, de tua semper abundántia repleántur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Separate mihi Barnabam et Saulum.

Lectio Actuum Apostolorum 12, 24 — 13, 5 a

In diébus illis:

Verbum Dei crescébat et multiplicabátur. Bárnabas autem et Saulus revérsi sunt, in Ierúsalem expléto ministério, assúpto Ioánne qui cognominátus est Marcus.

Erant autem in Ecclésia quæ erat Antiochiæ prophétæ et doctóres: Bárnabas et Símeon qui vocabátur Níger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánaen qui erat Heródis tetrárchæ collactáneus, et Saulus.

Ministrántibus autem illis Dómino et ieiunántibus, dixit Spíritus Sanctus: « Separáte mihi Bárnabam et Saulum in opus ad quod vocávi eos ». Tunc ieiunántes et orántes imponentésque eis manus dimiserunt illos.

Et ipsi quidem missi ab Spíritu Sancto devenérunt Seleucíam, et inde navigavérunt Cyprum, et cum venís-

sent Salamínam prædicábant verbum Dei in synagógis Iudæórum; habébant autem et Ioánnem minístrum.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 6 et 8 (R.: 4)

R. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

vel Allelúia.

- ² Deus misereátur nostri, et benedicat nobis;
illúminet vultum suum super nos.
³ Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.
⁵ Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.
⁶ Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.
⁸ Benedicat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

Alleluia

Io 8, 12

R. Allelúia. V. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me habébit lumen vitæ.
R. Allelúia.

Evangelium

Ego lux in mundum veni.

✠ Lécitio sancti Evángelii secúndum Ioánnem
12, 44-50

In illo témpore: Clamávit Iesus et dixit:

« Qui credit in me, non credit in me sed in Eum
qui misit me, et qui videt me, videt Eum qui misit me.

Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me
et non ténebris non máneat. Et si quis audierit verba mea
et non custodierit, ego non iú dico eum, non enim veni
ut iúdicem mundum, sed ut salvíficem mundum.

Qui spernit me et non áccipit verba mea, habet qui
iúdicet eum: sermo quem locútus sum, ille iudicábit eum
in novíssimo die, quia ego ex me ipso non sum locútus,
sed qui misit me Pater, ipse mihi mandátum dedit quid
dicam et quid loquar. Et scio quia mandátum eius vita
æténa est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater,
sic loquor ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrificii veneránda commércia,
uníus summæque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quæsumus, ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Cf. Io 15, 16. 19

Dicit Dóminus: Ego elégi vos de mundo
et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis caléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Cf. Ps 67, 8-9. 20

Deus, dum egredereris coram pópulo tuo,
iter fáciens eis, hábitans in illis,
terra mota est, cæli distillavérunt, allelúia.

Collecta

Deus, qui humánam natúram
supra primæ orígini réparas dignitátem,
réspecte ad pietátis tuæ ineffábile sacraméntum,
ut, quos regeneratiónis mystério dignátus es innováre,
in his dona tuæ perpétuæ grátia
benedictionisque consérves.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ex semine David eduxit Deus salvatorem Iesum.

Lectio Actuum Apostolorum

13, 13-25

Cum a Papho navigássent qui erant cum Paulo venerunt Pergen Pamphýliæ; Ioánnes autem discédens ab eis revérsum est Hierosólymam.

Illi vero pertranseúntes, a Perge venérunt Antiochiám Pisídiæ, et ingressi synagógam die sabbatorum sedérunt. Post lectiónem autem Legis et Prophetárum, miserunt príncipes synagógæ ad eos dicéntes: « Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortatiónis ad plebem, dicite ».

Surgens autem Paulus et manu siléntium indicens ait:

« Viri Israelítæ et qui timétis Deum, audíte. Deus plebis huius Israel elégit patres nostros, et plebem exaltávit cum essent incolæ in terra Ægypti, et in brác-

chio excélso edúxit eos ex ea, et per quadragínta fere annórum tempus mores eórum sustínuit in desérto, et déstruens gentes septem in terra Chánaan, sorte distribuit terram eórum, quasi quadringéntos et quinquagínta annos. Et post hæc dedit Iúdice usque ad Sámuel prophétam.

Et exínde postulavérunt regem, et dedit illis Deus Saul filium Cis, virum de tribu Bénéiamin, annis quadragínta. Et amóto illo, suscitávit illis David in regem, cui et testimónium péhibens dixit: « Inveni David filium Iesse, virum secúndum cor meum, qui fáciat omnes voluntátes meas ».

Huíus Deus ex sémine secúndum promissiónem edúxit Israel salvatórem Iesum, prædicánte Ioánnes ante advéntum eius baptismum pæniténtiæ omni pópulo Israel. Cum impléret autem Ioánnes cursum suum, dicébat: « Quid me arbitrámini esse? Non sum ego; sed ecce venit post me cuius non sum dignus calceaménta pedum sólvare » . — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.
vel Allelúia.

² Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatiónem et generatiónem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

³ Quóniam dixisti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur veritas tua. R.

²¹ « Inveni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

- ²² Manus enim mea firma erit cum eo.
et bráccium meum confortábit eum. *R.*
- ²⁵ Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
- ²⁷ Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ». *R.*

Alleluia

Ap 1, 5 ab

R. Alleluia. *V.* Iesu Christe, testis es fidélis, primogénitus mortuórum;
dilexisti nos et lavásti peccáta nostra in ságuine tuo. *R.* Alleluia.

Evangelium

Qui accipit si quem misero, me accipit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

13, 16-20

Postquam lavit Iesus pedes discipulórum, dixit eis:

« Amen, amen dico vobis: Non est servus maior dómino suo, neque apóstolus maior eo qui misit illum. Si hæc scitis, beáti estis si fácitis ea.

Non de ómnibus vobis dico, ego scio quos elégerim, sed ut impleátur Scriptúra: “ Qui mandúcat meum panem levávit contra me calcáneum suum ”. Amodo dico vobis prius quam fiat, ut credátis cum factum fúerit, quia ego sum.

Amen, amen dico vobis: Qui áccipit si quem misero, me áccipit, qui autem me áccipit, áccipit Eum qui me misit ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine,
preces nostræ cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sæculi, alleluia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectione nos réparas,
fructus in nobis paschális múltiplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ap 5, 9-10

Redemísti nos, Dómine, in ságuine tuo,
ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, alleluia.

Collecta

Deus, qui et libertátis nostræ auctor es et salútis,
exáudi supplicántium voces,
et, quos ságuinis Fílii tui effusióne redemísti,
fac, ut per te vivere
et perpétua in te váleant incolumitáte gaudere.
Per Dóminum.

Lectio prior

Promissionem adimplevit Deus, resuscitans Iesum.

Lectio Actuum Apostolorum 13, 26-33

In dièbus illis: Cum venisset Paulus Antiochiàm Písidíæ, dicébat in synagoga:

« Viri fratres, filii géneris Abraham et qui in vobis timent Deum, nobis verbum salutis huius missum est.

Qui enim habitábant Ierúsalem et príncipes eórum hunc ignorántes et voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, iudicántes implevérunt, et nullam causam mortis inveniéntes petiérunt a Piláto, ut interficerétur; cumque consummássent ómnia quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno posuérun in monumento.

Deus vero suscitávit eum a mórtuis; qui visus est per dies multos his qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Ierúsalem, qui nunc sunt testes eius ad plebem.

Et nos vobis evangelizámus eam quæ ad patres promissio facta est, quóniam hanc Deus adimplevit filiis eórum, nobis, resúscitans Iesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est: " Fílius meus es tu, ego hódie génuí te " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 2, 6-7. 8-9. 10-11 (R.: 7)

R. Fílius meus es tu: ego hódie génuí te.

vel Allelúia.

6 « Ego autem constituí regem meum super Sion, montem sanctum meum! »

7 Prædicábo decretum eius: Dóminus dixit ad me: « Fílius meus es tu; ego hódie génuí te. R.

8 Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, et possessiónem tuam términos terræ.

9 Reges eos in virga férrea, et tamquam vas figuli confrínges eos ». R.

10 Et nunc, reges, intelligíte, erudímini qui iudicátis terram.

11 Servíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre. R.

Alleluia

Io 14, 6

R. Allelúia. V. Ego sum via, véritas et vita, dicit Dóminus; nemo venit ad Patrem, nisi per me. R. Allelúia.

Evangelium

Ego sum via et veritas et vita.

✠ Lectio sancti Evangelíi secúndum Ioánnem 14, 1-6

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Non turbétur cor vestrum: créditis in Deum et in me créдите. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt, si quo minus, dixíssem vobis quia vado paráre vobis locum? Et si abiero et præparávero vobis locum, íterum vénio et accípíam vos ad me ipsum, ut ubi sum ego et vos sitis. Et quo ego vado, scitis viam ».

Dicit ei Thomas: « Dómine, nescímus quo vadis; quómo póssumus viam scire? »

Dicit ei Iesus: « Ego sum via et véritas et vita: nemo venit ad Patrem nisi per me ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiões familiæ tuæ,
quæsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiõnis auxilio,
et colláta non perdant, et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem**Rom 4, 25**

Tráditus est Christus Dóminus noster
propter delicta nostra
et resurrexit propter iustificatiõnem nostram, allelúia.

Post communionem

Contínua, quæsumus, Dómine,
quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Filii tui passióne sunt redempti,
eius resurrectione læténtur.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum****1 Petr 2, 9**

Pópulus acquisitionis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum,
allelúia.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
semper in nobis paschále pérficie sacraméntum,
ut, quos sacro baptísmate dignátus es renováre,
sub tuæ protectiõnis auxilio multos fructus áfferant,
et ad ætérnæ vitæ gáudia perveníre concédas.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ecce convertimur ad gentes.

Lectio Actuum Apostolorum**13, 44-52**

Sequénti sábbato pæne univérsa civitas convénit audire verbum Dómini. Vidéntes autem turbas Iudæi repléti sunt zelo et contradicébant his quæ a Paulo dicebantur, blasphemántes. Tunc audénter Paulus et Bárnabas dixerunt:

« Vobis oportébat primum loqui verbum Dei; sed quóniam repéllitis illud et indignos vos iudicátis ætérnæ vitæ, ecce convertimur ad gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: " Pósuisti te in lumen géntium ut sis in salutem usque ad extrémum terræ " ».

Audiéntes autem gentes gaudébant et glorificábant verbum Dómini, et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam; ferebátur autem verbum Dómini per univérsam regiõnem.

Iudæi autem concitavérunt honéstas inter coléntes mulieres et primos civitátis et excitavérunt persecutiõnem in Paulum et Bárnabam, et eiecérunt eos de finibus suis. At illi, excússis pulvere pedum in eos, venérunt Icónium; discipulí quoque replebantur gáudio et Spírítu Sancto. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 cd-4 (R.: 3 cd)**

R. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.
vel Allelúia.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabilia fecit.
Salvavit sibi dextera eius,
et bráccium sanctum eius. R.

² Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

³ Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. *R.*

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.

⁴ Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. *R.*

Alleluia

Io 8, 31 b-32 a

R. Allelúia. *V.* Si manséritis in sermóne meo, vere
discípuli mei éritis,
et cognoscétis veritátem, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Evangelium

Qui vidit me vidit Patrem.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

14, 7-14

In illo témpore: Dixit Iesus discíplulis suis:

« Si cognovístis me, et Patrem meum útique cognoscétis: et ámodo cognoscítis eum et vidístis eum ».

Dicit ei Philíppus: « Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis ».

Dicit ei Iesus: « Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovísti me, Philíppe? Qui vidit me vidit Patrem: quómo do tu dicis: " Osténde nobis Patrem " ? Non credis quia ego in Patre et Pater in me est? Verba quæ ego loquor vobis a me ipso non loquor; Pater autem in me manens facit ópera sua. Créдите mihi quia ego in Patre et Pater in me est; alióquin propter ópera ipsa créдите.

Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, ópera quæ ego fácio et ipse fáciat, et maióra horum fáciat, quia ego ad Patrem vado. Et quocúmque petiérítis in Nómíne meo, hoc fáciat, ut glorificétur Pater in Fílio: si quid petiérítis me in Nómíne meo, ego fáciat ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica, et, hóstiæ spiritális oblatióne suscepáta, nosmetípsos tibi pérface munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Io 17, 24

Pater, quos dedísti mihi,
volo ut ubi sum ego et illi sint mecum,
ut vídeant claritátem quam dedísti mihi, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratióne
nos Fílio tuus fácere præcépit,
in nostræ proficiant caritátis augméntum.
Per Christum.

DOMINICA V PASCHÆ

Ant. ad introitum

Ps 97, 1-2

Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabilia fecit Dóminus;
ante conspéctum géntium revelávit iustítiam suam,
allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, per quem nobis
et redemptio venit et præstatur adóptio,
filios dilectiónis tuæ benígnus inténde,
ut in Christo credéntibus
et vera tribuátur libértas et heréditas æténa.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Elegerunt septem viros plenos Spiritu.

Lectio Actuum Apostolorum 6, 1-7

In diébus illis, crescén-te número discipulorum, factus est murmur Hellenistarum adversus Hebraeos, eo quod neglegerentur in ministerio cotidiáno viduæ eorum.

Convocantes autem Duodecim multitudinem discipulorum, dixerunt: « Non est æquum nos derelinquentes verbum Dei ministrare mensis: considerate vero, fratres, viros ex vobis boni testimonii septem, plenos Spiritu et sapientia, quos constituemus super hoc opus; nos vero orationi et ministerio verbi instantes erimus ».

Et placuit sermo coram omni multitudíne, et elegerunt Stéphanum, virum plenum fide et Spíritu Sancto, et Philíppum et Próchorum et Nicánorem et Timónem et Pármenam et Nicoláum prosélytum Antiochénum, quos statuérunt ante conspéctum Apostolorum, et orántes imposuérunt eis manus.

Et verbum Dei crescébat, et multiplicabátur número discipulorum in Ierúsalem valde, multa étiam turba sacerdotum obædiébat fidei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 32, 1-2. 4-5. 18-19 (R.: 22)

R. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te.

vel Allelúia.

- 1 Exsultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátio.
- 2 Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi. R.
- 4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
- 5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.
- 18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
- 19 ut éruat a morte ánimas eorum, et alat eos in fame. R.

Lectio secunda

Vos autem genus electum, regale sacerdotium.

Lectio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 2, 4-9

Caríssimi:

Ad Dóminum accedéntes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, coram Deo autem eléctum,

pretiosum, et ipsi tamquam lapides vivi aedificamini domus spiritalis in sacerdotium sanctum, offerre spirituales hostias acceptabiles Deo per Iesum Christum.

Propter quod continet in Scriptura: « Ecce pono in Sion lapidem angularem electum pretiosum; et qui credit in eo non confundetur ».

Vobis igitur honor credentibus; non credentibus autem « Lapis quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli », et « Lapis offensionis et petra scandali »; qui offendunt, verbo non credentes, in quod et positi sunt.

Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus in acquisitionem, ut virtutes annuntietis eius qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum. — Verbum Domini.

Alleluia

Io 14, 6

℟. Alleluia. ℣. Ego sum via, veritas et vita,
dicit Dominus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
℟. Alleluia.

Evangelium

Ego sum via et veritas et vita.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Iohannem
14, 1-12

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Non turbetur cor vestrum: creditis in Deum et in me credite. In domo Patris mei mansiones multae sunt, si quo minus, dixissem vobis quia vado parare vobis locum? Et si abiero et preparavero vobis locum, iterum venio et accipiam vos ad me ipsum, ut ubi sum ego et vos sitis. Et quo ego vado, scitis viam ».

Dicit ei Thomas: « Domine, nescimus quo vadis; quomodo possumus viam scire? »

Dicit ei Iesus: « Ego sum via et veritas et vita: nemo venit ad Patrem nisi per me. Si cognovistis me, et Patrem meum utique cognoscetis: et amodo cognoscitis eum et vidistis eum ».

Dicit ei Philippus: « Domine, ostende nobis Patrem, et sufficit nobis ».

Dicit ei Iesus: « Tanto tempore vobiscum sum, et non cognovisti me, Philippe? Qui vidit me vidit Patrem: quomodo tu dicis: "Ostende nobis Patrem"? Non credis quia ego in Patre et Pater in me est? Verba quae ego loquor vobis a me ipso non loquor; Pater autem in me manens facit opera sua. Credite mihi quia ego in Patre et Pater in me est; alioquin propter opera ipsa credite.

Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, opera quae ego facio et ipse faciet, et maiora horum faciet, quia ego ad Patrem vado ». — Verbum Domini.

Anno B

Lectio prima

Narravit illis quomodo in via vidisset Dominum.

Lectio Actuum Apostolorum 9, 26-31

In diebus illis:

Cum venisset Saulus in Ierusalem tentabat iungere se discipulis; et omnes timebant eum, non credentes quia esset discipulus.

Barnabas autem apprehensum illum duxit ad Apostolos, et narravit illis quomodo in via vidisset Dominum et quia locutus est ei, et quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu.

Et erat cum illis intrans et éxiens in Ierúsalem, fiduciáliter agens in nómine Dómini, loquebátur quoque et disputábat cum Hellenístis; illi autem quærébant occidere eum. Quod cum cognovissent fratres, deduxerunt eum Cæsaráam et dimiserunt Tarsum.

Ecclésia quidem per totam Iudæam et Galilæam et Samariam habébat pacem, ædificabátur et ambulábat in timóre Dómini, et consolatióne Sancti Spíritus cre-scébat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 26 b-27. 28 et 30. 31-32 (R.: 26 a)

R. Apud te, Dómine, laus mea in ecclésia magna.

vel Allelúia.

26 Vota mea reddam in conspéctu tíméntium eum.

27 Edent páuperes, et saturabúntur,
et laudábunt Dóminum qui requírunť eum:
« Vivant corda eórum in sáeculum sáeculi ». R.

28 Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérsi fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
univérsæ famíliæ géntium.

30 Ipsum solum adorábunt omnes
qui dórmiunt in terra;
in conspéctu eius prócident omnes
qui descéndunt in púlverem. R.

31 Anima autem mea illi vivet,
et semen meum sérviet ipsi.
Narrábitur de Dómino generatióni ventúræ,
et annuntiábunt iustítiam eius
pópulo qui nascétur:

« Hæc fecit Dóminus ». R.

Lectio secunda

Hoc est mandatum eius, ut credamus et diligamus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

3, 18-24

Filíoli, non diligámus verbo nec lingua, sed in ópere et veritáte. In hoc cognoscémus quóniam ex veritáte sumus, et in conspéctu eius placábimus corda nostra, quóniam si reprehénderit nos cor, maior est Deus corde nostro et cognóscit ómnia.

Caríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum, et quodcúmque petiérimus accípimus ab eo, quóniam mandáta eius custodímus et ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Et hoc est mandátum eius, ut credámus Nómini Filíi eius Iesu Christi et diligámus alterútrum, sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta eius, in ipso manet et ipse in eo; et in hoc cognóscimus quóniam manet in nobis, ex Spíritu quem nobis dedit.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 4. 5 b

R. Allelúia. V. Manéte in me, et ego in vobis,
dicit Dóminus;

qui manet in me fert fructum multum.

R. Allelúia.

Evangelium

*Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Ego sum vitis vera et Pater meus agricola est. Om-

nem palmitem in me non ferentem fructum, tollit eum, et omnem qui fert fructum, purgat eum ut fructum plus afferat.

Iam vos mundi estis propter sermonem quem locutus sum vobis: manete in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetipso nisi manserit in vite, sic nec vos nisi in me manseritis.

Ego sum vitis, vos palmites. Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potestis facere.

Si quis in me non manserit, missus est foras sicut palmes et aruit, et colligunt eos et in ignem mittunt et ardent. Si manseritis in me et verba mea in vobis manserint, quodcumque volueritis petite et fiet vobis.

In hoc glorificatus est Pater meus, ut fructum multum afferatis et efficiamini mei discipuli ».

Verbum Domini.

Anno C

Lectio prima

Rettulerunt Ecclesiæ quanta fecisset Deus cum illis.

Lectio Actuum Apostolorum 14, 21 b-26

In diebus illis:

Reversi sunt Paulus et Barnabas Lystram et Iconium et Antiochiam, confirmantes animas discipulorum, exhortantes ut permaneret in fide, et quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in Regnum Dei.

Et cum ordinassent illis per singulas Ecclesias presbyteros et orassent cum ieiunationibus, commendaverunt eos Domino in quem crederant.

Transeuntisque Pisidiam venerunt Pamphyliam, et loquentes in Perge verbum, descenderunt in Attá-

liam. Et inde navigaverunt Antiochiam, unde erant traditi gratiæ Dei in opus quod compleverunt.

Cum autem venissent et congregassent Ecclesiam, rettulerunt quanta fecisset Deus cum illis et quia aperuisset gentibus ostium fidei. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 8-9. 10-11. 12-13 ab (R.: cf. 1)

R. Benedicam nomini tuo in sæculum, Deus meus rex.
vel Alleluia.

- 8 Miserator et misericors Dominus,
longanimis et multæ misericordiæ.
9 Suavis Dominus universis,
et miserationes eius super omnia opera eius. R.
10 Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua;
et sancti tui benedicant tibi.
11 Gloriam regni tui dicant,
et potentiam tuam loquantur. R.
12 Ut notas faciant filiis hominum potentias tuas,
et gloriam magnificentiæ regni tui.
13 Regnum tuum regnum omnium sæculorum,
et dominatio tua in omnem generationem
et generationem. R.

Lectio secunda

Absterget Deus omnem lacrimam ab oculis eorum.

Lectio libri Apocalypsis beati Ioannis apostoli

21, 1-5 a

Ego, Ioannes, vidi Cælum novum et Terram novam: primum enim cælum et prima terra abiierunt, et mare iam non est.

Et Civitatem sanctam Ierusalem novam vidi descendentem de caelo a Deo, paratam sicut sponsam ornatam viro suo. Et audivi vocem magnam de throno dicentem:

« Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis, et ipsi populi eius erunt, et ipse Deus cum eis erit, eorum Deus, et abstergit omnem lacrimam ab oculis eorum, et mors ultra non erit, neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra: quia prima abiierunt ».

Et dixit qui sedebat super throno: « Ecce nova factio omnia ». Et dicit: « Scribe: Hæc verba fidelia sunt et vera ». — Verbum Domini.

Alleluia

Io 13, 34

℞. Alleluia. ℣. Mandatum novum do vobis,
dicit Dominus;
ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.
℞. Alleluia.

Evangelium

*Mandatum novum do vobis,
ut diligatis invicem.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem

13, 31-33 a. 34-35

Cum exisset Iudas e cenaculo, dicit Iesus:

« Nunc glorificatus est Filius hominis, et Deus glorificatus est in eo: si Deus glorificatus est in eo et Deus glorificabit eum in semetipso, et continuo glorificabit eum.

Filii, adhuc modicum vobiscum sum. Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem; sicut dilexi vos ut et vos diligatis invicem. In hoc cognoscent omnes

quia mei discipuli estis, si dilectionem habueritis ad invicem ». — Verbum Domini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrificii veneranda commercia, unius summæque divinitatis participes effecisti, præsta, quæsumus, ut, sicut tuam cognovimus veritatem, sic eam dignis moribus assequamur.

Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Io 15, 1. 5

Ego sum vitis vera et vos palmites, dicit Dominus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum, alleluia.

Post communionem

Populo tuo, quæsumus, Domine, adesto propitius,
et, quem mysteriis cælestibus imbuisti,
fac ad novitatem vitæ de vetustate transire.
Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum**

Surrexit pastor bonus,
qui animam suam posuit pro ovibus suis,
et pro grege suo mori dignatus est, alleluia.

Collecta

Deus, qui fidelium mentes unius efficis voluntatis,
da populis tuis id amare quod præcipis,

id desiderare quod promittis,
ut, inter mundanas varietates,
ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaudia.
Per Dominum.

Lectio prior

*Evangelizamus vobis
ab his vanis converti ad Deum vivum.*

Lectio Actuum Apostolorum

14, 5-17

In diebus illis:

Cum factus esset Iconii impetus gentilium et Iudæorum cum principibus suis ut contumeliis afficerent Paulum et Barnabam et lapidarent eos, intellegentes confugerunt ad civitates Lycaoniae, Lystram et Derben et ad regionem in circuitu, et ibi evangelizantes erant.

Et quidam vir in Lystris infirmus pedibus sedebat, claudus ex utero matris suae, qui numquam ambulaverat. Hic audivit Paulum loquentem; qui intuitus eum et videns quia haberet fidem ut salvus fieret, dixit magna voce: « Surge super pedes tuos rectus ». Et exsilivit et ambulabat.

Turbæ autem cum vidissent quod fecerat Paulus, levaverunt vocem suam lycaonice dicentes: « Dii similes facti hominibus descendunt ad nos », et vocabant Barnabam Iovem, Paulum vero Mercurium, quoniam ipse erat dux verbi. Sacerdos quoque templi Iovis quod erat ante civitatem, tauros et coronas ad ianuas afferens cum populis, volebat sacrificare.

Quod ubi audierunt apostoli Barnabas et Paulus, conscissis tunicis suis exsilierunt in turbam, clamantes et dicentes:

« Viri, quid hæc facitis? Et nos mortales sumus similes vobis homines, evangelizantes vobis ab his vanis con-

verti ad Deum vivum, qui fecit cælum et terram et mare et omnia quæ in eis sunt; qui in præteritis generationibus permisit omnes gentes ambulare in viis suis; et quidem non sine testimonio semet ipsum reliquit beneficiens, de cælo dans vobis pluvias et tempora fructifera, implens cibo et lætitia corda vestra ».

Et hæc dicentes vix sedaverunt turbas ne sibi immolarent. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 113 B, 1-2. 3-4. 15-16 (R.: 1)

R. Non nobis, Domine,
sed nomini tuo da gloriam.

vel Alleluia.

¹ Non nobis, Domine, non nobis,
sed nomini tuo da gloriam,
super misericordia tua et veritate tua.

² Quare dicent gentes:
« Ubi est Deus eorum? » R.

³ Deus autem noster in cælo,
omnia quaecumque voluit, fecit.

⁴ Simulacra gentium argentum et aurum,
opera manuum hominum. R.

¹⁵ Benedicti vos a Domino,
qui fecit cælum et terram.

¹⁶ Cæli, cæli sunt Domino,
terram autem dedit filii hominum. R.

Alleluia

Io 14, 26

R. Alleluia. V. Spiritus Sanctus vos docebit omnia:
sugeret vobis omnia quaecumque dixero vobis. R. Alleluia.

Evangelium

Paraclitus, quem mittet Pater, docebit vos omnia.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
14, 21-26

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Qui habet mandáta mea et servat ea, ille est qui díligit me. Qui autem díligit me, díligétur a Patre meo, et ego díligam eum et manifestábo ei me ipsum ».

Dicit ei Iudas, non ille Iscariótes: « Dómine, et quid factum est quia nobis manifestatúrus es te ipsum et non mundo? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis, non est meus, sed Eius qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem, Spíritus Sanctus quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia et sùggeret vobis ómnia quæ dixi vobis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ cum oblatiónibus hostiárum, ut, tua dignatióne mundáti, sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Io 14, 27
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis;
non quómodo mundus dat ego do vobis,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectione nos réparas,
fructus in nobis paschális múltiplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ap 19, 5; 12, 10
Laudem dícite Deo nostro,
omnes qui tímétis Deum, pusilli et magni,
quia facta est salus et virtus et potéstas Christi eius,
allelúia.

Collecta

Deus, qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectione nos réparas,
da pópulo tuo fidei speíque constántiam,
ut non dubitémus implénda,
quæ te nóvimus auctóre promíssa.
Per Dóminum.

Lectio prior

Rettulerunt Ecclesiæ quanta fecisset Deus cum illis.

Lécio Actuum Apostolorum 14, 19-27
In diébus illis:

Supervenérunt ab Antiochia et Iconio Iudæi, et per-

suâsis turbis lapidantésque Paulum trahébant extra civitatem, æstimântes eum mórtuum esse. Circumdântibus autem eum discipulis, surgens intrávit civitatem. Et póstera die proféctus est cum Bárnaba in Derben.

Cumque evangelizássent civitati illi et docuissent multos, revérsi sunt Lystram et Iconium et Antiochiam, confirmántes ánimas discipulorum, exhortántes ut permanérent in fide, et quóniam per multas tribulatiónes opórtet nos intráre in Regnum Dei.

Et cum ordinássent illis per síngulas Eccléas presbýteros et orássent cum ieiunatióibus, commendavérunt eos Dómino in quem crediderant.

Transeuntésque Pisídiam venérunt Pamphýliam, et loquéntes in Perge verbum, descendérunt in Attáliam. Et inde navigavérunt Antiochiam, unde erant trádití grátiae Dei in opus quod complevérunt.

Cum autem veníssent et congregássent Eccléas, rettulérunt quanta fecíset Deus cum illis, et quia aperuíssent géntibus óstium fidei. Moráti sunt autem tempus non módicum cum discipulis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 10-11. 12-13 ab. 21 (R.: cf. 12).

R. Amíci tui, Dómine, notam faciánt glóriam regni tui.
vel Allelúia.

- ¹⁰ Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedicant tibi.
¹¹ Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. R.
¹² Ut notas faciánt filiis hóminum poténtias tuas,
et glóriam magnificéntiae regni tui.

¹³ Regnum tuum regnum ómnium sæculórum,
et dominátio tua in omnem generatióem
et generatióem. R.

²¹ Laudatióem Dómini loquétur os meum,
et benedicat omnis caro nómini sancto eius
in sæculum et in sæculum sæculi. R.

Alleluia

Lc 24, 26

R. Allelúia. V. Oportébat pati Christum et resúrgere a mórtuis;
et ita intráre in glóriam suam.
R. Allelúia.

Evangelium

Pacem meam do vobis.

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Ioánnem

14, 27-31 a

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis; non quómo mundo dat ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet. Audístis quia ego dixi vobis: " Vado et vénio ad vos ". Si diligerétis me gauderétis, quia vado ad Patrem, quia Pater maior me est.

Et nunc dixi vobis priúsqvam fiat, ut cum factum fúerit credátis. Iam non multa loquar vobiscum, venit enim princeps mundi, et in me non habet quidquam, sed ut cognóscat mundus quia diligo Patrem, et sicut mandátum dedit mihi Pater, sic fácio ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quæsumus,
exultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tanti gáudii præstitisti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Rom 6, 8

Si mórtui sumus cum Christo,
crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo,
allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíblem glorificándæ carnis resurrectionem
perveníre concéde.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 70, 8. 23

Repleátur os meum laude tua, ut possim cantáre;
gaudébunt lábia mea, dum cantávero tibi,
allelúia.

Collecta

Deus, innocéntiæ restitutor et amátor,
dírige ad te tuórum corda famulórum,
ut, quos de incredulitátis ténebris liberásti,
numquam a tuæ veritátis luce discédant.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Statuerunt ut ascenderent ad Apostolos et presbyteros
in Ierusalem super hac quæstione.*

Lectio Actuum Apostolorum

15, 1-6

In diébus illis:

Quidam descendéntes de Iudæa docébant fratres:
« Nisi circumcidámini secúndum morem Móysis, non
potéstis salvi fieri ». Facta autem seditióne et conquisi-
tione non mínima Paulo et Bárnabæ advérsus illos, sta-
tuérunt ut ascénderent Paulus et Bárnabas et quidam
álli ex illis ad Apóstolos et presbýteros in Ierúsalem
super hac quæstione.

Illi ígitur dedúcti ab Ecclésia pertransiébant Phœ-
nicen et Samariám narrántes conversionem gentium, et
faciébant gáudium magnum ómnibus frátribus. Cum
autem venissent Ierúsalem, suscépti sunt ab Ecclésia et
Apóstolis et presbýteris et annuntiavérunt quanta Deus
fecisset cum illis.

Surrexérunt autem quidam de háresi Pharisæórum
qui crediderant, dicéntes: « Opórtet circumcidere eos,
præcipere quoque serváre legem Móysis ». Conven-
rúntque Apóstoli et presbýteri vidére de verbo hoc.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 121, 1-2. 4-5 (R.: cf. 1)

R. In domum Dómini lætántes íbimus.

vel Allelúia.

¹ Lætátus sum in eo quod dixerunt mihi:

« In domum Dómini íbimus ».

² Stantes iam sunt pedes nostri

in portis tuis, Ierúsalem. R.

- 4 Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.
5 Quia illic sederunt sedes ad iudícium,
sedes domus David. *R.*

Alleluia

Io 15, 4. 5 b

R. Allelúia. *V.* Manéte in me, et ego in vobis,
dicit Dóminus;
qui manet in me, fert fructum multum.
R. Allelúia.

Evangelium

*Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Ego sum vitis vera et Pater meus agricola est.
Omnem pálmitem in me non feréntem fructum, tollit
eum, et omnem qui fert fructum, purgat eum ut fruc-
tum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónem quem lo-
cútus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut
palmes non potest ferre fructum a semetípso nisi mán-
serit in vite, sic nec vos nisi in me mansérítis.

Ego sum vitis, vos pálmites. Qui manet in me, et
ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil
potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est
foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem
mittunt et ardent.

Si mansérítis in me et verba mea in vobis mánse-
rint, quodcúmque volúeritis pétite et fiet vobis. In hoc
glorificátus est Pater meus, ut fructum multum affe-
rátis et efficiámini mei discipuli ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde, quáesumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut continúa nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætitiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Surréxit Dóminus et illúxit nobis,
quos redémit ságuine suo, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiόνis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præsentis auxiliúm
et gáudia sempitérna concilient.
Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ex 15, 1-2

Cantémus Dómino:
glorióse enim magnificátus est.
Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem, allelúia.

Collecta

Deus, cuius grátia iusti ex ímpiis
et beáti effícimur ex míseris,
adésto opéribus tuis, adésto munéribus,
ut quibus inest fidei iustificátio
non desit perseverántiæ fortitúdo.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Iudico non inquietari eos
qui ex gentibus convertuntur ad Deum.*

Lectio Actuum Apostolorum 15, 7-21

In diebus illis:

Cum magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad Apostolos et seniores:

« Viri fratres, vos scitis quoniam ab antiquis diebus in vobis elegit Deus per os meum audire gentes verbum Evangelii et credere; et qui novit corda Deus testimonium perhibuit illis dans Spiritum Sanctum sicut et nobis, et nihil discretum inter nos et illos, fide purificans corda eorum.

Nunc ergo quid tentatis Deum, imponere iugum super cervicem discipulorum quod neque patres nostri neque nos portare potuimus? Sed per gratiam Domini Iesu credimus salvari quemadmodum et illi ».

Tacuit autem omnis multitudo, et audiebant Barnabam et Paulum narrantes quanta fecisset Deus signa et prodigia in gentibus per eos. Et postquam tacuerunt, respondit Iacobus dicens:

« Viri fratres, audite me. Symeon narravit quemadmodum primum Deus visitavit sumere ex gentibus populum Nomini suo, et huic concordant verba Prophetarum, sicut scriptum est:

“ Post hæc revertar et reedificabo tabernaculum David quod decidit, et diruta eius reedificabo et erigam illud ut requirant reliqui hominum Dominum, et omnes gentes super quas invocatum est Nomen meum, dicit Dominus faciens hæc nota a sæculo ”.

Propter quod ego iudico non inquietari eos qui ex gentibus convertuntur ad Deum, sed scribere ad eos ut abstineant se a contaminacionibus simulacrorum et for-

nacione et suffocato et sanguine. Moyses enim a generationibus antiquis habet in singulis civitatibus qui eum predicent in synagogis, ubi per omne sabbatum legitur ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 10 (R.: cf. 3)

R. Annuntiæte in omnibus populis mirabilia Domini.
vel Alleluia.

- 1 Cantate Domino canticum novum, cantate Domino, omnis terra.
- 2 Cantate Domino, benedicite nomini eius. R.
Annuntiæte de die in diem salutare eius.
- 3 Annuntiæte inter gentes gloriam eius, in omnibus populis mirabilia eius. R.
- 10 Dicite in gentibus: « Dominus regnavit ». Etenim correxit orbem terræ qui non commovebitur; iudicabit populos in æquitate. R.

Alleluia

Io 10, 27

R. Alleluia. V. Oves meæ vocem meam audiunt, dicit Dominus; et ego cognosco eas, et sequuntur me.
R. Alleluia.

Evangelium

*Manete in dilectione mea,
ut gaudium vestrum impleatur.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem 15, 9-11

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos: manete

in dilectiōne mea. Si præcepta mea servaveritis, manebitis in dilectiōne mea, sicut ego Patris mei præcepta servavi et maneo in eius dilectiōne.

Hæc locutus sum vobis ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum impleatur ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrificii veneranda commercia, unius summæque divinitatis participes effecisti, præsta, quæsumus, ut, sicut tuam cognovimus veritatem, sic eam dignis moribus assequamur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

2 Cor 5, 15

Pro omnibus mortuus est Christus, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est et resurrexit, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adesto propítius, et, quem mystériis cælestibus imbuisti, fac ad novitatem vitæ de vetustate transire.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ap 5, 12

Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem et divinitatem et sapiéntiam et fortitudinem et honórem, allelúia.

Collecta

Tribue nobis, quæsumus, Dómine, mystériis paschálibus conveniénter aptári, ut quæ lætánter exsequimur perpétua virtúte nos tueántur et salvent.
Per Dóminum.

Lectio prior

Visum est Spiritui Sancto et nobis nihil ultra imponere vobis oneris quam hæc necessario.

Lectio Actuum Apostolorum

15, 22-31

In diébus illis: Plácuít Apóstolis et presbýteris cum omni Ecclésia eléctos viros ex eis mittere Antiochiam cum Paulo et Bárnaba: Iudam, qui cognominatur Barsabbas, et Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manum eórum:

« Apóstoli et presbýteri fratres his qui sunt Antiochiæ et Sýriæ et Cilíciæ frátribus ex géntibus, salutem.

Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeúntes turbaverunt vos verbis everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus, plácuít nobis colléctis in unum elígere viros et mittere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba et Paulo, homínibus qui tradiderunt ánimas suas pro Nómine Dómini nostri Iesu Christi.

Mísimus ergo Iudam et Silam, qui et ipsi verbis référent éadem.

Visum est enim Spiritui Sancto et nobis nihil ultra impónere vobis óneris quam hæc necessário: abstinére ab idolóthyis et ságuine et suffocátis et fornicatióne; a quibus custodiéntes vos bene agétis. Valéte ».

Illi igitur dimíssi descendérunt Antiochiam et congregáta multitúdine tradiderunt epístolam; quam cum legíssent gavísi sunt super consolatíone.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 56, 8-9. 10-12 (R.: 10 a)

R. Confitebor tibi in pópulis, Dómine.
vel Allelúia.

- ⁸ Parátum cor meum, Deus,
parátum cor meum;
⁹ cantábo et psalmum dicam.
Exsúrge, glória mea,
exsúrge, psaltérium et cíthara,
excitábo auróram. R.
- ¹⁰ Confitebor tibi in pópulis, Dómine,
et psalmum dicam tibi in natió nibus,
¹¹ quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua,
et usque ad nubes véritas tua.
¹² Exaltáre super cælos, Deus,
super omnem terram glória tua. R.

Alleluia

Io 15, 15 b

R. Allelúia. V. Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis. R. Allelúia.

Evangelium

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 12-17

In illo témpore: Dixit Iesus discí pulis suis:

« Hoc est præcéptum meum, ut diligatis invicem
sicut diléxi vos: maiórem hac dilectiónem nemo habet,
ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis si faciétis quæ ego præcípio
vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid
facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia
quæ audívi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos
ut vos eátis et fructum afferátis et fructus vester má-
neat, ut quodcúmque petiérítis Patrem in Nómine meo
det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis invicem ».
Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritalis oblati óne suscepta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia.

Post communionem

Súmsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemorati ónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ proficiant caritátis augméntum.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Col 2, 12

Consepúlti estis Christo in baptísimo,
in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei,
qui suscitávit illum a mórtuis, allelúia.

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui nobis regeneratióne baptismatis
cæléstem vitam conférre dignátus es,
præsta, quæsumus,
ut, quos immortalitátis éfficis iustificándo capáces,
usque ad plenitúdinem glóriæ, te moderánte, pervéniant.
Per Dóminum.

Lectio prior

Transiens in Macedoniam, adiuva nos.

Lectio Actuum Apostolorum

16, 1-10

In diébus illis: Pervénit Paulus in Derben et Lystram.

Et ecce discípulus quidam erat ibi nómine Timó-
theus, fílius mulieris Iudææ fidélis, patre autem Græco,
huic testimónium reddébant qui in Lystris erant et Icóni-
nii fratres. Hunc vóluit Paulus secum proficisci et assú-
mens circumcídít eum propter Iudæos qui erant in illis
locis, sciébant enim omnes quod pater eius Græcus
esset.

Cum autem pertransírent civitatés, tradébant eis cu-
stodíre dógmata quæ erant decreta ab Apóstolis et pre-
sbýteris qui essent Hierosólymis. Ecclésiæ quidem con-
firmabántur fide et abundábant número cotídie.

Transiérunt autem Phrýgiam et Galátíæ regiónem,
vetáti a Sancto Spírítu loquí verbum in Asia; cum ve-
nissent autem circa Mýsiam tentábant ire Bithýniam
et non permísit eos Spírítus Iesu; cum autem præter-
issent Mýsiam, descendérunt Tróadem.

Et visio per noctem Paulo osténsa est, vir Mácedo
quidam erat stans et déprecans eum et dicens: « Tráns-
iens in Macedóniam, ádiuva nos ». Ut autem visum vi-
dit, statim quæsívimus proficisci in Macedóniam, certi
facti quia vocásset nos Deus evangelizáre eis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 99, 2. 3. 5. (R.: 2 a)

R. Iubiláte Dómino, omnis terra.

vel Allelúia.

2 Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. R.

3 Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscae eius. R.

5 Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatiónem et generatiónem
véritas eius. R.

Alleluia

Col 3, 1

R. Allelúia. γ. Si consurrexístis cum Christo,
quæ sursum sunt quærite,
ubi Christus est in dextera Dei sedens.
R. Allelúia.

Evangelium

De mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 18-21

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Si mundus vos odit, scitôte quia me priórem vobis ódio hábit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est diligeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus.

Mementôte sermónis quem ego dixi vobis: “ Non est servus maior dómno suo. Si me persecúti sunt, et vos persequéntur; si sermónem meum servavérunt, et vestrum servábunt ”. Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt Eum qui misit me ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ, quæsumus, Dómine, súscipe miserátus, ut, sub tuæ protectiόνis auxilió, et colláta non perdant, et ad æténa dona pervéniant. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint, ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Contínua, quæsumus, Dómine, quos salvásti pietáte custódi, ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti, eius resurrectione læténtur. Per Christum.

DOMINICA VI PASCHÆ

Ant. ad introitum

Cf. Is 48, 20

Vocem iucunditátis annuntiáte, et audiátur, annuntiáte usque ad extrémum terræ: liberávit Dóminus pópulum suum, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Fac nos, omnípotens Deus, hos lætitiæ dies, quos in honórem Dómini resurgéntis exséquimur, afféctu sédulo celebráre, ut quod recordatióne percúrrimus semper in ópere teneámus. Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Imposuerunt manus super illos, et accípiebant Spiritum Sanctum.

Lécitio Actuum Apostolórum 8, 5-8. 14-17

In diébus illis:

Philíppus, descéndens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his quæ a Philíppo dicebantur unánimíter, audiéntes et vidéntes signa quæ faciébat; ex multis enim eórum qui habébant spíritus immúndos clamántes voce magna exíbant, multi autem paralýtici et claudi curáti sunt; factum est autem magnum gáudium in illa civitáte.

Cum autem audissent Apóstoli qui erant Hierosólymis quia recépit Samaría verbum Dei, misérunt ad illos Petrum et Ioánnem, qui cum descendissent oráverunt pro ipsis ut accíperent Spíritum Sanctum; nondum enim super quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Iesu. Tunc imposuérunt manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 65, 1-3 a. 4-5. 6-7 a. 16 et 20 (R.: 1)

R. Iubiláte Deo, omnis terra.

vel Allelúia.

- ¹ Iubiláte Deo, omnis terra,
² psalmum dícite glóriæ nóminis eius,
 glorificáte laudem eius.
³ Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua. R. »
⁴ Omnis terra adóret te et psallat tibi,
 psalmum dicat nómini tuo ».
⁵ Veníte, et vidéte ópera Dei,
 terríbilis in adinventiónibus
 super fílios hóminum. R.
⁶ Convértit mare in áridam,
 et in flúmine pertransíbunt pede;
 ibi lætábimur in ipso.
⁷ Qui domináture in virtúte sua in ætérnum. R.
¹⁶ Veníte, audíte, et narrábo,
 omnes qui tímétis Deum,
 quanta fecit ánimæ meæ.
²⁰ Benedictus Deus, qui non amóvit oratióne meam
 et misericórdiam suam a me. R.

Lectio secunda

*Mortificatus quidem carne,
 vivificatus autem Spiritu.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 3, 15-18

Caríssimi:

Dóminum Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad defensióne omni poscénti vos ratióne de ea quæ in vobis est spe, sed cum mansuetúdi ne et tímóre, consciéntiam habéntes bonam, ut in quo de vobis detrectátur confundántur qui calumniántur vestram bonam in Christo conversatióne. Mélius est enim benefaciétes, si velit volúntas Dei, pati quam malefaciétes.

Quia et Christus semel pro peccátis passus est, iustus pro iniústis, ut vos addúceret ad Deum, mortificátus quidem carne, vivificátus autem Spíritu.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 23

R. Allelúia. V. Si quis díligit me, sermónem meum servábit, dicit Dóminus;
 et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus. R. Allelúia.

Evangélium

Rogabo Patrem et alium Paraclitum dabit vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

14, 15-21

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Si díligitis me, mandáta mea servábitis; et ego rogábo Patrem et álium Paraclitum dabit vobis ut má-

neat vobiscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum nec scit: vos cognóscitis eum, quia apud vos manet et in vobis erit.

Non relínquam vos órphanos, vénio ad vos. Adhuc módicum et mundus me iam non videt, vos autem vidétis me, quia ego vivo et vos vivétis. In illo die vos cognoscétis quia ego sum in Patre meo, et vos in me et ego in vobis.

Qui habet mandáta mea et servat ea, ille est qui díligit me. Qui autem díligit me, díligétur a Patre meo, et ego díligam eum et manifestábo ei me ipsum ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Et in nationes gratia Spiritus Sancti effusa est.

Lectio Actuum Apostolorum 10, 25-26. 34-35. 44-48

Factum est cum introísset Petrus, óbvius ei Cornélius prócidens ad pedes adorávit. Petrus vero levávit eum dicens: « Surge, et ego ipse homo sum ».

Apériens autem Petrus os dixit: « In veritate compério quóniam non est personárum accéptor Deus, sed in omni gente qui timet eum et operátur iustítiam accéptus est illi ».

Adhuc loquente Petro verba hæc cécidit Spíritus Sanctus super omnes qui audiébant verbum. Et obstupéerunt qui ex circumcisióne fidéles qui vénerant cum Petro, quia et in natiónes grátia Spíritus Sancti effúsa est; audiébant enim illos loquéntes linguis et magnificántes Deum.

Tunc respóndit Petrus: « Numquid aquam quis pro-

hibére potest ut non baptizéntur hi qui Spíritum Sanctum accepérunt sicut et nos? » Et iussit eos in nómine Iesu Christi baptizári. Tunc rogavérunt eum ut manéret áliquot diébus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 cd-4 (R.: cf. 2 b)

R. In conspéctu géntium revelávit Dóminus salutáre suum.

vel Allelúia.

1 Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit.

Salvávit sibi dextera eius, et bráccium sanctum eius. R.

2 Notum fecit Dóminus salutáre suum, in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

3 Recordátus est misericórdiæ suæ et veritátis suæ dómui Israel. R.

Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

4 Iubiláte Deo, omnis terra, erúmpite, exsultáte et psállite. R.

Lectio secunda

Deus caritas est.

Lectio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-10

Caríssimi, diligámus ínicem, quóniam caritas ex Deo est, et omnis qui díligit ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non díligit non cognóvit Deum, quóniam Deus caritas est.

In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum ut vivamus per eum.

In hoc est caritas, non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse dilexit nos et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris. — Verbum Domini.

Alleluia

Io 14, 23

R. Alleluia. V. Si quis diligit me, sermonem meum servabit, dicit Dominus; et Pater meus diliget eum, et ad eum veniemus. R. Alleluia.

Evangelium

Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam quis ponat pro amicis suis.

✠ LECTIO sancti Evangelii secundum Ioannem

15, 9-17

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos: manete in dilectione mea. Si precepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea, sicut ego Patris mei precepta servavi et maneo in eius dilectione.

Hæc locutus sum vobis ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum impleatur.

Hoc est preceptum meum, ut diligatis invicem sicut dilexi vos: maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam quis ponat pro amicis suis.

Vos amici mei estis si facietis quæ ego precipio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dominus eius: vos autem dixi amicos, quia omnia quæ audivi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegistis, sed ego elégi vos et posui vos ut vos eatis et fructum afferatis, et fructus vester maneat, ut quodcumque petieritis Patrem in Nómine meo det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem ». Verbum Domini.

Anno C

Lectio prima

Visum est Spiritui Sancto et nobis nihil ultra imponere vobis oneris quam hæc necessario.

Lectio Actuum Apostolorum

15, 1-2. 22-29

In diebus illis:

Quidam descendentes de Iudæa docébant fratres: « Nisi circumcidamini secundum morem Móysis, non potestis salvi fieri ». Facta autem seditione et conquestione non minima Paulo et Barnabæ adversum illos, statuerunt ut ascenderent Paulus et Barnabas et quidam alii ex illis ad Apostolos et presbyteros in Ierusalem super hac questione.

Tunc placuit Apostolis et presbyteris cum omni Ecclesia electos viros ex eis mittere Antiochiam cum Paulo et Barnaba: Iudam, qui cognominabatur Barsabbas, et Silam, viros primos in fratribus, scribentes per manum eorum:

« Apostoli et presbyteri fratres his qui sunt Antiochiæ et Syriæ et Ciliciæ fratribus ex gentibus, salutem.

Quoniam audivimus quia quidam ex nobis exeuntes turbaverunt vos verbis evertentes animas vestras, quibus non mandavimus, placuit nobis collectis in unum eligere viros et mittere ad vos cum carissimis nobis Barnaba et Paulo, hominibus qui tradiderunt animas suas pro Nómine Domini nostri Iesu Christi.

Misimus ergo Iudam et Silam, qui et ipsi verbis réferent éadem.

Visum est enim Spíritui Sancto et nobis nihil ultra impónere vobis óneris quam hæc necessarió: abstinére ab idolóthytis et sanguíne, et suffocátis et fornicatióne; a quibus custodiéntes vos bene agétis. Valéte ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 6 et 8 (R.: 4)

R. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

vel Allelúia.

- 2 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis;
illúminet vultum suum super nos.
- 3 Ut cognoscátur in terra vía tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.
- 5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dirígis. R.
- 6 Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.
- 8 Benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

Lectio secunda

*Ostendit mihi Civitatem
sanctam descendantem de cælo.*

Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
21, 10-14. 22-23

Sústulit me ángelus in spíritu super montem magnum
et altum et osténdit mihi Civitátem sanctam Ierúsalem

descendéntem de cælo a Deo, habéntem glóriam Dei;
lumen eius símile lápidi pretiosíssimo, tamquam lápidi
iáspidi, in modum crystállí; et habébat murum magnum
et altum et habébat portas duódecim et super portas
Angelos duódecim et nómina inscripta, quæ sunt duó-
decim tríbuum filiórum Israel.

Ab oriénte portæ tres et ab aquilóne portæ tres et
ab austro portæ tres et ab occásu portæ tres: et murus
Civitátis habens fundaménta duódecim et super ipsa
duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni.

Et templum non vidi in ea, Dóminus enim Deus
Omnípotens templum illíus est, et Agnus. Et Civitas
non eget sole neque luna, ut lúceant ei, nam glória
Dei illuminávit eam, et lucérna eius est Agnus.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 23

R. Allelúia. V. Si quis díligit me, sermónem meum
servábit, dicit Dóminus;
et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus. R. Allelúia.

Evangelium

*Spiritus Sanctus suggeret vobis
omnia quæ dixi vobis.*

✠ Lectio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem

14, 23-29

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et
Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansi-
onem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermó-

nes meos non servat. Et sermo quem audítis non est meus, sed Eius qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem, Spíritus Sanctus quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia et súggeret vobis ómnia quæ dixi vobis.

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis; non quómodo mundus dat ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet. Audístis quia ego dixi vobis: " Vado et vénio ad vos ". Si diligerétis me gauderétis, quia vado ad Patrem, quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis priúsqvam fiat, ut cum factum fúerit cre-dátis ». — Verbum Dómini.

Ubi Ascensio Domini sequenti dominica celebratur, legi possunt in dominica sexta Paschæ lectio II et Evangelium quæ dominicæ septimæ assignantur, ut infra, pp. 558-559.

Dicitur Credo.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ cum oblatiónibus hostiárum, ut, tua dignatióne mundáti, sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Io 14, 15-16

Si diligitis me, mandáta mea serváte, dicit Dóminus.
Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum in ætérnum, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus, qui ad ætérnam vitam in Christi resurrectiÓne nos réparas, fructum in nobis paschális múltiplica sacraménti, et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Rom 6, 9

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur, allelúia.

Collecta

Concéde, miséricors Deus, ut, quod paschálibus exséquimur institútis, fructíferum nobis omni témpore sentiámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Aperuit Dominus cor eius intendere his quæ dicebantur a Paulo.

Lectio Actuum Apostolorum

16, 11-15

Navigátes a Tróade recto cursu vénimus Samo-thráciam et sequénti die Neápolim, et inde Philíppos, quæ est prima partis Macedóniæ civitas, colónia. Erá-mus autem in hac urbe diébus áliquot commorátes.

Die autem sabbatórum egressi sumus foras portam iuxta flumen ubi putabámus oratiÓnem esse, et sedén-tes loquebámur muliéribus quæ convénerant.

Et quædam mulier nomine Lýdia, purpurária civitatis Thyatirenórum, colens Deum, audiébat, cuius Dóminus apéruit cor inténdere his quæ dicebantur a Paulo. Cum autem baptizáta esset et domus eius, deprecáta est dicens: « Si iudicástis me fidélem Dómino esse, introíte in domum meam et manéte », et coégit nos.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 149, 1-2. 3-4. 5-6 a et 9 b (R.: 4 a)

R. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo.

vel Allelúia.

- 1 Cantáte Dómino cánticum novum;
laus eius in ecclésia sanctorum.
- 2 Lætétur Israel in eo qui fecit eum,
et filii Sion exsúltent in rege suo. R.
- 3 Laudent nomen eius in choro,
in týmpano et cíthara psallant ei.
- 4 Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo,
et honorábit mansuétos in salútem. R.
- 5 Iúbilent sancti in glória,
læténtur in cubílibus suis.
- 6 Exaltatiónes Dei in gútture eórum:
- 9 glória hæc est ómnibus sanctis eius. R.

Alleluia

Io 15, 26 b. 27 a

R. Allelúia. V. Spíritus veritátis testimónium perhibébit de me, dicit Dóminus;
et vos testimónium perhibébitis.
R. Allelúia.

Evangelium

*Spiritus veritatis
testimonium perhibebit de me.*

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Ioánnem

15, 26 — 16, 4

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Cum vénerit Paráclitus quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me; sed et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis.

Hæc locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos; sed venit hora ut omnis qui intérficit vos arbitrétur obséquium se præstare Deo. Et hæc fácient quia non novérunt Patrem neque me. Sed hæc locútus sum vobis ut cum vénerit hora eórum reminiscámini eórum quia ego dixi vobis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quæsumus,
exultántis Ecclésiæ,
et cui causam tantí gáudii præstitisti,
perpétuæ fructum concéde lætitiæ.
Per Christum.

Prefatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Io 20, 19

Stetit Iesus in médio discipulórum suórum,
et dixit eis: Pax vobis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, intuere benignus, et, quem ætérnis dignátus es renovare mystériis, ad incorruptibilem glorificandæ carnis resurrectionem pervenire concède.
Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum****Ap 19, 7. 6**

Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam Deo, quóniam regnávít Dóminus Deus noster omnípotens, allelúia.

Collecta

Semper exsúltet pópulus tuus, Deus, renovata animæ iuventúte, ut, qui nunc lætátur in adoptiónis se glóriam restitutum, resurrectionis diem spe certæ gratulatiónis expéctet.
Per Dóminum.

Lectio prior

Crede in Domino Iesu et salvus eris tu et domus tua.

Lectio Actuum Apostolorum**16, 22-34**

In diébus illis:

Cucúrrit plebs Philippénsium advérsus Paulum et Silam, et magistrátus scissis túnícis eórum iussérunt eos virgis cædi, et cum multas plagas eis imposuissent, miserunt eos in cárcerem, præcipiéntes custódi ut caute custodíret eos; qui cum tale præcéptum accepisset, mi-

sit eos in interiorem cárcerem et pedes eórum strinxit in ligno.

Média autem nocte Paulus et Silas orántes laudábant Deum, et audiebant eos qui in custódia erant; súbito vero terramótus factus est magnus, ita ut moveréntur fundaménta cárceris, et apérta sunt statim óstia ómnia, et universórum víncula solúta sunt.

Expergefáctus autem custos cárceris et videns apértas iánuas cárceris, evaginató gládio volébat se interficere, æstimans fugisse vinctos. Clamávit autem Paulus voce magna dicens: « Nihil féceris tibi mali, univérsti enim hic sumus ».

Petitóque lúmine intro cucúrrit, et tremefáctus prócidit Paulo et Silæ, et producens eos foras ait: « Dómini, quid me opórtet fácere ut salvus fiam? » At illi dixerunt: « Crede in Dómino Iesu et salvus eris tu et domus tua ».

Et locúti sunt ei verbum Dómini cum ómnibus qui erant in domo eius. Et tollens eos in illa hora noctis lavit eos a plagis, et baptizátus est ipse et omnes eius continuo, cumque perduxisset eos in domum appósuit mensam, et lætátus est cum omni domo sua credens Deo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 7 c-8 (R.: 7 c)**

R. Salvum me faciet dextera tua, Dómine.
vel Allelúia.

- 1** Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, quóniam audísti verba oris mei.
- 2** In conspéctu angelórum psallam tibi, adorábo ad templum sanctum tuum. **R.**

Confitebor nómini tuo,
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.

³ In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. *R.*

⁷ Et salvum me fáciat dextera tua.

⁸ Dóminus opus perficiet pro me;
Dómine, misericórdia tua in sáculum:
ópera mánuum tuárum ne remíttas. *R.*

Alleluia

Io 16, 7. 13

R. Alleluía. *V.* Mittam ad vos Spíritum veritátis, dicit
Dóminus;
ille docebit vos omnem veritátem.
R. Alleluía.

Evangelium

Si non abiero, Paraclitus non veniet ad vos.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

16, 5 b-11

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Nunc vado ad Eum qui me misit, et nemo ex vobis intérogat me: " Quo vadis? " Sed quia hæc locútus sum vobis tristítia implévit cor vestrum. Sed ego veritátem dico vobis: expedit vobis, ut ego vadam. Si enim non abiero, Paraclitus non véniet ad vos; si autem abiero, mittam eum ad vos.

Et cum vénerit ille, árguet mundum de peccáto et de iustítia et de iudício: de peccáto quidem, quia non credunt in me; de iustítia vero, quia ad Patrem vado et iam non vidétis me; de iudício autem, quia princeps mundi huius iudicátus est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde, quáesumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut continúa nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 24, 46. 26

Opórtuit pati Christum, et resúrgere a mórtuis,
et ita intráre in glóriam suam, alleluía.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiόνis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præsentis auxiliúm
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 17, 50; 21, 23

Confitebor tibi in pópulis, Dómine,
et narrábo nomen tuum
frátribus meis, alleluía.

Collecta

Annue nobis, quáesumus, Dómine,
ut, quemámodum mystério
resurrectiόνis Fílii tui sollémnia cólimus,
ita et in advéntu eius
gaudére cum Sanctis ómnibus mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Quod ignorantes colitis, hoc ego annuntio vobis.

Lectio Actuum Apostolorum 17, 15. 22 — 18, 1

In diebus illis:

Qui deducébant Paulum perduxérunt usque Athénas, et, accépto mandáto ad Silam et Timótheum ut quam celérrime venírent ad illum, profécti sunt.

Stans autem Paulus in médio Areopági ait:

« Viri Athenienses, per ómnia quasi supersticiosiores vos vídeo; præteriens enim et videns simulácra vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat " Ignóto deo ". Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annuntio vobis.

Deus qui fecit mundum et ómnia quæ in eo sunt, hic, cæli et terræ cum sit Dóminus, non in manufáctis templis inhábitat nec mánibus humánis colitur indigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam et inspiratiónem et ómnia; fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam faciém terræ, defíniens statúta témpora et términos habitatiónis eórum, quærere Deum si forte attréctent eum et invéniant, quamvis non longe sit ab unoquoque nostrum.

In ipso enim vivimus et movémur et sumus, sicut et quidam vestrum poetárum dixerunt: " Ipsius enim et genus sumus ". Genus ergo cum simus Dei, non debémus æstimáre auro aut argénto aut lápidi, sculpturæ artis et cogitatiónis hóminis, divínium esse símile.

Et témpora quidem ignorantiæ despiciens Deus, nunc annuntiat homínibus ut omnes ubique pæniténtiam agant, eo quod státuit diem in qua iudicáturus est orbem in iustítia in viro quem constitúit, fidem præbens ómnibus súscitans eum a mórtuis ».

Cum audíssent autem resurrectiÓnem mortuórum,

quidam quidem irridébant, quidam vero dixerunt: « Audíemus te de hoc íterum ». Sic Paulus exívit de médio eórum.

Quidam vero viri adhæréntes ei credidérunt, in quibus et Dionýsius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris et álii cum eis. Post hæc discédens ab Athénis venit Corinthum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 148, 1-2. 11-12. 13. 14

℞. Pleni sunt cæli et terra glória tua.
vel Allelúia.

- 1 Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.
- 2 Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. ℞.
- 11 Reges terræ et omnes pópuli,
principes et omnes iúdicez terræ,
- 12 iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus: ℞.
- 13 Laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solius.
Conféssio eius super cælum et terram. ℞.
- 14 Et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis eius,
fíliis Israel, pópulo qui propínquus est ei. ℞.

Alleluia Io 14, 16

℞. Allelúia. γ. Rogábo Patrem, et álium Paráclitum
dabit vobis,
ut máneat vobíscum in ætérnum.
℞. Allelúia.

Evangelium

Spiritus veritatis ducet vos in omni veritate.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
16, 12-15

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Adhuc multa hábeo vobis dícere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille, Spíritus veritátis, ducet vos in omni veritáte: non enim loquétur a semetípso, sed quæcúmque áudiet loquétur, et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Ille me glorificábit, quia de meo accípiet et annuntiábit vobis.

Omnia quæcúmque habet Pater mea sunt; próp-
terea dixi quia de meo accípiet et annuntiábit vobis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrificii veneránda commércia, uníus summæque divinitátis partícipes effecísti, præsta, quæsumus, ut, sicut tuam cognóvimus veritátem, sic eam dignis móribus assequámur. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Cf. Io 15, 16. 19

Dicit Dóminus: Ego elégi vos de mundo et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius, et, quem mystériis cæléstibus imbuísti, fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre. Per Christum.

IN ASCENSIONE DOMINI

Sollemnitás

Ant. ad introitum Act 1, 11

Viri Galilæi, quid admirámini aspiciéntes in cælum? Quemádmódu vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Fac nos, omnípotens Deus, sanctis exsultáre gáudiis, et pia gratiárum actióne lætári, quia Christi Fílii tui ascénsio est nostra provéctio, et quo procéssit glória cápitis, eo spes vocátur et córporis. Per Dóminum.

Lectio prima

Videntibus illis, elevatus est.

Lécio Actuum Apostolórum 1, 1-11

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Théophile, quæ cœpit Iesus fácere et docére, usque in diem qua, cum præcepisset Apóstolis per Spíritum Sanctum quos elégit, assúptus est: quibus et præbuit se ipsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis et loquens ea quæ sunt de Regno Dei.

Et convéscens præcepit eis ab Hierosólvmis ne discederent, sed exspectárent promissionem Patris « Quam audístis a me, quia Ioánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímmini in Spíritu Sancto non post multos hos dies ».

Igitur qui convenerant interrogabant eum dicentes: « Dómine, si in tempore hoc restitues regnum Israël? » Dixit autem eis:

« Non est vestrum nosse tempora vel momenta quæ Pater posuit in sua potestate: sed accipietis virtutem superveniēte Sancto Spíritu in vos, et eritis mihi testes in Ierusalem et in omni Iudæa et Samaría et usque ad ultimum terræ ».

Et cum hæc dixisset, vidētibz illis, elevatus est, et nubes suscepit eum ab oculis eorum. Cumque intuerentur in cælum eunte illo, ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis, qui et dixerunt:

« Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? Hic Iesus qui assumptus est a vobis in cælum sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in cælum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 46, 2-3. 6-7. 8-9 (R.: 6)

R. Ascendit Deus in iúbilo, et Dóminus in voce tubæ.
vel Allelúia.

- ² Omnes gentes, plaudite manibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
- ³ Quóniam Dóminus Altíssimus, terribilis,
rex magnus super omnem terram. R.
- ⁶ Ascendit Deus in iúbilo,
et Dóminus in voce tubæ.
- ⁷ Psállite Deo, psállite;
psállite regi nostro, psállite. R.
- ⁸ Quóniam rex omnis terræ Deus,
psállite sapiēter.
- ⁹ Regnavit Deus super gentes,
Deus sedet super sedem sanctam suam. R.

Lectio secunda

Constituit eum ad dexteram suam in cælestibus.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Ephésios

1, 17-23

Fratres:

Deus Dómini nostri Iesu Christi, Pater glóriæ, det vobis Spíritum sapiētiæ et revelatiónis in agnitíone eius, illuminátos óculos cordis vestri, ut sciátis quæ sit spes vocatiónis eius, quæ divitiæ glóriæ hereditátis eius in sanctis, et quæ sit superéminens magnitúdo virtútis eius in nos qui crédimus secúndum operatiónem potētiæ virtútis eius, quam operátus est in Christo súscitans illum a mórtuis et constítuens ad dexteram suam in cælestibus supra omnem Principátum et Virtútem et Dominatiónem et omne nomen quod nominátur non solum in hoc sæculo sed et in futúro;

et ómnia subiécit sub pédibus eius, et ipsum dedit caput supra ómnia Ecclésiæ, quæ est corpus ipsius, plenitúdo eius qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Verbum Dómini.

Allelúia

Mt 28, 19. 20

R. Allelúia. V. Eúntes docéte omnes gentes,
dicit Dóminus:
ego vobiscum sum ómnibus diébus usque
ad consummatiónem sæculi. R. Allelúia.

Anno A

Evangelium

Data est mihi omnis potestas in cælo et in terra.

✠ Conclusio sancti Evangelii secúndum Matthæum

In illo tempore:

28, 16-20

Undecim discipuli abiérunt in Galiléam, in Mon-

tem ubi constitúerat illis Iesus, et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt. Et accédens Iesus locútus est eis dicens:

« Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti, docéntes eos servare ómnia quæcúmque mandávi vobis: et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummationem sæculi ». — Verbum Dómini.

Anno B

*Assumptus est in cælum
et sedit a dextris Dei.*

✠ Conclúsió sancti Evangélii secúndum Marcum

16, 15-20

In illo témpore: Appárens Iesus Undecim, dixit eis:

« Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui crediderit et baptizátus fuerit, salvus erit, qui vero non crediderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui crediderint hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et si mortíferum quid bíberint non eos nocébit, super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quídem Iesus postquam locútus est eis, assúptus est in cælum et sedit a dextris Dei. Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte, sequéntibus signis.

Verbum Dómini.

Anno C

Dum benediceret illis, ferebatur in cælum.

✠ Conclúsió sancti Evangélii secúndum Lucam

24, 46-53

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissionem peccatórum in omnes gentes — incipiéntibus ab Ierúsalem: vos estis testes horum.

Et ecce ego mitto promíssum Patris mei in vos; vos autem sedéte in civitaté, quoad usque induámini virtútem ex alto ».

Edúxit autem eos foras usque in Bethániam, et elevátis mánibus suis benedíxit eis. Et factum est dum benediceret illis, recéssit ab eis et ferebátur in cælum. Et ipsi adoravérunt eum, et regréssi sunt in Ierúsalem cum gáudio magno, et erant semper in templo benedicéntes Deum. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Sacrificium, Dómine, pro Fílii tui súpplíces venerábili nunc ascensióne deférimus: præsta, quæsumus, ut his commérciis sacrosánctis ad cæléstia consurgámus. Per Christum.

Præfatio de Ascensione, pp. 636-637.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummationem sæculi, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui in terra constitútos divína tractáre concédís,
præsta, quæsumus,
ut illuc tendat christiánæ devotiónis afféctus,
quo tecum est nostra substántia.
Per Christum.

Ubi sollemnitás Ascensionis non est de præcepto servanda,
assignatur, tamquam diei proprio, dominicæ VII Paschæ.

Feria quinta

In regionibus ubi celebratio Ascensionis Domini ad dominicam septimam Paschæ transfertur, hodie adhibentur textus qui sequuntur:

Ant. ad introitum Cf. Ps 67, 8-9. 20

Deus, dum egredereris coram pópulo tuo,
iter faciens eis, hábitans in illis,
terra mota est, cæli distillaverunt, allelúia.

Collecta

Deus, qui pópulum tuum
tuæ fecisti redemptionis partícipem,
concede nobis, quæsumus,
ut de resurrectione dominica perpétuo gratulémur.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Manebat apud eos et operabatur,
et disputabat in synagoga.*

Lectio Actuum Apostolorum 18, 1-8

In diébus illis:

Discédens Paulus ab Athénis venit Corínthum. Et

invéniens quemdam Iudæum nómine Aquilam, Pónticum génere, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscillam uxórem eius, eo quod præcepisset Cláudius discédere omnes Iudæos a Roma, accéssit ad eos, et quia eiúsdem erat artis manébat apud eos et operabátur; erant autem scenofactóriæ artis.

Disputábat autem in synagóga per omne sábbatum, suadebátque Iudáeis et Græcis.

Cum venissent autem de Macedónia Silas et Timótheus, instábat verbo Paulus, testíficans Iudáeis esse Christum, Iesum. Contradicéntibus autem eis et blasphemántibus, excútiens vestiménta dixit ad eos: « Sanguis vester super caput vestrum; mundus ego, ex hoc ad gentes vadam ».

Et migrans inde intrávit in domum cuiúsdam nómine Titi Iusti, coléntis Deum, cuius domus erat coniúcta synagógæ. Crispus autem archisynagógus crédidit Dómino cum omni domo sua, et multi Corinthetaurum audiéntes credébant et baptizabántur.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 cd-4 (R.: cf. 2 b)

R. In conspéctu géntium revelávit Dóminus
salutáre suum.

vel Allelúia.

¹ Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabilia fecit.
Salvavit sibi dextera eius,
et bráccium sanctum eius. R.

² Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

3 Recordatus est misericordiæ suæ
et veritatis suæ dómui Israel. *R.*

Viderunt omnes términi terræ
salutare Dei nostri.

4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erumpite, exultáte et psállite. *R.*

Alleluia

Io 14, 18

R. Alleluia. *Y.* Non vos relinquam órphanos,
dicit Dóminus:
vado et vénio ad vos, et gaudébit cor
vestrum. *R.* Alleluia.

*Loco versus ante Evangelium qui singulis diebus proponitur, alius
adhiberi potest ex iis qui infra, p. 603, inveniuntur.*

Evangelium

*Contristabimini,
sed tristitia vestra vertetur in gaudium.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

16, 16-20

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Módicum et iam non vidétis me, et íterum mó-
dicum et vidébitis me ».

Dixerunt ergo ex discipulis eius ad ínvicem: « Quid
est hoc quod dicit nobis: “ Módicum, et non vidétis me,
et íterum módicum et vidébitis me ”, et: “ Vado ad Pa-
trem ”? » Dicébant ergo: « Quid est hoc, quod dicit:
“ Módicum ”? Nescímus quid lóquitur ».

Cognóvit Iesus quia volébant eum interrogáre, et
dixit eis: « De hoc quáeritis inter vos, quia dixi: “ Móri-
cum, et non vidétis me, et íterum módicum et vidébitis
me ”? Amen, amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis

vos, mundus autem gaudébit; vos contristabímmini, sed tri-
stítia vestra vertétur in gáudium ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine,
preces nostræ cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi, alleluia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectione nos réparas,
fructus in nobis paschális multiplicá sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ap 5, 9-10

Redemísti nos, Dómine, in ságuine tuo,
ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, alleluia.

Collecta

Deus, qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectione nos réparas,
érige nos ad consedéntem in dextera tua
nostræ salutis auctórem,

ut, cum in maiestáte sua Salvátor noster advénerit, quos fecisti baptísimo renásci, fácias beáta immortalitáte vestíri.
Per Dóminum.

In regionibus ubi sollempnitas Ascensionis fit dominica sequenti:

Exáudi, Dómine, preces nostras, ut, quod tui Verbi sanctificatióne promíssum est, evangélico ubique compleátur efféctu, et plenitúdo adoptiúnis obtíneat quod prædixit testificatio veritátis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Populus est mihi multus in hac civitate.

Lectio Actuum Apostolorum 18, 9-18

Cum esset Paulus Corínthi, dixit ei Dóminus nocte per visiónem: « Noli timére, sed lóquere et ne táceas, quía ego sum tecum et nemo apponétur tibi ut nóceat te, quóniam pópulus est mihi multus in hac civitáte ». Sedit autem annum et sex menses docens apud eos verbum Dei.

Gallióne autem procónsule Acháia, insurrexérunt uno ánimo Iudæi in Paulum et adduxérunt eum ad tribúnal dicéntes: « Contra legem hic persuádet homínibus cólere Deum ».

Incipiénte autem Paulo aperíre os, dixit Gállio ad Iudæos: « Si quidem esset iníquum áliquid aut fácinus péssimum, o Iudæi, mérito vos sustinérem; si vero quæstiónes sunt de verbo et nomínibus et lege vestra, vos ipsi vidéritis; iudex ego horum nolo esse ». Et minávit eos a tribunáli.

Apprehéndentes autem omnes Sósthenen príncipem synagógæ, percutiébant ante tribúnal; et nihil horum Gallióni curæ erat.

Paulus vero cum adhuc sustinuisset dies multos, frátribus valefáciens navigábat in Síriam, et cum eo Priscilla et Aquila, qui sibi totónderat in Cénchreis caput, habébat enim votum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 46, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: 8 a)

R. Rex omnis terræ Deus.

vel Allelúia.

- 2 Omnes gentes, pláudite mánibus, iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
- 3 Quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis, rex magnus super omnem terram. R.
- 4 Subiécit pópulos nobis, et gentes sub pédibus nostris.
- 5 Elégit nobis hereditátem nostram, glóriam Iacob quem diléxit. R.
- 6 Ascéndit Deus in iúbilo, et Dóminus in voce tubæ.
- 7 Psállite Deo, psállite; psállite regi nostro, psállite. R.

Alleluia

Lc 24, 46

R. Allelúia. V. Oportébat pati Christum et resurgere a mórtuis; et ita intráre in glóriam suam.
R. Allelúia.

Evangelium

Gaudium vestrum nemo tollit a vobis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
16, 20-23 a

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Amen, amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit; vos contristabímíni, sed tristítia vestra vertétur in gáudium.

Múlier cum parit tristítiam habet, quia venit hora eius; cum autem pepéerit púerum, iam non mémínt pressúræ propter gáudium quia natus est homo in mundum.

Et vos ígitur nunc quidem tristítiam habétis; íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollit a vobis. Et in illo die me non rogábitis quídquam ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ,
quæsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiÓNis auxílio,
et colláta non perdant,
et ad ætéRNA dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem Rom 4, 25

Tráditus est Christus Dóminus noster
propter delícta nostra,
et resurréxit propter iustificatiÓNem nostram, allelúia.

Post communionem

Contínua, quæsumus, Dómine,
quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passiÓne sunt redémpti,
eius resurrectiÓne læténtur. Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

1 Petr 2, 9

Pópulus acquisitiÓNis, annuntiáte virtútes eius,
quí vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum,
allelúia.

Collecta

Deus, cuius Fílius ad cælos ascéndens
Apóstolis Sanctum Spíritum dignátus est pollicéri,
præsta, quæsumus,
ut, sicut illi multifária doctrínæ cæléstis múnera
percepérunt,
ita nobis quoque spiritalia dona concédas. Per Dóminum.

In regionibus ubi sollemnitas Ascensionis fit dominica sequenti:

Mentes nostras, quæsumus, Dómine,
bonis opéribus semper infórma,
ut, ad meliÓra iúgiter contendétes,
paschále mystérium studeámus habére perpétuum.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Ostendebat Apollo
per Scripturas esse Christum Iesum.*

Lécio Actuum Apostolorum 18, 23-28

Facto Antiochiæ aliquánto témpore proféctus est

Paulus, perambulans ex ordine Galaticam regionem et Phrygiam, confirmans omnes discipulos.

Iudæus autem quidam Apóllo nómine, Alexandrínus natione, vir éloquentis, devénit Ephesum, potens in Scriptúris. Hic erat catechizátus viam Dómini, et fervens Spiritu loquebátur et docébat diligénter ea quæ sunt de Iesu, sciens tantum baptisma Ioánnis.

Hic ergo cœpit fiduciáliter ágere in synagóga; quem cum audissent Priscilla et Aquila assumpsérunt eum et diligéntius exposuérunt ei viam Dómini.

Cum autem vellet transire in Acháiam, exhortáti fratres scripsérunt discipulis ut susciperent eum; qui cum venisset cónsulit multum his qui crediderant per grátiam; vehementer enim Iudæos revincébat públice, osténdens per Scriptúras esse Christum Iesum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 46, 2-3. 8-9. 10 (R.: 8 a)

R. Rex omnis terræ Deus.

vel Allelúia.

- 2 Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
- 3 Quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis,
rex magnus super omnem terram. R.
- 8 Quóniam rex omnis terræ Deus,
psállite sapiénter.
- 9 Regnavit Deus super gentes,
Deus sedet super sedem sanctam suam. R.
- 10 Príncipes populórum congregáti sunt
cum pópulo Dei Abraham,
quóniam Dei sunt scuta terræ:
vehementér elevátus est. R.

Alleluia

Io 16, 28

R. Allelúia. V. Exívi a Patre et veni in mundum;
íterum relínquo mundum et vado ad Patrem. R. Allelúia.

Evangelium

Pater amat vos, quia vos me amastis et credidistis.

✠ Lécio sancti Evangelíi secúndum Ioánnem

16, 23 b-28

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Amen, amen dico vobis: Si quid petieritis Patrem in Nómine meo, dabit vobis. Usque modo non petistis quidquam in Nómine meo: pétite et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum.

Hæc in provérbiis locútus sum vobis; venit hora cum iam non in provérbiis loquar vobis, sed palam de Patre annuntiábo vobis.

Illo die in Nómine meo petétis, et non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis; ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis et credidístis quia ego a Deo exívi.

Exívi a Patre et veni in mundum; íterum relínquo mundum et vado ad Patrem ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus,
hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatiône suscécpta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Prefatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem

Io 17, 24

Pater, quos dedisti mihi,
volo ut ubi sum ego et illi sint mecum,
ut videant claritatem quam dedisti mihi, allelúia.

Post communionem

Sumpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecánte,
ut, quæ in sui commemoratióne
nos Fílius tuus fácere præcépít,
in nostræ proficiant caritátis augméntum.
Per Christum.

DOMINICA VII PASCHÆ**Ant. ad introitum**

Ps 26, 7-9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
Tibi dixit cor meum, quæsívi vultum tuum,
vultum tuum requíram;
ne avértas fáciem tuam a me, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Supplicatiónebus nostris, Dómine, adésto propítius,
ut, sicut humáni géneris Salvatórem
tecum in tua crédimus maiestáte,
ita eum usque ad consummatióne sæculi
manére nobíscum, sicut ipse promísit, sentiámus.
Per Dóminum.

Anno A**Lectio prima**

Erant perseverantes unanimiter in oratione.

Lectio Actuum Apostolorum

1, 12-14

Postquam assumptus est Iesus in cælum revérsi sunt
Apóstoli in Ierúsalem a monte qui vocátur Olivéti, qui
est iuxta Ierúsalem sábbati habens iter.

Et cum introissent, in cenáculum ascenderunt ubi
manébant, et Petrus et Ioánnes et Iacóbus et Andréas,
Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Iacóbus
Alphái et Simon Zelótes et Iudas Iacóbi. Hi omnes
erant perseveránte unanimiter in oratióne cum muliéribus
et María Matre Iesu et frátribus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 26, 1. 4. 7-8 a (R.: 13)

R. Credo videre bona Domini in terra viventium.

vel Allelúia.

- ¹ Dominus illuminatio mea et salus mea,
quem timebo?
Dominus protector vitæ meæ,
a quo trepidabo? R.
- ⁴ Unum petii a Domino, hoc requiram:
ut inhabitem in domo Domini
omnibus diebus vitæ meæ,
ut videam voluptatem Domini,
et visitem templum eius. R.
- ⁷ Exaudi, Domine, vocem meam qua clamavi,
miserere mei et exaudi me.
- ⁸ De te dixit cor meum: « Exquirite faciem eius ». R.

Lectio secunda

Si exprobramini in nomine Christi, beati.

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apostoli 4, 13-16

Carissimi:

Quemadmodum comunicatis Christi passionibus gaudete, ut et in revelatione gloriæ eius gaudeatis exultantes. Si exprobramini in nomine Christi, beati, quoniam Spiritus gloriæ et Dei super vos requiescit.

Nemo enim vestrum patiatur quasi homicida aut fur aut maléficus aut alienorum speculátor; si autem ut christiánus, non erubescat, glorificet autem Deum in isto nomine. — Verbum Domini.

Alleluia

Io 14, 18

R. Allelúia. V. Non vos relinquam órphanos, dicit Dominus: vado et venio ad vos, et gaudébit cor vestrum. R. Allelúia.

Evangelium

Pater, glorifica Filium tuum.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioánnem

17, 1-11 a

In illo tempore:

Sublevatis Iesus óculis in cælum, dixit:

« Pater, venit hora: glorifica Filium tuum, ut Filius glorificet te sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, ut omne quod dedisti ei det eis vitam æternam. Hæc est autem vita æterna, ut cognoscant te solum verum Deum, et quem misisti Iesum Christum.

Ego te glorificavi super terram, opus consummavi quod dedisti mihi ut faciam; et nunc glorifica me tu, Pater, apud te ipsum gloria quam habebam prius quam mundus esset, apud te.

Manifestavi Nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de mundo. Tui erant et mihi eos dedisti, et sermonem tuum servaverunt. Nunc cognoverunt quia omnia quæ dedisti mihi, abs te sunt, quia verba quæ dedisti mihi dedi eis, et ipsi acceperunt et cognoverunt vere quia a te exivi, et crediderunt quia tu me misisti.

Ego pro eis rogo; non pro mundo rogo sed pro his quos dedisti mihi, quia tui sunt, et mea omnia tua sunt et tua mea; et glorificatus sum in eis. Et iam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te venio ». — Verbum Domini.

Anno B

Lectio prima

*Oportet testem resurrectionis eius nobiscum
feri unum ex istis.*

Lectio Actuum Apostolorum 1, 15-17. 20 a. 20 c-26

In diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit — erat autem turba hominum simul fere centum viginti —:

« Viri fratres, oportet impleri Scripturam quam prædixit Spiritus Sanctus per os David de Iuda qui fuit dux eorum qui comprehendérunt Iesum, quia connumeratus erat in nobis et sortitus est sortem ministèrii huius.

Scriptum est enim in libro Psalmorum: “ Episcopatum eius accipiat alter ”.

Opórtet ergo ex his viris, qui nobiscum congregati erant in omni tempore quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Iesus, incipiens a baptísmate Ioánnis usque in diem qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis eius nobiscum fieri unum ex istis ».

Et statuérunt duos, Ioseph qui vocabátur Barsábas, qui cognominátus est Iustus, et Matthíam. Et orántes dixerunt:

« Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum accipere locum ministèrii huius et apostolátus, de quo prævaricátus est Iudas ut abíret in locum suum ».

Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum undecim Apóstolis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 11-12. 19-20 ab (R.: 19 a)

R. Dóminus in cælo parávit sedem suam.
vel Allelúia.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. R.
- 11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
- 12 quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. R.
- 19 Dóminus in cælo parávit sedem suam,
et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
- 20 Benedícite Dómino, omnes ángeli eius,
poténtes virtúte, faciéntes verbum illius. R.

Lectio secunda

*Qui manet in caritate in Deo manet
et Deus in eo manet.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

4, 11-16

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum diligere. Deum nemo vidit umquam; si diligámus íncem, Deus in nobis manet et caritas eius in nobis consummata est. In hoc cognóscimus quóniam in ipso manémus et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis.

Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium Salvatórem mundi. Quisquis conféssus fuérit

« Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet et ipse in Deo.

Et nos cognóvimus et credídimus caritatí quam habet Deus in nobis. Deus caritas est, et qui manet in caritaté in Deo manet et Deus in eo manet.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 18

℞. Allelúia. ✕. Non vos relínquam órphanos, dicit Dóminus: vado et vénio ad vos, et gaudébit cor vestrum. ℞. Allelúia.

Evangelium

Sint unum sicut nos.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 11 b-19

In illo témpore: Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:

« Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nómine tuo quod dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his périit, nisi filius perditiónis ut Scriptúra impleátur.

Nunc autem ad te vénio, et hæc loquor in mundo ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedí eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt sicut ego non sum de mundo.

Sanctifica eos in veritaté: sermo tuus veritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mun-

dum; et pro eis ego sanctífico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritaté ». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Video Filium hominis a dextris stantem Dei.

Lécio Actuum Apostolorum

7, 55-60

In diébus illis:

Cum esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum vidit glóriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei, et ait: « Ecce video cælos apértos et Fílium hóminis a dextris stantem Dei ».

Exclamántes autem voce magna continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unánimíter in eum, et eiciéntes extra civitaté lapidábant. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adulescéntis qui vocabátur Saulus.

Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: « Dómine Iesu, súscipe spíritum meum ». Pósisit autem génibus clamávit voce magna: « Dómine, ne státuas illis hoc peccátum », et cum hoc dixisset obdormívit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 96, 1 et 2 b. 6 et 7 c. 9 (℞: 1 a et 9 a)

℞. Dóminus regnávít, Altíssimus super omnem terram. vel Allelúia.

¹ Dóminus regnávít, exsúltet terra, læténtur ínsulæ multæ;

² iústítia et iudícium firmaméntum sedis eius. ℞.

- 6 Annuntiavérunt cæli iustitiam eius,
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.
- 7 Adoráte eum, omnes dii. *R.*
- 9 Quóniam tu Dóminus, Altíssimus super omnem terram,
nimis exaltátus es super omnes deos. *R.*

Lectio secunda

Veni, Domine Iesu!

Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

22, 12-14. 16-17. 20

Ego, Ioánnes, audívi vocem dicéntem mihi:

« Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, redere unicuique sicut opus eius est. Ego Alpha et Omega, Primus et Novíssimus, Príncipium et Finis. Beáti qui lavant stolas suas, ut sit potéstas eórum super lignum vitæ et portis intrent in Civitátem.

Ego Iesus misi ángelum meum testificári vobis hæc super Ecclésiis. Ego sum Radix et Genus David, Stella spléndida matutína ».

Et Spíritus et Sponsa dicunt: « Veni! » Et qui audit dicat: « Veni! » Et qui sitit véniat, qui vult accípiat Aquam Vitæ gratis.

Dicit qui testimónium pérhibet istórum: « Etiam, vénio cito ».

Amen. Veni, Dómine Iesu! — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 18

R. Alleluia. *V.* Non vos relínquam órphanos,
dicit Dóminus:
vado et vénio ad vos, et gaudébit cor vestrum. *R.* Alleluia.

Evangelium

Sint consummati in unum!

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témpore: Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:

« Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me, ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus, ego in eis et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut ubi ego sum et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi, quia dilexísti me ante constitutióem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit, ego autem te cognóvi et hi cognóverunt quia tu me misísti, et notum feci eis Nomen tuum et notum fáciam, ut dilécio qua dilexísti me in ipsis sit et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, Dómine, fidélium preces
cum oblatiúnibus hostiárum,
ut, per hæc piæ devotiónis officia,
ad cælestem glóriam transeámus.
Per Christum.

Prefatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem

Io 17, 22

Rogo, Pater, ut sint unum,
sicut et nos unum sumus, allelúia.

Post communionem

Exáudi nos, Deus, salutáris noster,
ut per hæc sacrosáncta mystéria
in totíus Ecclésiæ confidámus corpore faciéndum,
quod eius præcèssit in cápite.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Act 1, 8

Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos,
et éritis mihi testes usque ad últimum terræ, allelúia.

Collecta

Advéniat nobis, quæsumus, Dómine,
virtus Spíritus Sancti,
qua voluntátem tuam fidéli mente retinére,
et pia conversatióne deprómere valeámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Si Spiritum Sanctum accepistis credentes?

Lectio Actuum Apostolorum

19, 1-8

Factum est cum Apóllo esset Corínthi, ut Paulus
peragrátis superiórius pártibus veníret Ephesum et in-
veníret quosdam discipulos, dixítque ad eos: « Si Spi-
ritum Sanctum accepistis credétes? »

At illi ad eum: « Sed neque si Spíritus Sanctus est
audívimus ». Ille vero ait: « In quo ergo baptizáti
estis? » Qui dixerunt: « In Ioánnis baptísmate ».

Dixit autem Paulus: « Ioánnes baptizávit baptísma
pæniténtiæ, pópulo dicens in eum qui ventúrus esset
post ipsum ut créderent, hoc est in Iesum ».

His audítis, baptizáti sunt in Nómine Dómini Iesu;
et cum imposuisset illis manus Paulus, venit Spíritus
Sanctus super eos, et loquebantur linguis et prophetá-
bant. Erant autem omnes viri fere duódecim.

Introgréssus autem synagógam cum fidúcia loque-
bátur per tres menses, dísputans et suádens de Regno
Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 67, 2-3. 4-5 ac. 6-7 ab (R.: 33 a)

R. Regna terræ, cantáte Deo.

vel Allelúia.

1 Exsúrgit Deus, et dissipántur inimíci eius;
et fúgiunt qui odérunt eum a fácie eius.

3 Sicut dissipátur fumus, tu dissipas;
sicut fluit cera a fácie ignis,
sic péreunt peccatóres a fácie Dei. **R.**

4 Et iusti læténtur et exsúltent in conspéctu Dei,
et delecténtur in lætítia.

5 Cantáte Deo, psalmum dícite nómimi eius;
Dóminus nomen illi. **R.**

6 Pater orphanórum et iudex viduárum,
Deus in habitáculo sancto suo.

7 Deus, qui inhabitáre facit desolátos in domo,
qui edúcit vinctos in prosperitátem. **R.**

Alleluia

Col 3, 1

℞. Alleluia. ⁊. Si surrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite,
ubi Christus est in dextera Dei sedens.
℞. Alleluia.

Evangelium

Confidite, ego vici mundum.

✠ LECTIO sancti Evangelii secundum Iohannem
16, 29-33

In illo tempore:

Dixerunt discipuli ad Iesum: « Ecce nunc palam loqueris, et proverbium nullum dicis. Nunc scimus quia scis omnia et non opus est tibi ut quis te interroget; in hoc credimus quia a Deo existi ».

Respondit eis Iesus: « Modo creditis? Ecce venit hora et iam venit ut dispergami unusquisque in propria et me solum relinquatis; et non sum solus, quia Pater mecum est.

Hæc locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis: in mundo pressuram habetis, sed confidite, ego vici mundum ». — Verbum Domini.

Super oblata

Sacrificia nos, Domine, immaculata purificent, et mentibus nostris supernæ gratiæ dent vigorem.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem Io 14, 18; 16, 22

Non vos relinquam orphanos, dicit Dominus: veniam ad vos iterum, et gaudet cor vestrum, alleluia.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Domine, adesto propitius, et, quem mysteriis cælestibus imbuisti, fac ad novitatem vitæ de vetustate transire.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ap 1, 17-18

Ego sum primus et novissimus;
et vivus et fui mortuus,
et ecce sum vivens in sæcula sæculorum, alleluia.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens et misericors Deus, ut Spiritus Sanctus adveniens templum nos gloriæ suæ dignanter inhabitando perficiat.
Per Dominum.

Lectio prior

*Consummo cursum meum et ministerium
quod accepi a Domino Iesu.*

LECTIO Actuum Apostolorum

20, 17-27

In diebus illis:

A Miléto mittens Ephesum convocavit Paulus presbyteros Ecclesiæ. Qui cum venissent ad eum dixit eis:

« Vos scitis a prima die qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, serviens Domino cum omni humilitate et lacrimis et tentationibus quæ mihi acciderunt ex insidiis Iudæorum; quomodo nihil subtraxerim utilium quominus annuntiarem vobis et docerem vos publice et per domos, testificans

Iudæis atque Græcis in Deum pœnitentiam et fidem in Dóminum nostrum Iesum.

Et nunc ecce alligátus ego Spírítu vado in Ierúsalem, quæ in ea eventúra sint mihi ignórans, nisi quod Spírítus Sanctus per omnes civitatés protestátur mihi dicens quóniam víncula et tribulatiónes me manent. Sed nihili fácio ánimam meam pretiósam mihi, dúmmo- do consummem cursum meum et ministérium quod accépi a Dómino Iesu, testificári Evangélium grátia Dei.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis faciém meam vos omnes per quos transívi prædicans Regnum; quaprópter contéstor vos hodiérna die quia mundus sum a ságuine ómnium, non enim subterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 67, 10-11. 20-21 (R.: 33 a)

R. Regna terræ, cantáte Deo,
vel Allelúia.

- ¹⁰ Plúviam voluntáriam effundébas, Deus;
hereditátem tuam infirmátam, tu refecísti eam.
¹¹ Animália tua habitábant in ea,
parásti in bonitáte tua páuperi, Deus. R.
²⁰ Benedictus Dóminus die cotídie;
portábit nos Deus salutárium nostrórum.
²¹ Deus noster, Deus ad salvándum;
et Dómini, Dómini éxítus mortis. R.

Alleluia

Io 14, 16

R. Allelúia. V. Rogábo Patrem et alium Paráclítum da-
bit vobis,
ut máneat vobíscum in ætérnum.
R. Allelúia.

Evangélium

Pater, glorifica Filium tuum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 1-11 a

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis suis in cælum, dixit:

« Pater, venit hora: glorífica Fílium tuum, ut Fí-
lius gloríficet te sicut dedísti ei potestátem omnis car-
nis, ut omne quod dedísti ei det eis vitam ætérnam.
Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum ve-
rum Deum et quem misísti Iesum Christum.

Ego te glorificávi super terram, opus consummávi
quod dedísti mihi ut fáciam; et nunc glorífica me tu,
Pater, apud temetípsum glória quam habébam prius
quam mundus esset, apud te.

Manifestávi Nomen tuum homínibus quos dedísti
mihi de mundo. Tui erant et mihi eos dedísti, et ser-
mónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt quia óm-
nia quæ dedísti mihi, abs te sunt, quia verba quæ de-
dísti mihi dedi eis, et ipsi accepérunt et cognovérunt
vere quia a te exívi, et credidérunt quia tu me misísti.

Ego pro eis rogo; non pro mundo rogo sed pro
his quos dedísti mihi, quia tui sunt, et mea ómnia tua
sunt et tua mea; et glorificátus sum in eis. Et iam non
sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vé-
nio ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, fidélium preces
cum oblatiόνibus hostiárum,
ut, per hæc piæ devotiónis officia,
ad cæléstem glóriam transeámus.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem

Io 14, 26

Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docébit ómnia, et sùgget vobis ómnia quæcúmque díxero vobis, dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii, humíliter deprecánte, ut, quæ in sui commemoratióne nos Fílius tuus fácere præcepit, in nostræ proficiant caritátis augméntum. Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus, iubiláte Deo in voce exsultatiónis, allelúia.

Collecta

Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, concéde propítius, ut, Sancto Spírítu congregáta, toto sit corde tibi devóta, et pura voluntáte concórdet. Per Dóminum.

Lectio prior

Commendo vos Deo, qui potens est ædificare et dare hereditatem.

Lectio Actuum Apostolorum

20, 28-38

In diébus illis: Dicébat Paulus presbýteris Ecclésiæ Ephesiórum:

« Atténdite vobis et univérso gregi, in quo vos Spí-

ritus Sanctus pósuit epíscopus, páscere Ecclésiám Dei, quam acquisívit ságuine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi graves in vos non parcétes gregi, et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquén-tes perversa ut ábstrahant discipulos post se.

Propter quod vigiláte, memória retinéntes quóniam per triénnum nocte et die non cessávi cum lácrimis monens unumquémque vestrum. Et nunc comméndo vos Deo et verbo grátiae ipsíus, qui potens est ædificáre et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus.

Argentum aut aurum aut vestem nullíus concupívi; ipsi scitis quóniam ad ea quæ mihi opus erant et his qui mecum sunt ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis quóniam sic laboránte opórtet suscipere infirmos, ac meminisse verbórum Dómini Iesu, quóniam ipse dixit: « Beátius est magis dare quam accí- pere » ».

Et cum hæc dixisset, pósitis génibus suis, cum ómnibus illis orávit. Magnus autem fletus factus est óm-nium, et procumbéntes super collum Pauli osculabántur eum, doléntes máxime in verbo quod díxerat, quóniam ámplius fáciem eius non essent visúri. Et deducébant eum ad navem. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 67, 29-30. 33-35 a. 35 b-36 c (R.: 33 a)

R. Regna terræ, cantáte Deo.

vel Allelúia.

²⁹ Manda, Deus, virtúti tuæ;
³⁰ confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
 A templo tuo in Ierúsalem
 tibi áfferent reges múnera. R.

- ³³ Regna terræ, cantáte Deo,
psállite Dómino, psállite Deo,
³⁴ qui fertur super cælum cæli ad oriéntem;
ecce dabit vocem suam, vocem virtútis.
³⁵ Tribúite virtútem Deo. *R.*
Super Israel magnificéntia eius
et virtus eius in núbibus.
³⁶ Benedíctus Deus. *R.*

Alleluia

Io 17, 17 b. a

R. Allelúia. *V.* Sermo tuus, Dómine, véritas est;
sanctífica nos in veritáte. *R.* Allelúia.

Evangelium

Sint unum sicut nos.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 11 b-19

In illo témpore: Sublevátis Iesus óculis suis in cælum,
orávit dicens:

« Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nómine tuo quod dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his périit, nisi filius perditionis, ut Scriptúra impleátur.

Nunc autem ad te vénio, et hæc loquor in mundo ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuít, quia non sunt de mundo sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt sicut ego non sum de mundo.

Sanctífica eos in veritáte: sermo tuus véritas est.

Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum; et pro eis ego sanctífico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
sacrificia tuis institúta præcéptis,
et sacris mystériis,
quæ débitæ servitútis celebrámus officio,
sanctificatióne tuæ nobis redemptiόνis
dignánte adimple.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem

Io 15, 26-27

Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis,
Spíritum veritátis qui a Patre procédit,
ille testimónium perhibébit de me,
et vos testimónium perhibébitis,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Grátiam tuam nobis, Dómine,
semper accúmulet divíni participatio sacraménti,
et, sua nos virtúte mundádo,
tanti múnere capáces indesinéter efficiat.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Hebr 4, 16

Adeámus cum fidúcia ad thronum grátiae,
ut misericórdiam consequámur,
et grátiam inveniámus in auxílio opportúno, allelúia.

Collecta

Spíritus tuus, quæsumus, Dómine,
spiritalia nobis dona potenter infúndat,
ut det nobis mentem, quæ tibi sit plácita,
et aptet nos tuæ propítius voluntáti.
Per Dóminum.

Lectio prior

Oportet te et Romæ testificari.

Lectio Actuum Apostolorum 22, 30; 23, 6-11

In diébus illis:

Volens scire tribúnus diligénter qua ex causa accusarétur Paulus a Iudæis, solvit eum, et iussit príncipes sacerdotum convenire et omne concílium, et producens Paulum stáruit coram illis.

Sciens autem Paulus quia una pars esset Sadducæorum et áltera Pharisæorum, exclamábat in concílio: « Viri fratres, ego Pharisæus sum, fílius Pharisæorum; de spe et resurrectione mortuorum ego iúdicor ».

Et cum hæc diceret, facta est dissensio inter Pharisæos et Sadducæos, et divisa est multitúdo. Sadducæi enim dicunt non esse resurrectionem, neque ángelum, neque spíritum, Pharisæi autem utrúmque confitentur.

Factus est autem clamor magnus, et surgentes scribæ quidam partis Pharisæorum, pugnábant dicentes: « Nihil mali invénimus in hómine isto: quod si spíritus locútus est ei aut ángelus », et cum magna dissensio facta esset, timens tribúnus ne discerperétur Paulus ab ipsis, iussit mílites descendere ut ráperent eum de médio eorum ac dedúcerent in castra.

Sequénti autem nocte assístens ei Dóminus ait:

« Constans esto, sicut enim testificátus es quæ sunt de me in Ierúsalem, sic te oportet et Romæ testificári ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 9-10. 11 (R.: 1)

R. Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
vel Allelúia.

- 1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
- 2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu ».
- 3 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam. R.
- 7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum; insuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
- 8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.
- 9 Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultavérunt præcórdia mea; insuper et caro mea requiescet in spe.
- 10 Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis sanctum tuum vidére corruptionem. R.
- 11 Notas mihi fácies vias vitæ, plenitudínem lætitiæ cum vultu tuo, delectatiónes in dextera tua usque in finem. R.

Alleluia

Io 17, 21

R. Allelúia. V. Ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut credat mundus quia tu me misisti, dicit Dóminus. R. Allelúia.

Evangelium

Sint consummati in unum!

✠ Lécio sancti Evagélii secúndum Ioánnem
17, 20-26

In illo témpore: Sublevátis Iesus óculis suis in cælum, orávit dicens:

« Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me, ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus, ego in eis et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut ubi ego sum et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi, quia dilexísti me ante constitutióne mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit, ego autem te cognóvi et hi cognóverunt quia tu me misísti, et notum feci eis Nomen tuum et notum faciám, ut dilécio qua dilexísti me in ipsis sit et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus,
hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritalis oblatiône susceppta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem Io 16, 7

Ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis, ut ego vadám; si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos, dicit Dóminus, allelúia.

Post cõmmunionem

Percépta mystéria, quæsumus, Dómine,
et eruditióne nos ínstruant et participatióne restáurent,
ut ad spiritalia mereámur múnera pervenire.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ap 1, 5-6

Diléxit nos Christus,
et lavit nos a peccátis nostris in ságuine suo,
et fecit nos regnum et sacerdotés Deo et Patri suo,
allelúia.

Collecta

Deus, qui nobis æternitátis áditum
glorificatióne Christi tui
et Sancti Spíritus illuminatióne reserásti,
concéde, quæsumus,
ut, tanti doni párticeps, devotio nostra proficiat,
et ad fidei transferámur augméntum.
Per Dóminum.

Lectio prior

Iesus defunctus, quem affirmabat Paulus vivere.

Lécio Actuum Apostolórum 25, 13-21

In diébus illis:

Agríppa rex et Bereníce descendérunt Cæsarám et sa-

lutaverunt Festum. Et cum dies plures ibi demoraréntur, Festus regi indicávit de Paulo dicens:

« Vir quidam est derelíctus a Felíce vinctus, de quo cum essem Hierosólymis adierunt me príncipes sacerdotum et senióres Iudæórum, postulántes advérsus illum damnatióem; ad quos respóndi quia non est consuetúdo Románis donáre áliquem hómínem, priúsqvam is qui accusátur præséntes hábeat accusatóres locúmque defendéndi se ab accusatióne accípiat.

Cum ergo huc conveníssent, sine ulla dilatióne sequénti die sedens pro tribunáli iussi addúci virum; de quo cum stetíssent accusatóres, nullam causam deferébant de quibus ego suspicábar malis, quæstiónes vero quasdam de sua superstitióne habébant advérsus eum, et de quodam Iesu defúncto, quem affirmábat Paulus vívere.

Hæsítans autem ego de huiúsmodi quæstióne, dicebam si vellet ire Hierosólymam et ibi iudicári de istis. Paulo autem appellánte ut servarétur ad Augústi cognitióem, iussi servári eum donec mittam eum ad Cæsarem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 11-12. 19-20 ab (R.: 19 a)

R. Dóminus in cælo parávit sedem suam.

vel Allelúia.

- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- ² Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.
- ¹¹ Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;

¹² quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. R.

¹⁹ Dóminus in cælo parávit sedem suam,
et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

²⁰ Benedicite Dómino, omnes ángeli eius,
poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus. R.

Alleluia

Io 14, 26

R. Allelúia. V. Spíritus Sanctus vos docébit ómnia:
súggeret vobis ómnia quæcúmque díxero
vobis. R. Allelúia.

Evangeliium

Pasce agnos meos, pasce oves meas.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

21, 15-19

Cum manifestásset se Iesus discíplis suis et prandíssent ipsi, dicit Simóni Petro: « Simon Ioánnis, díligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei íterum secúndo: « Simon Ioánnis, díligis me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tértio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: « Amas me? » et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis, tu scis quia amo te ».

Dixit ei: « Pasce oves meas.

Amen, amen dico tibi: Cum esses iúnior, cingébas te ipsum et ambulábas ubi volébas; cum autem senúe-

ris, extēdes manus tuas, et álius te cinget et ducet quo non vis ».

Hoc autem dixit significans qua morte glorificáturus esset Deum. Et hoc cum dixisset, dicit ei: « Séquere me ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias pópuli tui, quæsumus, Dómine, miserátus inténde, et, ut tibi reddántur accéptæ, consciéntias nostras Sancti Spíritus emúndet advéntus. Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem

Io 16, 13

Cum vénerit Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Deus, cuius mystériis mundámur et páscimur, tríbue, quæsumus, ut eórum nobis indúlta refécio vitam cónferat sempitérnam. Per Christum.

Sabbato

Ad Missam matutinam

Ant. ad introitum

Act 1, 14

Erant discípuli perseverántes unánimiter in oratióne, cum muliéribus et Mariá Matre Iesu et frátribus eius, allelúia.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

Lectio prior

Mansit Romæ, prædicans Regnum Dei.

Lectio Actuum Apostolorum

28, 16-20. 30-31

Cum pervenissémus Romam, permissum est Paulo manére síbimet cum custodiénte se milite.

Factum est autem ut post tértium diem convocáret primos Iudæórum; cumque convenissent dicébat eis:

« Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem faciisum in manus Romanórum, qui cum interrogatióne de me habuissent, volébant dimíttere eo quod nulla causa esset mortis in me; contradicéntibus autem Iudæis coáctus sum appelláre Cæsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre.

Propter hanc igitur causam rogávi vos vidére et álloqui, propter spem enim Israel caténa hac circúmdatus sum ».

Mansit autem biénio toto in suo condúcto, et suscipiébat omnes qui ingrediebántur ad eum, prædicans Regnum Dei et docens quæ sunt de Dómino Iesu Christo cum omni fidúcia sine prohibitióne.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 10 (Vulg.), 5. 6 et 8 (R.: cf. 8 b)

R. Recti vidébunt vultum tuum, Dómine.

vel Allelúia.

- 4 Dóminus in templo sancto suo,
Dóminus in cælo sedes eius.
Oculi eius in páuperem respíciunt,
pálpebræ eius intérogant fílios hóminum. *R.*
- 5 Dóminus intérogat iustum et ípium,
qui autem díligit iniquitátem, odit ánima eius.
- 7 Quóniam iustus Dóminus et iustítias diléxit,
recti vidébunt vultum eius. *R.*

Alleluia

Io 16, 7. 13

R. Alleluia. *V.* Mittam ad vos Spíritum veritátis,
dicit Dóminus;
ille docébit vos omnem veritátem.
R. Alleluia.

Evangelium

*Hic est discipulus qui scripsit hæc,
et verum est testimonium eius.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
21, 20-25

In illo témpore:

Convérsum Petrus videt illum discipulum, quem díligébat Iesus, sequéntem, qui et recúbuit in cena super pectus eius, et dixit: « Dómine, quis est qui tradit te? »

Hunc ergo cum vidisset Petrus, dicit Iesu: « Dómine, hic autem quid? »

Dicit ei Iesus: « Si eum volo manére donec véniam, quid ad te? Tu me séquere ».

Exívit ergo sermo iste in fratres quia discipulus ille non móritur. Non autem dixit ei Iesus: « Non móritur », sed: « Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te? »

Hic est discipulus qui testimónium pérhibet de his et scripsit hæc, et scimus quia verum est testimónium eius.

Sunt autem et ália multa quæ fecit Iesus, quæ si scribántur per síngula, nec ipsum árbitror mundum cápere eos qui scribéndi sunt libros. — Verbum Dómini.

Super oblata

Mentes nostras, quæsumus, Dómine,
Spíritus Sanctus advéniens divínis præparet sacraméntis,
quia ipse est remíssio ómnium peccatórum.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem

Io 16, 14

Spíritus Sanctus, ille me clarificábit,
quia de meo accípiet et annuntiábit vobis,
dicit Dóminus, alleluia.

Post communionem

Annue, Dómine, nostris précibus miserátus,
ut, sicut de prætérítis
ad nova sumus sacraménta transláti,
ita, vetustáte depósita, sanctificátis méntibus innovémur.
Per Christum.

DOMINICA PENTECOSTES

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa adhibetur vespere sabbati sive ante sive post I
Vesperas dominicæ Pentecostes.

Ant. ad introitum Rom 5, 5; 8, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris
per inhabitántem Spíritum eius in nobis, alleluía.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum
quingúnta diérum voluísti mystério continéri,
præsta, ut, géntium facta dispersióne,
divisiónes linguárum ad unam confessiónem tui nóminis
cælésti múnere congregéntur.

Per Dóminum.

Vel:

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat,
et lux tuæ lucis corda eórum,
qui per tuam grátiam sunt renáti,
Sancti Spíritus illustratióne confírmet.
Per Dóminum.

Lectio prima *

1. *Vocatum est Babel,
quia ibi confusum est labium universæ terræ.*

Lectio libri Génesis 11, 1-9
Erat terra labii unius et sermónum eorúndem. Cum-

que proficisceréntur de oriénte, invenérunt campum in
terra Sénnaar, et habitavérunt in eo.

Dixítque alter ad próximum suum: « Veníte, faciá-
mus láteres, et coquámus eos igni ». Habuerúntque
láteres pro saxis, et bitúmen pro cæméto. Et dixé-
runt: « Veníte, faciámus nobis civitátem et turrím,
cuius culmen pertíngat ad cælum, et celebrémus nomen
nostrum ántequam dividámur in univérsas terras ».

Descéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et
turrím, quam ædificábant filii Adam; et dixit: « Ecce
unus est pópulus et unum labium ómnibus: cœperúntque
hoc fácere, nec desistent a cogitatióibus suis, donec
eas ópere cómpleant. Veníte, igitur, descendámus et
confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unus-
quisque vocem próximi sui ».

Atque ita divisit eos Dóminus ex illo loco in uni-
vérsas terras; et cessavérunt ædificáre civitatem. Et
idércó vocátum est nomen eius Babel, quia ibi confú-
sum est labium univérsæ terræ; et inde dispérsit eos
Dóminus super faciém cunctárum regiónum ».

Verbum Dómini.

vel, ad libitum

2. *Descendit Dominus coram omni plebe
super montem Sinai.*

Lectio libri Exodi 19, 3-8 a. 16-20 b

In diébus illis:

Móyses ascéndit ad Deum, vocavítque eum Dómi-
nus de monte, et ait: « Hæc dices dómui Iacob, et
annuntiábis fíliis Israel:

“ Vos ipsi vidístis quæ fécerim Ægýptiis, quómodo
portáverim vos super alas aquilárum et assumpserim

mihi. Si ergo audiéritis vocem meam, et custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis; mea est enim omnis terra. Et vos éritis mihi in regnum sacerdotále et gens sancta”. Hæc sunt verba quæ loquéris ad filios Israel ».

Venit Móyses et, convocátis maióribus natu pópuli, expósuit omnes sermónes quos mandáverat Dóminus. Respondítque omnis pópulus simul: « Cuncta, quæ locútus est Dóminus, faciémus ».

Iamque advénerat tértius dies, et mane inclarúerat; et ecce cœpérunt audíri tonítua ac micáre fúlgura, et nubes densíssima operíre montem clangórque búcinæ veheméntius perstrepebat; et tímuit pópulus qui erat in castris. Cumque eduxísset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrórum, stetérunt ad radíces montis.

Totus autem mons Sínai fumábat, eo quod descendísset Dóminus super eum in igne, et ascénderet fumus ex eo quasi de fornáce; erátque omnis mons terríbilis. Et sónitus búcinæ paulátim crescébat in maius, et prolíxius tendebátur. Móyses loquebátur, et Deus respondebat ei. Descendítque Dóminus super montem Sínai in ipso montis vértice, et vocávit Móysen in cacúmen eius. — Verbum Dómini.

vel, ad libitum

3. *Ossa arida, intromittam in vos spiritum, et vivetis.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 37, 1-14

In diébus illis:

Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spírítu Dómini, et dimísit me in médio campí, qui erat plenus óssibus; et circumdúxit me per ea in gyro:

erant autem multa valde super fáciem campí, siccaque veheménter.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? » Et dixi: « Dómine Deus, tu nosti ».

Et dixit ad me: « Vaticináre de óssibus istis, et dices eis: “ Ossa árida, audíte verbum Dómini ”. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: “ Ecce ego intromíttam in vos spírítum, et vivétis: et dabo super vos nervos, et succrésce fáciem super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem, et dabo vobis spírítum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus ” ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi. Factus est autem sónitus, prophetánte me, et ecce commótio, et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad iunctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt, et exténta est in eis cutis désuper. Et spírítum non habébant.

Et dixit ad me: « Vaticináre ad spírítum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spírítum: “ Hæc dicit Dóminus Deus: A quáttuor ventis veni, spírítus, et insúfla super interféctos istos, et reviviscant ” ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi, et ingrèssus est in ea spírítus, et vixérunt, steterúntque super pedes suos, exércitus grandis nimis valde.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, ossa hæc univérsa domus Israel est. Ipsi dicunt: “ Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et absccíssi sumus ”. Proptérea vaticináre et dices ad eos: “ Hæc dicit Dóminus Deus:

Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus, et indúcam vos in terram Israel; et sciétis quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus, et dédero spírítum meum in vobis, et vixéritis, et requiescere vos fáciem super humum vestram,

et sciētis quia ego Dóminus: locútus sum et feci », ait Dóminus Deus ». — Verbum Dómini.

vel, ad libitum

4. *Super servos meos et ancillas
effundam Spiritum meum.*

Lectio libri Ioélis prophétæ 2, 28-32

Hæc dicit Dóminus:

« Effundam spíritum meum super omnem carnem, et prophetábunt filii vestri et filiæ vestræ, senes vestri sómnia somniábunt, et iúvenes vestri visiones vidébunt; sed et super servos meos et ancillas in diébus illis effundam spíritum meum.

Et dabo prodígia in cælo et in terra, sánguinem et ignem et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat Dies Dómini magnus et horribilis.

Et erit: omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit, quia in monte Sion et in Ierúsalem erit salvatio, sicut dixit Dóminus, et in residuis quos Dóminus vocáverit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2 a. 24 et 35 c. 27-28. 29 bc-30 (R.: cf. 30)

R. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

vel Allelúia.

- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
Confessióem et decórem induísti,
² amíctus lúmine sicut vestiménto. R.

²⁴ Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
³⁵ ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua. R.

²⁷ Omnia a te expéctant,
ut des illis escam in témpore suo.

²⁸ Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam, implebúntur bonis. R.

²⁹ Revocábis spíritum eórum, et deficient,
et in púlverem suum reverténtur.

³⁰ Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ. R.

Lectio secunda

Spiritus interpellat gemitibus inenarrabilibus.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 22-27

Fratres:

Scimus quod omnis creatúra congemíscit et compár-
turit usque adhuc; non solum autem, sed et nos ipsi
primitias Spiritus habétes, et ipsi intra nos géimus
adoptiōnem filiōrum Dei expectántes, redemptiōnem
cōporis nostri. Spe enim salvi facti sumus; spes autem
quæ vidétur non est spes; nam quod videt quis sperat?
Si autem quod non vidémus sperámus, per patiéntiam
expectámus.

Similiter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem
nostram; nam quid orémus sicut opórtet nescímus, sed
ipse Spíritus interpéllat gemitibus inenarrabilibus; qui
autem scrutátur corda, scit quid desideret Spíritus, quia
secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Verbum Dómini.

Alleluia

℞. Alleluia. *℣.* Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium;
et tui amóris in eis ignem accénde.
℞. Alleluia.

Evangelium

Flumina fluent aquæ vivæ.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
7, 37-39

In novíssimo die magno festivitátis stabat Iesus et clamávit dicens:

« Si quis sitit véniat ad me et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spíritu quem acceptúri erant credéntes in eum; nondum enim erat Spíritus, quia Iesus nondum fúerat glorificátus.

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Præséntia múnera, quæsumus, Dómine,
Spíritus tui benedictióne perfúnde,
ut per ipsa Ecclésiæ tuæ ea diléctio tribuátur,
per quam salutáris mystérii
toto mundo véritas enitéscat.
Per Christum.

Præfatio de Pentecoste ut in Missa sequenti, p. 597.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Io 7, 37

Ultimo festivitátis die stabat Iesus,
et clamábat dicens:
Si quis sitit, véniat ad me et bibat, alleluia.

Post communionem

Hæc nobis, Dómine, múnera sumpta proficiant,
ut illo iúgiter Spíritu ferveámus,
quem Apóstolis tuis ineffabiliter infudisti.
Per Christum.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum Sap 1, 7

Spíritus Dómini replévit orbem terrárum,
et hoc quod cóntinet ómnia sciéntiam habet vocis,
alleluia.

Vel: Rom 5, 5; 8, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris
per inhabitántem Spíritum eius in nobis, alleluia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui sacraménto festivitátis hodiérnæ
univérsam Ecclésiám tuam
in omni gente et natióne sanctificas,
in totam mundi latitúdinem
Spíritus Sancti dona defúnde,
et, quod inter ipsa evangélicæ prædicatiónis exórdia
operáta est divína dignátio,
nunc quoque per credéntium corda perfúnde.
Per Dóminum.

Lectio prima

*Repleti sunt omnes Spiritu Sancto
et coeperunt loqui.*

Lectio Actuum Apostolorum

2, 1-11

Cum complerentur dies Pentecostes erant omnes pariter in eodem loco. Et factus est repente de caelo sonus tamquam advenientis spiritus vehementis et replevit totam domum ubi erant sedentes: et apparuerunt illis dispersitae linguae tamquam ignis, seditque supra singulos eorum, et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, et coeperunt loqui aliis linguis prout Spiritus dabat eloqui illis.

Erant autem in Ierusalem habitantes Iudaei, viri religiosi ex omni natione quae sub caelo est; facta autem hac voce, convenit multitudo et confusa est, quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes. Stupabant autem et mirabantur dicentes:

« Nonne ecce omnes isti qui loquuntur Galilaei sunt? Et quomodo nos audimus unusquisque propria lingua nostra in qua nati sumus? »

Parthi et Medi et Aelamitae, et qui habitant Mesopotamiam, Iudaeam quoque et Cappadociam, Pontum et Asiam, Phrygiam quoque et Pamphyliam, Aegyptum et partes Libyae quae est circa Cyrenem, et advenae Romani, Iudaei quoque et proselyti, Cretes et Arabes, audimus loquentes eos nostris linguis magna Dei ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1 ab et 24 ac. 29 bc-30. 31 et 34 (R.: cf. 30)

R. Emitte Spiritum tuum, Domine,
et renova faciem terrae.

vel Alleluia.

- 1 Benedic, anima mea, Domino:
Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.
24 Quam multiplicata sunt opera tua, Domine:
implata est terra creatura tua. R.
29 Revocabis spiritum eorum, et deficient,
et in pulverem suum revertentur.
30 Emittes spiritum tuum, et creabuntur,
et renovabis faciem terrae. R.
31 Sit gloria Domini in saeculum;
laetetur Dominus in operibus suis.
34 Iucundum sit ei eloquium meum,
ego vero delectabor in Domino. R.

Lectio secunda

*In uno Spiritu omnes nos in unum corpus
baptizati sumus.*

Lectio Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

12, 3-b-7. 12-13

Fratres:

Nemo potest dicere: « Dominus Iesus! » nisi in Spiritu Sancto.

Divisiones vero gratiarum sunt, idem autem Spiritus; et divisiones ministracionum sunt, idem autem Dominus; et divisiones operacionum sunt, idem vero Deus, qui operatur omnia in omnibus. Unicusque autem datur manifestatio Spiritus ad utilitatem.

Sicut enim corpus unum est et membra habet multa, omnia autem membra corporis cum sint multa unum corpus sunt, ita et Christus: etenim in uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus, sive Iudaei sive Graeci, sive servi sive liberi, et omnes unum Spiritum potati sumus. — Verbum Domini.

Sequentia

Veni, Sancte Spíritus, et emítte cælitus
 lucis tuæ rádium.
 Veni, pater páuperum, veni, dator múnerum,
 veni, lumen córdium.
 Consolátor óptime, dulcis hospes ánimæ,
 dulce refrigerium.
 In labóre réquies, in æstu tempéries,
 in fletu solácium.
 O lux beatíssima, reple cordis íntima
 tuórum fidélium.
 Sine tuo númine, nihil est in hómine,
 nihil est innóxium.
 Lava quod est sórdidum, riga quod est áridum,
 sana quod est saucium.
 Flecte quod est rígidum, fove quod est frígidum,
 rege quod est devium.
 Da tuis fidélibus, in te confidéntibus,
 sacrum septenárium.
 Da virtútis méritum, da salútis éxítum,
 da perénne gáudium.

Alleluia

℟. Alleluia. ℣. Veni, Sancte Spíritus,
 reple tuórum corda fidélium;
 et tui amóris in eis ignem accénde.
 ℟. Alleluia.

Evangelium

*Sicut misit me Pater, et ego mitto vos:
 accipite Spíritum Sanctum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
 20, 19-23
 Cum esset sero die illo prima sabbatórum, et fores

essent clausæ ubi erant discipuli propter metum Iudæórum, venit Iesus et stetit in médio et dicit eis: « Pax vobis ». Et hoc cum dixisset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discipuli viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ». Et cum hoc dixisset, insufflavit et dicit eis: « Accípite Spíritum Sanctum: quorum remisérítis peccáta, remíssa sunt eis, quorum retinuéritis, rétenta sunt ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Præsta, quæsumus, Dómine,
 ut, secúndum promissionem Filii tui,
 Spíritus Sanctus huius nobis sacrificií
 copiósius revélet arcánium,
 et omnem propítius réseret veritátem. Per Christum.

Præfatio: De mysterio Pentecostes.

℣. Dóminus vobiscum.
 ℟. Et cum spíritu tuo.
 ℣. Sursum corda.
 ℟. Habémus ad Dóminum.
 ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
 ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubique grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus.

Tu enim, sacraméntum paschále consúmman,
 quibus, per Unigéniti tui consórtium,
 filios adoptiónis esse tribuísti,
 hódie Spíritum Sanctum es largítus;

qui, principio nascéntis Ecclésiæ,
et cunctis géntibus sciéntiam índidit deitátis,
et linguárum diversitátem
in unius fidei confessióne sociávit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ concinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Act 2, 4 a. 11 c

Repléti sunt omnes Spíritu Sancto,
loquéntes magnália Dei, allelúia.

Post communionem

Deus, qui Ecclésiæ tuæ cælestia dona largiris,
custódi grátiam quam dedísti,
ut Spíritus Sancti vígeat semper munus infúsum,
et ad ætérnæ redemptiónis augméntum
spiritalis esca proficiat. Per Christum.

Ad populum dimittendum, diaconus vel ipse sacerdos dicit:

Ite, missa est, allelúia, allelúia.

ꝛ. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Absolute tempore paschali, exstinguitur cereus paschalis, quem præstat intra baptisterium honorifice servari, ut ex eo, in Baptismatis celebratione accenso, cerei baptizatorum illuminentur.

Ubi feria II vel etiam III post Pentecosten sunt dies quibus fideles debent vel solent Missam frequentare, resumí potest Missa dominicæ Pentecostes, vel dici potest Missa de Spíritu Sancto, ut infra inter Missas votivas.

VERSUS ANTE EVANGELIUM
qui adhiberi possunt loco textuum
qui singulis Missis proponuntur

Feriis Quadragesimæ

Ps 50, 12 a. 14 a

1. Cor mundum crea in me, Deus;
redde mihi lætítiam salutáris tui.

Ps 94, 8 ab

2. Hódie, nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte.

Ps 129, 5. 7

3. Spero in Dóminum, spero in verbum eius;
quia apud eum misericórdia et copiósa redemptio.

Ez 18, 31

4. Proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras,
dicit Dóminus,
et fácite vobis cor novum et spíritum novum.

Ex 33, 11

5. Nolo mortem ípii, dicit Dóminus,
sed ut convertátur et vivat.

Ioel 2, 12-13

6. Nunc ergo, dicit Dóminus,
convertimini ad me in toto corde vestro,
quia benígnus et miséricors sum.

Am 5, 14

7. Quærite bonum et non malum, ut vivátis;
et erit Dóminus vobíscum.

Mt 4, 4 b

8. Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.

Mt 4, 17

9. Pæniténtiam ágite, dicit Dóminus;
appropinquávit Regnum cælórum.

Cf. Lc 8, 15

10. Beáti qui in corde bono et óptimo
verbum Dei rétinent,
et fructum áfferunt in paciéntia.

Lc 15, 18

11. Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei:
Pater, peccávi in cælum et coram te.

Io 3, 16

12. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum, habet vitam ætérrnam.

Io 6, 64 b. 69 b

13. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt;
verba vitæ ætérrnæ habes.

Io 8, 12 b

14. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

Io 11, 25 a. 26

15. Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus;
qui credit in me non moriétur in ætérrnum.

2 Cor 6, 2 b

16. Ecce nunc tempus acceptábile,
ecce nunc dies salútis.

17. Semen est verbum Dei, sator autem Christus;
omnis qui invenit eum, manébit in ætérrnum.

ALLELUIA CUM VERSU ANTE EVANGELIUM

quæ adhiberi possunt loco textuum
qui singulis Missis proponuntur

Feriis temporis paschalis ante Ascensionem

1. Lc 24, 46
R. Allelúia. V. Oportébat pati Christum,
et resúrgere a mórtuis;
et ita intráre in glóriam suam. R. Allelúia.
2. Io 10, 14
R. Allelúia. V. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus,
et cognóscó oves meas,
et cognóscunt me meæ. R. Allelúia.
3. Io 10, 27
R. Allelúia. V. Oves meæ vocem meam áudiunt,
dicit Dóminus,
et ego cognóscó eas et sequéntur me.
R. Allelúia.

4. Io 20, 29

℞. Allelúia. *℣.* Quia vidísti me, Thoma, credidísti;
beáti qui non vidérunt et credidérunt.
℞. Allelúia.

5. Rom 6, 9

℞. Allelúia. *℣.* Christus resúrgens ex mórtuis
iam non móritur;
mors illi ultra non dominábitur.
℞. Allelúia.

6. Col 3, 1

℞. Allelúia. *℣.* Si consurrexístis cum Christo,
quæ sursum sunt quærite,
ubi Christus est in dèxtera Dei sedens.
℞. Allelúia.

7. Ap 1, 5 ab

℞. Allelúia. *℣.* Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos, et lavísti peccáta nostra in
sánguine tuo. ℞. Allelúia.

8. ℞. Allelúia. *℣.* Surréxit Christus et illúxit nobis,
quos redémit sanguíne suo. ℞. Allelúia.

9. ℞. Allelúia. *℣.* Surréxit Dóminus de sepúlcro,
qui pro nobis pepéndit in ligno. ℞. Allelúia.

10. ℞. Allelúia. *℣.* Surréxit Christus qui creávit ómnia,
et misértus est humano géneri. ℞. Allelúia.

11. ℞. Allelúia. *℣.* Scimus Christum surrexísse a mórtuis
vere:
Tu nobis, victor Rex, miserére.
℞. Allelúia.

Feriis temporis paschalis post Ascensionem

1. Mt 28, 19. 20
℞. Allelúia. *℣.* Eúntes docéte omnes gentes:
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sáeculi.
℞. Allelúia.

2. Io 14, 16
℞. Allelúia. *℣.* Rogábo Patrem, et álium Paráclitum
dabit vobis,
ut máneat vobíscum in aetérnum.
℞. Allelúia.

3. Io 14, 18
℞. Allelúia. *℣.* Non vos relínquam órphanos,
dicit Dóminus:
vado et vénio ad vos, et gaudébit cor
vestrum. ℞. Allelúia.

4. Io 14, 26
℞. Allelúia. *℣.* Spíritus Sanctus vos docébit ómnia;
súggeret vobis ómnia quaecúmque díxero
vobis. ℞. Allelúia.

5.

Io 16, 1. 13

℟. Allelúia. √. Mittam ad vos Spíritum veritátis,
dicit Dóminus;
ille docébit vos omnem veritátem.
℟. Allelúia.

6.

Io 16, 28

℟. Allelúia. √. Exívi a Patre, et veni in mundum;
íterum relínquo mundum,
et vado ad Patrem. ℟. Allelúia.

7.

Col 3, 1

℟. Allelúia. √. Si consurrexístis cum Christo,
quæ sursum sunt quærite,
ubi Christus est in dèxtera Dei sedens.
℟. Allelúia.

TEXTUS COMMUNES

pro cantu psalmi responsorii

« Psalmus de more sumitur e Lectionario, eo quod singuli textus directo conectuntur cum singulis lectionibus: electio igitur psalmi e lectionibus pendet.

Attamen, ut populus responsum psalmodicum facilius proferre valeat, textus aliqui responsorum et psalmorum pro diversis temporibus anni aut pro diversis ordinibus Sanctorum selecti sunt, qui adhiberi valent, loco textus lectioni respondentis, quoties psalmus cantu profertur » (Institutio generalis Missalis Romani, n. 36).

Responsa

Tempore Quadragesimæ

Meménto, Dómine, fidelitátis et misericórdiæ tuæ.

Tempore paschali

Allelúia (bis vel ter).

Psalmi

Tempore Quadragesimæ

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 12-13. 14 et 17 (℟.: cf. 3 a)

℟. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

³ Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. ℟.

⁵ Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó,
et peccátum meum contra me est semper.

⁶ Tibi, tibi soli peccávi, et malum coram te feci. ℟.

- 12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spírítum firmum ínnova in viscéribus meis.
- 13 Ne proíCIAS me a fácie tua,
et spírítum sanctum tuum ne áuferas a me. *R.*
- 14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spírítu promptíssimo confírma me.
- 17 Dómine, lábia mea apéries,
et os meum annuntiábit laudem tuam. *R.*

vel

Ps 90, 1-2. 10-11. 12-13. 14-15 (*R.*: cf. 15 b)

- R.* Esto mecum, Dómine, in tribulatióne.
- 1 Qui hábitat in protectiÓne Altíssimi,
sub umbra Omnipoténtis commorábitur.
- 2 Dicit Dómino: « Refúgium meum
et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». *R.*
- 10 Non accédet ad te malum,
et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
- 11 Quóniam ángelis suis mandábit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *R.*
- 12 In mánibus portábunt te,
ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
- 13 Super áspidem et basilíscum ambulábis,
et conculcábis leónem et draconem. *R.*
- 14 Quóniam mihi adhésit, liberábo eum;
suscípiam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
- 15 Clamábit ad me, et ego exáudiam eum;
cum ipso sum in tribulatiÓne,
erípiam eum et glorificábo eum. *R.*

vel

Ps 129, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8 (*R.*: 7)

- R.* Apud Dóminum misericórdia,
et copiÓsa apud eum redémpcio.
- 1 De profúndis clamávi ad te, Dómine;
2 Dómine, exáudi vocem meam.
Fíant aures tuæ intendéntes
in vocem deprecatiÓnis meæ. *R.*
- 3 Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?
4 Quia apud te propitiátió est,
et timébimus te. *R.*
- 5 Sustínui te, Dómine;
sustínuit ánima mea in verbo eius,
6 sperávit ánima mea in Dómino.
Magis quam custódes auróram,
7 speret Ísrael in Dómino. *R.*
- Quia apud Dóminum misericórdia,
et copiÓsa apud eum redémpcio.
8 Et ipse rédimet Ísrael
ex ómnibus iniquitátibus eius. *R.*

In Hebdomada sancta

Ps 21, 8-9. 17-18 a. 19-20. 23-24 (*R.*: 2 a)

- R.* Deus, Deus meus, quare me dereliquísti?
- 8 Omnes vidéntes me derisérunt me;
torquéntes lábia movérunt caput:
9 « Sperávit in Dómino, erípiat eum;
salvum fáciat eum, quóniam vult eum ». *R.*

- 17 Quóniam circumdedérunt me canes multi,
concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas et pedes meos,
18 et dinumerávit ómnia ossa mea. *R.*
- 19 Divisérunt sibi vestiméнта mea,
et super vestem meam misérunt sortem.
20 Tu autem, Dómine, ne elongáveris,
fortitúdo mea, ad adiuvándum me festína. *R.*
- 23 Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.
24 Qui tímétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. *R.*

In Nocte sancta

Ps 135, 1-3. 4-6. 7-9. 24-26 (*R.*: 1 b)

- 1 Confitémini Dómino, quóniam bonus.
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
2 Confitémini Deo deórum. *R.*
3 Confitémini Dómino dominórum. *R.*
4 Qui facit mirabília magna solus. *R.*
5 Qui fecit cælos in intelléctu. *R.*
6 Qui expándit terram super aquas. *R.*
7 Qui fecit luminária magna. *R.*
8 Solem, ut præéssent diéi. *R.*
9 Lunam et stellas, ut præéssent nocti. *R.*
24 Et redémit nos ab inimícis nostris. *R.*
25 Qui dat escam omni carni. *R.*
26 Confitémini Deo cæli. *R.*

vel

Ps 135, 1 et 3 et 16. 21-23. 24-26 (*R.*: 1 b)

- 1 Confitémini Dómino, quóniam bonus.
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
3 Confitémini Dómino dominórum. *R.*
16 Qui tradúxit pópulum suum per desértum. *R.*
21 Et dedit terram eórum hereditátem. *R.*
22 Hereditátem Israel servo suo. *R.*
23 Qui in humilitáte nostra memor fuit nostri. *R.*
24 Et redémit nos ab inimícis nostris. *R.*
25 Qui dat escam omni carni. *R.*
26 Confitémini Deo cæli. *R.*

Tempore paschali

Ps 117, 1-2. 16 ab-17. 22-23 (*R.*: 24)

- R.* Hæc dies quam fecit Dóminus;
exsultémus et lætémur in ea.
vel Allelúia, allelúia, allelúia.
1 Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
2 Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius. *R.*
16 Déxtera Dómini fecit virtútem,
déxtera Dómini exaltáta est.
17 Non móriar, sed vivam,
et narrábo ópera Dómini. *R.*
22 Lápídem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris. *R.*

20 **

vel

Ps 65, 1-3 a. 4-5. 6-7 a. 16 et 20 (R.: 1)

R. Iubiláte Deo, omnis terra.

vel Allelúia.

- 1 Iubiláte Deo, omnis terra,
 2 psalmum dícite glóriæ nóminis eius,
 glorificáte laudem eius.
 3 Dícite Deo: « Quam terríbilía sunt ópera tua. R. »
 4 Omnis terra adóret te et psallat tibi,
 psalmum dicat nómini tuo ».
 5 Veníte, et vidéte ópera Dei,
 terríbilis in adinventiónibus super filios hóminum. R.
 6 Convértit mare in áridam,
 et in flúmine pertransíbunt pede;
 ibi lætábimur in ipso.
 7 Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum. R.
 16 Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
 quanta fecit ánimæ meæ.
 20 Benedictus Deus, qui non amóvit oratiónem meam
 et misericórdiam suam a me. R.

In Ascensione

Ps 46, 2-3. 6-7. 8-9 (R.: 6)

R. Ascéndit Deus in iúbilo, et Dóminus in voce tubæ.

vel Allelúia.

- 2 Omnes gentes, pláudite mánibus,
 iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
 3 Quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis,
 rex magnus super omnem terram. R.

- 6 Ascéndit Deus in iúbilo,
 et Dóminus in voce tubæ.
 7 Psállite Deo, psállite;
 psállite regi nostro, psállite. R.
 8 Quóniam rex omnis terræ Deus,
 psállite sapiénter.
 9 Regnávit Deus super gentes,
 Deus sedet super sedem sanctam suam. R.

In dominica Pentecostes

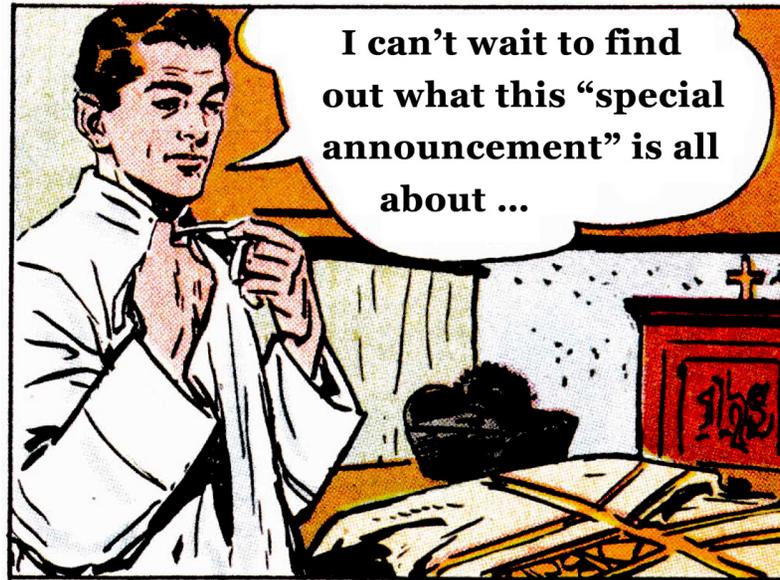
Ps 103, 1 ab et 24 ac. 29 bc-30. 31 et 34 (R.: cf. 30)

R. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
 et rénova fáciem terræ.

vel Allelúia.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
 Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
 24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
 impléta est terra creatúra tua. R.
 29 Revocábis spíritum eórum, et defícient,
 et in púlverem suum reverténtur.
 30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
 et renovábis fáciem terræ. R.
 31 Sit glória Dómini in sáeculum;
 lætétur Dóminus in opéribus suis.
 34 Lucúndum sit ei elóquium meum,
 ego vero delectábor in Dómino. R.

ORDO MISSÆ CUM POPULO

<http://www.ccwatershed.org/vatican>

A very special announcement will be made in early 2014 ...